

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ЈУН 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1608

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ!

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

**Српска
радикална
странка**

*Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!*

Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке. Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У
ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА
ЗЛАТОТИСКОМ**

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун,
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Марина Рагуш

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић Радовановић

Редакција

Јана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Дејан Анђус, Ивана Томић,
Јадранка Шешељ,

Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Елена Божић-Талијан,
Злата Радовановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом
Северин Поповић

Фоторепортер
Марко Поплашен

Лектор
Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеца

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Толоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20. октобра 2,

11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

ПОСТ ФАКТУМ ТЕАТРА АПСУРДА!

Уколико се определите да са пуном концентрацијом упознате системске реформе које ДОС покушава да легализује кроз федерални парламент, врло брзо се (с)нађете у сфери паранормалног (а можда то неко баш тако жели).

Мајско заседање Савезне скупштине почело је без дневног реда и телевизијског преноса, а уз најаву скандала...

Него, да кренемо редом. Савезни парламент је после једномесечне паузе (због избора у Црној Гори) наставио рад 8. маја расправљајући о пакету привредних закона (којим се, у ствари, федерална привреда усаглашавала са републичком); изменама и допунама Закона о предузећима; допунама Закона о адвокатури; спољно-трговинском пословању; царинској тарифи; изменама Закона о савезном буџету; попису становништва; измени Закона о одликовањима.

Има тога још – о Предлогу закона о генетски модификованим организмима; о Фонду за подстицај развоја пољопривредних региона; изменама Кривичног закона; спречавању прања новца; о изменама Закона о државним празницима.

Дуго најављивани Закон о сарадњи са Хашким трибуналом ипак није био предмет расправе овог заседања, али су се зато коалициони партнери "споречкали" око изгласавања одузимања имунитета посланицима СПС-а, Николи Шаиновићу и Јовану Зебићу. Црногорски посланик је својом уздржаношћу на Одбору за мандатско-имунитетска питања најавио кризу на релацији СНП-ДОС.

Савезни министар унутрашњих послова, Зоран Живковић, том приликом је рекао да "уколико Савезни парламент жели да штити лопове и криминалце, или оне који су оптужени за то, онда нема смисла за постојање овог парламента", уз додатно апострофирање да је СНП тешко повредио коалициони споразум.

Предрагу Булатовићу, шефу СНП-а, једино је било стало до "дигнитета парламента".

Међутим, после вишесатне паузе "усаглашавање ставова", посланици СНП-а и ДОС-а као да су добили амнезију – нико није могао да се сети да је криза постојала?! (Уосталом, ово као да је постао манир)

Ефикасности ради (а и мало је простора), сума сумарум овог "театра апсурда" изгледало би овако: усвојени Предлог измена и допуна Пословника о раду донео је новине да ће убудуће један посланик (уместо пет) моћи да образује посланичку групу, а посланици изабрани са коалиционе листе такође ће моћи да је образују по припадности политичкој странци, другој политичкој организацији или групи грађана. И, друго, посланичка питања убудуће ће се постављати на почетку заседања од сета предлога законских пројеката (овде се ради о изменама и допунама који нису усвојени: Закон о попису становништва; Закон о државним празницима; Закон о кривичном поступку; Закон о адвокатури). Савезна влада и Народна банка Југославије повукле су предлоге измене и допуне Закона о основама пореског система и Закона о спречавању прања новца – на доруду?! Први због (чак) 38 амандмана које је поднела Влада?! Други, због одредбе која пружа могућност да се "прљави новац" легализује у наредних 14 месеци.

Дакле, ко је разумео – схвата намере власти; а коме још није јасно, можда наредне странице овог издања учине оштријом слику заседања федералног парламента!

Марина Рагуш

СЕДНИЦЕ БЕЗ ДНЕВНОГ РЕДА

Посланици Већа грађана Савезне скупштине на трећој седници првог редовног заседања, која је трајала три дана, од 8. до 10. маја 2001. године, расправљали о Предлогу закона о допунама Закона о попису становништва, домаћинства и станова у 2001. години; Предлогу закона о измени Закона о одликовањима СР Југославије; Предлогу закона о потврђивању Споразума између Савезне владе СР Југославије и Владе италијанске републике о узајамном подстицању и заштити улагања (са протоколом); Предлогу закона о генетички модификованим организмима; Предлог измена и допуна Пословника Већа грађана; Предлогу закона о потврђивању уговора СР Југославије и Републике Македоније о протезању и опису државне границе; Предлогу закона о потврђивању Споразума између Савезне владе СР Југославије и Владе Републике Бугарске о враћању и прихватању лица која нелегално бораве на територији двеју држава; Предлогу закона о изменама Закона о посебном савезном порезу на промет производа и услуга за 2001. годину; Предлогу за-

кона о измени Закона о савезном буџету за 2001. годину; Предлогу закона о Фонду за подстицање развоја пољопривредних региона; Предлогу закона о потврђивању инструмената за измену Устава међународног савеза за телекомуникације и инструмената за измену конвенције Међународног савеза за телекомуникације; Предлогу закона о потврђивању прилога уз међународну конвенцију о стандардима за обуку, издавању уверења и решења бродске страже помораца, Законика о обуци, издавању уверења и вршењу бродске страже помораца и резолуције; Предлогу закона о потврђивању Споразума између Савезне владе СР Југославије и Владе Руске Федерације о слободној трговини између СРЈ и Руске Федерације. Трећу седницу првог редовног заседања Већа грађана обезбедили су нечувени покушаји ДОС-а у смислу менталне манипулације, као и немогућност увида јавности у сам ток овог заседања, јер није било телевизијског преноса и нешто што ово федерално здање није упамтило, посланици Већа радили су скоро три дана без дневног реда

Председавајући, проф. др. Драгољуб Мићуновић: Поштовани савезни посланици, достављен вам је Записник са прве седнице редовног заседања, од 16, 17. и 27. фебруара 2001. године. Дали неко жели реч у вези са Записником? Господин Шешел тражи реч, по Пословнику.

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, у члану 218. став 3. Пословника Већа грађана се каже: "Веће обезбеђује да телевизије Републике Србије и Републике Црне Горе врше директан пренос седница Већа". Очигледно је да Веће овог пута није обезбедило директан пренос седнице.

Господине председниче, у прошлом мандату, ви сте на свакој седници инсистирали да се поштује ова пословничка одредба, а и Српска радикална странка, ако се сећате. Овог тренутка, као председника Већа, не бисте смели да дозволите да се седница Већа држи без телевизијског преноса. Свестан сам да је у исто време и седница Скупштине Србије и да се на једном каналу преноси њен рад, међутим, државна телевизија Србије има неколико канала и није проблем да се још на неком каналу преноси рад Савезне скупштине, поготово што смо ми 1992. и 1993. године имали такву праксу да једна скупштина буде преношена преко другог, а друга скупштина преко трећег програма РТС-а. Овог пута би било заиста лоше, господине председниче, да одустанете од онога за шта сте се залагали као опозиционар.

Председавајући: Објаснили сте господине Шешел.

Др Војислав Шешел: Нисам још објаснио господине Мићуновићу, морате мало да сачекате, морам мало темељитије да вам то објасним.

Председавајући: Не морате даље да објашњавате, све је јасно, чујте мој одговор.

Др Војислав Шешел: Нисам вас још сасвим убедио, што видим по вашем реаговању, сачекајте још мало, зашто сте нестрпљиви.

Председавајући: Нисам нестрпљив, али пролази вам време.

Др Војислав Шешел: Не би требало данас Скупштина да заседа док се не обезбеди пренос, поготово због садашње политичке сцене у којој владајућа досовска коалиција има апсолутни монопол у свим средствима јавног информисања, у којима је завладао потпуни медијски мрак какав никада није био у протеклих 10 година.

Председавајући: Господине Шешел, ово нема везе са Пословником, ово су квалификације.

Др Војислав Шешел: парламент ће или мериторно одлучивати или уопште нема сврхе да постоји

Др Војислав Шешељ: Не, ово је било образложење.

Председавајући: Хвала, у реду је.

Др Војислав Шешељ: То што сте ви нервозни, то није у реду.

Председавајући: Немојте ви оцењивати моје стање. Да ли господин Шешељ инсистира да гласамо да ли да наставимо седницу или не? Ја сам дао образложење које сам могао господине Шешељу. Очигледно, господин Шешељ сматра да је ова његова примедба, која је потпуно на месту, и ово образложење довољно да можемо наставити седницу, очекујући у току седнице да наши напори да се обезбеде камере уроде плодом.

Реч има Зоран Шапи у вези предлога да се по хитном поступку размотри Предлог закона о потврђивању Прилога уз Међународну конвенцију о стандардима за обуку, издавању уверења и вршењу бродске страже помораца, Законика о обуци и издавању уверења и вршењу бродске страже помораца и резолуција.

Парламент или ће мериторно расправљати или уопште нема сврхе за његово постојање

Зоран Шапи: Разлог за хитност је што је то неопходан услов да би наша земља дошла на тзв. "белу листу", односно да би наши поморци могли да имају, тј. добију лиценце за рад било на нашим или страним бродовима. Дакле, ради се о једној, великој дебелој књизи коју сте добили, конвенција, која се углавном односи на школовање, на услове под којима се поморци морају школовати да би могли да добију лиценце.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, ја мислим да је крајње неозбиљно од министра саобраћаја да хвали једну књигу, а да нам не остави довољно времена да је прочитамо. Ова његова књига има 300 страна.

Ја предлажем да се сад седница прекине, да ми сви седнемо да ово прочитамо. Уз интензивно читање, 300 страна можемо да прочитамо заједно, па, 7 до 8 сати, па да се онда изјаснимо да ли прихватимо по хитном поступку да Скупштина о овоме расправља или не.

Што се тиче посланика Српске радикалне странке, ми никад нисмо гласали ни за један законски пројекат, а да га претходно нисмо прочитали. Ако има оних, и ако је таквих већина, који мисле да нешто што су добили пре 5 или 10 минута, а то садржи 300 страна, може да се изгласа, онда ви гласајте. Али, јавност треба да зна да сте гласали за нешто што сигурно нисте прочитали.

Претпостављам да досовски посланици нису ово добили 2-3 дана пре српских радикала. Нама је овде буквално на сто стављено, је ли тако? Ја не могу да схватим инсистирање да ово иде по хитном поступку, а да се на овакав начин третирају савезни посланици од стране савезног министра саобраћаја.

Не верујем ни да је председник скупштинског дома ово добио раније, ако нису добили народни посланици. Не верујем ни он да је ово прочитао. Ако није прочитао, онда не може да прати ни евентуалну дебату о самом закону. Ја вас уверавам да се дебата не може водити. Ако ово на силу уврстите на дневни ред, ми ћемо учествовати у тој дебати, а ви нећете знати о чему се ради.

Зоран Шапи: Сам закон иначе има три тачке и може се прочитати за један минут, а књига, о којој је реч, је међународна конвенција, која прописује услове који морају да задовоље поморци да би се школовали.

Ми Конвенцију можемо прихватити или одбацити. О томе ће се посланици изјаснити.

Ако је одбацимо, поморци могу да почну да се баве пецањем у луци и ништа више не могу да раде, а да дискутујемо о томе, о самој конвенцији, не можемо. Можемо је прихватити, као што је цео свет прихватио, или је не прихватити. Ништа треће не може да буде. Не можемо је мењати. Није у нашој надлежности. Ето, само толико.

Др Војислав Шешељ: Ја схватам озбиљност међународних конвенција, којима ће наша земља приступити или неће приступити, али да би парламент изгласао Закон о приступању или одбио такав законски пројекат, парламент мора прво да прочита. Не знамо шта овде стоји. Можда је једна од одредби те конвенције да се стреља поморски капетан, који наврши 45 година старости. Може бити. Откуд ја знам ако нисам прочитао? Можда је овде за официре дубоке пловидбе забрањено пецање. Не знамо шта садржи конвенција. Док не сазнамо, не можемо да је изгласамо. Ја мислим да је то елементарна логика.

Ако је министар знао да постоји ова конвенција, онда је могао да нам је достави већ 15 дана по ступању на дужност. Зашто нас данас изненађује књигом од 300 страна, густо купаних, густо да гуше не може бити? Проблем је у министру. Да је министар способан, он би нам то послао пре два месеца, ми би све то проучили, заузели свој став, данас или дискутовали или не дискутовали, гласали за или против, што је наше право. Али, ми не можемо уопште о овоме расправљати и не можемо уопште гласати, док не прочитамо.

Ако Влада и даље буде инсистирала да ми гласамо о нечему што сигурно нисмо прочитали, онда се поставља питање: шта ће таквој влади уопште Савезни парламент? Онда јој парламент не треба. Сувише је скупо за државу, што ви кажете досовци, скуп је парламент, страшно је скуп - тих се речи сећам из неког ранијег периода, па их ви сада понављате. Или ће парламент мериторно расправљати и одлучивати, или уопште нема сврхе његово постојање.

Председавајући: Поштовани савезни посланици, предлажем, такође, да у данашњи дневни ред уврстимо и захтев Истражног одељења Округног суда у Београду за изјашњавање о примени имунитета према савезним посланицима: Николи Шаиновићу и Јовану Зебићу, у складу са чланом 87. Устава Савезне Републике Југославије.

Пошто је Одбор за мандатно-имунитетска питања размотрио овај захтев и доставио свој извештај, Извештај вам је подељен, да ли ко жели реч у вези са овим предлогом?

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, за ових девет година, колико постоји Савезна Република Југославија и њена Савезна скупштина, утврђена су већ извесна правила поступања у оваквим и сличним случајевима. Ја знам да је раније било много огрешења о та правила, огрешења и о Устав и о Закон, и о Пословник, да је било ноћних седница Одбора за мандатно-имунитетска питања итд. То је све ствар једне мрачне историје, која не би смела да се понови. Али, оно што је основно правило, кога се овај Савезни парламент увек држао, ако је реч о кривичним делима, за која се може изрећи до три године затвора, укључујући сва кривич-

на дела која се гоне по приватној тужби, аутоматски је Скупштина успостављала имунитет, осим у једном случају, кад је дошло до флагрантног кршења, чак противзаконитог и противполичког гласања.

Председавајући: Господине Шешељу, не отварамо дебату о овоме.

Др Војислав Шешељ: Није ово дебата. Ви сте увек нестрпљиви кад ја говорим. Ја покушавам да вам прецизно све објасним, да вам то буде јасно, схватљиво и разумљиво.

Председавајући: Сада утврђујемо дневни ред.

Др Војислав Шешељ: Утврђујемо дневни ред, а ви сте нестрпљиви и нетрпљиви, и једноставно не можете да поднесете кад ја овде евентуално износим свој став.

Председавајући: Подносим ја вас.

Др Војислав Шешељ: Молим вас, само губите време, сво сад нема телевизијског преноса, немате разлога да се нервирате, шта год ја сад да кажем оне, нећу вам неку посебну штету нанети и немојте да се нервирате.

У овом случају ми имамо један захтев који је поднесен од надлежног државног органа, али немамо образложење. Додуше, имамо став Одбора. И уколико се прихвати тај став Одбора, који тражи да се имунитет успостави, то је у реду. Међутим, уколико се води озбиљнија расправа, ми морамо имати или оптужни предлог, или кривичну пријаву, или решење о покретању истраге. Без тога мериторна расправа није могућа. Ја знам шта се дешавало од јуче до данас и зато не говорим случајно. Од јуче до данас многи су вршили притисак на извесне посланике из овог дома, нећу никога да именујем, да промене свој јучерашњи став. Да ли то представља једну политичку игру у коју су умешане и неке западне силе, ми ћемо то видети данас. Али, пре него што се то усвоји у дневни ред, ја тражим да се не стави у дневни ред, док не добијемо конкретно образложење, да знамо о чему се ради, јер ова скупштина не може да се поводи за било каквим ставом било ког јавног тужиоца или истражног судије, или било кога трећег.

Председавајући: Молим вас, господине посланици ми имамо извештај Мандатно-имунитетског одбора. О њему се морамо изјашњавати. Према томе, предлажем да се сада изјаснимо о усвајању ове тачке дневног реда.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места). Да ли ми дајете реч? Министар Живковић ме је поменуо. Имам право на реплику. Прошли пут сте ми два пута дали реч.

Председавајући: Молим вас да не отварамо сад расправу. Чисто је техничко питање. Нема основа у Пословнику да вам дам реч. Ја вама увек дајем реч, али када то има могућности. Изволите, господине Шешељу, али отварамо дебату, а ја хоћу да се држимо Пословника и да једноставно сада не отварамо дебату пре извештаја Мандатно-имунитетске комисије.

Прогон политичких противника онемогућио телевизијски пренос

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, савезни посланици, ми очигледно имамо врсног правника на месту савезног министра унутрашњих послова и он се разуме у та питања. Друго, имамо и вр-

не експерте у ДОС-у који се позивају на равноправност пред Богом и људима. Не могу посланици да буду равноправни. Зато сваки устав у модерном свету предвиђа посланички имунитет да не би сваки пут владајућа већина, поготову у условима крајње инструментализованог правосудног система, као што је правосудни систем у Србији, могла да мења вољу грађана и састав Савезног парламента. У овом случају, очигледно је да је реч о политички инсценираном суђењу, да се прогоне политички противници и да се при томе не бирају средства и ништа друго. Свима је то јасно. Јер, оно о чему званично нису обавештени посланици – обавештена је јавност, кривична пријава је објављена у медијима. Видели смо је и видимо да је потпуно противправна. Видимо да је све инсценирано. Немојте да глумимо као да ништа не знамо. Овде сада глумите принципијелност. Суд ће то да утврди. Који суд – Лепосава Карамарковић, која добија од енглеске обавештајне службе налоге како ће радити и новац од НАТО-а? Као да ми вас не знамо?

Због тог данас нема директног телевизијског преноса.

Председавајући: Ви сте у праву. Међутим, дебата се о овоме, као што сам рекао, по Пословнику не може отворити сада, кад утврђујемо дневни ред поводом извештаја који је подељен.

Према томе, предлажем да се изјаснимо о овом предлогу. Стављам на гласање предлог да се ова тачка дневног реда нађе данас на нашем разматрању и сутра, како буде текао дневни ред. Ко је за? (64 посланика) Само вас упозоравам да ћемо имати извештај, о чему се морамо изјаснити.

(Упадица с места)

Др Војислав Шешел: Можда ће господин Живковић да каже Монтгомерију шта је било.

Председавајући: Чули сте предлог који је изнео шеф Посланичке групе Социјалистичке партије Србије, господин Шегрт и молим да се о њему изјасните.

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, мислим да је сада стављена на пробу досовска принципијелност, досовска спремност да се утврђује истина на основу чињеница, ако ДОС нема разлога да се било шта крије, ако и његови коалициони партнери немају интереса да се било шта крије. Реч је о једној крупној ствари када се бивши председник ухапси и то онако на спектакуларан начин након пропаље отмице. Мислим да постоје сви услови да једногласно прихватимо да ова тачка уђе у дневни ред и да се формира анкетни одбор који ће утврдити све чињенице, да не би било никаквих спекулација, да ДОС покаже да не бежи од истине и да тај анкетни одбор поднесе извештај Савезној скупштини.

Председавајући: Представник Посланичке групе ДОС-а предлаже паузу од пола сата. Морамо се претходно договорити око овог предлога Владе у вези допуна Закона о рачуноводству.

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, искрено се питам где заседа наша Савезна влада, где јој се седиште ако законски пројекти не могу на време да стигну? Некада је седиште Савезне владе било у Палати федерације на Новом Београду, а сада као да је на Бахамским острвима или на острву Ванату. Ово је крајње неозбиљно – када почињемо седницу, почиње утврђива-

ње дневног реда управо стиже још један предлог Савезне владе, нема никаквог смисла. Откуд знамо да ли смо за то да се то уврсти у дневни ред или смо против тога? Како то можемо да проценимо? Заиста нема смисла.

Што се тиче предлога да се одреди пауза, ни то нема смисла. Ми српски радикали смо у 11,00 часова сви били присутни у овој сали. Друге смо чекали да би се обезбедио кворум. Никада ми нисмо проблем око утврђивања кворума. Пола сата смо чекали, још нисмо утврдили дневни ред а већ вам треба пауза. Стрпите се још сат и по, а када буде редовна пауза решите те ваше проблеме, који нас уопште не интересује, а сада да се утврди дневни ред, да почне Скупштина озбиљно да ради, јер овде има и неколико озбиљних законских пројеката за које ћемо ми сигурно гласати. Немојте да нас онемогућавате у нормалном раду. Требало је да се синоћ и јутрос договарате. Заиста не треба да нас малтретирају.

Непознато седиште Савезне владе

Председавајући: Поштовани савезни посланици, пре свега желим да се извиним због паузе, која је трајала много дуже него што сам у првом тренутку предвиђао, али је инсистирање двеју посланичких група, ДОС-а и СНП-а, да се још једном размотри низ тачака око дневног реда и усагласе неки ставови. Зато је пауза ушла у ону нормалну паузу, коју смо имали за ручак и продужила се до сада. Још једном се извињавам. Жеља ми је била да створимо све услове за нормалан ток седнице.

Имамо кворум. Ми смо стали код последњег предлога, који је имала Влада, да се по хитном поступку у данашњи дневни ред уврсти Предлог закона о изменама и допунама Закона о рачуноводству. Да ли неко жели реч у вези са овим предлогом?

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Да ли смо добили материјал у вези са овим предлогом?

Председавајући: Ја сам добио захтев Владе да ставим ово на гласање.

Сада сам добио информацију да се умножава и за који минут ће ући у Скупштину и бити подељено. Изволите.

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, овде се дешавају све смешније и смешније ствари. Ово је постала гротеска.

Материјал, који уопште није стигао посланицима, ставља се у дневни ред. Ми имамо овде материјале који су умножени и пре више дана дошли, а нису у дневном реду.

Ја схватам потребу Савезне владе да некада неки законски пројекти треба да иду у скупштинску процедуру по хитном поступку. То треба да буде изузетак. То је и по нашем пословнику изузетак, али бар кад тражите да нешто иде по хитном поступку, онда то треба да имамо у рукама, да проценимо да ли заиста треба хитни поступак или не, а не да сад изгласамо да иде по хитном поступку, а то се тек умножава. То нема смисла.

Закажите за прекосутра нову седницу, хитну седницу, па нека онда иде. Па немојте да нас малтретирају више? Оно што смо добили у руке, то може у дневни ред. Оно што нисмо добили, данас не постоји.

Предлог закона о допунама Закона о попису становништва, домаћинстава и станова у 2001. години

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, овде пред собом имамо један законски пројекат који је, по свим својим карактеристикама ретидив неког давно прошлог времена – комунистичког времена, кад су могле административним декретима да се формирају нове нације, па да се мењају и њихови називи и да се у закон стрпају сви они који би посумњали да те измишљене нације заиста постоје.

Овде нам се нуди образложење предложених измена закона из кога се види

Др Шешел: они нас бомбардују, а ми плаћамо одштету за штету коју су они наметнули

да подносилац предлога тврди да постоји нека нова нација – бошњачка нација. Таква нација никад нигде није постојала и нема тог научника који може изаћи са тврђом да она било где постоји, да је могуће креирати такву нацију. Овде се оперише називом једне старе српске земље. Историја има неподељено мишљење да је Босна била српска држава. Та српска држава је била на веома малој територији, град Дабар и нешто шира околнина. То је само била Босна. Тузла, односно Усора и Сол и Семберија била је час у саставу Српске државе, час у саставу Мађарске државе. Цела Херцеговина, све до Шибеника у неким периодима, била је у саставу Српске државе. Они који измишљају нову нацију можда рачунају да уз помоћ НАТО пакта или сличних међународних фактора може то да им прође, али добро је да су сви политички субјекти овога пута у Савезној Републици Југославији јединствени у ставу да се оваква измена закона не може усвојити, с тим што нам наравно не пада на памет да се спречи било ком грађанину да се изјасни на попису како год хоће.

Постоји оно што се зове нација. У овој земљи живи српска нација. Има оних који још увек мисле да су Црногорци по националности, али ја се надам до следећег пописа да ће они то потпуно да расчисте и да ту неће бити колебања. Када се изјасне као Срби неће бити ништа мањи Црногорци него још већи. Свесни сте ви сви тога, само да вам се мало страначка политика усагласи. Највећи Црногорци ће бити онда када се јавно испрсите и кажете да сте Срби – ништа друго не можете бити него Срби.

Наравно, по Закону о попису становништва постоји могућност да се људи изјасне како год ко желе. Онај ко се изјасни као Јапанац, пописивач је дужан да му упише Јапанац, а не да му мери очи, анатомску грађу или нешто друго, па да каже – ниси ти Јапанац. Онај се изјаснио као Јапанац, мора да му стоји Јапанац.

Законски пројекат рецидив комунистичког времена

Не знам какво је упутство ако се неко изјасни као Марсовац, то би требало видети у Савезном заводу за статистику, али по свему судећи мораће и то да се упише, па ће ићи у рубрику "остали". Ми смо већ имали од прошлог пописа становништва и попис припадника појединих вероисповести, па ће и на овом попису људи моћи да се изјасне као православци, као римокатолици, као муслимани, јевреји по вероисповести, мада могу и Јевреји по националности, протестанти и све остало. Могу чак и ту да измисле своју вероисповест, с тим што онај који врши попис, ко обрађује податке, у категоризацији може да каже, има толико Срба, толико Мађара, кад је реч о националним мањинама, толико Буњеваца, толико Шокаца толико Словака, толико Румуна, толико Рома, толико Албанаца и тако даље. Онај ко пописује вероисповест, пописаће на сличан начин. Све оно што одудара од научног критерија и општег стандарда иде у рубрику "остали".

Не сумњам да ће бити оних који ће се изјаснити као Бошњаци, али што се нас тиче, њихово је право да се и тако изјасне, али они својим самим изјашњавањем не могу нас да убеду да постоји бошњачка нација, јер нема тог озбиљног човека који се може у тако нешто убедити. Таква нација не постоји и никад неће постојати. То што је окупатор прокламовао на подручју Босне и Херцеговине, кад оде окупатор, нестаће све оно што је окупатор створио.

Дакле, одбијањем овог законског предлога битно је да се нагласи да се никоме не спутава слобода изјашњавања припадности било којој нацији, слобода изјашњавања припадности било којој вероисповести. Али, нико нас не може натерати да ми једним државним актом као што је закон озваничимо постојање нечега што сигурно не постоји, као што је то у Титово време рађено са неким нацијама, па су тако створили основе за грађански или верски рат.

Предлог закона о измени Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, народни представници у парламенту начелно имају право да подносе и неозбиљне законске пројекте, али је парламент дужан да те пројекте узме у процедуру и да се о њима изјасни. Међутим, када министар подноси предлог неког закона, онда то мора бити озбиљно и стручно направљено. Морала би и Влада да стане иза таквог пројекта, а не да га накнадно подржава.

Ово би требало да буде предлог Владе а не предлог једног министра. Ово би требало да буде свеобухватно, стручно припремљено а не овако неозбиљно.

Из самог закона се види да је ово упорено против Слободана Милошевића. Али, Слободану Милошевићу не може ништа да науди јер је он већ добио то одликовање својом функцијом и не може му се накнадно то одузети. Можда му је то полиција запленила приликом хапшења, међутим, то што му је полиција запленила једном ће морати да му врати.

Оно што је министар Шапи хтео да постигне овим својим неозбиљним законским пројектом не може да постигне, а онда не би требало да се брука Савезна скупштина и да нешто овако усваја него да Савезна влада припреми пројекат потпуно новог закона о одликовањима, јер има ту много одликовања која би требало мењати и у називу и у изгледу.

Српски радикали су покушали то раније да постигну, нису могли јер нису располагали парламентарном већином. Претпостављам да ви сада имате ту већину и да можете то да постигнете, како би се из сфере одликовања избацило све идеолошко. Ја сам случајно видео онај "Орден победе", он је остао као у Титово време. "Орден народног хероја" је остао као у Титово време. И називе неких одликовања треба мењати. Али, зато, да не усвајамо ово неозбиљно и да ову неозбиљност не објављујемо у "Службеном листу Савезне Републике Југославије" него Савезна влада да изађе са комплетним законским пројектом.

Поводом саме идеје да шеф државе аутоматски добија највише државно одликовање – постоји различита пракса у упоредним правним системима. То министар Шапи није проучавао, очигледно га није ни интересовало, али би Влада морала то да проучава и Влада има Институт за упоредно право, који се финансира из савезног буџета и тај институт би требало код сваког оваквог законског пројекта да јој помогне, да јој се нађе при руци.

У неким земљама шеф државе ступањем на дужност постаје носилац свих одликовања јер се подразумева да их може другим људима додељивати само ако их и сам има. У неким државама шеф државе је носилац само највишег одликовања, јер се подразумева онај ко има највише као да има и све остало и може да дели другима. То је једно правило које постоји у већини правних система. Можда би било добро да се и код нас задржи.

То није за државу скупо а за јавност је лепо, када новоизабрани председник републике полаже заклетву да га добија то одликовање и да је то знак његове председничке части. То смо видели приликом инаугурације многих светских државника да је практиковано. Али, то није нарочито битно, може код нас да буде у закону и онај случај који постоји у неким системима да шеф државе не добија аутоматски никакво одликовање али га дели другима као да има сва одликовања. Није то толико важно колико би било важно да Савезна влада изађе пред парламент са комплетним пројектом закона о одликовањима и да усвојимо један закон који ће нам трајати за неко дужи време, закон око кога ћемо се ваљда усагласити, за који неће бити примедби и у коме неће постојати ништа идеолошки ни у погледу назива одликовања, ни у погледу њиховог изгледа.

Председавајући: Прелазимо на расправу у појединостима.

Уместо озбиљних закона, ДОС замајава парламент

Др Војислав Шешељ: Веома је битна ова расправа у појединостима, мада вам то на први поглед изгледа смешно.

Прво, што се тиче министра Шапија, он је овде изнео једну крајње погрешну констатацију, која ме је запрепастила. Он је рекао: "од садашњег па надаље". Садашњи председник је добио аутоматски по закону ово одликовање. То што му, можда, још није уручено, или још није направљено, то је други проблем. Ни њему се то више не може ускратити. Ово може да се односи само на будуће председнике и зато нема разлога да се жури са доношењем овакве једне мале одредбе. О појединостима сад говорим.

Што се тиче овога што је говорио господин Мићуновић, хтео бих да ми објасни где је та држава Грубути, и знам само за Цибути, и где је Доња Волта, пошто ни Доња Волта више не постоји, та се зове Буркина Фасо, где је сад лоцирана Доња Волта, то не бих могао да пронађем, али господин Мићуновић је овде нешто врло интересантно изнео и то бих могао да подржим. Не мора ниједно одликовање да буде скупљено, од скупљеног материјала, али реткост додељивања да представља вредност по себи, па да буде вредније него да је од злата, од дијаманата, бисера, или што се већ ту уграђивало. То би могло, али и то изискује доношење новог закона.

И трећа ствар поводом овога што је говорио, то су све појединости, министар Живковић, знате, њему недостаје то правничко образовање, изгледа га никада неће стећи. Овде треба поставити питање, може ли министар да буде посланик или не може? Ако не може, онда не може и аутоматски треба да се разреши. Ако може, онда треба да буде и министар и посланик. То питање да се разјасни, а не да он поставља питање хоће ли имати ко из ДОС-а да буде нови посланик, ако он остане без мандата. То је са правног аспекта врло смешно речено. Закон каже ко ће бити посланик. Ако нема из ДОС-а, биће из неке друге партије. Ви се смејете зато што на тај начин приступате правном поретку. Вама је тумачење права увек везано за личну

и групну корист. Ако је вама корисно да се спроведе принцип – министар не може бити посланик, онда ће да га спроведе. Ако мислите да вам је то штетно, онда га нећете спровести. То питање треба овде дефинитивно да се разјасни. Ако се односи на председнике Републичке или Савезне владе, мора да се односи и на министре. Ако се не односи ни на кога, не односи се. Устав је ту јасан. Да видимо да ли ћемо радити по Уставу. Или у Уставу има нека нова одредба, ја можда нисам био присутан кад сте је изгласали, да се Устав примењује само онда кад то није штетно Зорану Живковићу и његовој партији. Или да се устав примењује само онда ако ДОС неће бити ускраћен за евентуално један посланички мандат.

Зоран Живковић: Никад нећу бити правник, па чак и неким чудом да је то могуће, ако правне науке тумачи на овај начин на који је то господин Шешел мало пре тумачио. Рекао је да није битно шта је народ гласао, важно је да треба испоштовати Устав и закон, па тако да, рецимо, Српска радикална странка, ЈУЛ или СПС добију мандат који је народ хтео да да неком другом. То је рекао уважени др правних наука, или општенародне одбране и друштвене самозаштите и противпожарне заштите, који је и сам био посланик у овом већу, и био потпредседник Владе, па, такође, уважена госпођица поред њега, и многи други који овде седе до сада су били и једно и друго и тад се нису хватали за Устав. Иначе, у свим уставним променама су учествовали и ноћним и дневним и свим квази уставним глупостима којима су мучили овај народ протеклих седам-осам година.

Да се вратим на ово од малопре, да ли ћемо узети господину Милошевићу орден? Нећемо ми узети орден и моћи ће да га носи где год путује, било у свој родни град, било негде ван земље.

Др Војислав Шешел: Прво, народна воља се тумачи у складу са законом. Закон је ту јасан. Ако неко остане без мандата, ако та изборна листа остане без кандидата, закон прописује како се распоређује мандат. Ја сам овде за говорником био крајње јасан. Ја се уопште нисам изјаснио може ли министар да буде посланик, или не може. Ја лично мислим да може, али ви то питање постављате и као и обично га постављате на непринципијелан начин. Тамо где сматрате да је корисно, спроводите. Тамо где сматрате да није корисно неспроводите. И објашњава Живковић то што неће да се одрекне посланичког мандата, зато што његова изборна листа нема више кандидата. То је са аспекта Устава смешан разлог, крајње смешан. И драго ми је да је коначно схватио господин Живковић да му не вреди ниједан покушај, никад неће да стекне солидно правничко образовање, ја то могу да вам потврдим као крајње компетентан стручњак, као редовни професор Правног факултета. Само се ви смејете, заледите се тај осмех једног дана.

И што се тиче овога о чему говоримо, ви морате једном да схватите, да сте се неком историјском катаклизмом, срушило се небо, нашли у тој улози за коју нисте предодређени никаквим личним и групним способностима, ни памећу, ни знањем, ни карактером, ни чашћу, нисте предодређени.

Неспособност министра унутрашњих послова прети да угрози рад парламента

Председавајући: Прескорачили сте два минута. Реплика траје два минута.

Др Војислав Шешел: По мом сату има још 14 секунди. Ви сте се нашли на том месту и понашате се као слон у стакларској радњи, уместо да Скупштини поднесете озбиљан закон о одликовањима, за којим постоји потреба, ви овде замајавате парламент. Није то случај само по питању овог закона, него и по многим другим законима. Ви једноставно не знате шта да радите у тој улози у којој сте се нашли. Нисте способни да тај посао обављате и зато ви све оно што треба правно расправљати, тумачити, регулисати, преводите на ниво дневно-политичке баналности. Такво вам је деловање и Савезне владе, скоро свих министарстава. Наравно, знам да ту има изузетака и људи који су компетентни за посао, нема их много, тако се понашате и у овом парламенту.

Зоран Живковић: Обећавам вам, господине Војиславе Шешелу, да нећу никада да имам правничко образовање.

Др Војислав Шешел: Министар Живковић је, господине председниче, овде изрекао неке речи на које сте ви морали да реагујете, а то сте пропустили. Министар Живковић је овде са ниподаштанањем поставио питање зашто Драган Тодоровић, посланик у Већу републике, седи у сали Већа грађана, у току трајања седнице. Он на то има право. Нема право да се јави за реч и нема право да гласа. За реч може да се јави и да гласа у свом дому, а може да седи и у једном и у другом дому. У свим парламентарним системима – дводомним – на свету то право постоји, осим у Великој Британији. Само у Великој Британији не може посланик Доњег дома да оде у Дом лордова или лорд да сврати у Доњи дом.

Веома сам срећан и задовољан што је господин Живковић овде пред парламентом чврсто обећао да никад неће да студира права.

Председавајући: То смо завршили.

Др Војислав Шешел: То је сад констатирано и записнички. Али, постоји нешто што је ипак важно. Неки мали курс му ипак недостаје, да не би овакве ствари овде потенцирао. Знате, он поставља питање зашто је присутан посланик Већа републике на седници Већа грађана.

Предлог закона о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Италије о узајамном подстицању и заштити улагања, са протоколом

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, Српска радикална странка, најжалост, неће моћи да гласа за овај закон о ратификацији међународног споразума само из једног разлога. Споразум садржи доста добрих ствари и више је користан, претпостављам, за нашу привреду, међутим, проблематичан је члан 4. став 1. – накнада штете и губитака, у коме стоји: "Ако улагање улагача једне стране уговорнице на територији друге стране уговорнице пре-

трпи штету или губитке услед рата, других оружаних сукоба, ванредног стања побуна или сличних догађаја, страна уговорница на чијој територији је извршено улагање обезбедиће одговарајућу накнаду таквих губитака и штете, без обзира да ли су те губитке или штету изазвале владине снаге или други субјекти, накнада ће бити слободно трансферибилна, без непотребног одлагања".

Шта је овде проблем? Ако опет избије рат, опет нас бомбардује НАТО, поруши објекте који су изграђени на основу италијанског улагања, чак и ако Италија буде поновно учествовала у бомбардовању наше земље, ми ћемо бити дужни да италијанским фирмама и италијанским улагачима исплатимо отштету. Они нас бомбардују а ми плаћамо отштету за штету коју су они наметнули.

Не знам ко је испред Савезне владе ово потписао – Горан Свилановић, види се ко је потписао. Значи, или није читао или је намерно и свесно потписао овакав међународни споразум. То је проблем наше дипломатије. Претпостављам да ћемо брзо морати пред Савезном скупштином да се позабавимо и тим питањем, да видимо каквог тог министра иностраних послова има Савезна Република Југославија и како је могуће да овакве уговоре такав министар склапа.

Замислите да је неки ранији савезни министар иностраних послова склопио овакав споразум па да је разорен "Телеком" у овом рату – онда би ми после рата морали милијарду и по марака да исплатимо Италијанима и Грцима, иако су њихове државе учествовале у агресији на нашу земљу. То не иде. И у међународном правном промету ретки су овакви уговори.

Овакви уговори се нигде не склапају на равноправној основи. Ово је типични неравноправни међународни споразум и због тога га не би требало ратификовати.

Горан Дивичић: Очигледно да Српска радикална странка води и даље у праисторијску политику. Њима за информацију, овај уговор је потписао представник италијанске владе. Шта то значи?

У свету је уобичајено да се направе неки механизми заштите да нико не би ни помислио да спорове решава ратом, већ да све спорове решава мирним путем. Овај члан 4. став 1. очигледан је пример како функционише савремен свет и он управо нама објашњава да ми не смемо ни у једном тренутку ни да помислимо да водимо сукобе и решавамо их ратом, већ очигледно једном активном политиком.

Типичан неравноправни међународни споразум

Др Војислав Шешел: Ја, прво захтевам да председник Већа грађана упозори министра Живковића да му овако грубо и срдито не додајује, да не употребим неки ружнији израз – умало га не употребих – јер нема разлога да се тако министар унутрашњих послова понаша према председнику једног дома парламента.

Друго, Српска радикална странка можда некоме из ДОС-а изгледа као странка праисторијских људи, али наука је показала да се просечна људска интелигенција у протеклих 10.000 година уопште није мењала. Уопште се није мењала. То је наука доказала. Наравно, десио се тех-

нолошки развој, цивилизацијски развој, политички развој итд.

Ми, као праисторијски људи, дичимо се својом праисторијском интелигенцијом, а овај примерак, који је овде покушао нешто да објасни за говорницима, одише глупошћу и напада Српску радикалну странку за праисторијску политику.

Председавајући: Молим вас, немојте врећати посланике.

Др Војислав Шешељ: Овде није реч ни о каквом врећању. Овде је реч о расправи о једном конкретном питању.

Молим вас, господине председниче, ја ћу јавно сад повући сад своје речи, реч "глупост", ако ви сад имате храбрости пред парламентом да кажете да је ово што је овај човек говорио било интели-

Маја Гојковић: Како се закон који није добио сагласност Владе нашао пред парламентом

гентно. Ако ви сад кажете да је то било интелигентно, ја повлачим своју реч.

Председавајући: Господине Шешељ, између интелигентности и глупости постоји велики дијапазон, и не морате врећати никога. Не мора да буде ствар превише интелигентна, по вама, али не морате квалификовати тако људе.

Др Војислав Шешељ: Е, добро. Сад је ово било прилично јасно с ваше стране.

Господине Мићуновићу, само још једну ствар да ми помогнете и ја идем.

Ако ово није била глупост што смо чули, који је то нешто мало блажи израз, да га ја сад употребим, па да се исправи, мало блажи израз од глупости? Хоћете ли ми помоћи?

Председавајући: Господине Шешељ, кад људи полемичу, онда они кажу – то што сте ви рекли, сматрамо да није тачно из ових и ових разлога, и људи покушавају да логичком аргументацијом оспоре неки став, а не нападају одмах човека да је глупак.

Др Војислав Шешељ: Нисам ја рекао да је он глупак. Ја сам само рекао да он говори глупости, а не да је глупак. Боже сачувај!

Господине Мићуновићу, пошто нисте хтели ту да ми помогнете, а пошто сте јасно ставили до знања да мислите исто оно што и ја мислим – само ви то отворено не говорите, или бисте бар мало

блажи били – нема смисла онда таква расправа.

Знате, људи које народ изабере у парламент, треба мукотрпно да раде свој посао, да се спремају за седницу. Видите, нас је овде сад тренутно врло мало, биће нас много више следећи пут. И вас је било мало, господине Мићуновићу, па сте били убеђени да вас никад неће бити више, па – времена се мењају. А, видите како се ми мукотрпно припремамо за седницу. Нама ништа не пролети овде. Овде слушамо Живковића и његова правничка тумачења.

Председавајући: Молим вас, одавно су истекла два минута. Немојте забављати овде парламент. Рекли сте шта сте имали да кажете, прошла су два минута.

Др Војислав Шешељ: Ово је једна страшна пресија на парламент, на интелект, на здрав разум.

Зоран Живковић: Ранијем говорнику не могу да дам ништа, што се тиче реплике, пошто је то испод сваког нивоа, али вама кажем, председниче, да превише допуштате посланику Шешељу, да он поново доводи атмосферу у овој сали на такав ниво да је очигледно да ће министар Краповић морати поново да му објасни неке ствари.

Пресија на парламент, интелект и здрав разум

Председавајући: Молим вас, ја апелујем на све учеснике – време пури, није за забављање и ја бих вас молио да се уздржавамо од непрекидног реплицирања. Ако вас је поменуо, то није разлог за реплику. (Обраћа се посланику Шешељу)

Др Војислав Шешељ: Погрешно је интелептирао моје речи.

Председавајући: Не, не. Има реч господин кога сте овде врећали.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Имам реплику – по Пословнику.

Председавајући: Немате. Ако нема више говорника, онда стављам на гласање Закон, у начелу, о Споразуму између Савезне Републике Југославије и Владе Републике Италије о узајамном подстицању и заштити улагања, са Протоколом.

Према томе, гласамо у начелу. Ко је за? (77) Ко је против? (Нико) Уздржаних? (Нема) Отварамо претрес у појединостима. Изволите.

Др Војислав Шешељ: Господине Мићуновићу, ви сте ми ускратили право на реплику. Ускратили сте ми право да добијем реч по Пословнику. Сад ми је још остало једино по појединостима. Ја морам да се у расправи о појединостима вратим на Зорана Живковића.

Зорану Живковићу, кад год недостаје аргумената, он призива министра Краповића. Али, господине Живковићу, да би Краповић стекао храбрости за оно што је урадио, морао је да се напије, и онако на брзину ме удари и побегне. Па, што ви сад призивате Краповића? Отиђите и ви, напијте се и приђите овде да ме ударите, или, ако баш не подносите алкохол, ево, уместо вас, Гапо Кнежевић, он је увек пијан, нека он пође – снога и сад је пијан.

Предлог закона о генетички модификованим организмима

Срђан Николић: Даме и господо, пошто-вани савезни посланици, прошле године генетски модификованим семеном засејано је широм света близу 300 хиљада километара квадратних, а од тога четвртина засада кукуруза и 40% засада соје, само у Америци.

Главни разлог за увођење ових генетички модификованих организама је економски ог-

ледац у повећању профита. Међутим, тешко је сагледати последице шире примене ове генетологије са аспекта заштите животне средине, као и са агрономског етичког аспекта.

Прилично се тачно зна које опасности носе генетски модификовани организми:

1. Генетско загађење, односно преносење пољена на околну средину, која није под контролом. Биљка са генима који се боре против инсеката могла би тај ген проширити кроз опрашивање, стварајући, речимо, коров који више не би било могуће контролисати. Тако би добили супер коров отпоран на хербициде, коров који је резистентан на хербициде и за уништавање оваквих корова биле би потребне велике додатне количине хемикалија;

2. Биљке са генима који их штите од штеточина, могле би да униште инсекте од којих имају користи. Показало се да су оне што ген кукуруз штите од бактерија, погубне за бубамаре;

3. Појава суперинсеката односно резистентних инсеката. Ови инсекти би носили токсични ген бактерије, која се уграђује у биљку, да би била отпорна на инсекте;

4. Сађење генетски модификованих биљка могло би да има непредвидиве последице по ланац исхране. Генетски модификована технологија омогућиће произвођачима семенске робе да развијају и ставе у промет семе које се неће моћи употребити за поновљену сетву. Ово се, пре свега, односи на пшеницу, на соју, причај и памук;

5. За сада не може нико са сигурношћу да тврди да ли ће генетски модификовани организми бити отровни за људе или не. Ген за отпорност на антибиотике убачен у биљке може да допринесе развоју бактерија отпорних на антибиотике;

6. Биљке у које су убачени гени вируса могле би временом да произведу нове вирусе, па значи и нове болести;

7. Ширење генетски измењених организама могло би да поремети процес еволуције и угрози биолошку разноврсност. Тако на пример генетски модификована риба може довести до изумирања природних врста;

8. Биолошко загађење. Запажена је појава да биљке настале из генетски модификованих семена неповољно утичу према обично насталим биљкама исте врсте. Генетички модификоване биљке су опасне, јер могу да униште околне, али и удаљене усеве са сличним културама. Највише забрињава то што се због репродукције биолошких система таква генетска загађеност не може очистити. Кад се ген једном отме контроли, штетне последице по живи свет су несагледиве.

Наша земља као експериментална станица генетски модификованих организама

У нашој ће земљи половином маја из Америке стићи 25 хиљада тона генетски модификоване својине сачме. То је прва од две истоветне испоруке, коју нам као хуманитарну помоћ "великодушно" шаљу Американци. Да је квалитетна и здрава ова сојина сачма, не би била на списку забрањених пољопривредних производа. 1) Забрана се односи на увоз хране из САД у земље Европске уније.

Увоз генетски модификованих семена за последицу има и увоз хемијских средстава за заштиту биља. Производи наше хемијске индустрије не би ефикасно деловали на биљке настале из тако модификованог семена. Увозом тих хемикалија ми бисмо уништили део наше хемијске индустрије, која се бави производњом пестицида и постали бисмо зависни од иностране хемијске индустрије.

Увозом генетски модификованих семена може нас задесити судбина Румуније и Бугарске. Румунија је тотално уништила своју пољопривреду, а Бугарска повртарство.

Ових дана у средствима јавног информисања говори се како се развијене земље, попут Француске, Велике Британије и Јапана, боре против увоза генетски модификованих

организама и њихових производа. Генетски модификован семенски кукуруз увезен из САД у Јапан, у земљи излазећег сунца није одобрен ни за људску, ни за сточну исхрану, јер изазива алергијске реакције код људи.

Даме и господо, резултати о коришћењу генетски модификоване хране знаће се тек за неколико година. Не смејемо дозволити да наша земља постане експериментална станица за генетски модификоване организме, јер не постоји ниједан економски оправдан разлог, због којег би Југославија требала да буде земља у којој ће мултинационалне компаније да експериментирају и остварују своје екстра профите. Наша земља би требало своје пројекте да усмери на производњу еколошки здраве хране, јер поседујемо и природне, и стручне предуслове за такву производњу, која би нам омогућила извоз и остварење економске добити.

Јер, из свих горенаведених разлога без обзира што је Закон о генетски модификованим организмима предложила Савезна влада, позивам поштоване савезне посланике да не усвоје овај закон.

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, ако Савезна влада имало мисли о добру свога народа и о будућности наше деце требало би овај закон да повуче из процедуре. Ови законским пројектом, ако буде усвојен, даће се сувише велика овлашћења државној бирократији. Сада ће државни савезни инспектори, са високом или без адекватног образовања, то није битно, знамо да нас ту увек разна изненађења могу очекивати, да одлучују да ли ће се нека генетски модификована храна, биљке или животиње, увозити у нашу земљу, пре свега, ради исхране становништва, исхране домаћих животиња или за репродукцију, за сејање семена и тако даље. То је веома погрешно. Ми би данас требало да донесемо закон којим се забрањује увоз за широку употребу генетски модификоване хране и живих бића, да тај увоз буде могућ само за научна истраживања и ништа више, ако желимо добро свом народу.

Министар пољопривреде подвалама у јавности створио аферу

Садашњи министар пољопривреде већ је једну велику аферу у јавности створио својим похвалама америчкој лудој соји – модификованој соји. Која ће бити последица? Ми наше месо нигде нећемо моћи да извеземо. Сви ће сад знати да смо нашу стоку хранили генетски модификованом сојом. Тиме смо својим производима у старту вредност срзали до најнижег нивоа, а то нам није требало. Прво, ми не оскудевамо у пољопривредним површинама. Нама треба друга врста страног улагања у пољопривреду, па можемо да хранимо добар део Европе здравом храном. Оно по чему ми можемо бити привлачни, потенцијалним увозницима, је производња здраве хране, а не производња генерски модификоване хране. Ми морамо дати гаранцију свим партнерима на светском тржишту да производимо искључиво здраву храну, да код нас нема ништа генетски модификовано, а да је намењено широјој потршњи. То би био планетарни законски пројекат.

Овај законски пројекат начелно показује бригу Савезне владе да се контролише увоз генетски модификоване хране, животиња и тако даље. То је начел-

на брига, али у провођењу овог закона остављају се одређене руке бирократији, па ће сад онај министар да одлучује или да бира истраживачке институције које ће му дати мишљење да ли то може да се увозе или не. Ми знамо каква нам је ситуација у тим институцијама. Ту ће доћи до лобирања произвођача хране из иностранства у институцијама да би добили повољан сертификат и тако обезбедили продају својих производа нашем тржишту.

Видите, Американци неће да дају новчану помоћ. Они дају помоћ у роби коју нигде у свету не могу да продају. Цела Европа се буни против генетски модификоване хране.

Европска унија ће у перспективи потпуно да спречи производњу такве хране и дистрибуцију на свом тржишту. Могуће да ће задржати производњу за туђа тржишта. Баш њих брига што у Албанији већ краве рађају телад са две главе. Дође Американца и да 25 хиљада долара и купи то теле, јер то теле је њему интересантно. Да ли и нама то треба?

Албанија је преплављена генетски модификованом храном. Албанија као држава која уопште не функционише потпуно је у загрљају Америчанаца. Американци је хране и облаче и наравно, доносе у Албанију све оно што није употребљиво на америчком тржишту. Није немогуће ускоро да се и Албанци у Албанији рађају са две главе, надам се да то неће бити код нас овде, ако савезни министар промени мишљење и повуче овај закон из скупштинске процедуре и понуди нам други законски пројекат, којим ће се забранити увоз такве генетски модификоване хране. То је једино што би у овом случају било рационално.

Ако ви наставите овако са увозом генетски модификоване соје, доћи ће на ред све друге врсте генетски модификоване хране. Ако нас и домаће животиње у нашој земљи наклеукају генетски модификованом храном и ако наше њиве презасите семенем генетски модификованим – зашто им онда не бисмо послужили и као сметлиште за нуклеарни отпад? Знате, између генетски модификоване хране и нуклеарног отпада није велика разлика у опасностима којима прете, с тим што смо код нуклеарног отпада начисто – безусловно је опасан и треба бежати од тога, а код генетски модификоване хране уопште не знамо ништа јер још ни сви човекови гени нису идентификовани а камоли гени биљног и животињског света око нас.

Зашто се толиком ризику препуштати? Нема никакве потребе. Због тога овај закон треба повући из процедуре.

Ако Влада није дала сагласност, како се закон нашао пред посланицима?

Маја Гојковић: Изненађена сам уопште што се појавио пред нама као предлог Владе овај предлог закона о генетички модификованим организмима зато што су се у јавности појавиле изјаве појединих чланова Савезне владе, као што је изјава савезног министра за науку Вука Домазетовића, да се противи овом предлогу закона о генетички модификованим организмима. Ако није било сагласности у самој Савезној влади, не знам како се то уопште нашло овде пред нама?

Наравно да Министарство за пољопривреду није везано или не мора у процедури да добије мишљење Министарства за науку и технологију, али сматрам да, ако тако један еминентан стручњак и ако један еминентан министар, као што је Вуко Домазетовић, није хтео да стане иза овог предлога закона, да би ми требало да се замислимо шта ми то данас уопште усвајамо.

Интересантно да се Европска заједница противи увозу сојине сачме из Сједињених Америчких Држава. Дакле, ми би требали да размислимо, ако то смета Европској заједници, зашто би то било повољно за нас? Једина повољност је што смо сиромашна земља, па као сиромашна земља принуђени смо да примемо свакакве донације, као што је и донација од 50 хиљада тона, ако се не варама, америчке сојине сачме ових модификованих организма.

Дакле, ако се Европска заједница, ако се Јапан противи овим америчким донацијама, не видим ниједну предност, ниједну повољност Савезне Републике Југославије да доноси оваке прописе – једино ако ово представља подршку за ту донацију да би лакше дошла у нашу државу.

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, нико у нашој јавности није неозбиљније поступио у вези са овим или сличним питањем од самог савезног министра пољопривреде. Ми се сећамо његове изјаве да је можда у ранијем периоду код нас увозено месо "лудих крава". То је изјавио савезни министар на телевизији, и то су многи медији пренели. Без икаквих аргумената, без икаквих доказа он износи једну претпоставку, која има врху да застраши народ. Колико ја знам, никада месо "лудих крава" код нас није увозено. Можда и јесте, и тај увоз је резултирао оваквим изборним резултатима какви су били у септембру и децембру. Јер, да нисмо јели месо "лудих крава", ко зна како би се то све завршило.

Дакле, ја се позивам на угледне научнике, на људе који су бар два пута старији по годинама и научном искуству и пет-шест пута од садашњег министра пољопривреде. Ево вам сведочење Вука Домазетовића: "Постајемо полигон за експерименте америчких генетичара". Ово је грађански лист, војвођански. То, дакле, ДОС, издаје. Ево вам сведочење др Владана Плазанића, гле стоји: "Европа и Јапан се за сада снажно одупиру притисцима Америке. Прихватањем оваквих понуда постаћемо вечити зависници од америчких донатора". Затим, "Биолошки здрава храна има на светској пијаци три до десет пута већу цену од хране сумњивог порекла". Не можемо ми биолошки здраву храну производити на основу генетски модификоване хране, која се употребљава као сировина. На пример, здраво месо, на основу луле соје.

Полигон за експерименте америчких генетичара

Ја се позивам на јавне изјаве научника. Ово су две од таквих изјава. Дакле, не говорим напамет. Нисам стручњак за генетику, али као савезни посланик морам бити верзиран по свим питањима која су у домену рада Савезне скупштине. Господине Мићуновићу, ја сам у тим годинама кад још имам шансу да postanем чак и стручњак за генетику.

Према томе, овде хоћу само да покажем да је наступ министра пољопривреде неозбиљан, да је ово врло озбиљно питање и деца се не поверава да одлучу-

ју у врло озбиљним питањима. Наравно, ја децу нећу ни да потцењујем. Деци треба подстицати развој личности, развој самопоуздања, али им не треба дозвољавати да нам поруше кућу у којој живимо. Ако дете почне циглу по циглу да избија из те куће, кућа ће пасти.

Ево овде управо присуствујемо избијању камена темеља из куће наше – савезни министар избија тај камен темељац, јер брзоплето размишља, нема животну искуство. Ништа га живот није научио. Залеће се на прву лопту, и до таквих последица то долетање доводи.

Председavajuћи: Констатујем да је Веће усвојило Предлог закона у начелу. Отварам претрес у појединостима. Ко се јавља за реч?

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици морам искрено да признам да се дивим министру Саши Витошевићу. Он је експерт који може под ноге да баци Вука Домазетовића, Владана Плазинића и многе друге. С којим правом? На основу тога што се бавио паковањем лековитог биља у лабораторији "Беовита".

Господине Витошевићу, то су сувише озбиљне ствари. Не можете на такав начин да о томе расправљате. Овај човек који је малопре говорио, не знам му име, жао ми је што не знам, каже: кромпир, парадајз и кукуруз стигли из Америке. Јесу, али тамо су то Индијанци вековима генетски модификовали, модификовали, па нам тек онда послали, а ово је сад на брзину модификовано. Ово је сад у лабораторијама модификовано. Не зна се какво се чудовиште из тога може створити. Парадајз је тек уназад 100 година дошао у масовну употребу као животна намирница. До тада је по Европи коришћен као украсна биљка јер се сумњало да је отрован. Босански сељаци у средњем веку, још у време турске власти, да би избегли обавезно сејање кукуруза, прво су обарили семе, па га онда бацили на њиве, па кад турски ага дође да проверава, јер прети смртна казна ко не баци семе које је бесплатно добио, види зрно набубрело, а неће да исклија.

Инстинктивно људи беже од онога што нису својим искуством савладали, превладали, што у свом искуству нису сазнали, што нису добро проучили. То је природна људска одбрамбена реакција. Тамо где наука није у првом плану, њен суд, него искључиво голи профит, ствари се постављају наопако. Уместо на ногама дубе на глави. А, за каснела свест масе становништва и јавности покушава томе стати на пут.

Немци су све своје реке уништили јер нису водили рачуна о еколошком problemu. А, кад су се освестили почели су да их пречишћавају, милијарде марака су у то уложили и сада се опет може и вода из Рајне, и вода из Некара, и вода из Дунава пити, колико је сада чиста али с тешком муком. Она је сада чиста више у оном стерилном смислу него у биолошком смислу.

Ми имамо једну предност у односу на развијене земље, што нисмо загађени овим најновијим генетским технологијама. Боље је десет пута мање хране да произведемо, па да је продамо као здраву храну, јер ћемо уштедети на транспортним трошковима, а постићи исту цену као да продајемо генетски модификовану. Ево, то нам сведоче ови науч-

ници и они су веома убедљиви у својим аргументима, за разлику од министра Витошевића који нас ни у шта није могао убедити. Сам министар у образложењу овог закона признаје да Савезно министарство пољопривреде нема стручњаке који би се бавили инспекцијским пословима у овој области, па каже да тек треба запослити људе и милион динара у те сврхе издвојити из савезног буџета.

Деци не треба дозволити да нам поруше кућу

На крају, министар Витошевић се позива на то да су његови заменици, помоћници, професори универзитета, доктори наука и тако даље. Е, господине министре, то је проблем кадровске политике унутар ДОС-а. Уместо неко од тих професора универзитета и доктора да буде министар, они по партијској линији или по линији "Геј 17+" доведу министра, министар се не разуме у свој посао и министар срља, даје небулозне изјаве које узнемиравају јавност да је можда увожено месо лудих крава, а с друге стране се залаже да се прихвати донација луде соје. Ако је та соја исправна и здрава, како се уопште у Европи десила болест лудих крава, историјски непозната болест. До те болести је управо дошло извесним генетским модификацијама. Како ја не знам, јер нисам стручњак, али имам здрав разум, па процењујем да је управо због тога дошло, а није, ви досовци знате боље. Ви сте се лечили, изгледа, од те болести. Што се тиче те болести, она би се могла избећи другачијим законом. Ми не тражимо да се овај закон повуче, не бисмо имали никакав закон, него да нам одмах сутра донесете нови законски пројекат којим се забрањује увоз генетски модификоване хране и стоке, осим за научна истраживања. То морам да нагласим јер ме министар није добро слушао, па је случајно или намерно дезинтерпретирао моје претходне речи.

За научна истраживања, онолико колико је потребно, и да буде под строгом контролом, треба омогућити да се увезе, али не за широку употребу, јер је то опасно, јер је неиспитано. Ако сви око нас "дубе на глави" то није довољан разлог да и ми "дубимо на глави". На нас су падале бомбе и то нам је довољан хендикеп. Не морамо још себи нову беду на врат да натоваримо. Имамо идеалну прилику да будемо произвођачи здраве хране и да кажемо, као што су Црногорци прогласили Црну Гору за еколошку државу, ми можемо у смислу производње хране целу Савезну Републику Југославију да прогласимо еколошком државом, јер код нас нема генетског инжењеринга те врсте. Има извесног, али то је друга врста генетског инжењеринга код узгоја нових сорти кукуруза, пшенице, воћа и тако даље. То је већ генетски инжењеринг који се постиже укрштањем конкретних биљки, а не убрзгавањем гена разних биолошких врста, као што је случај са сојом. Чак се може десити да у соју убрзгају гене свиње. Знате, сад је то и у науци могуће. Могуће је, наравно, и у министра да се убрзга ген носорога, али ваљда ми нећемо доћи у ситуацију да се нашим министрима такви гени убрзгавају.

Срђан Николић: наша земља - експериментална станица генетски модификованих организама

Да би се код нас то избегло, овај закон треба повући, а донети нови закон којим бисмо забранили широку употребу генетски модификоване хране, производњу и увоз те хране, а наука нека истражује, наука нека испитује, па кад прође довољан временски период, онда нешто од тога може и да се примени. Ја нећу унапред да кажем да је све то опасно, али све то прети...

Што бисмо ризиковали. Боље да не ризикујемо, поготово кад имамо економски интерес, да не улазимо у тај ризик. Економски интерес каже, не генетски инжењеринг, него здрава храна, јер се то боље продаје, скупле се продаје, можемо више да зарадимо.

Да ли сте икада појели ген?

Саша Витошевић: Европска унија не може да забрани увоз меса, стоке која је хранена генетски модификованим организмима, у овом случају, сојином сачмом, јер господине Шешељ, не постоји анализа на свету и методологија, а ни техника која може у месо да утврди аминокиселине или било шта друго, које потиче од генетски модификованих организама.

Следете, ја вас молим, немојте износити неистине. Дакле, ви немате чињенице, а лепо сте препоручили господину Живковићу, ако га занима право, да га упише. Њега не занима. А вас ако ово занима, бар се информишите, не морате уписивати студије. Нема потребе. Мени је драго што сте ви све ово изнели, јер ви подржавате и говорите исто што је и Национални савет за биолошку безбедност по свом оснивању донео одлуку, да ми практично сада забрањујемо увоз свих генетски модификованих организама, осим сојине сачме, не због донације Сједињених Америчких Држава, већ зато што је то дозвољено за употребу од 1987. године у Европи, у свету и ја сам вам изнео податке, а све остало је забрањено, док научници, лабораторије и институти не кажу супротно.

Још једна јако битна ствар јесте, господине Шешељ, и имам питање за вас. Да ли сте икада појели неки ген? Вероватно последњи пут када сте били болесни, пили сте неки антибиотик, који је такође продукт генетске модификације. Дакле, молим вас, информишите се уопште у томе шта су генетски модификовани организми, јер и укрштање биљака је практично генетска модификација.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Реплика. Министар је лоше интерпретирао моје речи.

Председавајући: Није вас интерпретирао.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Реплика. Повреда Пословника.

Председавајући: Сада је 19 часова и један минут, ја вас молим, прво, за једну одлуку. Да не бих одмах одговарао за кршење Пословника, да радимо после 19 часова, предлажем да донесемо одлуку, да радимо док завршимо ову тачку дневног реда, а да следећу тачку о Пословнику оставимо за сутра.

Према томе, од вас ће зависити да ли ћемо радити још пет или још десет минута, али да ту тачку завршимо. Стављам на гласање овај предлог. Ко је за? (85 посланика је одлучило да завршимо са овом тачком дневног реда).

Сада када смо одлучили да радимо, господине Шешељ, имате реч за реплику, али два минута. Бићу врло строг.

Министре, научите генетику

Др Војислав Шешељ: Ви сте увек претерано строги кад је реч о српским радикалима.

Ја морам министру у року од два минута да одржим кратко предавање.

Министар нема појма о генима и генетици. Ми сваки дан једемо гене. И данас ово месо што су нам послужили садржало је гене. Ми смо јели те гене. Хлеб је пуни гена. Ми смо јели те гене. Није то генетска модификација, кад ми поједемо гене животињског и биљног порекла. Генетска модификација је кад се ген једне животињске или биљне врсте убрза у хелијско једру друге биљне или животињске врсте и промени се животињска врста на тај начин, министре, кад ништа не знате. То је суштина. Е, наука још није истражила какве то може имати последице на дугу стазу и због тога не треба да експериментишемо. Европа се зајетела и сада Европа покушава да се повлачи. Води све деструктивнију политику у односу на увоз генетски модификоване хране.

Оно што је за нас овде битно је економски моменат, шта се нама више исплати, или да будемо произвођачи генетски модификоване хране тако што ће наше краве да се хране генетски модификованом сојом, или свиње, или друге животиње, па да дођемо у ред оних земаља које производе храну, али је тешко пласирају, или да будемо земља која ће производити искључиво здраву храну, па ће се сви купци на европском тржишту за ту храну јагмити. То је суштина. Научите генетику министре. Ја сам је довољно научио и могу да вам држим предавање, што сам овога пута и показао.

(Други дан)

Предлог измена и допуна Пословника Већа грађана

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, било је довољно времена да надлежни скупштински одбор припреми целовит текст Пословника, а не да излази са предлогом овако обимних измена и допуна.

Правни акти морају бити јасни, прецизни, концизни, систематизовани. Онај ко производи овакве акте, не жели да они буду јасни, свима доступни и лако примењиви.

Ми данас већ други дан водимо расправу о многим тачкама дневног реда, а још нисмо добили дневни ред. До сада је

увек Служба на време, после можда највише пола сата од почетка седнице, достављала на папиру комплетан дневни ред, да би посланици могли да прате седницу. Ми сад не знамо шта је остало у дневном раду, шта је додато, а шта је избачено из овога предлога који смо добили пре седнице.

И, друго, господине Мићуновићу, ви сте данас обећали директан телевизијски пренос, али онет то обећање нисте испунили – само да се констатује. Ја од вас ништа не очекујем, али само да се зна да то више није онај Драгољуб Мићуновић каквог знамо из претходног периода – енергични, храбри борац за директне телевизијске преносе. Ово је сад неки нови Драгољуб Мићуновић.

Председавајући: проф др Драгољуб Мићуновић: Оканите се квалификација. Одговорићу вам на постављено питање.

Др Војислав Шешељ: Немојте да ми одговарате, осим за овом говорницом.

Ја се вама директно обраћам, али ако хоћете да полемишете са мном – изађите овде.

Председавајући: Сада ви говорите.

Др Војислав Шешељ: Па, стално ми упадате у реч и онда заборавим шта сам хтео да вам кажем. Знате, ја сам страшно забораван човек и концентрација ме не држи и године су ме савладале, и имајте мало стрпљења. Немојте сада да окрећем друга питања Социјал-демократије или слично – боље да говорим о Пословнику.

Имам и три конкретне примедбе, и мислим да би било веома важно да се те примедбе прихвате.

Прво, у члану 34, који се односи на члан 83. Пословника, сувише се велика слобода оставља председнику Већа грађана – да он може "ради давања информација неопходних за квалитетан рад и одлучивање посланика итд, уз претходну консултацију са председницима посланичких група, да позове нека лица". Тиме се скрива парламент. Не може нико да се позове на седницу парламента за кога појединачно у Пословнику није речено да може да буде позван, и зна се тачно ко ту може да буде позван: пред-

Вукић Вукосављевић: раст цена ће сигурно изазвати много већу инфлацију

седник Републике, осим министара (министри се подразумевају), председник Савезног суда, председник Уставног суда, можда све судије Уставног суда, Савезни јавни тужилац, Савезни јавни правобранилац итд. Врло ограничен круг лица, а не да остављамо слободу. Јер, овде председник нема обавезу ни да тражи сагласност шефова посланичких група, него "консултује се", па онда ради по своме.

Ми смо у оном првом сазиву, који је трајао само шест месеци, имали такав случај – да је председник Већа позивао, буквално, кога је хтео, и овде нам дођу различити људи, доле памет и баш због тога смо у следећим изменама Пословника ту могућност спречили. И, зато нам не требају та лица. Та лица могу бити позвана на скупштинске одборе, ако то одбор затражи, да тамо разјасне ако нешто није јасно, а не да дођу овде да парламенту доле памет. Заиста нам та лица нису потребна.

Други дан заседања без дневног реда

Друго, код постављања посланичких питања је остало рестриктивно, рестриктивније него што је било раније. Посланичка питања се могу поставити сваком министру и Влади, у целини, и то је, у принципу, овде и остављено. И, остављено је да се може поставити посланичко питање гувернеру Народне банке. А, где је Савезни јавни тужилац, на пример?

У принципу би требало да посланик може поставити посланичко питање сваком државном функционеру, кога је парламент изабрао, сваком. Ми знамо тачно – Устав прецизира кога бира парламент. Чак би било добро да се дола, пошто је код нас уставна промена усвојена – "Председник Републике се бира непосредно" и посланичко питање може и Председнику Републике да се постави, знате, тако да ту не буде, можда, обавеза одговора на посланичко питање, јер парламент не може да обавезе председника да одговара на посланичко питање. Али, зашто не оставити могућност да се званично упуту посланичко питање, па нека он процени шта је боље – да одговара или не одговара, зависно од тога какву ће реакцију изазвати у јавности.

И, оно што сматрам да би било најважније код разрешења чланова Савезне владе. Ми смо раније имали канцеларски систем у коме је председник Владе, самостално, самовољно именовано и разрешавао министре. Тај канцеларски систем је уставним променама летос напуштен, и то је велика тековина летошњих уставних промена. Ја не знам како да то објасним министру Живковићу, који је јуче нападао те уставне промене. Ми српски радикали смо поносни што смо здушно у томе учествовали, и наша је била идеја – ја сам и једну научну расправу на ту тему написао пре око две године, објављена је у "Великој Србији", и ми смо се за то дуго залагали.

Ми тражимо чисти парламентарни систем, и у том парламентарном систему парламент бира и председника Владе и министре. То је најзначајнија тековина тих уставних промена, уз промену да и посланике у Горњем дому бира директно народ, директно грађани, а не да

их парламенти федералних јединица делегирају, јер тај принцип се у свету веома ретко примењује – можда у неким швајцарским кантонима и у неким индијским федералним јединицама. Иначе га нигде другде нема. У Америци, која је најдуже развијала федерализам, то не постоји.

Овде, код разрешења чланова Савезне владе, постоји могућност да се министар разреши само на предлог председника Владе. То је крајње нелогично, пошто сад више немамо канцеларски систем. Као што група посланика, група од 20 посланика може поднети иницијативу за изгласавање неповерења целој влади, мора да постоји могућност да група посланика поднесе иницијативу за изгласавање поверења само једном министру, јер сад имамо, нажалост, комплетно лошу Владу. Некад нам се може десити да имамо добру Владу, а само једног лошег министра. Што онда целу Владу да стављамо на тапет, изгласавамо јој неповерење, кад можемо неповерење изгласавати само једном министру?

Због тога, ово што је Одбор за Пословник предложио не може да остане. Овде мора бити темељитија измена Пословника и мора Пословник бити до краја саображен новим уставним нормама, према којима је напуштен канцеларски систем и уведен чисто парламентарни при избору Савезне владе.

Зоран Живковић: Имам два упозорења. Прво упозорење, нема потребе да се нико дере са овог места, јер овај разглас ради јако добро и добро се чује. После Шешеља, кад неко говори, онда се не чује.

Значи, рекао сам да нема потребе да се ико дере за овом говорницом, пошто, ваљда, разглас добро ради (сад ме демантује) Друго, господин Шешељ је рекао да је поносан на нешто. Постоји једна народна пословица која каже: "Чега се паметни стиде, тиме се будале поносе".

Председавајући: Без увреда, молим вас, нека су и пословице, али и пословице могу да вређају, наравно.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Имам реплику.

Председавајући: Нема реплике. Ја сам укорио посланика. Али, изволите. Па, нећемо да почнемо седницу тако, дајте, људи...!

Паметни људи се поносе паметним стварима

Др Војислав Шешељ: Прво, господине Мићуновићу, молим вас да ме више никада не браните, кад ме нисте одбранили кад ме је овде Влада тукла. Немојте ме ни сада бранити.

Председавајући: Нисам могао да доскочим до тамо.

Др Војислав Шешељ: Још није министар Живковић стигао ни да се напије, а камоли да ме нападне. Друго, ја се потпуно слажем са министром Живковићем.

Председавајући: То је онда у реду.
Др Војислав Шешељ: Али, паметни људи се поносе паметним стварима. Шта има што није паметно у уставним променама?

Министар Живковић не зна, он је чуо негде да је Устав променен. Али, он не зна у чему се садржи та промена. То је његов проблем.

Ево, ја предлажем да парламент организује један семинар за министра Живковића, да га мало едукујемо, да не прича глупости са ове говорнице и да неумесно не користи лепе народне посло-

вице. Устав је променен само у погледу три питања, три ствари.

Више се председник не бира у парламенту, него директно на изборима. Да смо ми унитарна држава, ја бих увек био за то да парламент бира шефа државе.

У Србији, на пример, кад дође до уставних промена, српски радикали ће се залагати да парламент бира председника.

Пошто смо федерална држава, директни избори за председника су једини избори који се врше на принципу: један човек – један глас на целој територији државе, због тога је то позитивна тековина. Друго, укинут је канцеларски систем. И, треће, Веће република бирају грађани директно, уместо да се бирају посредовањем парламентарних федералних јединица. Ништа се друго у Уставу није мењало. Због тога сам ја поносан на то.

Сада можемо да формирамо анкетни одбор да се утврди ко је паметан, ко је будала, да ли ја, да ли министар Живковић. Какав год извештај поднесе анкетни одбор, ја ћу га прихватити, али немојте то спречавати. Јуче сте спречили да се формира анкетни одбор по питању начина хапшења Милошевића и оног покушаја отмице која је претходила хапшењу. Немојте сада да спречите овај анкетни одбор да се утврди ко је будала, ко је паметан, ко је овакав, ко је онакав. Лепо, ангажујте и стручњаке, јер ако сада усвојите овај пословник, имаћете, ваљда, право, па да видимо.

Ми смо имали случај Републичке владе, где су се сви министри подвргли специјалистичком лекарском прегледу...

Председавајући: Хвала, господине Шешељ, реплика је одавно завршена.

Др Војислав Шешељ: ... па видимо неке фалшике у том прегледу. Видећемо на шта ће то изаћи.

Председавајући: Хвала. Било је у неким медијама, неки блесиметар су својевремено установљавали...

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Шта, шта?

Председавајући: ... некада, у неким комедијама и сада немојмо о томе. Дајте да овде радимо данас, јер смо одлучили да скратимо. Постојала су нека техничка решења за овај ваш предлог, али немојмо о томе.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Е, сада имам реплику вама. Морате ми дати реплику.

Председавајући: Немате реплику, никакву. Не дам вам реплику. Нема реплике, ма, ни по Пословнику.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Онда по Пословнику.

Председавајући: Нема ни по Пословнику. Молим вас, завршено је.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По Пословнику се јављам.

Председавајући: Нема, завршена је прича. Ма, немојте ми причати Шешељу! Немојмо седницу претварати у којешта. Молим вас, шта има и по Пословнику?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Рећи ћу вам кад изађем.

Председавајући: Реците по којој тачки Пословника хоћете.

Др Војислав Шешељ: По тачки 86.

Председавајући: Нема то везе с тим, погрешно употребљена.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Па, како погрешно употребљена?

Председавајући: Ко се јавља за реч?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По Пословнику се јављам.

Председавајући: Ма, немојте, молим вас! Добијате увек реч, немојмо сада око тога. Ко се даље јавља за реч?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По Пословнику се јављам.

Председавајући: Господин Шегрт има реч.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По Пословнику се јављам за реч, по члану 86. и по члану 87.

Др Ранко Кадих: Поводом питања које је господин Шешељ овде изнео, хтео бих да кажем врло кратко.

Као професор Правног факултета, требало би да зна да може да реагује амандмански. Чудим се односно претпостављам да нисте добро пратили излагање када сам рекао да је на 3. седници Одбор, а то је било 16. фебруара о.г., утврдио Предлог измене и допуне Пословника Вијећа грађана и послао га свим посланичким групама. Неколико пута је било ургенција. Ниједна посланичка група није послала своје примједбе.

Да ли треба направити нови пословник. На 1. седници је то рекао и председник Вијећа грађана. Треба да се направи нови пословник који је савремен и да буде компатибилан са осталим актима.

Шта је овде проблем? У питању је дугорочан посао. Проблем је како ће ова федерација функционисати. Због свега тога смо формирали стручну групу, у њој нису само стручњаци из службе Савезне скупштине него и други стручњаци, за израду новог пословника. Надам се да ће тај нови пословник бити стварно савремен и да ће одговорати будућој заједничкој држави како то већ буде договорено.

Овде су отворене и неке дилеме око постављања посланичких питања. Мислим да је то један велики искорак и да ту институцију треба довести тамо гдје јој је стварно мјесто. Наравно да је било дилема да ли може доћи до злоупотребе те институције постављања посланичких питања. Покушали смо да извршимо временско ограничење постављања посланичких питања. Такође, чланом 34. је дата велика слобода председнику Вијећа Наравно, ми сматрамо да то није тако. Председнику Вијећа је дата велика одговорност да се не би дешавали неки случајеви којих је било на неколико претходних седница када је требало свим посланицима објаснити неке ствари а не само члановима одређеног одбора.

Што се тиче Савезног државног тужиоца, могуће је. Било је дилема да ли ту остаје нека врста притиска на поделу власти – извршну, судску и законодавну. То може. Та норма је била присутна и у претходном пословнику. Ако се покаже потребним, Одбор ће и даље засједати и на то амандмански реаговати.

Рестриктивне мере према посланицима новитет Пословника

Председавајући: Само је господин Кадих одговорио. Није вас поменуо, али у реду, имате реч.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, парламент по праву треба да има одредбу према којој посланик може да упути посланичко питање сваком државном функционеру кога је тај парламент изабрао или кога тај парламент може да разреши. Ово због тога да се за сваку седницу не би прибегло разрешењу, него да се реагује посланичким питањем и да се о томе изјасни надлежни државни функционер о савим конкретном проблему. То је смисао. Такође, може се и дати информација посланику о неком питању које је за њега важно.

То би требало таксативно набројати. Иначе, по Уставу, кога год ми бирамо можемо га и питати. Када га питамо ваљда га не вређамо.

Шта значи то "злоупотреба"? Ипак то не бих назвао злоупотребом него парламентарном опструкцијом. Свуда где се примењују сувише рестриктивне мере према посланицима ту се дешава – опструкција. Посланику забраните једно а он се снађе и пронађе нешто друго. Нема тог председника парламента који може да доскочи довитљивости посланика. Они који су талентовани и спремни да смишљају ствари како да се боре против рестриктивних мера имају пред собом више могућности. Зато те рестриктивне мере нису никада добре.

Што се тиче ове примедбе односно договора око позивања на седницу, треба да се зна ко може бити позван на седницу и ко може да се обрати са ове скупштине. Тачно се може рећи на радном заседању се може обратити тај и тај. Када су неке свечане седнице, оне клупе сте нам овде уништили за госте позване на свечане седнице, ваљда ће морати да седе на пољу на неком хилимчету, могу се позвати амбасадори и други припадници дипломатског кора, верске старешине, истакнуте личности – академици, ректори универзитета, председници академија наука итд. Све то није написано у Пословнику а морали бисмо то да имамо.

Рекао бих још једну ствар која је деликатна. Морало би у пословнику да се каже, не дај Боже, у случају смрти коме све Савезна скупштина одаје почаст. То би били посланици, шеф државе, чланови Владе и други државни функционери које Скупштина именује.

Те ствари јасно морају да се разграниче у Пословнику. У прошлом мандату смо имали да је посланик из странке господина Мићуновића тражио да се ода почаст Миловану Биласу. Стављено је то на гласање. Изгласано је да се не ода почаст. Зашто је дошло до те непријатне ситуације, без обзира о коме је реч, у то нећу да улазим? Зато што у Пословнику није наведено коме почаст одаје парламент а коме не. Сада ће почети, као снопоље, да умиру ови из комунистичког режима, од Петра Стамболића па надаље. Да ли њима треба одавати почаст или не? То је врло озбиљно пословничко питање. Ви се смејете. Вама је све смешно, али мени није до смеха, људи. Шта се дешава у ДОС-у и ко би се сада смејао?

Нема председника парламента који може да доскочи довитљивости посланика

Председавајући: Време је одавно истекло. Говорите већ четири минута.

Др Војислав Шешељ: Ја ћу се јавити још једном када буде речи о појединостима. Али, и ово питање би требало да размотримо.

Завршио бих овим: што се тиче примедбе известиоца Одбора за Пословник – зашто нисмо подносили амандмане. Зашто бисмо? Није нама циљ да вама помажемо него када овде изађете са предлогом да вас лакше нападамо. Нама више одговара када ви грешите него када лепо поступате и када доносите добре законске пројекте.

На крају, што се тиче господина Мићуновића, мислим да његов предлог треба уградити у Пословник – да се уведе институција блесиметра. Само, ко би том чудном справом овде руковао?! Било би

потребно претходно неко тестирање да видимо ко је за то способан. Не, председник, никако. То би била злоупотреба функције.

Предлог закона о потврђивању Уговора између Савезне Републике Југославије и Републике Македоније о протезању и опису државне границе

Маја Гојковић: Верујем да су моји квалитети толико добри као посланика Шешеља. Схватићу то као комплимент.

Председавајући: Ја сматрам обрнуто, али, хајде.

Маја Гојковић: Овај предлог закона о потврђивању Уговора између Савезне Републике Југославије и Републике Македоније о протезању и опису државне границе смо доказујемо ону тезу посланика Шешеља од јуче да је потребно да добро читам материјале које добијам да бисмо видели шта се све од стране Савезне владе спрема Савезној Републици Југославији.

Значи, када смо детаљно прочитали овај предлог закона, могли смо да се уверимо да овде има многих нејасноћа што се тиче територије Савезне Републике Југославије, а које сте ви, господине председнице, покушали да разјасните у разговору са министром иностраних послова Бугарске, приликом ваше недавне посете.

Ово је један од услова који смо добили од Европске заједнице односно Савета Европе. Мислим да је то тачка ц), којом су нам условили да што је могуће одредимо и обележимо и признамо границе између бивше југословенске Републике Македоније, како је они називају и Савезне Републике Југославије, као границе, између две суверене државе. Зашто је то тако хитан услов, то вероватно Европска заједница боље може да оцени од Савезне Републике Југославије, али Савезна влада је тај услов испунила. Жао ми је што министар иностраних послова ни подаштава овај парламент, па од дана од када смо га изабрали за министра иностраних послова, иако има веома много тачака које управо он предлаже и потписује, не присуствује овим седницама и остаје нам дужан за многа постављена питања која су му за овом говорницом постављена.

Зашто су наша села припала Македонији

Ако је министар иностраних послова Бугарске, госпоња Надежда Михајлова себи дозволила да постави питање вама, који сте били једини државни представник на тим разговорима са њом, била бих слободна да поновим шта је госпођу Михајлов заинтересовало, па да нам ви или представник Владе, министар Живковић, разјасните ово њено питање и ову њену дилему, када ме је заинтересовала када сам прочитала овај предлог споразума. То је њена изјава да Бугарска подржава Резолуцију 1255. у којој је установљена непроменљивост граница у Европи и с тим у вези је поставила питање – зашто ова нова граница између Србије и Македоније не прати стару тангенту, зашто су поједине области и поједина наша села настањена албанским живљем сада припала Републици Македонији?

Услов за пријем у чланство Савета Европе

Председавајући: Хотете да вам одмах одговорим? Мене сте поменули, ја нисам, наравно, са госпођом Михајловом разговарао о границама Југославије и Македоније. Дакле, та информација не следи. Наравно, она је поздравила да смо дошли до једног мирног решења тог питања и тиме испунили један од захтева Европске заједнице, управо Савета Европе, где смо и поднели молбу за чланство.

Један од услова за пријем у чланство Европе јесте да имате договорене и утврђене границе, да немате граничне спорове са другим државама. То значи да сте стабилна држава. У том погледу је госпоња Михајлова изразила то задовољство. На питање како се кретала та граница, да ли се негде десило да се из практичних и прагматичних разлога због људи који се тамо директно налазе, јер се не може преко кућа или у сред села правити та граница – да су и једни и други преговарачи о томе водили рачуна, пре свега водећи рачуна о локалном становништву и да се битно не мењају неке стратешке позиције. То је било све у том разговору. Ја, наравно, нисам члан те комисије, нити сам надлежан за утврђивање те границе.

Влада је, наравно, тај уговор ратификовала. Македонски парламент је ратификовао овај уговор. Између осталог, пред нама се већ дужи времена налази тај нацрт, али Скупштина није стигла да га до сада ратификује и потврди. То је све што ја о том пројекту знам.

Маја Гојковић: Председнице, нећу задржавати вашу пажњу дужи него само да вам скренем пажњу на овај извештај, који смо добили о посети парламентарне делегације Бугарској и у њој пише да су вођени разговори између вас и министра иностраних послова управо о овом споразуму, који имамо испред нас, и о границама, тако да не стоји ова ваша изјава да нисте разговарали о границама и о овом утврђеном споразуму.

Нетачна информација о промени граница

Овде стоји и ваш нејасан одговор, који сте сада мало појаснили, да информација о промени граница није тачна, коју она поседује као министар иностраних послова, и да су границе утврђене недавним споразумом, упртине у пределима који су настањени, али нисте рекли да ли су то села која су некада била насељена већинским албанским живљем која су припадала Савезној Републици Југославији а сада овим новим споразумом припадају Републици Македонији, али то и није у вашем домену, јер ви нисте правили тај споразум, који је штетан за Савезну Републику Југославију, кога је потписао министар иностраних послова, а влада га је одобрила и предложила га Савезном парламенту да га ратификује.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, сматрам да још није могуће усвојити овај закон о ратификацији међудржавних граница између Савезне Републике Југославије и Републике Македоније зато што не располажемо са довољно информација. Савезно министарство иностраних послова нам није доставило довољно информација.

Ми би морали, прво, пред собом да имамо један преглед Ми нисмо добили ни топографску карту. Не можемо да пратимо овај текст, који обрађује топографску проблематику. То је једном на врло карикатуралан начин радио министар Живковић. Видели смо како је то испало на заседању Савезне скупштине кад је било речи о зони безбедности, заштитној зони. Надам се да се то више никада неће поновити у овом парламенту.

Не може држава да одлучује у име цркве

Ми морамо, поред те топографске карте – не да је ми тражимо, него да нам је Министарство достави – да имамо преглед разлика између затеченог стања, односно оне административне границе, која је некада постојала између федералних јединица Србије и Македоније, и садашњег стања, да видимо. Та дели-

мична померања о којима ви говорите, да видимо на чију је то штету, да ли је то било увек квадратни километар за квадратни километар, или је неко мало више уштинило, а неко остао ускраћен. То још не знамо.

То што сте ви рекли, министре Живковићу, то мени ништа не значи. Ја хоћу да имам то на папиру, јер ви добро знате шта ви свашта говорите. Кад би човек то прихватио озбиљно, то би била катастрофа. Дакле, треба да се стави на папир. Ми смо ваљда озбиљан парламент.

После ћемо да видимо каква је чија перспектива.

Председавајући: Молим, вратимо се теми.
Др Војислав Шешељ: То ће зависити и од оног блесеметра који ће да уведе овде господин Мићуновић, па ће то све да покаже. Само, господине Мићуновићу, водите рачуна, мораћемо ипак да тражимо квалификованог за тај блесеметар.

Председавајући: Вратите се теми.
Др Војислав Шешељ: Може човека да стресе струја ако тим рукује на нестручан начин. Шта је овде још битно? Да видимо код тих промена граница каква је структура становништва, да видимо колико је сада Срба који су раније живели у Србији остало у Македонији и евентуално Македонаца који су живели у Македонији, мада углавном у том појасу живе Срби, ту су ретки Македонци, колико је знам. И, да видимо то што је говорила Надежда Михаилова, да видимо мало и у тим шиптарским селима, није ни то на одмет.

Дакле, да имамо све информације, па да онда одлучујемо. Овако, наравно, неке политичке и историјске реалности нам намећу склапање таквог споразума. Ми не оспоравамо потребу да се он донесе, али да видимо шта усвајамо јер сада не знамо.

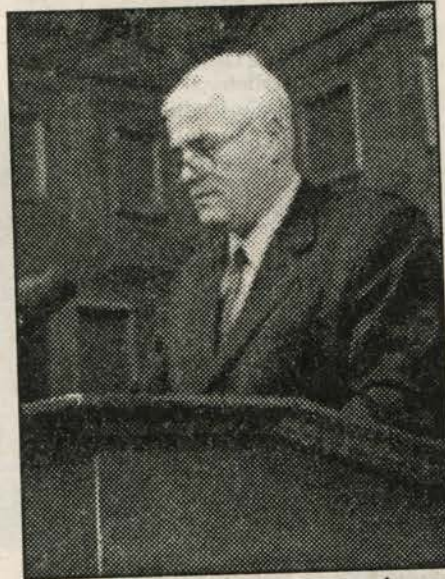
Друго, мене изненађује зашто се уопште спомиње манастир Прохор Пчињски у овом документу. Ако има неке македонске имовине на нашој територији која је од посебног културно-историјског значаја, онда треба да се рег улише питање те имовине, као што се мора регулисати питање српских војничких гробаља у Македонији. Али, манастир Прохор Пчињски нема никакве везе са тим. Манастир Прохор Пчињски припада Српској православној цркви. Насилнички комунистички режим је накачио на тај манастир нека комунистичка обележја која се тичу заседања АСНОМ-а, како се то звало, није ни битно. Тим местима није место на српском православном манастиру. Евентуално, ако постигне Македонска влада споразум са Српском православном црквом, па се Српска православна црква случајно сложи да остану те плоче на зидинама манастира немам ништа против. Или, да Српска православна црква дозволи Македонској влади поред Манастира, на црквеној земљи да се направи такво обележје. Али, не може овде држава да одлучује у име Цркве.

Ви припремате законе о реституцији, о повратку национализоване имовине итд, а већ на првом кораку газите једно чисто црквено право.

Македонска држава постоји од 1992. године

Не може држава да одлучује шта ће стајати на црквеним зидинама. Ја сам једном самоиницијативно скидао те плоче и окрвавио руке док сам то радио. Наравно, они су то после, опет, стављали, закрили итд, али ја сам симболично изразио свој став.

Ако црквене власти прихвате, онда немам ништа против. Ја сам верник, али не могу да се мешам у вођење црквене политике. Постоји црквена хијерархија. Тек онда кад неко из те хијерархије задре у страначку политику, ја му онда одбрусим, а овако, по једном чистом црквеном питању, по питању расплагања црквеном имовином, не може држава да на себе узима обавезу да она буде преговарач. Јер, по питању црквене имовине и са домаћим правним лицима и са страним правним лицима може споразуме да прави само црква, овлашћени црквени представник.

Филип Стојановић: све донације иду преко Г17 плус, па је зато потребан и овај "Геј" закон

Због тога је недопустиво да у оваквом међународном уговору буде третиран и манастир Прохор Пчињски. Можда су Македонци емотивно везани за то место, а ја мислим и да нису јер је то ствар комунистичке мрачне прошлости, па нема потребе уопште да се обележава. Македонска држава не постоји од заседања АСНОМ-а, него постоји од 1992. године, када је призната независност те државе. Мислим да постоји и неку годину касније, да ли 1993. или 1994. кад је наша земља признала Македонију као носилац континитета, кад је признала Македонију као независну државу. Од тада постоји македонска држава или од дана пријема у Уједињене нације. По различитим критеријима се могу проценјивати датум почетка постојања македонске државе, али то никако не може бити дан заседања АСНОМ-а. То у међународном праву нико не би могао да прихвати да призна.

Вукић Вукосављевић: Даме и господо, савезни посланици, јавио сам се за реч поводом Предлога овог закона, јер, игром случаја, познајући део тог терена и део те границе која

се протеже, који ми треба овде да изгласамо, са Македонијом, изражавам сумњу у оно што је речено – да је ту дошло до замене, како је малопре речено: квадратни милиметар, са тим и таквим променама.

Да не бих понављао све оно што су моји претходници рекли, да би отклонили ту сумњу једноставно, могла је једна читкија карта да се да овде и да они људи који познају тај терен, који имају могућности да утврде, да једноставно утврдио чињеницама и папирима да ли је то тачно или не.

Кад је у питању Прохор Пчињски, што је малопре овде речено, овде у члану 7, прочитају шта је већ написано, а са чим ми не можемо да се сложимо и не можемо да гласамо за овај закон: "Уговорне стране ће у вези са културно-историјским споменицима и спомени-обележјима на територији две државе", па онда, овде је "манастир Свети Прохор Пчињски и српска војничка гробља".

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Нема смисла, човек говори, треба да га саслушамо. Ово што сте пукли на Одбору, то је друга ствар.

Свети Прохор Пчињски српски историјски споменик

Вукић Вукосављевић: Ја сам овде прочитао шта је написано у члану 7.

Овде се спомињу културно-историјски споменици и наша сарадња са Македонцима, али се у оба случаја узимају културно-историјски споменици наши, значи, српског народа. Манастир Свети Прохор Пчињски је српски историјски споменик, а и српска војничка гробља на територији Македоније су српски културно-историјски споменици. Па, не можемо ми онда са Македонцима да разговарамо о нашим културно-историјским споменицима и на нашој и на њиховој територији – како и на који начин да се реше обележја и све остало што иде.

Председавајући: Посланика сте ометали у говору.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Не, ја сам му помагао, него сте га ви ометали.

Председавајући: Да ли се још неко јавља за реч? Ако се нико не јавља за реч, стављам на гласање Предлог закона у начелу. Ко је за? Молим посланике да ућу да гласају. (58 посланика је гласало) Господо посланици, молим вас лепо, немојте седети у кафани, ово је заседање и треба да се гласа.

(Више савезних посланика тражи да се изврши пребројавање присутних посланика у сали) Сада не можете добити реч, у току је пребројавање.

Маја Гојковић: (Упадица с места) Гласање није завршено.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Не зна се ко је против.

Председавајући: У сваком случају, о Закону ће се гласати на основу броја посланика а не на основу било какве тренутне ситуације. Сачекајте да завршимо ово што смо почели. Ко је против? (34 савезна посланика) Ко је уздржан? (Нико)

Молим вас, ко је тражио пребројавање – нека се то уради јавно, овде, за говорницом!

Рес јудиката – пресуђена ствар

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, ја вас још једном молим прво да спречите грубости у овом парламенту. Ја знам да досовска већина воли да туче мањину у парламенту – опозицију, али, сада је дошло до грубости између министра и посланика досовске већине, што ја не могу да трпим. Није у реду да овако устане и виче на људе.

Друго, што се тиче проблема, упозоравам вас, по Пословнику, господине Мићуновићу, ово је повреда Пословника како се министар понаша у парламенту а има још једна повреда. Уколи-

ко би се приступило поновном гласању, повредио би се Пословник и ја вас на време упозоравам, јер, до поновног гласања може доћи само ако постоји оправдана сумња да није добро вршено бројање гласова у тренутку гласања. Дакле, ако неко изражава сумњу да су фалсификовани ови подаци, да човек из администрације није добро бројао, итд. Није разлог за понављање гласања то што неко није био присутан па је накнадно дошао. То не може да буде разлог и, господине председниче, ви, као истакнути демократа и као човек који се целог живота руководио демократским принципима, принципима парламентаризма, коме је овај парламент указао поверење управо из тог разлога, претпостављам, молим вас да не дозволите да се крши Пословник.

Јер, нико није изразио сумњу у начин пребројавања, нико није изразио сумњу у веродостојност овог податка који је вама достављен, него је речено да посланици нису били у сали него ван сале, на ходнику, у ресторану, где год да су били. То није разлог за понављање гласања.

Ми сада овде имамо типичну рес јудикату (Живковићу, да ли знаш шта је рес јудиката). Рес јудиката је пресуђена ствар. Гласање је завршено и нема поновног гласања.

Председавајући: Господине посланици, овде смо пред једним актом – ратификације споразума са једном суседном државом. Поред тога, он има и одређена даља значења ове ратификације. То не можемо препуштати случајној игри, дисциплини или недисциплини, ми овде морамо доћи до реалне политичке воље парламента о тој ствари.

Пошто је пет посланика изразило сумњу да гласови нису добро избројани, молим да елужбени преброји поново све гласове. Стављам на гласање закон у целини. Ко је за?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Опет не може да буде више од 61.

Председавајући: 70 посланика гласало је за. Ко је против? (Нико) Ко је уздржан? (Нико) Констатујем да је Веће изгласало Закон.

Изразена сумња

у име српских радикала

Др Војислав Шешељ: У име свих пет посланика Српске радикалне странке изражавам сумњу у пребројавање. Ја сам лично бројао и избројао 61 посланика који је дигао руку. То можете и ви, председниче да урадите, да проверите, да избројите све посланике ДОС, све посланике СНП и да видите, да се у то уверите. Ја знам да је сада код вас прорадила тајна клаузула где се тачно зна да је критично 70 или 71. Није више од 61 посланика дигло руку и гласало за ратификацију овог споразума. Нас пет тражимо да се поново гласање.

Председавајући: Господине Шешељ, ви који одлично знате Пословник, превидели сте 3. став да се не може по други пут пребројавати.

Молим службу да поново преброји гласове. 71 посланик је гласао "За". Ко је против? (Нико) Ко је уздржан? (Нико) Констатујем да смо ратификовали овај споразум. Предлог закона је усвојен.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Посланичка група Српске радикалне странке тражи паузу, али то треба да се каже са говорнице. Критична је ситуација.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о предузећима

Председавајући: Да ли се још неко јавља за реч? Ако се нико не јавља за реч, отваравам претрес у начелу. Стављам на гласање Предлог у начелу. Ко је за?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Сигурно пролази тачка. Немојте против своје владе да гласате.

Потврђивање Статута Народне банке Југославије

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Још нисмо добили дневни ред.

Председавајући: Добићете, имате. Достављени су вам Статут Народне банке Југославије и извештаји Одбора за кредитно-монетарни систем и Законодавно-правне комисије.

Подсећам вас да Савезна скупштина, према члану 10. став 2. Закона о Народној банци, потврђује Статут Народне банке Југославије. Савезна скупштина Статут потврђује Одлуком о којој се према члану 155. Пословника води јединствени претрес.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Где вам је дневни ред?

Председавајући: Овде је. Изволите.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, годинама смо обнављали расправу у Савезној скупштини по питању статуса и положаја Народне банке Југославије у уставном систему и у складу с тим, са њеним статутарним одређењем.

Они који су раније били опозиција, заједно са српским радикалима су се залагали за потпуно нови концепт Народне банке, да ли Народне банке као акционарског друштва, да ли Народне банке као државне институције са посебним одговорностима или за неки сличан концепт.

Предлог статута – концепт гувернеровог самовлашћа

У овом случају имамо Предлог статута који не садржи заправо никакав концепт осим гувернеровог самовлашћа. Овде постоји гувернерско самовлашће. То је оно што Савезна скупштина не би требало да прихвати.

Позивам и вас који сте раније били за сасвим другачији концепт. Сећам се и Лабусових излагања у неколико наврата, а претпостављам да и ви, господине Мићуновићу мислите тако, пошто сте били иста партија – изађите сада са тим концептом за који сте се залагали, па да имамо нешто озбиљно о чему ћемо водити расправу, а не дајете нам документ по коме се сва лаж даје Динкићу и он одлучује о свему, сав новац је у његовим рукама. Чак, нема ни адекватне контроле рада Народне банке.

Народна банка је релативно самосталан државни орган, али је одговорна Скупштини за свој рад и Скупштина треба да усваја годишњи буџет и завршни рачун и да контролише њен рад. Самостална је у одлучивању, али долази на "тапет" за сваку погрешну одлуку.

Друго, неке самоуправљачке категорије су задржане у овом статуту које више не постоје одавно у државним фирмама. Не може да се усклади ни са постојећим законима којима се третира рад јавних предузећа.

Због тога би требало да повучете тај законски пројект и да напокон изађете са једним модерним концептом Народне банке, да видимо, можда ће га Скупштина прихватити а можда и неће, можда ћемо га критиковати а можда ћемо га подржати. Али, овде нема шта ни да критикујемо ни да подржимо. Ово је крајње неозбиљно што је поднесено парламенту.

Председавајући: Да ли се неко још јавља за реч? (Не) Молим посланике да уђу у салу, због гласања. Дали имамо кворум? (75 присутних посланика)

Стављам на гласање предлог да Веће потврди Статут Народне банке Југославије и одлуку – у тексту који је предложила Законодавно-правна комисија. Ко је за? "За" је 62 посланика. Констатујем да Веће није потврдило Статут и не доноси одлуку.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Сад би гувернер требало да поднесе оставку. Пао му је Статут.

Председавајући: Дневни ред добићете сутра.

Предлог закона о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о враћању и прихватању лица која нелегално бораве на територији двеју држава

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, ми дефинитивно нисмо у стању даље да радимо, јер, ево, већ трећи дан радимо, а немамо пред собом дневни ред. Више нема никаквог оправдања зашто то није умножено.

Председавајући: Још јуче је умножено, добићете.

Др Војислав Шешељ: Можда је умножено јуче, можда се и дели, али не знам где се дели.

Друго, ви сте нам обећали директан телевизијски пренос. Видимо да опет нема тог преноса.

И, треће, господине председниче, морам да вас обавестим да је јуче флагрантно прекршен Пословник о раду оба Већа Савезне скупштине и једна лепа скупштинска пракса протеклих година само је још једном прекршена.

Јуче је Слободан Орлић, савезни секретар за информисање, држао конференцију за штампу. Пракса је у овој Скупштини да само посланичке групе држе конференцију за штампу, и то искључиво о питањима из домена рада Савезне скупштине. Сва друга питања третирају се на страначким конференцијама за штампу, али у склопу ове велике хајке коју су покренули Зоран Ђинђић, Владан Батић и Душан Михајловић против Вука Обрадовића и намештаљке тзв. сексуалне афере...

Председавајући: Господине Шешељ, ја вас обавештавам да сте се јавили за...

Др Војислав Шешељ: Немојте да сте тако нервозни.

Председавајући: Не, нисам нервозан, него поштујем Пословник. Рекли сте и немојте сада улазити и квалификовати и причати шта год хоћете. Ви сте рекли да је прекршен Пословник због дневног реда.

Трећи дан заседања без дневног реда

Др Војислав Шешел: Али, ви још не знате чиме је прекршен Пословник.

Председавајући: Молим вас, рекли сте да је конференцију за штампу држао министар, а на то нема право. Све остале приче су изван тока.

Др Војислав Шешел: Не, не, важна је и тема конференције, господине председниче.

Председавајући: Неважна је тема конференције.

Др Војислав Шешел: Важна је тема. Председавајући: За Пословник није.

Др Војислав Шешел: Дозволите да Веће грађана процени да ли је тема важна, а не ви лично. Дозволите да ја изложим у чему је прекршен Пословник, па ви закључите да ли је заиста прекршен или није.

Оно што је јуче урађено у Савезној скупштини не памти се још од времена Јована Гламочанина, да се користи зграда Савезне скупштине за унутаркоалициону обрачуна и за разне подметачине и да се доводе наводне новинарке које ће овде да плачу, да глуме како су биле малтретиране.

или то може сада свако да ради кад му се прохте, да се овде стварне или набеђене љубавнице, или недокршене љубавнице исповедају.

Овде Слободан Орлић доводи своју девојку да му глуми увешљену љубавницу генерала Обрадовића. То је страшно.

Председавајући: Господине Шешел, мислим да сте превазишли, да сте стварно злоупотребили ово до краја. И, убудуће ћу pazити када ћете добити прилику са оваквим радом.

Што се тиче телевизијског преноса, ја сам и јуче објаснио, Скупштина Србије јуче је прекинула рад и тиме је онемогућено да се данас камере преселе овде. Камере су до сада биле увек овде и биће опет чим се овај проблем са Скупштином Србије разреши око права првенства преношења.

Што се тиче господина Орлића, ви врло добро знате да сваки народни посланик има право да сазове конференцију за штампу. Према томе, господин Орлић је то могао као народник посланик да уради.

Слободан Орлић: Поштовани посланици, ја бих хтео да дам појашњење, да не дође до забуне. Наравно, савезни посланик има право да одржи конференцију за новинаре, али ви који сте пратили медије, као и ви господине Шешел, знате да је тема била новинарка Радио-телевизије Србије, Наташа Михаиловић, која извештава из овог дома. Она није била предмет те сексуалне афере, већ физичког

Уосталом, то није ни надлежност савезног нивоа власти, него републичког нивоа власти. И ту је савезни секретар за информисање прекршио и Устав и позитивне законе.

Овде се држе конференције за штампу посланичких група и посланика о разним питањима из домена Савезне скупштине. Наравно, може да се говори и о свему осталом, као што ми у Савезној скупштини говоримо о свему што се тиче нашег живота. Али, не могу да се доведу људи као што не могу новинари да се доведу да седе овде с нама и наступају са говорнице, тако и новинари не могу држати конференције за штампу у Савезној скупштини.

Ви сте могли сами да држите као посланик, да говорите шта вас је воља, али не може та новинарка заједно са вама да држи конференцију, да она говори шта јој је воља и још драмски спектакл да прави.

Предлог закона о изменама Закона о посебном савезном порезу на промет производа и услуга за 2001. годину

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, неозбиљно је од Савезне владе да изађе пред парламент са оваквим Предлогом закона о изменама Закона о посебном савезном порезу на промет производа и услуга за 2001. годину.

Тачно је да су ове пореске обавезе постојале и раније, али оне су раније биле издиференциране зависно од робе о којој је реч и то се кретало у распону од 1 до 5%. Овако се уводи порез од 3% за сву робу. Не може сва роба бити подељена на значајна за државу, за народ и не може се за промет сваке робе прописивати иста пореска стопа, не водећи рачуна која је роба животно потребна, а која евентуално предлаже луксуз.

И код услуга је извршена нивелација на 3% за све врсте услуга. Са овим скопчано, имамо још два проблема. Скупштина Републике Србије управо доноси пакет пореских закона којим се крши Савезни устав и савезни Закон о порезима. Јер, по Савезном уставу искључиво се савезним законом може прописати начин убирања пореза. Влада Републике Србије и Народна скупштина Србије преузели су на себе те ингеренције. Ми знамо да је Ђукановић то већ одавно преузео у Црној Гори, у још пунијој мери.

Уместо да Савезна влада предузме мере којима би се таква самовоља власти федералних јединица спутала, спречила, она се само на то надовезује и глуми, као да нема појма да је прекршен савезни закон, да је прекршен Савезни устав. У Србији су прописани порези за ону робу, за оне услуге и за оне ствари и појаве које уопште нису предвиђене савезним законом као предмет опорезивања.

Вукић Вукосављевић: Даме и господо савезни посланици, ми овде имамо још један закон, кога ћу ја прочитати, нарочито због самог наслова и речи које су у њему. Пише – Измена Закона о посебном савезном порезу. Ради се о посебном савезном порезу који је раније био у распону од 1 до 5%, а сада је све сведено на 3%. Овде је карактеристична реч "о посебном савезном порезу". Ако је тај по-

Посланичка група Српске радикалне странке изражава озбиљне сумње у добре намере ДОС-а

Знате, то је нешто страшно, нешто невиђено у парламентарној пракси цивилизованог света уопште. Нема разлога да ви тако нервозно реагујете, јер ви сте једном били жртва тог истог Зорана Ђинђића. Ви се добро сећате чиме се све он служио кад је вас обарао са функције председника странке...

Председавајући: Господине Шешел, ви злоупотребљавате говорницу и водите сада једну страначку кампању која и није у вези са Пословником.

Др Војислав Шешел: Ја не водим никакву страначку кампању, што овде нема директних телевизијских преноса и не можете да кажете да је то страначка кампања. Ја овде само упозоравам Веће грађана шта се дешава под кровом Савезне скупштине, што је недопустиво.

Председавајући: Добро, рекли сте.

Орлићев драмски спектакл

Др Војислав Шешел: Молим вас да ви кажете свој став, да ли је то кршење манира обичаја рада Скупштине, Пословника и једног и другог већа, или није,

малтретирања од стране обезбеђења Вука Обрадовића које се представило као државна безбедност, иако нису показали своје легитимације, претресајући њена кола и тражећи касету. Све остало што је било, наравно да је било у домену новинарских питања.

Председавајући: Изволите. Имате два минута и јемчим вам да су само два минута.

Др Војислав Шешел: Слободан Орлић као савезни секретар за информисање или министар, не знам тачно шта је, може у Савезној влади да држи конференције за штампу у тој функцији. Овде може само као савезни посланик, али не може конференцију за штампу да држи и новинар који извештава из ове скупштине, а новинарка која је била на конференцији није савезни посланик. Она не може овде да држи конференцију за штампу. Ако она има разлога да поднесе кривичну пријаву, треба да је поднесе. Не може овде да се води истрага и да се она овде саслуша пред камерама у Савезној скупштини. То је недопустиво. То се ради на другом местима. То је требало да ради полиција, ако има разлога.

рез посебан, онда се може очекивати да се употребљава за посебне намене. Које су то намене за које треба да се употребљава ових 3% који су прописани, јер имамо сазнања да се у јавности појављују неке информације да би, примера ради, тих 3% по основу пореза на промет требало да буду употребљени за финансирање РТС-а или сличних ствари. То је тренутно у опцији па нас интересује да ли је то истина или не.

До сада је ова ДОС-овска власт стално доносила неке посебне законе о пореској политици и другим сферама или пак укидала неке постојеће законе, а није давала нова решења.

Законским изменама повећани трошкови живота

Др Војислав Шешел: Да не испадне да сам им ја ускратио право да гласају. Зато вас овако питам. Овде је министар Пешић прилично дуго говорио, али ништа није рекао. Министре, нисмо ми сисали весла. Ми смо неко искуство стекли и научили неке ствари из пореског законодавства.

Ово није козметичка исправка Закона. Када се пореска стопа, која варира од 1 до 5% уједначи на 3%, то није исто оно што је било, јер није исти број робе и иста количина робе. Нису исте цене робе, које су опорезоване раније 1%, или 5%, или 2%, или 3%, или 4%.

Ви овом просечном пореском стопом у односу на претходно стање, заправо, планирате много више новца да остварите, него што бисте остварили да је остала стара стопа од 1 до 5%.

И, друго, овај закон је некад био строго наменски, искључиво за војску. Претворили сте га у општи, дакле, да попуњавате све буџетске празнине, а сад тражите како више пара да узмете.

Ви сте овим законским изменама повећали трошкове живота, јер сад роба широке потрошње, она која је најпотребнија грађанима, уместо да се опорезује овим законом 1%, опорезује се 3%. То је суштина.

Ви би требало да тражите неке друге могућности да нађете новац, а не овако простим отимањем од народа. Ово је најлакши метод, али највећу штету наноси. И, кад се претера у коришћењу овог метода, народу постане неподношљиво.

Треба друге потезе да повучете. Уместо да сте оспособили ЈАТ, на пример, да ЈАТ ствара профит, па део профита да после уђе и у савезни буџет, јер је ЈАТ јавно предузеће – нека уђе у републички, није битно, нека ће се ставка ту намаћи. Јер, у сваком случају, савезни буџет се наплаћује искључиво у Србији. У Црној Гори се ништа не наплаћује.

Ми имамо једног министра Савезне владе, то је министар Пешић, који прописује нове намете. Имамо другог министра, то је министар Зоран Шапи, који је само "Луфганзи" дао пет ноћења у Београду, и тиме упропастио ЈАТ. ЈАТ ће да пропадне, јер "Луфганза", која има ноћење, први авиони полећу ујутро из Београда за Франкфурт, за Минхен, где све иду, покупе путнике, а после ЈАТ може да лети празан. Уместо да јавна предузећа зарађују и да Савезна влада помогне у томе – Савезна влада их упропаштава, а, са друге стране, прописује нове намете грађанима. То није у реду и због тога овај законски предлог не треба прихватити.

Председавајући: Ко се још јавља за реч? (Нико) Закључујем претрес у појединостима. Стављам на гласање. Ко је за Закон у целини?

Др Војислав Шешел: (Упалица с места) Можда ће Шапи нешто да каже. Најбоље је ћутати. Ћутање је злато.

Председавајући: Од сада ћете остати без пара.

Др Војислав Шешел: (Упалица с места) Мене злато никад није привлачило. Мене само слава привлачи. По томе смо, ваљда, слични.

Председавајући: Завршили смо тачку дневног реда гласањем.

Др Војислав Шешел: (Упалица с места) Желим реч по Пословнику.

Председавајући: Изволите по Пословнику.

Незабележен пример у парламентарној пракси

Др Војислав Шешел: Господине председнице, само вас подсеам на оно што претпостављам да ви врло добро знате. У систему поделе власти, какав је наш систем, све три власти су начелне и равноправне, али је законодавна власт равноправнија од остале две. Не може законодавна власт да се управља за потребама извршне власти. Тамо где се ми управљамо за потребама извршне власти то је што све законске пројекте и друге

Маја Гојковић: како су се српска села нашла у Македонији?

предлоге, које добијемо од Владе, ставимо на дневни ред и што министри имају право да учествују у дебати и да бране Владино пројекте, чак имају и право првенства у дебати. То је нешто на што они имају право.

Имају они право и да контролишу законодавну власт јер им Устав омогућава да поднесу захтев председнику Републике да се распусти Савезна скупштина, али да понижавају Савезну скупштину оваквим предлогом, да изгледа да је Савезна скупштина нижи орган власти од Савезне владе, то је неподношљиво.

Савезна влада је требало јутрос у 7,00 сати да закаже седницу па да онда министри буду слободни и да дођу на заседање парламента или да чека паузу у ра-

ду парламента па да држи седницу, а не да ми сада прилагођавамо свој рад седницама Савезне владе. У парламентарној пракси цивилизованог света то је једноставно незабележено.

Предлог закона о измени Закона о савезном буџету за 2001. годину

Др Војислав Шешел: Даме и господо, овај предлог је бесмислен јер нема никаквог реалног утемељења у привреди, у укупној економији наше земље. Он се поводи за буџетом Републике Србије, који је такође веома нереалан и неостварив.

Овде је Влада Србије изградила Потемкинова села, провела их кроз Републичку скупштину, а Савезна влада глуми као да верује да су то права села и почиње свој начин живота да подешава ономе што изгледа да је начин живота у тим Потемкиновим селима.

Неоствариве су ове стопе, ненаплативи су оволики порези. Ви ћете морати другу врсту ребаланса буџета да вршите. Ово је једна врста ребаланса не нарочито велика. Али, није проблем у томе што ово није нарочито велики ребаланс, него због тога што је неостварив. Ви ћете морати да вршите другу врсту ребаланса. Мораћете да крешете јавну потрошњу, да је смањујете. Ви нећете имати новца да финансирате основне државне потребе, јер су вам апетити били превелики.

Буџет је заснован на проценама које не одговарају стању у друштву, стварности наше економије. Због тога би било боље да се са овим не замајавате, него да нађете људе који се разумеју у економију и финансије, да они направе и израде један пројекат који би реално проценио стварне могућности друштва, поготово сада кад су отпала сва надања да ћете добити неке милијарде долара из иностранства. Ништа нема од оних шест милијарди. Ево, и Американци су вам отказали учешће на донаторској конференцији. Нећете добити никакву озбиљну суму новца из иностранства. Мораћемо да се ослањамо искључиво на сопствене снаге. Да бисмо се заиста ослонили на сопствене снаге ми не смемо да уништимо пореске обвезнике.

Буџет заснован на проценама које не одговарају стању у друштву

Види се да се до сада Савезна влада озбиљно није ни бавила овом пореском проблематиком. Јер, да сте се бавили, ви би већ реаговали на ово што је урађено у Народној скупштини Републике Србије где су прописани нови порези, измишљени нови порези, који не могу по савезном закону уопште да се уведу. Ви сте ту требали да интервенишете. Ваш је примарни интерес, ако заиста желите да остварите буџетске приходе и да представљате озбиљну владу, да смањите намет пореских обвезника, како би они преживели и како би уопште могли да плаћају порезе. Овакви какви су сада, порези уништавају пореске обвезнике и ми нећемо имати од кога да наплаћујемо.

Вукић Вукосављевић: Даме и господо савезни посланици, када је у питању Предлог

закона за измену Закона о савезном буџету за 2001. годину, имали смо пар говора који су били и објашњење у вези овог закона. Из тих говора можемо да утврдимо да овај закон није у ствари ребаланс буџета. Тачно је то што је министар поменуо да је питање само времена када ће доћи до тог ребаланса, а тачно је и то што је један од претходних дискутаната поменуо да у овој држави данас имамо два буџета, на републичком и савезном нивоу, али да у свему томе имамо две економске политике које нису усклађене и пре или касније мораће даћи до усклађивања.

Све ово што је министар објашњавао, у суштини је била празна прича из које баш ништа није могло да се види шта и како Влада планира. Да не бих понављао све то што су претходни дискутанати рекли, напоменуо бих неке ставке и покушао да појасним неке ствари.

Овде се каже "процена укупних прихода од пореза на промет је изведена на основу следећих елемената – пројектованог раста реалног обима промета 5%", а пројектовани раст реалног обима промета је свега 5%. Следећа ставка је "раст цена од 30% у току године", што значи да Савезна влада сада планира да раст цена буде 30% на годишњем нивоу.

Ако се присетимо да је Републичка влада обећавала и обећава и даље да ће тај раст цена бити много мањи и да инфлација, по њима, треба да буде 10-ак посто, те две ствари се не уклапају. Овде је 30%, са предвиђеном инфлацијом од 10%.

Има ту још неких елемената који могу да утичу на повећање инфлације коју су они предвидели, али из овога је могуће предвидети да та инфлација буде много већа. Поставља се само питање времена и дана када ће морати ова Влада или Републичка влада да признају своју грешку, односно једна од њих да то учини и да обелодани колика ће бити инфлација за ову годину.

Под б) имамо фиксане реформе и сузбијање "сиве" економије. Од сузбијања "сиве" економије за овај период, четири-пет месеци, у овој држави за сада нема ништа. Ми сви знамо и сви видимо да и даље цвета "сива" економија и у нешто повећаном обиму него што је била у претходним годинама, што значи да ни од ове ставке под г) не могу се очекивати неки велики приходи у овом буџету.

И, на крају, још једном бих нагласио, без обзира што нема ТВ преноса, али због грађанства и због свега осталог, да ова ставка под б) раст цена од 30% у току године – сигурно је изазвати много већу инфлацију него што је Републичка влада рекла, а да ли ће то признати Савезна влада или не, то је њено. Ако не данас, онда сутра или за пар дана.

Туча око поделе плена

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, ја бих, прво, одао захвалност председнику нашег већа што је тако стрпљиво слушао 20-25 минута излагање Горана Димића, врло интересантно излагање, морам да признам. Није му, осим једном, онако случајно, ни упадао у реч, нити га ометао, нити интервенисао, зато што није у вези тачке дневног реда.

Мало ме је разочарао Горан Димић што је после гласао за овај законски пројекат, иако је овако жестоко напао и Савезну владу и Министарство одбране, па мислим да би после таквог једног врло интересантног и добро припремљеног говора, логично решење била оставка или разрешење министра одбране, па да се крене даље.

А, кад је већ покренуто ово питање станова, знате, можда бисте ви у ДОС-у решили и раније своје проблеме да сте и овој Љиљани Несторовић и Јелени Миленковић, како се зове, на време дали станове, а не сада отварате афере и да вам се јавност смеје...

Др Војислав Шешел: драмски спектакл Слободана Орлића

Председавајући: (Опомиње говорника звоним) Пређите на тему.

Др Војислав Шешел: Што мало пре Горана Димића нисте опомињали?

Председавајући: Јесам и њега опомињао.

Др Војислав Шешел: Његов вам се говор више свидео?

Председавајући: Не, него је он говорио о Влади, а ви сада говорите о људима који нису у Влади, нити у парламенту.

Др Војислав Шешел: Како нису у Влади? Држе конференцију за штампу у парламенту. То смо јуче гледали на свим телевизијама. Хајде прво да их изведемо из парламента, па онда да не говоримо о њима, али док су овде и док држе конференцију за штампу, морамо да говоримо о њима.

Да сте ви имали тако јединствене критеријуме, не би дошло до кратког споја у Влади. Да ли је Вук Обрадовић открио Владана Багића, Зорана Ђинђића и Душана Михајловића у криминалним радњама, а не знају како да му одговоре, па – сексуална афера. Леп одговор, духовит одговор, достојанствен одговор, одговор који доликује ДОС-у. Ви из СНП-а што се смејете, немојте се претерано смејати, знате. Видите како се они међусобно уништавају и шта једни другима монтирају. Тек кад с вама крену у обрачун шта ће да вам раде, то не можете ни сањати.

Што се тиче овог закона, пошто је господин Мићуновић нестрпљив, овај закон управо из тог разлога не треба усвајати. Не треба више пара прибављати држави, јер где се више пара прибавља веће су злоупотребе. Опет ћете се потући око поделе плена. Ево, видите, у Републичкој влади се већ потукоше и нагрдише Вука Обрадовића, који је бар у овом случају – ни крив, ни дужан – нудио некој тамо сарадници да им се споје уста, знате. Е сад, пошто изгледа није дошло до спајања тих усана, могло би у Савезној влади да се споје нечије усне и да то буде пољубац смрти, јер ви из Црне Горе имате искуства са сицилијанском мафијом. Сицилијанска мафија и на вашем подручју делује. Има код вас мафијаша! Немојте, видео сам својим очима. Има

код вас пуно партија. Не могу ја да вас делим по партијама. Ви сте мени сви исти, браћа. Ја бих вас све загрлио као браћу.

"Пољубац смрти" – метод рада ДОС-а

Немојте, господине Мићуновићу, само да ми кажете да мафијаштво нема везе са овом темом дневног реда. Има, јер мафија нас спречава да наплатимо ове порезе.

Говорим о појединостима, господине Мићуновићу. Где је Горан Димић? Е, Горане, свака ти част, ти добро говориш, а и Мићуновић не сме да те прекида, а мене малтретира сваки пут. Мораћеш да ми откријеш рецепт како да ме Мићуновић убудуће не малтретира.

Пошто ви Црногорци имате доста искуства са сицилијанском мафијом, која је и на територији Црне Горе своје пицке одавно раширила, водите рачуна да не дође и у Савезној влади до пољупша смрти.

Знате шта значи мафијашки пољубац смрти? Е, ово што је Ђинђић урадио Вуку Обрадовићу може свакоме од вас да се деси – и то врло брзо. Чим га мало "нажуљите". Видите шта вам сада раде, малтретирају вас око овог Одбора за мандатно-имунитетска питања, прете, галаме на неке од вас. Чак сам чуо да су неке и псовали нешто. Вук Обрадовић је само мало "чачнуо" и одмах – сексуална афера, ни примакло се човек није, није ни устао, па није било ни насиља, није било претњи, ни усена, ништа.

Председавајући: Ја вас опомињем по други пут. Пређите на тему јер сте своје време потрошили.

Др Војислав Шешел: Упозорио бих министра Пешића. Господине Мићуновићу, мени је страшно нелагодно када сте ви нервозни док ја говорим. Ја бих тада "у земљу пропао", тако ми је то страшно, заиста. Ја желим да сте ви увек расположени, насмејани, шармантни, да с пажњом слушате говоре. Понашајте се бар једном према мени као према Горану Димићу. Можда мој говор није толико интересантан као његов, али бар глумите да вас то интересује што говорим.

Председавајући: Штедим време. Пређите на ствар.

Др Војислав Шешел: Ја бих давно завршио да ми нисте упадали у реч.

Председавајући: Не упадам вам у реч. Ја вас опомињем.

Искуство Вука Обрадовића опомена свим министрима Савезне владе

Др Војислав Шешел: Завршавам са још две реченице, али, молим вас, немојте ме прекидати. Ово искуство које је имао Вук Обрадовић у Влади Републике Србије треба да буде опомена свим министрима у Савезној влади, поготово министрима из Социјалистичке народне партије. Водите рачуна, шта је снашло Вука Обрадовића – може и вас. Када вам уђе нека женска у канцеларију, на километар од ње. Одмах гледајте да не носи неки касетофон да вас сниме. Ако понуди љубљење – бежите, реците да сте добили неке болести уста, усне дупље, усне шкољке, било шта, само бежите као од куге. Ако вам се насмеши нека женска, уозбиљите се, шкргуните зуби-

ма. Реците доста вам је свега, а највише секса. То је једини начин да испливате.

Знате, у Србији је мафија завладала, србијански Ал Капоне је Зоран Ђинђић. Кога он пољуби, тај пољубац смрти се на далеко чује. Имамо искуство господина Мићуновића шта му је све радио тај исти Ђинђић да је мени било жао.

Председавајући: Господине Шешел, завршили сте.

Др Војислав Шешел: Господине Мићуновићу, ценим ваше стрпљење, вашу љубавност. Надам се да вас нисам много узрујао овим изјавама, али ја сам ово говорио и за ваше добро.

Зоран Живковић: Тешко да је смешно ово што је причао господин Шешел. Тачно је да у Србији, за Црну Гору не знам, у сваком селу постоји "сеоска луда", а ако је парламент одраз једног народа, једне државе, онда је логично и што је господин Шешел у овом парламенту.

Што се тиче "пољупца смрти", то што он има лична искуства са Хамдијом Поздерцем из тих љубавних афера, то је његов лични проблем и не треба да оптерећује Веће грађана.

Председавајући: Молим вас, не дозвољавам више да се на овај начин настави.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Реплика по члану 90. Морате ми дати реч по Пословнику.

Председавајући: Немамо никакве реплике. Довољно смо направили циркус од свега. Молим посланике да поштују достојанство овог дома. Има доста простора и у медијима, на телевизији, у кафанама итд., где се може врло духовито говорити.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Ја се јављам за реч по Пословнику.

Председавајући: Нема никакве реплике. Изволите, ко се јавља за реч?

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Морате ми дати реч по Пословнику.

Председавајући: Не морам да вам дам. Немојте ми причати. Десет пута сте злоупотребили говорницу. Причате о свему што вам падне на памет, изврћате овде гомилу људи.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Реплика по члану 90.

Председавајући: Нема члана 90. који то говори.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Морате ми дати реч по Пословнику.

Председавајући: Не морам.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Морате.

Слободан Орлић довео своју девојку да глуми увевљену љубавницу генерала Обрадовића и тако злоупотребио зграду парламента

Председавајући: Ствар је процене да ли овде има места за реплику. Нема никакве реплике. Према томе, тиме је ово завршено.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) По Пословнику тражим реч – члан 90.

Председавајући: "Посланик има право да затражи реч – право на реплику само ако су његове речи изнете у расправи по тој тачки дневног реда погрешно схваћене, односно погрешно наведене. Председник већа том посланику даје реч".

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Ја се поводом члана 90. јављам по Пословнику. Нисам тражио да ви читате члан 90.

Председавајући: Да вам само кажем, овде није било никаквих речи погрешно схваћених нити анализираних. Изволите два минута.

Др Војислав Шешел: Ви, господине председниче, мени треба да дате реч чим се јавим по Пословнику.

Председавајући: Не морам да вам дам реч. Не, морате рећи шта је.

Др Војислав Шешел: Рекао сам, члан 90.

Председавајући: Изволите, имате два минута.

Др Војислав Шешел: Друго, ви ниједног тренутка нисте прекинули министра Живковића. Ниједном га нисте прекинули.

Председавајући: Јесам.

Др Војислав Шешел: Што је мене назвао "сеоском лудом", мени уопште не смета. Мени је то комплимент када је из уста министра Живковића. Ви сте навикли ту да могу из Владе на мој рачун свашта да говорите. Мени то не смета. Ја то и очекујем.

Посланик има право на смех, што не подразумева баналне квалификације

Али, ви никако нисте смели да доводите да он увреди цео парламент, да све посланике назове "сеоским лудима", зато што су се смејали. Посланик има право да се насмеје, а нико нема право да га назове "сеоском лудом".

Што се тиче моје љубавне афере са Хамдијом Поздерцем, из те љубавне афере са Хамдијом Поздерцем родио се Зоран Живковић. Као да је из ока испао Хамдија Поздерцу, тако изгледа и такве је памети.

Зоран Живковић: Имам реплику.

Председавајући: Имате два минута.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Ја сам се јавио по Пословнику.

Председавајући: Он има право на реплику.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Сада ћу и ја...

Председавајући: Не може.

Др Војислав Шешел: Е, хоћу.

Председавајући: Не може. Дао сам му реч.

Зоран Живковић: Ја понављам оно што сам рекао и малопре, везано за дивљање посланика Шешела у овом парламенту, а ако је неко, осим њега, из мог излагања могао да закључи да другог неког називам "сеоском лудом", ја се свима онима који тако мисле извињавам.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Малопре ми нисте дали реплику.

Председавајући: Господине Шешел, доста више тога! Стварно, што је много, много је.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Нисте ми дали реплику. Сада се ја јављам по Пословнику. Имао сам реч по Пословнику.

Председавајући: Овде се господин Живковић извињивао парламенту. Ако је неко погрешно разумео да се односи оно што је речено...

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Тражим по Пословнику.

Председавајући: Ма, хајде, изволите, па причајте! Пет дана ћу да прекидам седницу, у ходницима причајте десет дана, ако хоћете.

Др Војислав Шешел: Ви на више начина кршите Пословник. Прво, што ви са мном расправљате на тај начин? Што ми неволно дајете реч. Ако ми већ дате реч, онда мало ћутите. Немојте да додајете неумесне примедбе.

Председавајући: Не трошите своја два минута.

Др Војислав Шешел: Шта значи то – прекинућете седницу, па по ходницима да се расправљамо? Немојте тако.

Малопре сте дозволили на силу да Зоран Живковић дође за говорницу. Ја сваки пут чекам у клупи да ми дате реч.

Он је кренуо, ви сте га заустављали, заустављали, заустављали и на силу се дочепало говорнице.

Председавајући: Није добио реч.

Др Војислав Шешел: То што се ви бојите Зорана Живковића, ја га се не бојим. То што глупљег министра унутрашњих послова Југославија није имала, то није мој проблем, али његовој глупости има неких граница, ваљда бар у јавном експонирању.

Предлог за избор члана Савезне владе

Председавајући: Господин Данило Вукановић поднео је оставку на функцију савезног министра привреде и унутрашње трговине.

С обзиром на поднету оставку, председник Савезне владе, господин Зоран Жижкић, предложио је да Савезна скупштина изабере господина Момчила Вучетића за савезног министра привреде и унутрашње трговине. Предлог председника Владе сте добили.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Нисмо добили тај материјал. Да нам се достави материјал.

Председавајући: Како нисте добили тај материјал? Погледајте комплете тог материјала, па ћете наћи. Довили сте га на почетку седнице, пре три дана.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Кад сте то доставили?

Председавајући: Кад и све материјале, провучена дана седнице.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Онда да нам се достави материјал.

Председавајући: Па, добили сте материјал, не можемо по двадесет пута. Изгубили сте га и то је ваш проблем.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Дајте ми то.

Председавајући: Па, господине Шешел, нећемо вам посебно штампати. То је ствар вас и ваше службе. Достављено вам је то пре четири дана.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Пре четири дана?

Председавајући: Добро, пре три дана, био је понедјељак, а сада је петак.

Председавајући: На основу резултата гласања, Веће грађана је изабрало господина Момчила Вучетића за члана Савезне владе, савезног министра привреде и унутрашње трговине.

Предлог закона о Фонду за подстицање развоја пољопривредних региона

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, пред нама је један интересантан законски пројекат, с којим је изашла Савезна влада, и наравно

да би било много добро уколико наша Савезна влада прибави донације страних влада или међународних организација, донације домаћих физичких и правних лица, других невладиних организација, кредите, зајмове итд., и да се тај новац уложи у пољопривреду. Тоје оно што би нас све обрадовало.

Међутим, овде постоји један други проблем. Овај законски пројекат, нажалост, није у складу са Уставом. Ја бих волео да је у складу са Уставом, јер би то значило да се јачају ингеренције савезне државе у односу на федералне јединице.

Све ово што се говори у члану 13, где се наводи које би послове обављао Фонд, па се каже: "Учествује у производном и финансијском реструктурирању пољопривреде, интервениште на тржишту пољопривредних производа ради обезбеђивања стабилности тржишта, даје смернице и одређује правне деловања у одређивању недостајућих роба и репроматеријала, координира дистрибуцију недостајућих роба и репроматеријала, прикупља податке о расподели роба и репроматеријала, подстиче органску пољопривреду и сколошску производњу" итд. Све су то надлежности федералних јединица и не могу се преузети Савезним законом и предати у делокруг рада овога фонда, без сагласности федералних јединица или без промена Устава.

Законски пројекат није у складу са Уставом

Пошто вероватно сада не можемо прибавити сагласност свих федералних јединица, ја предлажем да, прво, променимо Устав, а могу вам обећати и гарантовати да би Српска радикална странка – довољно је наших 5 гласа и да владајућа већина добије двотрећинску већину за ту уставну промену, да се ове надлежности из области пољопривреде од федералних јединица пребаци на савезни ниво. Док се то не уради, овај се закон, нажалост, не може донети.

Мислим, ви све можете, показали сте да све можете, али не може на правни начин, не може на Уставом прописани начин.

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, ако изуземмо потпуно погрешан позив на уставни основ, овај предлог закона садржи бројне формалне и материјалне правне недостатке, а поготово суштинске недоречености. Правно-техничка систематика овог закона чини га убедљиво најгорим предлогом који је дошао у ову зграду. Почнимо редом.

Апсолутно погрешан назив Закона: "Закон о Фонду за подстицај развоја пољопривредних региона", а већ у члану 1. се наводи да се Законом уређује: 1) стварање услова за додатно подстицање равномернијег и ефикаснијег развоја пољопривредних региона и органске пољопривреде; 2) увођење највиших стандарда екологије; 3) очување биодиверзитета; 4) обезбеђење средстава за намене утврђене овим законом; и 5) оснивање Фонда за подстицај развоја пољопривреде". За прве три тачке, које су уређене овим законом, у Закону нема ниједне речи.

Закон је подељен у пет глава, а само III и IV регулишу оснивање, органе и пословање Фонда. Прва четири члана као да су вештачки уметнута. Шта су "пољопривредни региони"? Не зна се. Циљеви оснивања Фонда" су нејасни, а често су неусаглашени са задацима и пословањем Фонда.

Зар је потребно да, поред републичких и савезних дирекција за робне резерве, на тржишту интервенише и овај фонд?

Председавајући Већа грађана:
Драгољуб Мићуновић повереник
Савета Евроне

Из Предлога закона не може да се утврди карактер средстава Фонда, да ли се ради о дистрибуцији бесповратних средстава или о кредитима, роковима коришћења и враћања, а самим тим и суштина поставља и рад овог фонда.

Сви недостаци и лоша решења овог предлога закона имају неколико узрока.

Прво, предлагач Закона признаје у образложењу да је добијање помоћи у новцу или роби је условљено стварањем ефикаснијег механизма контроле коришћења ових средстава, с обзиром да стране владе и међународне организације инсистирају да ова средства буду на посебним рачунима или складиштима, уз непосредну независну контролу.

Друго, Фонд треба да буде механизам контроле, по налогу из иностранства, који ће испуњавати донаторске жеље.

Треће, дирекције за робне резерве могу то исто да раде, уколико им владе пропишу строге услове, мерила и критеријуме за дистрибуцију и коришћење донаторских средстава.

Четврто, из овога произлази да Влада не верује свом одређењу у погледу критеријума, које је прописала, и не верује својим дирекцијама, које воде коалициони кадрови.

Пето, како ће се овај закон применити у Црној Гори, а поготово пренос средстава ни предлагачу није јасно? Све донације иду преко Г-17 плус, па је зато потребан и овај "Геј" закон. "Геј", као огранак међународне организације у Србији, под контролом свог оснивача, Међународног монетарног фонда, има задатак да контролише економске токове, и зато су чланови "Геј 17 плус" у нашим владама.

"Закон о фонду Геј-17 плус"

Зато овај закон наводно помаже јер пружа гаранцију да ћемо узети паре из иностранства као хуманитарну помоћ само преко министра Г-17 плус, а да при томе треба да заборавимо да су нам донатори, у ствари, дужници и ратни злочинци који су нам геноцидним санкцијама и злочиначким бомбардовањем проузроковали стравичну штету.

Очекивао сам један други закон о финансирању пољопривредне производње са краткорочним и дугорочним мерама и стратешким циљевима. Од Г-17 плус то не можемо очекивати, јер су они експерти за неке друге ствари, међу којима су уништење једне државе.

Због тога овај предлог закона треба да има назив "Закон о фонду Геј-17 плус за контролу и дистрибуцију хуманитарне помоћи у пољопривредно-прехранбеној области". За тако нешто не постоји уставни основ. Нико нема овлашћење грађана да устолочи власт једне групе зване "Геј-17 плус" који није учествовао на изборима. То што званично ДОС

стоји испред или иза "Геј-17 плус" је њихов политички и други ризик.

Вукмић Вукосављевић: Јавио сам се за реч да бих упоредио један предлог закона, а то је овај фонд за подстицање развоја пољопривредних региона и једно стање и начин како се радило у претходном периоду када је садашња власт, дрвљем и каменем, кренула на претходну власт и упућивала критике тој власти.

Ми сада имамо Предлог закона о Фонду за подстицање развоја пољопривредних региона. Прво, по овом предлогу закона Савезна влада залази у ингеренције Републичке владе, то смо малопре чули, у готово свим овим областима. Долази до преклапања власти. То је једно.

Друго, што сам малопре напоменуо, а хтео сам да упоредим, овај фонд у многоме подсећа на Дирекцију за обнову земље. Када је постојала та Дирекција за обнову земље, говорили сте да је то ружно, да је то лоше и да се ту ништа не ради, да се ту само краде новац, да се обманује народ. Овај фонд, односно Предлог о Фонду за подстицање развоја пољопривредних региона је нешто слично. Значи, сад смо само пребацили лопту на пољопривреду. Тамо смо имали директора фонда за обнову земље, овде треба да именујемо директора Фонда за развој пољопривредних региона. Тамо смо знали шта обновљамо. Обновљамо оно што је НАТО агреспор порушио. Овде хоћемо да развијемо пољопривреду, али не знамо где су ти региони. Није ни дефинисано по којим регионима и по којим, условно речено, границама ће бити формиран ти региони.

Овај закон неодољиво подсећа и на оно време у којем се радило – кад је постојала Дирекција за обнову земље и када сте ви тај и такав начин рада у овој држави нападали. Сад га оберучке прихватају. То је само преликано с једног на друго поље. У чему је ваша доследност? Пре када сте нападали, или сада када прихватају оно што сте нападали?

Аргумент за доношење противуставног закона

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, чули смо овде министра пољопривреде како одговара на многа питања, али на кључно није одговорио, на питање зашто овај законски пројекат није сагласан Савезном уставу.

Ово нису надлежности Савезне владе и савезне државе. Ово су надлежности федералних јединица. Гомила пара да је овде, да сада имате новца у хиљадама марака, пуну просторију, није довољан разлог да се криши Устав. Разумем вас да сте већ добили неке паре или сте добили "луду соју", није битно, јер и ако се та соја прода представља паре, и да ћете вероватно још добити. али, то није аргумент за доношење противуставног закона. Овде постоје само три могућности.

Прва је могућност да се мења Устав па да се онда донесе овакав закон. Устав се мења двотрећинском већином посланика у Доњем и у Горњем дому. Може и у току сутрашњег дана да се промени Устав. Никаких уставних сметњи за такву промену нема.

Други начин је да скупштине федералних јединица дају сагласност да се део њихових надлежности пренесе на федерацију. Тако каже Устав.

Трећа могућност је да федералне јединице формирају овакве фондове, а Савезна влада, када добије наменске паре, да врши њихову расподелу по одређеном критеријуму и да онда оне располажу тим новцем фонда.

Значи, постоје само те три могућности, а све остало је противуставно. Не треба савезни министар да нас учи како да

говоримо, нити да нас учи енглеском језику. Ми овде говоримо на српском језику и на српском језику се каже КФОР, па се каже Г-17. Чујем да ви, ДОС-овци, говорите "Кејфор". То није ни енглески ни српски. Ако ћете спеловати на енглеском језику, онда је то: "КејЕфОуаР". Пошто ви кажете "Кејфор", ту је "кеј" онда је овде "геј", по истој логици. Зашто се онда чудите, поготово што то суштински одговара структури људи који чине тај "Геј 17 плус".

Предлог закона о потврђивању инструмената за измену Устава Међународног савеза за телекомуникације и инструмената за измену конвенције Међународног савеза за телекомуникације

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, ја сам потпуно свестан нужности да наша земља ратификује овај међународни споразум, ову конвенцију, јер је то за нас корисно на плану сарадње у области телекомуникација. Међутим, због неповерења у министра за телекомуникације, ми, српски радикали, нећемо за то гласати, с обзиром да је ово до сада најгори министар телекомуникација кога је имала Савезна Република Југославија, много гори од фамозног Ивана Марковића.

Иван Марковић је покушавао да укине неколико телевизија у овој земљи, али на сву срећу није успео. Влада, у којој су били српски радикали, није укинула ниједан електронски медиј, а министар Тадић је већ успео да укине велики број медија и увео је критеријум – медији који су бесправно формиран пре 5. октобра могу и даље да функционишу, а медији који су почели да делују бесправно после 5. октобра не могу да функционишу. Не би ме изненадило да ДОС изађе са предлогом да се 5. октобар унесе у закон као највећи државни празник. Није ни то могуће са њихове стране.

Министар – прогонитељ слободних медија

Због таквог понашања савезног министра телекомуникација, који се поставља као прогонитељ независних и слободних медија, прогонитељ приватних медија у Србији, ми српски радикали нећемо гласати ни заш та са чим он изађе пред овај парламент.

Председавајући: Да ли се још неко јавља за реч? (Нико) Не знам шта је привлачно у том ходнику да се стално излази. Молим посланике који пуше да уђу у салу.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) А, пуше? Има још ДОС-оваца који воле да пуше, осим Омеровића. Мени је највише стало до суда части.

Предлог закона о потврђивању прилога уз међународну конвенцију о стандардима за обуку, издавање уверења и решењу бродске страже поморца, Законика о обуци, издавању уверења и вршењу бродске страже поморца и резолуција

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, ја сам интензивно

читао ову књигу, и од 297 страна успео сам да прочитам до 236 стране. Целу ноћ сам читао, и до 236. стране све ми је било убедљиво да треба ратификовати. Међутим, питам се: шта даље овде стоји? А, видим да је надлежни министар незаинтересован да парламенту изложи садржај, а ја који волим да читам, читао сам, ево, упорно, интензивно, а замислите, људи који не воле да читају, попут Баћића или Живковића. Они уопште нису читали, а данас су у ситуацији и да гласају.

Зато би било добро да нам министар Шапи изнесе елаборат о овом материјалу, који потиче из његовог министарства. Ја видим да се он расписао. Пише о свим стварима од 236. до 297. стране, надлежности – и о празницима, и о одликовањима, о свему, а о сабрахају није спреман да говори пред овим парламентом. А, видели смо тамо – и ЈАТ је упропастио, па вас молим, господине Мићунови-

Посланици Српске радикалне странке, кост у грлу ДОС-а

ћу, да позовете министра Шапија да овде лепо детаљно објасни шта је све садржано у овом материјалу, а посебно мени да објасни од 236. до 297. стране, јер то и поред најбоље воље нисам стигао да прочитам.

Председавајући: Господин посланик је могао да, уместо овога, изложи нам шта је то све одатле прочитао и научио, и било би врло корисно за Веће. Тако бисмо уштедели и читање и неколико сати тога.

Др Војислав Шешељ: Јесте ли ме замолили да изложим ово све што сам прочитао? Ја ћу то боље да урадим од министра Шапија.

Предлог закона о изменама Закона о попису становништва, домаћинстава и станова у 2001. години

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, мислим да уместо овог закона о изменама и допунама Закона о попису становништва, којим се одлаже попис за 2002. годину, треба донети закон о укидању Закона о попису становништва, а истовремено донети

закон о утврђивању регистра становништва Савезне Републике Југославије.

Регистар би био уједно једна врста пописа. Методологија по којој се ради регистар не би битно одступала, у односу на методологију свих послератних пописа становништва, односно свих пописа становништва које је имала наша земља, јер пре Другог светског рата пописи становништва су имали у неколико другачију методологију. Нису се пописивале националности, него само вероисповести.

Статистика, дакле, не би била оштећена. Статистички завод би могао да прати тренд раста или пада стопе natalитета кроз образовање, имовину и све оно што се пописује. Али, нама је регистар становништва потребан из државно-политичких разлога. Ви сте видели, у децембру су били парламентарни избори у Србији и ту је прекршен закон, јер је закон предвидео јединствени бирачки

списак за целу територију Србије. Тај списак није направљен или неко није желео да буде тог списка, или није било могуће да се списак направи. Још је теже направити јединствени бирачки списак за Савезну Републику Југославију. Њега је могуће направити само ако се направи регистар становништва.

Сумња у добру вољу

Пошто је компјутерска наука увелико унапредовала у односу на 1991. годину и на последњи попис становништва, сада постоје техничке могућности. Начелно, постоје техничке могућности да се направи прецизан регистар становништва у коме би се дневно утврђивало колико је живих људи тренутно у земљи, колико је тог дана био natalитет, колико mortalитет. Могла би се дневно пратити стопа запослености. Могла би се дневно пратити образовна структура итд.

Шта би овде било битно различито у односу на стандардни попис становништва, што би се код пописивања, односно прављења регистра, регистровало и име сваког грађанина. Сви досадашњи пописи су били анонимни, статистич-

ка наука је на томе инсистирала из својих мотива, из својих разлога. Ми имамо овде неке јаче мотиве где нам треба заправо да имамо напокон један коректан регистар, један централизован компјутерски систем који би обрађивао и књиге рођених, и књиге венчаних, и књиге умрлих, и све оне податке који су потребни за пореску управу. То није тако велика финансијска инвестиција колико би било исплативо за многе државне послове, од избора до наплате пореза, до издавања одређених личних докумената итд.

О томе још у овој земљи нико озбиљно није размишљао, бар не јавно, али мислим да је крајње време и да сад има времена да се тако нешто припреми, уколико постоји добра воља од Савезне владе. Морам ипак да изразим сумњу да тамо постоји таква добра воља. Али, рекох и спасих душу своју.

Да ли бисте ви тако рекли, господине?

Предлог закона о потврђивању споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Руске Федерације о слободној трговини између Савезне Републике Југославије и Руске Федерације

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, посланичка група Српске радикалне странке са великим задовољством гласаће за овај закон о ратификацији Међународног уговора између Савезне Републике Југославије и Руске Федерације.

Сматрамо, у протеклих 10 месеци, да је ово најзначајнији међународни уговор који је склопила наша земља са аспекта развоја наше економије и успешног вођења социјалне политике, стабилизације наше земље. Ово је заправо једини важан међународни уговор који смо у том периоду постигли. Споразум о слободној трговини са Руском Федерацијом пружа, у правом смислу речи, развојну шансу нашој земљи и представља камен темељац Савеза Русије и Белорусије и Савезне Републике Југославије. Том савезу наша земља је приступила још пре више од две године. Сматрам да ће унутар тог савеза имати перспективу као самостална и суверена држава, да ће бити стабилнија, заштићенија у односу на све западњачке непријатеље.

Извештај Законодавно-правне комисије о разматрању решења Савезног уставног суда у делу који се односи на покретање поступка за оцењивање уставности одредбе члана 34. став 1. тачка 1) Кривичног закона Савезне Републике Југославије

Председавајући: Шешељ се јавља за реч. Извињавам се, мислио сам да сте се уморили.

Др Војислав Шешељ: Ја сам тек у ово доба у правој форми. Ако треба да сам одменим сат-два, само кажите.

Даме и господо савезни посланици, Српска радикална странка гласаће за

овакво мишљење јер сматрамо да је, прво, крајње време да се из нашег правног система избаци потпуно смртна казна, а, друго, да се кривично законодавство прилагоди Савезном уставу. Ми смо ту имали великих проблема у претходном периоду. По Савезном уставу, федералне јединице могу да се усагласе, да пренесу свој део кривично-правне надлежности, односно надлежности у области кривично-правне регулативе на федерацију.

Скупштине Србије и Црне Горе својевремено су донеле одлуку да се пуна надлежност поводом усвајања Кривичног закона пренесе на Савезну државу, а по Уставу је Закон о кривичном поступку већ у искључивој надлежности федерације. Међутим, после је, наводно, Скупштина Црне Горе опозвала своју одлуку. Тај акт не може да се опозове. Једном кад се изрази воља у том смислу да се преноси надлежност, не може да се опозове и да се каже – шалио сам се, нећу више. У једном тренутку је то донесено и Савезни парламент има право да донесе нови кривични законик који ће бити јединствен за целу територију Савезне Републике Југославије.

Претходни савезни министар правде, Петар Јојић, то је покушавао, нажалост, није било могуће постићи сагласност у Савезној влади. Он је израдио пројекат новог закона о кривичном поступку. Наша је идеја била да се иде на кодификацију кривичног права, свих прописа из области кривичног права. Ипак, да сви прописи из области кривичног права буду унутар једног закона: и Кривични закон и Закон о кривичном поступку, и Закон о извршењу кривичних санкција, па чак и Закон о прекршајима, јер се и по њему може изрећи казна затвора.

Чак је теже одговорати прекршајно за малу казну затвора него кривично. Прекршајно може одмах судија да отера на издржавање два месеца затвора, не чекајући правоснажност. То није било могуће постићи.

Надам се да је сада могуће да се изађе са јединственим пројектом кривичног законика пред Савезну скупштину. Иначе, што се тиче смртне казне, то је рецидив прошлог времена. По Програму Српске радикалне странке, ми се залажемо за укидање смртне казне. Наравно, као и сваки човек лично некад дођем у ситуацију код неких најтежих кривичних дела – силовања деце, отмице деце, убијања деце, вишеструких убистава итд, да пожелим да се кривац једноставно елиминисе из друштва итд. Међутим, свако трезвеније размишљање нас наводи на став да је смртна казна једна превазиђена установа и да је треба што пре елиминисати. Бар по том питању ми мислимо да треба следити ставове Европске уније.

Стање безаконја – стање сужавања правног поретка

Овом приликом мислим да треба да се жигосе понашање председника Владе Србије, Зорана Ђинђића, који је у Будимпешти и министра унутрашњих послова, Душана Михајловића, који је у Бечу најављивао смртну казну за Слободана Милошевића, чак тешио Милошевића да му је боље да иде у Хаг, јер

овде га чека смртна казна. То је једно непримерено понашање које не би остало несапционирано у било ком правном поретку, али, изгледа, код нас им се може. Могу да дају изјаве како им падне на памет. Могу да унапред осуђују људе. Могу да расписују потернице, без правосудних органа. Могу правосудним органима да налажу како, кога и кад треба казнити, као што је то синоћ Ђинђић урадио на телевизији.

Такво једно стање безаконја, такво једно стање сужавања правног поретка надам се да неће дуго трајати и надам се да ће ова најновија афера коју је Ђинђић напаковао Вуку Обрадовићу да буде крај Зорана Ђинђића.

Председавајући: Молим вас, лепо сте почели.

Др Војислав Шешељ: А лепо сам и завршио!

Председавајући: Молим вас, немојте да уносите непотребан елементе...

Др Војислав Шешељ: Чим поменем Ђинђића, ви одмах...

Председавајући: Молим вас!

Др Војислав Шешељ: Чекајте, а кад је наш уважени колега говорио о целом генералском кору...

Извештај Законодавно-правне комисије о разматрању решења Савезног уставног суда о покретању поступка за оцењивање сагласности одредаба тачке 12. Закона о одликовању Савезне Републике Југославије са Уставом Савезне Републике Југославије

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, парламентарна већина је имала право у току ове седнице да промени односни закон и да управо укине ову одредбу. Ви сте то могли прегласавањем. Али, било би бесмислено да прегласавањем дајете погрешно правно мишљење.

Не може та одредба бити противуставна, када се погледа текст Устава и текст закона. Нема овде никакве неравноправности.

Овде се сумња у постојање заслуга, или се каже, како сам видео из овог образложења, "тек је ступио на функцију, па није стигао да заслужи", али постоји врховни арбитар који је у току предизборне кампање и на дан избора закључио да је он заслужио да буде председник. Теже је постати председник, него носилац овог одликовања. У истом тренутку у нашој земљи може бити пет, шест носилаца највишег одликовања, али може бити само један председник.

Значи, неке заслуге већ постоје, врло високе заслуге, чим је народ гласао за одређену личност, а тој личности је после потребно да има основ за доделу одликовања другима – као кад најстарији живи четнички војвода има право другима да даје то звање. Тако вам је и код одликовања. То зна господин Мићуновић из универзитетске праксе. Не може неко да учествује у додељивању звања које сам не поседује. Мора да поседује титулу или звање да би могао другоме да додели.

Др Војислав Шешељ: нама ништа овде не може да пролети

Не може члан Комисије за одбрану доктората бити неко ко није доктор наука. Председник може да буде сељак, али се народ изјасни на изборима да је тај сељак са великим заслугама и великим способностима, а онда сам закон санкционише – на основу тих заслуга и способностима по којима је изабран за шефа државе, носилац је највишег одликовања. Чињеница да је носилац највишег одликовања даје му право да другима додељује одликовања.

Знате, не може неко ко нема сам то одликовање доделити другоме највише одликовање. Неко ко нема Орден Савезне Републике Југославије на огрлици – да додели неком другом тај исти орден. То је бесмислено, и то се ретко у светској пракси примењује. Има таквих случајева. Могао бих вам набројати неколико држава, али у већини држава шеф државе аутоматски, ступањем на дужност, постаје носилац највишег одликовања, а много је држава где шеф државе – ступањем на дужност – аутоматски постаје носилац свих одликовања, и то му даје право да онда он другима додељује та одликовања. И, не треба да се брукано оваквим мишљењем, поготово сада кад је из Закона та одредба избрисана – ви сте је својом вољом избрисали. Зашто онда да ова брука остане записана?

Генерисање ауторитета заслуге из ауторитета власти

Боље је да овде уопште не одговоримо Уставном суду, да се Уставни суд обавести из Службеног листа Савезне Републике Југославије да је та законска одредба избачена, и онда је бесмислено да Уставни суд о томе расправља. Знате, Уставни суд у овом случају не би могао да поништи одредбу. Могао би да је укине. А, укидање одређене одредбе не укида њене већ произведене правне последице – оно што је била намера ових предлагача пред Уставним судом. Укине се одредба, али све правне последице остану, које је раније произвела.

Председавајући: Посланик Шешељ је у праву што се тиче овога да је ова тачка 12, пошто је већ избрисана из Закона, и да се то може регулисати и на тај начин. Оно због чега овде говорим је аргументација са којом је госпо-

дин Шешељ бранио овај случај, овај проблем.

Међутим, она највише, најзначајнија – додељују се искључиво за заслуге. Нису чак ни краљеви имали све ордене Обилића или Карађорђевог звезде, које су додељиване обичним борцима, јунацима итд.

Дакле, ја сам само за то да се не генерише ауторитет заслуге из ауторитета власти, него да се он генерише из општих заслуга за државу, било да се тумачи јавно мишљење, било ко, али он је ту само тај посредник који ће то изразити. Ето, само сам зато ово рекао, да не би испало да само власт или шефови држава су они који ће, отприлике, пресуђивати или додељивати или вредновати одређене заслуге.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Реплика.

Председавајући: Због чега реплика?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Објаснићу за говорником.

Председавајући: Не може. То што различито мислите, није апсолутно разлог за реплику.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Није добро интерпретирао моје речи.

Председавајући: Добро. Да ли се још неко јавља за реч?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Да објасним.

Председавајући: Не, не. Нисте добили реч од председавајућег. Лепо смо дискутовали, аргументовано.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Тражим реч – по Пословнику, чл. 90.

Председавајући: Позвали сте се на чл. 90. Сад ћемо о томе да гласамо. Члан 90. гласи овако: "Посланик има право да затражи реч, право на реплику, само ако су његове речи изнете у расправи по тој тачки дневног реда погрешно схваћене, односно погрешно наведене". Ја сам изнео своју аргументацију.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Погрешно сте схватили моје речи, и полемисали сте директно са мном. Имам право на реплику, да објасним да сте погрешно схватили моје речи.

Председавајући: Изволите.

Др Војислав Шешељ: Знао сам да сте ви разуман човек. Не дај Боже да вам се нешто деси па да вас овај овде замењује, онда би то била катастрофа.

Господине Мићуновићу, ваша аргументација би била исправна када би се законом прописало да одликовање додељује Народна скупштина или Президијум Народне скупштине, што је некада код нас било, или Савезна влада да додељује одликовања или колективни шеф државе. У нашем случају одликовања додељује инуюксни шеф државе.

Порекло главног ордена у држави

Дакле, пошто је овде реч о инокосном шефу државе, он мора имати основ на коме ће израђивати своју вољу да некоме додели одликовање. Не мора имати све ордене, али може имати онај главни. Одакле потиче главни орден у једној држави? Оно што је некада била круна у Републици, то је обележје председничке части. Обично је то са лентом или на огрлици. Приликом полагања заклетве, у огромном броју држава света, председник републике стиче та обележја председничке части. Обично то обележје председничке части је највише одликовање једне земље. Некада се само њему додељује и никоме више, па следећи опет добија итд.

Пошто тога код нас нема, да се уведе бар нешто што ће, на пример, садашњем

председнику Коштуници омогућити да другима даје одликовање. Ви сте говорили о Ордену народног хероја. Увек је то код нас било треће по рангу одликовање. Због тога је било управо треће по рангу, да онај који би додељивао не би морао да га има, јер би он већ имао нешто што је за два степена више од њега. Ако уведемо колективног шефа државе или Президијум Народне скупштине, или председник Народне скупштине да обавља функцију шефа државе, онда Народна скупштина да то изгласава.

Према томе, треба знати, а не радити неке ствари непримерене Народној скупштини.

Посланичка питања

Председавајући: Прелазимо на поступак постављања посланичких питања.

Др Војислав Шешељ: Постављам посланичко питање председнику Савезне владе Зорану Жижичу.

Шта ће он као председник Владе предузети против савезног секретара за информисање, Слободана Орлића, који је злоупотребио своју државну функцију ради унутарстраначког обрачуна, унутар Социјалдемократије, који је употребио и знање Савезне скупштине уместо знања Савезне владе? Да је у знању Савезне владе извршио злоупотребу мање бих се због тога љутио. Покушавајући једну очигледну монтажу Зорана Ђинђића, Владана Батића и Душана Михајловића да представи као проблем из делокруга...

Председавајући: Поставите питање.

Др Војислав Шешељ: Питање је упућено председнику Владе, а не вама, господине Мићуновићу. Покушавајући да то представи као проблем из делокруга свог рада.

Реч је о тешкој злоупотреби државне функције. Сматрам да би председник Савезне владе, Зоран Жижич, требало да покрене иницијативу за разрешење савезног секретара за информисање Слободана Орлића због овакве тешке злоупотребе функције у сврху обрачуна који је повео Зоран Ђинђић против Вука Обрадовића.

Чим поменем Зорана Ђинђића, господин Мићуновић као да експлодира. Морао сам да га поменем јер износим чињенице да би Зоран Жижич схватио суштину питања, господине Живковићу.

Председавајући: Да ли још неко жели реч?
Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Ја бих једну допуну дао, да се овде донесе једна фотеља.

Председавајући: Господине Шешељ, морам да вам објасним, по иницијативи Завода за очување и заштиту споменика, где спада и Скупштина, хоћемо да вратимо у првобитни положај. Иначе, овде ће бити клупа, овде ће бити један друкчији подијум. Дакле, према нацрту, који су срећом сачувани, ми ћемо вратити изглед ове Скупштине.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Сај ми је јасно зашто је Завод за споменике рушио Скупштину.

Председавајући: Он је надлежан. Жао ми је што то не знате.

Припремила:
Марина Рагуш

БЕЗ ЈАВНОСТИ РАДА САВЕЗНОГ ПАРЛАМЕНТА

Посланици Већа република на другој седници расправљали су о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о основама пореског система; Предлогу закона о фонду за подстицање развоја пољопривредних региона; Предлогу закона о спречавању прања новца; Предлогу закона о допунама Закона о попису становништва, домаћинстава и станова у 2001. години; Предлогу закона о измени Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије; Предлогу закона о изменама Закона о државним празницима Савезне Републике Југославије; Предлогу закона о изменама кривичног закона Савезне Републике Југославије; Предлогу закона о изменама и допунама Закона о предузећима;

Предлогу закона о потврђивању уговора између Савезне Републике Југославије и Републике Македоније о протежању и опису државне границе; Предлогу закона о потврђивању прилога уз Међународну конвенцију о стандардима за обуку и издавање уверења и вршењу бродске страже подморца; Закона о обуци и издавању уверења и вршењу бродске страже помораца и резолуција

Другу седницу првог редовног заседања Већа република Савезне скупштине обележило је кршење Пословника, са самим тим процедуре, као и немогућност остваривања увиди јавности у рад Савезног парламента

Председавајући, мр Срђа Божовић: Стављам на гласање Предлог Савезне владе да се предложи Закон о потврђивању прилога уз Међународну конвенцију о стандардима за обуку и издавање уверења и вршења бродске страже помораца. Законика о обуци и издавању уверења и вршењу бродске страже помораца и резолуција (АС-79) разматра и донесе по хитном поступку.

Ко је за, молим да дигне руку?

Реч има посланик Тодоровић.

Драган Тодоровић: Даме и господо, савезни посланици, ја мислим да овај Предлог закона о потврђивању и прилогу, уз Међународну конвенцију о стандардима за обуку и издавање, не би данас требало да уђе у поступак зато што смо овај материјал добили непосредно пред заседање.

Мислим да не треба ником паметном објашњавати да овакав материјал доставити савезним посланицима непосредно пред заседање овог парламента је ствар не само доброг укуса, него и медицине.

Ако вама треба парламент, онда треба бар неке минимуме, неке стандарде да испуните и да материјал о коме желите да посланици расправљају и да дају своје мишљење доставите у неком временском року који нама омогућава да, колико-толико погледамо шта се налази у овом материјалу.

Знам да је досовској влади много важније да своје предлоге закона пошаље НАТО-у, да пошаље разноразним светским...

Председавајући: Господине Тодоровићу, хоћете да кажете...

Драган Тодоровић: Молим вас, образлажем посланицима због чега ово не би требало да прихвате, а да исте такве предлоге закона не шаљу посланицима.

Председавајући: Господине Тодоровићу, ја сам дао и о томе смо се договорили, да се јединствени претрес о потреби уврштавања одређених закона обави у општем, дакле, јединственом претресу.

Драган Тодоровић: Господине председавајући, није ми ни на крај памети падала могућност да предложите и овај закон.

Све ове друге законе по хитном поступку и смо добили колико-толико на време у материјалу и могли смо те законе да погледамо. Једино овај закон, рачунао сам, да нећете ни предложити из простог разлога што смо га добили непосредно пред заседање.

Председавајући: Да ли неко од савезних посланика у Вијећу има предлог за измену и допуну предложеног дневног реда?

Расправа о обавезном лекарском прегледу чланова Владе

Драган Тодоровић: Даме и господо, савезни посланици, предлажем да се данас у дневни ред уврсти: Расправа о обавезном лекарском прегледу чланова Савезне владе.

Нажалост, пре кратког времена имали смо прилику да се уверимо да би ово било изузетно неопходно, мада је разлог мог предлога био инспирисан догађајем у Беху грађана, али и овај најновији случај који се десио у једној страници која припада ДОС-у, најозбиљније упозорава на то да би требало уврстити ову тачку дневног реда, расправљати о томе и на тај начин превентивно покушати да се заштите посланици у овом парламенту, односно да се заштите службеници у Савезној и Републичкој влади.

Очито је да то не би био преседан, јер су већ чланови Републичке владе били подвргнути том прегледу, колико смо чули. Очигледно, тај преглед нису урадили стручни људи, или председник владе по том извештају није поступио, јер један од чланова Републичке владе, који је иначе и посланик овог дома на најбољи могући начин је демонстрирао да не би требао да буде члан Владе.

Драган Тодоровић: ДОС-у важније да своје предлоге закона пошаље НАТО-у

Такође, даме и господо посланици, ми смо, као и целокупна наша јавност, били сведоци догађаја који се десио у Беху грађана када је један савезни министар ошамарио, ударио пеницом једног савезног посланика. Знате, то је нешто што превазилази све догађаје који су се десили у овом парламенту, сем ако се не вратимо у далеку историју кад је дошло чак и до убиства. Ко нам гарантује да то неће да се понови? И то, од представника Савезне владе који би требало да воде рачуна, јер када долазе у овај дом долазе код посланика, јер су овде посланици домаћини, односно не знам за случај да гост дође и изудара домаћина. То указује да овоме морамо да посветимо посебну пажњу, овај лекарски преглед да ураде експерти, а пошто трошимо паре за различите ствари, ако је потребно и експерти који нису из ове земље, али после тог прегледа да будемо сигурни да ћемо бити заштићени од неких људи који због својих здравствених проблема које имају нису у стању да се контролишу и да владају собом.

Председавајући: Захваљујем посланику Тодоровићу.

Чули сте предлог посланика Тодоровића који тражи и предлаже да се у дневни ред ове седнице Већа република уврсти као посебна тачка дневног реда – Предлог закона о обавезном лекарском прегледу чланова Савезне владе.

Ко је за овај предлог молим да подигне руку? (Два посланика)

Констатујем да овај предлог нема потребну већину.

Ко даље жели да да предлог за измену и допуну дневног реда.

Има реч савезни посланик Драган Тодоровић.

Владин ударац националној авио-компанији

Драган Тодоровић: Даме и господо савезни посланици, предлажем да се у данашњи дневни ред уврсти нова тачка дневног реда, а то је – економски ефекти пословања ЈАТ-а, после одлуке савезног министра саобраћаја Зорана Шамија да одобри "Луфтханзи" пет ноћења.

Како бих образложио овај предлог? По мојим информацијама и информацијама људи који су запослени у ЈАТ-у, после одлуке света о забрани летења наше компаније, ово је ударац који ће највише погодити ЈАТ. Они су после забране летења могли да рачунају да ће у једном периоду ипак наша флота полетети, да ће том приликом успети да надокнаде штету која им је нанета.

Међутим, ова одлука коју је савезни министар саобраћаја донео без одобрења Савезне владе, на своју руку, има катастрофалне последице по ЈАТ. Шта то значи?

То значи да једна од најмоћнијих светских авиокомпанија "Луфтханза" има право да из Београда пет пута недељно прва полети. То значи да она има рачуна да са дампинг ценама једно одређено време преузима све путнике из Савезне Републике Југославије и за кратко време потпуно угуши нашу авио-компанију.

Овакав потез до сада није забележен у нашој историји, непознато је, чак је непознато за било коју земљу која има сопствену авио-компанију, колико имамо информација, да је неки министар саобраћаја урадио то што је урадио Зоран Шапи.

То показује намеру ове Савезне владе и савезног министра за саобраћај Зорана Шапија, он је то урадио свесно, нимало случајно, да желе нашу авиокомпанију потпуно економски да униште и предају у руке онима који ће је купити за јако мале паре.

Према томе, предлажем да прихватите данас нови предлог и ову тачку дневног реда да бисмо покушали да спречимо штетне последице које је проузроковао савезни министар саобраћаја.

Неопходност ТВ преноса дебате из Већа република

Игор Мировић: Даме и господо посланици, предлажем да по хитном поступку размотро питање телевизијских преноса дебате из Већа република. Сведоци сте да се понекад Веће грађана преноси у директном телевизијском преносу, а камере су из овог дома нашег парламента константно одсутне. Чиними се, из разлога личног достојанства, сваког од нас, и из разлога принципијалне равноправности и заступљености оба већа, непримерено је да се преносе заседања Већа грађана, а да се не преноси макар и делимично, тек заседања Већа република. У складу са тим верујем да ћете ме подржати и предлажем да то данас расправимо и донесемо закључак о директним преносима наших заседања.

Сви добро знате да савезна држава поседује чак и своју телевизију ЈУ-инфо која то може квалитетно да уради.

Предлог за оставку Жарка Кораћа

Драган Тодоровић: Даме и господо савезни посланици, ја бих предложио потпредседнику Већа република, господину Жарку Кораћу, да поднесе оставку на место потпредседника Већа република.

Укратко бих образложио разлог због чега би то требало да уради Жарко Кораћ.

Претпостављам да као савестан и озбиљан човек зна основну поделу власти на судску, законодавну, извршну, валда ћемо је проширити на финансијску, и на још неке институције. Претпостављам, с обзиром да је он потпредседник Владе Републике Србије, дакле, у извршној је власти, а и посланик је у овом већу, требало би да поднесе оставку на своје место потпредседника Већа и да то своје место препусти неком другом.

Разумем проблем ДОС-а да нема расположивог кадра, да нема много људи који би могли ту функцију да обављају. Али, у складу са неким принципима за које претпостављам да се Жарко Кораћ залаже и бори, мислим да би од њега било морално да то урадити.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама пореског система

Игор Мировић: Чуло се, даме и господо, да ћемо бити једна од ретких земаља Европе која ће остати оаза за производњу и дистрибуцију здраве хране и свега онога што је у вези са храном. А Савезна влада, наиме, (на перфидан начин, то намерно кажем) јер је закон заправо подлога за предстојећи увоз генетски модификоване соје из Сједињених Држава,

данас предлаже овај предлог закона о генетски модификованим организмима, да би створила законске претпоставке, да наша земља, и поред свега што су јој учинили у бомбардовању које је претрпела, мислим на уранијумско загађење, ипак још увек има, макар када је реч о генетски модификованим организмима, атрибуте једне земље која може да произведе еколошки здраву храну. Уместо да закон забрањује увођење у производњу и стварање у промет генетички модификованих организма и производа од генетички модификованих организама, овим законом се, како то каже његов први члан, уређују услови за ограничену употребу увођења у производњу свега онога што се везује за генетички модификоване производе.

Предлог закона поделио Савезну владу

Сама Савезна влада, изјавом савезног министра за науку и технологију, исказује подељеност по овом питању. Дакле, сама Савезна влада се, са једне стране, кроз Министарство за пољопривреду залаже за реализацију овог посла и свега што нас даље очекује, када је реч о свом скандалу и другим скандалима које ћемо имати прилику да гледамо, а са друге стране кроз изјаве и наступе савезног министра за технологију, говори се о опасностима које вребају када је реч о овој врсти увоза.

Једно је јасно, уколико примимо донације Сједињених Америчких Држава и уведемо овакав генетички модификован материјал, а на бази овог закона, морате разумети имаћемо несагледиве последице по читав био-ланс, а то значи да ћемо јести храну, а последице наше исхране трпећемо вероватно дуго и са ове дистанце нећемо моћи да видимо шта нас све чека, када је реч о последицама доношења овог закона. Дакле, пре свега због тога што у самој Влади постоје супростављена мишљења, а највише због тога што овај закон има сврху да легализује предстојећи увоз генетски модификованих производа, ја предлажем да гласамо против овог закона, јер је он заиста у супротности са интересима ове земље.

Предлог закона о фонду за подстицање развоја пољопривредних региона

Игор Мировић: Мислим да после ових неколико месеци од конституисања и Савезне скупштине и Савезне владе, као и Републичке скупштине и Републичке владе, наравно, од времена када је ДОС ступио на политичку сцену заједно са Социјалистичком народном партијом Црне Горе, не престају обећања о донацијама које, како то понекад државни медији извештају – непрестано стижу, али, наравно, истина је потпуно другачија. Стигле су, уистину скромне донације, али од обећаних донација, од обећане помоћи, о цифри, а реч је о шест милијарди марака, нема ни речи, нема ни помена, нити ће те паре доћи, нити ико нормалан жели некоме по било ком основу било где у свету да поклана толики новац. Е, то има, наравно, везе са овим законом, јер у члану 5. говори се о обезбеђивању средстава за овај закон. Средства за подстицање развоја пољопривредних региона обезбеђују се из донација страних влада или међународних организација у роби или новцу. Те донације, и ако их је било, полако престају, готово су пресакле или се налазе у облику модификованих организама са генетски измененом структуром, о чему смо мало пре говорили. Дакле, донације су у виду отрова.

Сумњиве донације

Говори се о донацијама домаћих или страних физичких или правних лица. Домаћа, поготово физичка и правна лица су у таквој ситуацији да им не пада на памет да било коме шта дају у облику донација.

Говори се о донацијама невладиних организација или других фондова, итд. и врло интересантно и тачка 4. спомињу: "Кредити и зајмови домаћих или страних правних или физичких лица – банака, фондова итд." Питам се, која је то страна банка толико непрофесионална да једном државном фонду даје кредит за подстицање развоја пољопривредних региона, није ли паметније за неку страну банку да директно са неким пољопривредним добром, на бази комерцијалних аранжмана, улаже у посебне видове пољопривредне производње и из тога извлачи профит? И, да ли је заиста ово што су овде написали реално, или је реч о једној шареној лажи коју неко у Савезној влади жели да проуче како би преко овог закона ишло финансирање неких посебних пројеката, о чему је овде, изгледа, реч?

Посланик пре мене говорио је да већ постоје законом прописани инструменти, фондови и државне институције преко којих може да иде чак и оно што се у виду ових олако обећаних, а тешко достигнутих донација, стиже у земљу. Али, очигледно је да је некоме у интересу да створи паралелни систем преко којег ће финансирати неке своје пројекте.

Ово се, дакле, тиме завршава. Предлог закона који ће имати врло краткотрајно дејство, да донација нема, кредита и зајмова за државни фонд неће бити, прихода по основу улагања средстава у фонд такође неће бити јер претпостављам да она треба да се алоцирају из буџета а, као што смо чули оснивачки капитал овог фонда је толики да није довољан ни за формирање канцеларије са телефоном у фонду.

Предлог закона о спречавању прања новца

Драган Тодоровић: Даме и господо народни посланици,

Овај закон, што би ови из ДОС-а рекли, на транспарентан начин показује да је штета што нисте усвојили онај мој предлог на почетку седнице, јер би на тај начин спречили многе штете које ће овакав и разноврзни други закони донети овој држави.

Није спорно да треба укинати и онемогућити свима онима који су на незаконит начин стекли новац, или било шта друго, да за то одговарају и да им се онемогући да то легализују, али питање је, прво, ко предлаже такав закон, да би уопште могли да разговарамо о његовом кредибилитету. Предлаже га човек који је са дугим цевима упао у Народну банку Југославије и сада је он тај који је легалан, који предлаже овакав закон. Хајде, и преко тога да пређемо, да разумемо да покушава нешто да исправи, да пре неколико дана нисмо имали прилику да слушамо интервју министра унутрашњих послова, нашег Елиота Неса, који је, још као мали Титов пионир јео скакавце, жабе, змије, он рече, инсекте.

И, који је спреман да се ухвати у коштац и да изађе на крај са сваком криминалом али, при том, такође рече, да сви они који су стекли велико богатство, у принципу су га стекли на незаконит начин.

Да ли је том приликом јасно позвао све криминалце, додуше "паметне криминалце", како он рече, да разуме што су тај први милион стекли на незаконит начин, али да је сада време да то што су стекли на незаконит начин полако уведу у легалне токове и да из тога имају нормалан профит односно постану поштени грађани.

Неопходност истраге пословања предузећа "Лутра", Душана Михајловића

На једној страни, из једне те исте владе, односно групације, имате потпуно два различита предлога. Како ми онда можемо да верујемо, да стварно законодавац, односно предлагач, има жељу да уради нешто на овом плану, односно да онемогући онима који су новац стекли на незаконит начин, да од тога стекну корист односно да га легализују. Наравно да

у њих не можемо да имамо поверења, поготово када знамо на какав су они начин и међу њима стекли свој капитал, између осталог и министар унутрашњих послова преко своје фирме "Лутра". Ваљда ће ова комисија Републичке владе успети да буде непристрасна и да објасни како су сви успели да дођу до тако великог богатства, односно само да утврде једну просту чињеницу, да ли су платили адекватан порез за имовину коју поседују. Добро, да пређемо преко свега овога, разумемо, тек су дошли на власт, не могу још да се снају, можда имају поштене намере али некако не могу да се усагласе па нисмо добили овај амандман од гувернера, где се тражи да примењивање овог закона почне 30. јуна 2002. године. Молим вас, ово је срамота.

Ја не знам, шта они мисле, ко седе у овим клупама, како се поигравају са нама, шта они раде? Замислите, молим вас, ко ће да спречи, да се новац који је стечен на криминалан начин, убаци у легалне токове тек кроз годину и неки месец дана. Има ли неко, ко може да поверује у њихове искрене намере. Постоји ли такав човек који би у ово поверовао? Ја мислим да не постоји. Не верују ни они. Мислим да би посланици због свог достојанства требало да овај закон одбију, а ако неће да одбију закон, да бар одбију овај амандман гувернера, овог "са дугим шевима" и да се закон примењује онако како треба да се примењује, односно осам дана после објављивања у "Службеном гласнику".

Предлог закона о допунама Закона о попису становништва, домаћинства и станова у 2001. години

Игор Мировић: Даме и господо, са процедуром и начином измене модалитета изјашњавања сваког грађанина треба поступати веома пажљиво, јер у појединим временским интервалима пропаганда може да учини пуно да неко изгуби своје корене и да под утицајем пропаганде почиње да чак и сам себе назива неким именима, називима или одредницама које апсолутно немају историјску истину или нису научно потковане.

Војвођани жртве прљаве пропаганде

Пример долази из Војводине и када би се, рецимо, на сличан начин променама модела као вид и могућност изјашњавања појавило име "Војвођани", ја тврдим да би под дејством ове прљаве пропаганде која се води сигурно одређени проценат, а моја је процена да 7, 8, 9% људи би се изјаснило као националност "Војвођани", наравно, искључиво под дејством прљаве пропаганде, иако су им преци стотинама годинама уназад били Срби, и то како историјска наука каже – Срби из Рашке. Дакле, прави Срби, јер су се некада, а и сада у архивама Аустроугарске Срби који су живели у Војводини називали Рашчанима.

Дакле, имајући у виду и ово што је колега Џудевић предложио, не умањујући његову потребу да се изјашњава на начин на који он то треба да је њему прихватљиво, ипак се морамо држати истине, чињеница. Ипак се морамо држати онога што наука дефинитивно исказује као свој став.

Предлог закона о измени Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије

Драган Тодоровић: Даме и господо савезни посланици,

Ево још једног бисера у данашњем дневном реду – Предлог закона о одликовањима Савезне Републике Југославије – и то од посланика Зорана Шапија. Иначе, Зоран Шапи и савезни министар за саобраћај и везе.

Ја сам, пре почетка рада Већа република, само наговестио могућност господину Кора-

ћу да, због несагласности да неко буде у извршној и законодавној власти, без обзира што се налази као посланик у Републичкој скупштини, а као потпредседник у Већу република, донекле то може да се тумачи да ли треба да поднесе оставку, или не, али, овде вам је чист пример да ово не би смело никако да прође, да уједно и онај ко треба да прихвати закон, и онај ко предлаже закон, да буде – кадија те тужи, кадија ти суди. Има још нешто, савезни министар за саобраћај, уместо да се бави паметнијим стварима, озбиљнијим, животнијим питањима за ову земљу, он се бави потпуно периферним, минорним стварима – да ли ће се укинути члан Закона о одликовањима, или не. Уместо да се брине под којим условима ће Европска заједница очистити Дунав, односно како ће Нови Сад добити мостове, које су његови налогодавци срушили, односно, они су и платили да он дође на власт, да буде министар, уместо да се бави тим питањима, он се бави, да не кажем, овим будалаштинама.

Не поставља се питање да ли ће нам НАТО обновити мостове Новог Сада, него само да им рашчистимо корито Дунава, да би њихови

Игор Мировић: разматрање ТВ преноса по хитном поступку

бродови могли да плове, и то не да ураде наша предузећа, него да то ураде предузећа из Европе, господин Шапи се бави одликовањима. Не поставља питање ко ће да обнови потпуно нов, неупотребљен мост код Остружнице, преко Саве, који је коштао око 40 милиона марака, не пада му на памет да постави то питање, али га интересује каква ће бити одликовања у Савезној Републици Југославији, које, највероватније због њега и његових пајтоса неће ни бити. То је оно што је основни проблем, господо посланици, што ми треба томе, једноставно да се, на онај начин којим нам закон омогућава, нашим негласањем за оваке предлоге, на најбољи могући начин призовемо, колико-толико, памети, бавимо се својим послом, а видимо на примеру господина Зорана Шапија како се он бави својим послом. Као што сам већ рекао на почетку једној од најмоћнијих ваздушних компанија у свету "Луфтханзи", омогућио је пет ноћења, да први крену из Београда, да покупе све путнике и да тако ЈАТ доведе до банкротства.

Председавајући: Поштоване даме и господо савезни посланици. Предлажем да наставимо са радом.

Имамо потребан број за одлучивање и рад на основу члана 81, став 1. Пословника Вијећа република.

Прелазимо на рад по 14. тачки дневног реда.

Драган Тодоровић: Тражим реч по Пословнику.

Председавајући: Зашто тражите реч по Пословнику а још нисмо почели рад?

Изволите имате реч.

Свакодневна потврда неспособности ДОС-а

Драган Тодоровић: Даме и господо савезни посланици, господине председавајући ви сте прекршили Пословник са обзиром да се представник Владе касно обавестио да се ти закони повуку из процедуре. Међутим, то није ни било стављено у дневни ред седнице, а ви сте предложили да се оснује комисија која би усаглашавала текстове једног и другог већа.

Према томе, ви сте већ унапред претпоставили да текстови у већима неће бити истовестни и због тога сте урадили ово што сте урадили.

По тој логици требало је да за сваки закон који је усвојен одмах предложите већу да формира комисију која ће усаглашавати текстове у једном и другом већу.

Могу да разумем да је тешко радити са оваквом Владом, ту се види апсолутна неспособност и ово што пише по Београду да је "ДОС је најгори" се сваки даном потврђује. Али, молио бих да се о овоме гласа и да се утврди да је јуче прекршен Пословник.

Предлог закона о изменама Закона о државним празницима Савезне Републике Југославије

Драган Тодоровић: Даме и господо, савезни посланици, имамо још један бисер који је предложио савезни министар саобраћаја Зоран Шапи. Предложио је да се укине Дан Савезне Републике Југославије – 27. март. Да ово није написано и предложено, не би било човека који би могао да поверује да постоји неко ко би овако нешто предложио. Ја разумем, да господин Шапи може да се слаже, или да се не слаже са овом државом, али је њен министар, посланик је у Већу грађана, председник његове странке и је председник ове државе. Између осталог председник Сједињених Америчких Држава, (врховни газда ДОС-а) честитао им је тај празник, честитао им је Дан Савезне Републике Југославије, а Зоран Шапи предлаже да се тај празник укине. Зашто само да се укине Дан државности Савезне Републике Југославије, зашто да се не укине Савезна Република Југославија, зашто да се не укине место председника Савезне Републике Југославије, зашто да се не укину оба ова већа и зашто уопште Зоран Шапи, као посланик долази у ову скупштину да предлаже, да се овај дан укине. То само говори о људима, посланицима и министрима ДОС-а, какви су то људи.

Да ли можда господин Шапи избегава да узима надокнаду, односно плату као савезни министар, пошто очигледно не признаје ову државу, да ли на било који други начин ставља до знања да му ова држава не одговара, или само у оним елементима у којима мисли да треба ову државу изврнути рутлу. У ствари, изврне рутлу самог себе, али посредно на најбољи начин одсликава ДОС у целини: као, то су људи који су дошли на власт захваљујући америчкој помоћи, првенствено америчкој помоћи.

Председавајући: Господине Тодоровићу, сагласно члану 91, ја вас молим да говорите о предметној теми. Овде није расправа о министру саобраћаја господину Шапију, него о Закону о изменама и допунама Закона о државним празницима.

Драган Тодоровић: Само, када би ми рекли шта сам ја у досадашњем излагању рекао што није о овој теми, ја ћу прихватити вашу сугестију. Реците ми, шта је у мом излагању било ван ове теме?

Председавајући: Све је било, наравно. **Драган Тодоровић:** Немојте да додајете, изађите пред говорницу, научите се елементарном поштовању говорника.

Председавајући: Господине Тодоровићу, наставите да говорите о предмету.

Драган Тодоровић: Према томе, господо савезни посланици ја предлажем да одбаците предлог Зорана Шапија.

Ја знам да сте ви Божовић, мислио сам да сте Срџан, да нисте Радоман. Изгледа да сам погрешно.

Председавајући: Стари штос, није довољно.

Драган Тодоровић: Да, али увек пали. Имате прилику да се уверите конкретно.

Председавајући: Само наставите.

Драган Тодоровић: Предлажем посланицима да овај закон одбаје, јер на овакав начин ми дезавуишемо и сами себе, онда ми не би требало да седимо у овом парламенту.

Стварно је срамота, седимо у парламенту Савезне Републике Југославије, Веху Република, а одричемо се тог празника. Претпостављам да један део ове коалиционе власти то не прихвата, јер су они најдиректније учествовали у стварању ове државе. Створена је на овај датум када је створена, да ли је добра или није, о томе ће одлучити историја, а не ми овде, не Зоран Шама.

Према томе, ја мислим да би било најбоље за нас, као посланике, да овај предлог одбацимо и да не усвојимо овај захтев Зорана Шама, да се Дан Савезне Републике Југославије, 27. април, брише.

Предлог закона о изменама Кривичног закона Савезне Републике Југославије

Драган Тодоровић: Даме и господо савезни посланици.

Нажалост, нисам ја баш љубитељ да нон-стоп излазим за говорницу, али, све оно што се предлаже од стране ДОС-а, једноставно, не може остати без неке речи, која би на најбољи могући начин указала какве све ствари они предлажу и на који начин.

Није спорно да се треба борити против највећег зла данас у свету, а то су тероризам и дрога, уз то трговина белим робљем итд. Али, када се нешто предлаже, онда треба јасно да се стави до знања да ли то може и да се оствари.

Питам предлагача, прво, како је могао овде да наведе "у складу са демократским променама у држави и друштву итд." да предлаже овај закон? Да ли се у складу са променама променило и стање, повећало се тржиште, односно појачало се тржиште трговином дрогом, па сад треба да се спречи? То ме наводи на овакав закључак. Можда је он мислио другачије, да је у претходној власти то тржиште било развијено и да је за то одговорна претходна власт, зато што то није демократска.

Па нека пружи доказ где смо ми то до сада могли да видимо да у зависности од режима, да ли је демократски или није, да је илегално тржиште растурања дроге развијеније или није. То је такође, што је рекао мој претходник ступидно, јер ако погледате све најразвијеније државе, оне које се хвале демократијом, а ту демократију немају, имају највећи проблем трговине дрогом, од Сједињених Америчких Држава па даље.

Незаинтересованост ДОС-а за решавање суштинских питања

Није мали број примера где се доказује да управо те државе селективно и учествују на том тржишту. Само бих вас подсетио на наш случај и нашу трагедију са Косовом и Метохијом где је ноторно доказана повезаност шпигларске мафије и шпигларских терориста са тржиштем дроге. Уосталом, све западне земље Европе истичу у својим извештајима да су Шпиглари, односно Албанци, главни трговци наркотицима, белим робљем и осталим незаконитим пословима. А, како ћемо ми то спровести, како ћемо успети да овај закон спроведемо на територији Косова и Метохије?

То је оно што је основни проблем што овакви предлози закона показују да ДОС нема намеру да се стварно бави суштинским питањима, оним што је важно за ову земљу и грађане ове земље, него једноставно замајава нас и то стварима које нити могу да се спроведу, нити суштински нешто значе.

Ако стварно мисле да промене неке ствари онда то треба да раде целовито, коренито, а не да се баве државним празницима, не да се баве мењањем по пар чланова једног закона, да на сваки предлог закона Влада у истом моменту да више амандмана него што има чланова и да на такав начин малтретира посланике и у Веху Република и у Веху грађана.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о предузећима

Игор Мировић: Неке чињенице стоје, даме и господо, из излагања претходника, али у образложењу Закона говори се о потреби за предлоženим изменама и допунама и каже: "Намеће се нарочито с озбиром на потребу привлачења страних инвеститора".

Ако желимо да привучемо стране инвеститоре прво морамо да обезбедимо политичку стабилност у земљи. Имамо случај са најављеном приватизацијом београдске цементаре, Влада Србије се залаже за приватизацију, Скупштина Војводине и Извршно веће Војводине се противе таквој приватизацији. Дакле, нема политичке стабилности у међусобним политичким и другим односима да би могли да спроведемо приватизацију, рецимо, такве компаније. Зашто је то тако, одговор треба да дају представници Савезне владе и представници владајуће коалиције. Ставите се у позицију страног инвеститора и видећете, када се говори нарочито о односима између Србије и Црне Горе, када се говори о односима унутар Србије, када ДОС потенцира многа питања, која у многим сегментима имају сепаратистички призвук, а ти гласови долазе и из редова ДОС-а, позиција страног инвеститора може бити само онаква да се он информира о условима улагања у нашу земљу а ни на крај памети му не пада да стотине милиона марака или долара уложи тамо где влада политичка нестабилност.

Друго, ако желите да подстакнете страна улагања, морате донети на савезном нивоу Закон о страним улагањима, белим и савременији него што је овај постојећи, или да донесете Закон о приватизацији.

Жеље и образложење далеко од смисла овог закона

Треће, морате формирати тржиште акција. Четврто, морате да престанете са уништавањем менаџмента у предузећима јер и та функција у предузећима је врло битна. Страни инвеститор треба да нађе таквог партнера који ће заједно са њим, на основама закона, учествовати у реализацији неког пројекта страних улагања.

Према томе, Закон о предузећима тек представља крај тог процеса, јер ће на основу Закона о предузећима, након дефинисања својине, након идентификације власништва путем акција и након читавог процеса који ту треба да следи, закон који да обезбеди ефикасно управљање појединим предузећима.

Према томе, образложење и жеља да се привуку страни инвеститори јесте ипак далеко од самог смисла овог закона.

Потврђивање Статута Народне банке Југославије

Драган Тодоровић: Даме и господо, савезни посланици,

Имам прилично проблема да се снађем у овом новом Предлогу закона о Народној банци Југославије (гледао сам и Устав, гледам и Пословник) и никако да пронађем начин како се бира гувернер Народне банке Југославије. Овде лепо пише: "Гувернер Народне банке Југославије руководи Народном банком Југославије, организује њено пословање, на основу Устава Савезне Републике Југославије, Закона о Народној банци Југославије и других савезних закона, и одговоран је за њен рад".

У члану 207. имате како се бира гувернер Народне банке. Колико ја знам, наш гувернер

Народне банке је сам себе изабрао, тако што је са групом "криминалаца" и другим њевима упао у Народну банку Југославије. У великој сам дилеми, како сада да гласам о овом закону, кад имамо чињеницу да је Млађан Динкић, са дугим њевима упао у Народну банку Југославије. Како ви у једном тренутку можете криминал да озаконите. Ви сте свесни чињенице да сте неке законе још из 1945. године ретроактивно поништили и да сте их ставили ван снаге.

Накнадно

озаконјење криминала

Претпостављам да неће бити те власти и те државе која ће дозволити да овакво безаконје, односно криминал може да се накнадно озакони. То је сада велики проблем, како ми уопште можемо да будемо сигурни чак и у овај Предлог закона, за све ово што је овде предложено да неће, једноставно бити прекинено, тако што ће нека банда, моћнија од Динкићеве, упасти у Народну банку Југославије, преузети власт и на основу своје снаге управљати Народном банком Југославије.

Ја бих молио, ако предлагач може да ме ослободи тог страха, да разбије ову моју дилему коју имам, да бар неко време верујем да више неће, они који имају дуге цеве, упадати у разноразне институције и предузећа која им се свиде, односно она која имају царе и на такав начин, противправно стицати за себе корист и вероватно још за неке, са којима сарађују.

Председавајући: Захваљујем господину Рашовићу.

Разумијем право на реплику до два минута посланика Драгана Тодоровића.

Драган Тодоровић: Господине Рашовићу, није спорно ништа што сте ви рекли, везано за садашњу ситуацију у вези са законом и статутом. Постоји један проблем. Ви вероватно нисте били од 5-ог октобра, па не разумете о чему се ради. Ви мислите да је од момента, када је овде гласано о гувернеру Народне банке Југославије, он тада изабран. Није, господине Рашовићу. Овде су се десиле промене, и то трагичне промене. Овај Парламент је заглашен. Млађан Динкић је већ 5. октобра упао у Народну банку Југославије, тамо га је снимала телевизија. Сад би испало да Млађан Динкић лаже, да он, у ствари, није био гувернер од 5. октобра до момента док је овде само легализовано то што је он на криминалан начин урадио. То је проблем, господине Рашовићу. То је, као кад би ви некоме отели ауто и само чекали да вам неко изда документ да је тај ауто ваш, само због тога што сте у могућности да то урадите. О томе се ради.

Није спорно да се сада закон примењује, али, шта ћемо за период у коме тај закон није примењиван, шта ћемо са одговорношћу оних који су тај закон кршили, а и даље обављају ту функцију и сада се позивају на легитимитет, легалитет итд. То је оно што је проблем. Како ми да верујемо уопште тим људима? Можда се Динкићу више неће свиђати да буде само гувернер Народне банке, можда ће му се свидети да буде председник, рецимо, Републике Србије, и овако од овога он баш нема неке велике користи. Не верујем да ће хтети да иде у Црну Гору, није баш Мило тако лак залогар, не верујем да би му лако дао ту своју фотелју, али је овај доста кооперативан. Шта ми онда да радимо? То је проблем. Знате, Динкић може да скаче са места на место, изгледа да ће и они који су са њим отели Народну банку, можда бити незадовољни, злато су пронашли, пронашли су то пара што је било, потрошили то, па ће кренути на друга места.

Предлог закона о потврђивању уговора између Савезне Републике Југославије и Републике Македоније о протезању и опису државне границе

Игор Мировић: (Дискусија говорника није снимљена)

Привремено заузму територије једног мањастира да у њему одрже састанак. Дакле, не може се тај чин прогласити неким историјским

битним чином, чак иако је у питању Македонија, држава која је настала вољом моћника Коминтерне и на основу тога тражити од наше државе да се у овако важан међудржавни споразум практично легализује тај чин и тај принцип и да онда у некој другој фази можда због тога буде тражена екстериторијалност манастира или нешто слично.

Истовремено, не слажем се и са принципом који у члану 7. јасно дефинише једнакост између српских војничких гробаља и ове чињенице да је у манастиру одржан састанак, што је такође страшно. Ако сте пролазили поред Куманова видели сте како изгледа Споменик јунацима кумановске битке. Да вас подсетим да је то једна од најсветлијих битака у историји нашег народа и да је срамотно изједначавање те две ствари.

Можда је овим споразумом Савезна влада могла захтевати да се обнови Споменик јунацима кумановске битке, јер је после Другог светског рата, вољом неке групе комунистичких моћника, споменик срушен. То је био један од најмонументалнијих споменика који су између два рата саграђени, дакле, односи се на помен јунацима те битке која има веома, веома значајан историјски карактер.

Друго, нисам имао могућности ни снаге да пратим све коте и детаљно простирање граничне линије која се утврђује овим споразумом, али сам уверен, знајући како ДОС олако прихвата обавезе које му намеће тзв. међународна заједница, а један од захтева Савета Европе био је и да се дефинише гранична линија са Македонијом, уверен сам да смо на неколико кота, које су и раније биле спорне, одступили од утврђених принципа и да то има и одређене, војнички речено, стратегијске последице. Ми се, не знам да ли знате, спиромо са Републиком Македонијом око одређених кота које надвисују Кумановску долину. Готово сам уверен да је одступљено од наших принципа и да смо повукли своје раније захтеве и да смо, макар и мало, у том стратегијском смислу, овим споразумом изгубили.

Драган Тодоровић: Даме и господо, савезни посланици, не бих понављао оно што је мој претходник овде изнео. Са свим тим чињеницама ја се слажем. Али, покушао бих да покажем колико је ова нова власт неизобилна и колико не води рачуна о интересима наше државе, чак и на оваквим примерима.

Само због тога што је једнога дана или ноћи нека група људи, која је била примљена вероватно у манастир да се огреје или да побегне, тај дан прогласила историјским и сада је емотивно везана за то и тражи практично да тај део наше државе и тај манастир буду, малтене, македонски.

Фалсификовање историје због интереса међународне заједнице

Уколико свет буде почео да испоставља такве захтеве и ако нас буде примораво да прихватамо све оно што неки тражи од нас, од нас неће бити ништа. Знате, овде у Београду имате Римски бунар и замислите да се неко у Италији сети, како је емотивно везан за Римски бунар, да је неки његов далеки предак пио воду са њега и не може да издржи а да нема право да то место буде обележено, да имају посебна права над Римским бунаром.

Замислите, у Београду имамо Пашино брдо, па се појаве потомци тога паше (господин Кораћ ће вам рећи како се зове тај паша, да ја не бих направил грешку) па и они емотивно везани за то. Да не набрајам све коте, чуке, да не помињем овој групи коалиционе власти, шта би се десило у Црној Гори, где је неко оставио кости или главу, па сада хтео да изрази поштовање, да обележи то место. Онда, не би имали ништа друго него да дочекујемо и испраћамо те госте, који су емотивно везани за неко такво место. Вама је то смешно. Мени бode очи да савезна држава даје имовину Српске православне цркве практично другој држави.

Ја сам мислио да је то било могуће до 1990. године. Ми смо 1990. године, док смо били Ср-

Драган Тодоровић: Зоран Шапи, савезни министар за саобраћај, свесно уништава ЈАТ

пски четнички покрет скинули ту таблу, разбили је и, колико знам, сада нема никакво обележје, а ви ћете то сада поново да вратите и омогућићете да манастир Прохор Пчињски припадне Македонији, и да практично на том простору Македонија може, све што сматра да јој припада, да користи. Требало је раније овај закон да усвојите. Питање је да ли ћете успети у Македонији да ратификујете.

Председавајући: Има право на реплику посланик Драган Тодоровић, од два минута.

Драган Тодоровић: Поштовани посланици, чини ми се (део дискусије није снимљен) Видите шта се дешава код вас у ДОС-у. То је већ притисак на посланике. Боље је, ипак, да сте поднели оставку. Овако би вас гледали овде и не би имали тај проблем.

Да се вратим на реплику. Морате повести рачуна о томе да стварно ових транспарентних нема, а и да их има, то нема никакве разлике. Ипак о томе треба да поведете рачуна приликом гласања.

Крчмљење црквене имовине

Игор Мирковић: Даме и господо, ја вас молим да, пре свега, прекинемо расправу око овога све док нам неко из Министарства спољних послова или Савезне владе јасно не каже чињенице о око две ствари: прво, питање Манастира, да ли Манастир остаје на нашој територији или не остаје и како је уопште могуће споразумом утицати на питање имовине Српске православне цркве и питање коришћења њене имовине, чак и ако претпоставимо да би се доносио некакав мање значајан оквирни, или међудржавни споразум око културне сарадње, чак и ако прихватимо да је та група авантуриста ту заседала, имала неки историјски значај, што је за мене неприхватљиво. Али, ако се то деси, опет остаје питање да ли је Манастир на нашој територији или није? То је прво.

Друго, претходник је говорио о стратегијским тачкама, које имају безбедносни карактер, значи да оне постоје, значи да о њима, из његовог излагања је то јасно, још увек има нерачишћених појмова. То је други разлог да тражимо додатна, прецизна и тачна образложења некога из Савезног министарства за иностране послове, Савезне владе, или, зашто да не позовемо шефа те наше експертске групе, да нам то образложи. Рећи ћу вам нешто:

Када је била НАТО агресија, упамтили смо из телевизијских извештаја ту чувену караулу "Кошаву". Ту су се момци борили као лавови, дали своје животе за километар-два квадратна, на којима нико не живи, нико не станује, али имају стратегијски и безбедносни значај.

Ја вас молим да преко овога не прелазимо олако, без ових информација, о тако важним питањима, када имамо у виду да су се за можда мање важне, мање значајне, али битне коте ове земље људи борили и платили својим животима.

Драган Тодоровић: Није проблем у томе шта пише, то сви можемо да прочитамо. Много већи проблем је у ономе што не пише. Нажалост, за ових десет година ми смо имали прилику да се уверимо да и оно што се напише иде на штету српске стране. Према томе, имамо и сада пуно разлога да се прибојавамо оних ствари које нису написане. Због тога инсистирамо на томе да се све донесе целовито, да се донесе овај споразум који ће се односити на Манастир Прохор Пчињски. Што се тиче српских гробова по Македонији, није никакав проблем, то би требало да буде ствар сваке цивилизоване земље да омогући да та места буду на достојан начин обележена. Ви сте и сами рекли да је дуго година то било онемогућено управо због тога што су то била српска војничка гробаља из Првог светског рата, али то оној бившој комунистичкој власти није одговарало. Због тога су била разурнута, уништена. Сада се полако обнављају.

Исти газда македонске и југословенске владе

Не чуди ме ни зашто се сада обнављају. Влада Македоније и досовска Влада имају истога газду.

Сада им одговара да ту неке ствари заврше јер је "мечка заиграла и на њиховим вратима". То је оно о чему треба да водимо рачуна. Јер, кад год је њима било тешко, односно кад год је било проблема, они су тражили помоћ, а кад год је требало Србији, није требало пружити помоћ, али је бар не нападати, ми нажалост од наших суседа то нисмо имали. Овде не говорим о народу у Македонији. Народ је показао за време НАТО агресије да је апсолутно уз српски народ и то малтене неподељено. Није било никаквог проблема.

Овде се ради о владама. Влада Македоније и Влада Савезне Републике Југославије имају истог газду и поступају само онако како им газда каже.

Предлог закона о потврђивању прилога уз Међународну конвенцију о стандардима за обуку и издавање увјерења и вршењу бродске страже подморца, Закона о обуци и издавању увјерења и вршењу бродске страже поморана и резолуција

Драган Тодоровић: Господо савезни посланици, ја, нажалост, не могу у овој расправи да кажем било шта о овом закону. Ја ћу поштенно признати да нисам могао да га прочитам. Јуче смо га добили пре почетка седнице.

Постављам питање вама—дали је неко прочитао овај закон, пошто овог момента о њему треба да гласамо? Ја верујем у ваше поштење и верујем да нећете гласати а да нисте прочитали текст овог закона, јер је ово изузетно озбиљна ствар. Откуд знате шта тамо пише, можда онај ко не буде положио одређене испите, по старом, морском обичају, биће везан за конопца и вучен кроз воду, или већ, ко зна шта све можемо од ове досовске власти да очекујемо.

Зато вам скрећем пажњу, уколико нисте прочитали овај материјал, а нећу сумњати на основу вашег гласања, да ћете искључиво гласати, уколико сте материјал проучили и да сте сигурни шта у њему пише.

Припремила:
Марина Рагуш

СКУПШТИНА ДОВЕДЕНА У ПИТАЊЕ

Веће грађана Савезне скупштине на четвртој седници првог редовног заседања укинуло имунитет савезним посланицима Николи Шаиновићу и Јовану Зебићу; расправљали о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о спољнотрговинском пословању; Предлогу закона о царинској тарифи; Предлогу закона о изменама и допунама Закона о основама пореског система; Предлогу закона о спречавању прања новца.

И током четврте седнице посланици су радили без дневног реда и без телевизијског преноса, а све због хитности поступка Савезне владе

Др Војислав Шешељ: Господине Мићуновићу, ја сам чекао да ви отворите седницу. Прве ваше речи су биле "отварај седницу", а тек онда сам се ја јавио да тражим реч по Пословнику.

Начиним заказивања ове седнице повређен је члан 80. Пословника, у коме стоји "председник већа упућује посланицима сазив, са предлогом дневног реда, по правилу, 10 дана пре дана одржавања седнице Већа. Изузетно, сазив са предлогом дневног реда може бити упућен посланицима у року краћем од 10 дана, ако се на дневном реду налазе питања од важности за одбрану и безбедност земље, чије разматрање је хитно, ако то захтевају неодложне потребе земље или истичу Уставом Савезне Републике Југославије утврђени рокови за доношење закона или завршетак других поступака".

Пошто ниједан од ових услова није испуњен да би могло да се одступи од правила, позивам вас да не кршите овако флагрантно Пословник, да ову седницу откажете и да је сазовете на регуларан начин, на начин који је саображен одредбама Пословника.

У овом случају, овако насилничко кршење Пословника значило би крај постојања ове Савезне скупштине јер Савезна скупштина има разлога за своје постојање само док на уставно прописан начин делује и док се понаша у складу са прописима које је сама донела.

Председавајући, проф. др Драгољуб Мићуновић: Дужан сам да вас упозорим на овај други део члана 80. који говори о хитном поступку, где се каже "чије разматрање је хитно ако захтевају неодложне потребе или истичу Уставом Савезне Републике Југославије утврђени рокови за доношење закона или завршетак других поступака".

Изволите, само молим вас да говорите о истој ствари, да не отварамо дебату.

Др Војислав Шешељ: Ја нећу о истој ствари, господине председниче, него о вама и вашим речима.

Председавајући: О мени немојте.

Др Војислав Шешељ: Зашто не?

Председавајући: Нисам предмет расправе поводом ове тачке дневног реда.

Др Војислав Шешељ: насилничко кршење Пословника значи крај постојања ове Савезне скупштине

Др Војислав Шешељ: Не о вама као о Драгољубу Мићуновићу, него о вама као председнику Већа грађана и речима које сте изговорили обављајући ту функцију.

Хитност поступка у овом случају "ако то захтевају неодложне потребе земље или истичу Уставом Савезне Републике Југославије утврђени рокови за доношење закона или завршетак других поступака" – доказује се датумом, до ког датума мора да се донесе та одлука. Имали смо ми више пута ту ситуацију.

Уставним законом, још 1992. године, прописани су рокови за усклађивање појединих закона са новим Уставом Савезне Републике Југославије. Ми смо увек, небригом Савезне владе, довођени у цајтот, непосредно пред нову годину да

продужимо рок јер је претходни рок истицао 31. децембра.

Овде морате да нам докажете да истиче сутра или прекосутра Уставом утврђени рок, па ми морамо данас да одлучујемо, а поготову када је реч о овом судском поступку, ту никакав рок не истиче. Ту постоје судски рокови прописани Законом о кривичном поступку. Ниједан од њих није на видику да би могао да истекне у наредних неколико дана, на пример у наредних десет дана. Дакле, немају апсолутно никакав аргумент за овакву вашу тврдњу.

Кршење Пословника због политичких интереса

Шта ако о томе гласамо у понедељак или у среду или за 15 дана? Ништа не истиче и ништа се, са аспекта судске процедуре, не нарушава. Ниједна судска радња не може да се доведе у питање ако се поступа у складу са Пословником, тако да вам аргументи апсолутно не вреде. Ваши аргументи су политички и интересни. Ви имате политички интерес да данас нешто урадите. Да бисте реализовали тај политички интерес, ви сте спремни да флагрантно кршите Пословник Већа грађана.

Маја Гојковић: Такође указујем на начин сазивања седнице по члану 80. нашег Пословника.

Тражим да ми председник Већа да објашњење, што је дужан по Пословнику, зашто смо ми данас дужни да одржимо хитну седницу по ставу 1?

Зашто нисмо добили материјал који се односи и на друге тачке дневног реда, ако сте били љубазни да нам дневни ред, поред прве тачке дневног реда, употпуните једном меском од четири-пет предлога закона Савезне владе? Зашто нисмо добили тај материјал да расправљамо и о другим тачкама? Претпостављам да неће бити толико политичке вредности да завршимо ову седницу после прве тачке дневног реда, без обзира како се она завршила.

Такође, ако имамо овакав дневни ред да није битна само прва тачка и скидање имунитета, захтевамо од предлагача друге, треће, четврте, пете, шесте и седме тачке, јер је то моје право као посланика, да знам у чему се огледа хитност овог поступка и зашто се ове тачке дневног реда о царинској тарифи, измени и

допуни Закона о основама пореског система, права повца итд. итд. битни за одбрану и безбедност земље?

Волео бих да ми то потпредседник Савезне владе овде образложи и увери ме да треба данас да присуствујем овој седници, да гласам и да расправљам о томе.

Такође је битан и став 3. које моје колеге нису изнеле овде. Битне су уопште за сазивање ове седнице, за хитност и за нехитност поступка, односи се и на једно и на друго, и на редовно заседање и на хитан поступак, а то је да је потребно да су испуњене неке претходне радње, да би расправљали о било чему, у првој, другој, потој или седмој тачки, а то је да су обавештени председник Већа република (у реду), Савезна влада, ту је, и скупштина републике чланице.

Хочете бити љубазни да посланицима Већа грађана дате доказ да сте обе јединице у саставу наше државе, скупштине републике чланице, обавестили о одржавању ове седнице? Кад сте то учинили, пошто смо се ми јуче овде растали око 17 часова? Покажите нам тај документ и отклоните сумње да је ова седница заказана само да бисмо одузели имунитет двојици посланика?

Председавајући: Усвајам предлог. Молим вас, тражио је да се гласа о питању поверења. Молим вас, стављам на...

Маја Гојковић: (Упадица с места) Председниче, погледајте члан 89. Морате ми дати реч.

Председавајући: Молим вас! "Ако посланик захтева..." Молим вас, немојмо цели дан око тога да ли је прекршен Пословник или није.

Маја Гојковић: (Упадица с места) Ја бих молила да погледате члан 89.

Председавајући: Ево вам члан 89.
Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Теби се жури, ми то разумемо, али не можеш тако брутално да кришиш Пословник.

Председавајући: Знам у чему је проблем. Да вам одговорим. Ево, даћу вам реч.

Маја Гојковић: Нема проблема. Ви председниче знате да са мном немате никаквих проблема.

Председавајући: Немам, ни ви са мном, надам се.

Маја Гојковић: Ја само тражим своје право, а нећу ни неукусно тапшати на то што ће можда данас неко отићи у затвор или не, као поједине моје колегинице у овом парламенту. Ја ћу се уздржати данас од тога. Данас ја, сутра она.

Председавајући: Јесте.

Захтев судије Чавлине ургирао хитност поступка у раду законодавне власти

Маја Гојковић: Да, чудан је наш посао. Ја бих вас молила да обратите пажњу на члан 89. пре него што пређемо на гласање. Пошто су посланици овде изнели различито тумачење члана 80. става 1, 2. и 3. ви сте дужни по члану 89. прво да нам дате објашњење на сва ова наша тумачења и на примедбе. Затим, да потпредседник Савезне владе објасни у чему је хитност.

Ја се извињавам. Не, нисте ви у праву. Нисте ви у праву, ви сте потпредседник Владе, а ја сам посланик и ја тражим своје право да се мени објасни и свим посланицима овде у чему је хитност поступка или да радимо огољено, поштовани потпредседниче. Да овде кажемо и да председник Већа каже да ћемо расправљати само по тачки 1. Ове остале тачке ћемо уклонити јер хитност поступка не постоји.

У реду је и једна и друга варијанта. Не знам зашто сте толико нервозни и чему се одмах, када се нешто каже конструктивно, као што сам изнела, подиже тензија, нарочито у клубу наше уважене Савезне владе.

Реците, да ли ћемо радити по тачки 1. ако не постоји хитност поступка за остале тачке?

У чему би било проблема уопште да расправљамо само о једној јединој тачки ако је хитност поступка само оно што смо добили од судије Чавлине захтев и упозорење Већу да

ако смо јуче нешто скинули са дневног реда, зато што судија жели да нешто заврши, морамо данас одмах да уврстимо у нови дневни ред. И још нешто, да се не бих враћала за говорницу.

Нисте ми одговорили ни на став 3, нисте пружили валидне доказе Већу, не само мени, да сте испунили услове и по ставу 3, да сте о овој седници Већа обавестили обе скупштинске републике чланице. Ништа није страшно то што сам изговорила, само да испунимо процедуру до краја.

Председавајући: Не, ништа не кажем. У реду је, нема потребе.

Маја Гојковић: Зашто да остане мрља на вашем премијеру и председнику?

Председавајући: Нема никаквих мрља, све ће бити јасно. Мислим да сам дао образложење у чему је хитност овог поступка.

Ми сада разговарамо о томе да ли је повређен Пословник, што је ова седница заказана.

Ја тврдим да није, да имам право на ту иницијативу да сазовем седницу, ако то тражи хитност поступка.

Мислим да је председник Мандатно-имунитетског одбора објаснио у чему је хитност поступка. То сам исто рекао, пошто нисам правник не позивајем кривични поступак у детаље, као што је то он учинио, али је савршено убедљиво.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с мес-

Маја Гојковић: ја само тражим своје право као посланик

та) По Пословнику се јављам за реч.

Председавајући: (Кад завршимо тачку) Ко је за то да је повређен Пословник? Нико, не мисли да је Пословник повређен. Према томе, констатујем да је ова седница сазвана у складу са Пословником. Сада можете добити реч по Пословнику.

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, повредили сте Пословник на тај начин што сте покушали да проформе ставите на гласање примедбу на повреду Пословника, не улазећи у суштину и својим речима замагљујући ту суштину, позивајући се на речи председника скупштинског Одбора за мандатно-имунитетска питања или како се то зове.

Господине председниче, знам да ви нисте правник, али сам вас бар до сада познавао као изузетно писменог човека. Ја сад апелујем на вашу част и на ва-

шу писменост. Ја ћу вам сад овде прочитати шта стоји у овој одредби. Ако ми после тога кажете да нисам у праву, ја ћу се одмах повући, али рачунам на вашу част и вашу писменост.

Замагљивање суштине

Молим вас, став 2. каже: "Изузетно, сазив са предлогом дневног реда може бити упућен посланицима у року краћем од десет дана, ако се на дневном реду налазе питања од важности за одбрану и безбедности земље, чије је разматрање хитно, ако то захтевају неодољиве потребе земље, или истичу Уставом Савезне Републике Југославије утврђени рокови за доношење закона или завршетак других поступака."

После овог првог "или" је једна формулација, која садржи после ново "или", "или". И не може да се тумачи онако како је то рекао председник скупштинског одбора, не знам његово име. И што сте ви брже-боље једва дочекали, да бисте одмах прешли на гласање. Ја рачунам сад на вашу част и вашу писменост, да кажете јесам ли у праву или нисам. Ако сам у праву, онда овакво тумачење отпада, јер овде мора да се докаже да то захтевају или истичу Уставом Савезне Републике Југославије утврђени рокови за доношење закона, или завршетак других поступака. Морају да истичу рокови за завршетак других поступака. Они не истичу.

Овде је споменуто хапшење Слободана Милошевића. Можемо да водимо расправу како је прво покушана његова отмица, па је незаконито, после неуспеха отмице, ухапшен. Њему је одређено нових два месеца притвора. Значи, не истиче му тај притвор, тек је одређен. И ако се ухапсе одмах данас, а, знате, врло је непријатно кад човека ухапсе у петак, онда нема ни постељине у затвору, нема ништа, чека се понедељак да задужи све оно што га следује у затвору.

Председавајући: (Све је спремно).

Др Војислав Шешељ: А све је спремно, је ли? Е, то је нова информација, која је важна за расправу о овом питању. Молим вас, то хоће ли се Шаиповић и Зебић данас ухапсити, или за десет дана, Милошевићу је свеједно, он има нових два месеца притвора и то му тече како тече. Е, молим вас, да ви сад кажете јесам ли у праву овим тумачењем?

Председавајући: Господине Шешељ, ви нисте у праву. Ви говорите о нечему о чему се изјаснио парламент и завршио дебатом о томе. Ви нисте надлежни да процењујете било чију част и писменост. Молим вас, Веће се изјаснило. Завршили смо и креће даље седница. О овој тачки више нема разговора.

Одузимање имунитета створило сумњу у хитност хапшења политичких противника

Вукић Вукосављевић: Не говорим о стварима. Позивам се на члан 89. Ја ћу прочитати део тог члана и онда вам објаснити шта сам хтео да кажем и где је кршење Пословника. Не можете ви унапред да знате шта ја хоћу да кажем, нити ја говорим нешто ново.

"Пословнику који жели да говори о повреди овог пословника, или повреди утврђеног дневног реда седнице Већа, председник Већа даје реч одмах по завршетку излагања претходног говорника."

Ја сам се раније, пре него што је било гласање, јављао да укажем на кршење Пословника. Ви или нисте видели, или нисте хтели да видите. Онда се колега јавио, гласање, и иде-

мо са гласањем. По том правилу како сте ви поступили, могао је одмах неко, кога сте ви припремили, овде да се први јави, да затражи гласање, да се изјасни ова скупштина, и да све повреде Пословника, на које желимо да укажемо анулирамо, и једноставно не дозволите нам да говоримо о том питању.

Ја бих се осврнуо на још једну повреду Пословника, коју сам пре ове тече да кажем. Ово је изнуђена повреда Пословник, тако да је назovem.

У самој припреми ове седнице, члан 59. став 3. који говори о седници одбора Већа. "Одбор за имунитетска питања сазива. (Ја ћу само став 3. да прочитам), и предлог дневног реда седнице Одбора упућује се члановима Одбора и Савезној влади по правилу пет дана пре одржавања седнице Одбора".

Сви знамо да у уторак није стављена на дневни ред ова тачка. У среду је поново сазвана седница Одбора, а то је свега један дан. Не знам да ли је био пун дан. Овде пише "пет дана", па је већ у самом старту извршена повреда Пословника.

Уједно бих се осврнуо и на ваше речи на почетку, где сте рекли да мора да се одговори Окружном суду у Београду, јер после првог њиховог захтева није било одговора.

Како то да они упућују други захтев, а да по првом захтеву није уопште одговорено? На основу чега они знају да није расправљано и разговарано?

Хитни поступак уместо да буде изузетак, постао манир

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, све да је владајућа већина овде у праву у погледу разлога хитности за прву тачку дневног реда, никакви разлози хитности не могу да постоје код ове тачке која се тиче Предлога закона о спречавању прања новца.

То је изузетно важан закон. Ја нећу говорити о његовој суштини пре него што почне расправа о самом закону. Али, ако ћемо овакав закон доносити, са оволиком хитношћу, онда заиста нема смисла ни да доносимо закон него да се тај текст претвори у неку уредбу, указ, декрет и да се по њему поступа.

Вукић Вукосављевић: кршење Пословника у циљу онемогућавања опозиције да говори

Који су ту разлози хитности? Ако постоје разлози хитности за прву тачку дневног реда, не постоје ни за једну следећу. А какви су вам разлози хитности за прву сведочи чињеница да је први захтев од истражног судије Чавлине дошао 3. априла, а ви нисте хтели да закажете седницу.

Зашто нисте за 4. април заказали седницу? Знаш зашто нисте? Зато што је Социјалистичка народна партија била пред изборима, па нису хтели да толико "упрљају" своје руке пред народом Црне Горе, нису хтели да "прљавих руку" изађу на изборе, па мисле, сада су избори прошли и сада могу "прљати руке" до миле воље и нико им ништа не може, а до следећих избора ће се заборавити како су овде част и образ изгубили ако гласају за ово што им се подмеће. Све су прилике, чим овде нема Предрага Булатовића, да су изгледа "пали на руду".

Предлог закона о изменама и допунама Закона о рачуноводству

Председавајући: Савезна влада је предложила да се по хитном поступку разматри Предлог закона о изменама и допунама Закона о рачуноводству. Да ли неко жели реч?

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, не ваља никада доносити законе по хитном поступку. То треба да буде редак изузетак, баш онда кад не може да се избегне хитан поступак. Нажалост, у протеклих девет година ми смо често имали ситуацију да нам Влада подмеће и да скупштинска већина изгласава законе по хитном поступку, па је ту праксу преузела и садашња Влада. Она мисли да је то најлакше да на пречац дође до одговарајућег правног решења, правне подлоге за било какве послове, за било какве поступке.

Најопасније је доношење по хитном поступку оних закона који се тичу финансијског пословања, пореза, такси, царина, буџета, располагања великим сумма новца или регулисања финансијских токова.

Закон о рачуноводству спада у такве законе. Без редовне парламентарне процедуре нема никаквог разлога да се донесе овај закон. Предлагач би овде требало да каже зашто овај закон мора бити донет данас а не може за недељу дана или за десет или петнаест дана. Шта је то што би могло да се изгуби ако овај поступак не буде хитан, ако се данас не изгласа и сутра евентуално објави у "Службеном листу СРЈ". То би био Владин аргумент о коме бисмо могли да размислимо, да га прихватимо или не прихватимо.

Влада сматра да није ни дужна да даје такве аргументе. Она мисли, кад напише хитан поступак, да је то само по себи довољан аргумент. Мене чуди што и таква ствар поред вас пролази, господине Мићуновићу, ако већ у једном питању морате да попустите поред очигледног безакоња и кршења Пословника. Значи ли то да морате по свим питањима? Испрсите се бар поводом овог Закона о рачуноводству и кажите: не може.

Председавајући: Изволите.

Др Војислав Шешељ: Господине председнице, ви сте овде дуго слушали министра Пешића. Изненађује ме што га

нисте упозорили. Министар Пешић није дао ниједан разлог за хитност поступка. Он каже: требало би до 15. маја, а зашто не до 18? То нам није рекао. Видели сте, надам се, ово.

Председавајући: Јесам.

Др Војислав Шешељ: Ја вас молим да ви инсистирате на конкретним разлозима за хитан поступак. Ви то по службеној дужности треба да радите. У томе се и садржи моја интервенција по питању Пословника. Немојте мене да молисте него министра.

Председавајући: Ја вас молим, немојте се стално позивати на повреду Пословника када у ствари о томе не говорите, када говорите о нечему другом. Нема тог члана Пословника у коме се каже да ли је министар изнео довољно аргумената па да га треба спречити. Тога у Пословнику нема.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Нисам рекао да спречавате министра него да од њих тражимо разлоге.

Председавајући: Немојте тако.

Вукић Вукосављевић: Поводом ове 7. тачке дневног реда кажете да о закону треба решавати по хитном поступку, нити у овим списима, у овим документима има иједан једини конкретан разлог који је наведен и који означава хитност, нити је господин министар са својом овдашњом беседом од 10-15 минута навео иједан разлог о томе шта је то толико хитно. Министар је навео само датум 15. мај. Зашто 15. мај а не неки други датум, није речено.

Молио бих, ако има представника Савезне владе који може да објасни ту хитност, да нам то објасни како бисмо могли о томе да се изјаснимо.

Прикривање разлога хитности поделио посланике Већа грађана

Маја Гојковић: Министар Пешић је ради покушао да објасни посланику Војиславу Шешељу који су то разлози за хитност поступка да бисмо ми данас разматрали Закон о рачуноводству и навео је један датум – 15. мај за дан почетка примене овог закона. Међутим, имам питање за министра Пешића.

Како то он мисли да примењује овај закон ако није заказана седница са овим дневним редом у Већу република нити је предвиђен неки датум до 15. маја?

Откуд министар Пешић зна да ће ова тачка дневног реда бити уврштена, да ли ће уопште бити усвојена и да ли ће моћи да се примењује 15. маја тај евентуални закон?

Разјасните нам, молим вас, те разлоге и зашто је тај 15. мај баш битан или вам је само тај датум први пао на памет у жару ваше дискусије?

Председавајући: Дао бих информацију да је ово уврштено.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Нека министар изађе. Народни представници желе да чују министра.

Драгиша Пешић: Мислим да би сви требало да се обавештавамо и да знамо шта се ради у оба вијећа. У дневни ред Вијећа република је овај законски пројект уврштен и усвојен, након расправе.

Према томе, господо, сасвим сте неинформисани. Створени су, из тог разлога, услови да се ово расправља данас на седници овог вијећа.

Др Војислав Шешељ: Господине председнице, ја имам неколико предлога за скидање предложених тачака дневног реда и неколико предлога за нове тачке дневног реда, па, како вама више одговара – да ли да све одједном изложим, или да се јављам сваки пут појединачно?

Председавајући: Боље одједном.

Неспособност нове власти отвара поглавље анархије у иначе лабавој Федерацији

Др Војислав Шешељ: Ја предлажем да се скине прва тачка дневног реда и да се одложи њено разматрање бар за 15 дана, а позивам се на исту ону аргументацију с којом је та тачка избегавана пуних месец дана, јер је Социјалистичка народна партија Црне Горе требала да изађе на републичке парламентарне изборе, па да им гласање о стављању у затвор Шаиновића и Зебића не би нанело штету учесницима избора.

Ми сада у Србији имамо велики број допунских избора за општинске одборнике и Српска радикална странка изванредно добро пролази на тим изборима, негде између 30 и 40 процената гласова добијамо. Није допрло до вас, само се ви смејете.

Др Војислав Шешељ: хоће ли то Шаиновић и Зебић данас бити ухапшени или за десет дана?

Ја бих, можда, врло радо гласао да се Шаиновић и Зебић одмах стрпају у затвор, али бојим се како ће наши гласачи реаговати, па да нам одложите то за 15-ак дана, док прођу ти избори, онда, можда, можете и на наше гласове рачунати, али да будете увиђавни према нама, као што сте били увиђавни према Социјалистичкој Народној партији Црне Горе.

И, имам предлог да се друга, трећа, четврта и пета тачка скину с дневног реда, јер је по тим тачкама већ одлучило Веће република, а код нас су на предлог Владе скинуте са дневног реда са прошле седнице, искључиво из манипулативних разлога, да би било неко покриће да се закаже хитно нова седница, пошто им

није прошло да се у дневни ред уврсти ово скидање имунитета. Мислим да на овај начин треба да казимо Савезну владу, да не би убудуће покушавала да манипулише на овакав крајње дрзак начин, ако не сматрате то увредљивим. Ако сматрате, одмах ћу израз да повучем.

Председавајући: Повуците израз.

Др Војислав Шешељ: Добро. И имам неколико предлога за нове тачке дневног реда.

Предлажем да се као нова тачка дневног реда уврсти случај савезног посланика Владана Батића, коме су допови украли хеклер, апсолутно забрањено оружје, а после га полиција вратила и у званичном саопштењу саопштила да је службени.

Ни по ком основу Владан Батић не може располагати службено апсолутно забрањеним оружјем, хеклером, дакле, аутоматом, ни као министар правде, ни као савезни посланик. Он није службеник Министарства унутрашњих послова, нити официр, подофицир или војник Војске Југославије. Па, пошто се многи људи у нашој земљи хансе и прогоне ако им нађу пиштољчић, или негде бомбу затурену из Бог зна ког рата, детаљним претресом се то и у спаваћој соби може наћи, треба да заузмемо став у случају Владана Батића, који тако носе хеклере, размеће се и чак допушта доповима да украду из његовог аутомобила. То је једна тачка дневног реда, нова, која би требало да се уврсти.

Монтирање афере Вуку Обрадовићу

Друга нова тачка дневног реда, да се Савезна скупштина позабави ситуацијом у србијанској федералној јединици, и да се тачка дневног реда формулише као случај монтирања афере Вуку Обрадовићу од стране Зорана Бинђића, Владана Батића и Душана Михајловића, како би га политички елиминисали као сметњу предстојећим политичким обрачунима унутар самог ДОС-а, који су већ почели.

Председавајући: Је ли тако гласи тачка дневног реда?

Др Војислав Шешељ: Тако гласи.

Председавајући: Да запишем.

Др Војислав Шешељ: Снима се, господине Мићуновићу.

Председавајући: Морам да ставим на гласање, па морам прецизно да запишем. Само сам питао, да ли је то формулација?

Др Војислав Шешељ: То је формулација.

Имам трећи предлог, да се размотри ситуација у федералној јединици Црној Гори у којој Савезна држава не може скоро ниједну ингеренцију федералне власти Уставом прописану да спроведе, па смо у ситуацији да савезни посланици и савезни министри Црне Горе учествују искључиво у управљању Србијом. У федералној јединици из које потичу, апсолутно никаквих ингеренција немају, они једино овде учествују у управљању другом федералном јединицом, па да видимо шта Савезни парламент да ради по том питању, да предузимамо неке мере, или, ако не можемо никакве мере да предузмемо, да бар заштитимо наше колеге из Црне Горе да их овде нико не злоупотређује у неким прљавим пословима. Ту бих тачку формулисао као:

Неостваривање функција Савезне државе у црногорској федералној јединици.

То су моји предлози. Хвала вам на стрпљењу, господине председниче.

Истрага злоупотребе службеног положаја

Срђан Николић: Даме и господа, предлажем да се као нова тачка дневног реда у данашње заседање уврсти тачка:

Формирање анкетног одбора, да се утврди да ли је савезни секретар за информисање, Слободан Орлић, злоупотребио службени положај, злоупотребио знање Савезне скупштине, јер је држао конференцију за штампу у вези унутрашњих обрачуна.

Заједно са њим на конференцији су учествовала лица која нису савезни посланици, која ни по ком основу нису могли бити у згради Савезне скупштине.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама пореског система

Председавајући: То је јединствен предлог. Ко је то предложио?

(Упадица с места)

Др Војислав Шешељ: Ја сам предложио.

Председавајући: Да ли о сваком посебно да се гласа.

(Упадица с места)

Др Војислав Шешељ: О сваком посебно јер сте ми ви рекли да морам да говорим сваку тачку посебно.

Председавајући: Ко је за то да се скине тачка 2. (36 посланика)

Председавајући: Предлог је да се ова тачка скине с дневног реда. Ко је за? (34 посланика је гласало за овај предлог) Ко је против? (Нико) Ко је уздржан? (Један) Констатујем да и овај предлог није добио подршку у Већу.

Следећи предлог је био да се стави на дневни ред случај посланика Батића, о његовом аутомобилу који је обијен, где су нађена оружја.

(Упадица с места)

Др Војислав Шешељ: Ја сам дао тачну формулацију.

Председавајући: То је спорна формулација. Онда остаје како је записано. Молим вас, ко је за овај предлог? (30 посланика) Предлог је одбијен. Ко је против? Ко је уздржан? (Један)

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По Пословнику желим реч.

Председавајући: Изволите.

Др Војислав Шешељ: По члану 98. Пословника у име савезних посланика Маје Гојковић, Срђана Николића, Филипа Стојановића, Вукића Вукосављевића и своје маленкости захтевам да се понови гласање јер није извршено исправно бројање.

Прво, господин који броји није обишао целу салу као што то увек ради. Друго, из посланичке групе Социјалистичке народне партије видео сам три гласа "за" а избројано је само два гласа "за" и тако је претехи Владан Батић погледао Дмитра Шегрта да се њему "поглед залепи", "руке му се укочиле", није смео ни да гласа.

Председавајући: По Пословнику пет посланика има право да захтева поновно бројање. Молим посланике да уђу у салу и молим да сви гласају како бисмо имали тачну ситуацију. Према томе, стављам на гласање? Ко је за? (34 посланика су за) Ко је против? Има ли уздржаних? (Један) Констатујем да је овај предлог одбијен.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По Пословнику.

Председавајући: О чему се ради? Изволите. Али, немојте то злоупотребљавати. То више ни на кога не оставља утисак.

Др Војислав Шешељ: Господине председнице, Посланичка група Српске радикалне странке изражава сумњу да на седници Већа грађана постоји кворум јер је било 34 гласа "за", један је био "против", није било "уздржаних". Ми сумњамо да постоји кворум. Молим вас да утврдите кворум.

Председавајући: Пошто господин Шешељ не верује својим очима, дужан сам да поштујем Пословник. Молим да се преброји колико има посланика у сали.

Молим да посланици уђу у салу, како бисмо констатовали кворум. У сали је 117 посланика. Према томе, будимо коректни. Следећи предлог је био да се случај Обрадовића стави на дневни ред.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) То није случај Обрадовић то је случај Зорања Ђинђића који води хајку против Вука Обрадовића.

Председавајући: Овде је формулисано као случај Обрадовић. Ви сте сада преформулисали предлог. Рекли сте да иза тога стоје Батић, Ђинђић итд.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Предлажем да видимо стенограм.

Председавајући: Реците сада све, да са тим завршимо. Изволите формулишите само предлог и ништа више.

Др Војислав Шешељ: Формулација гласи: "Случај председника Владе Републике Србије Зорана Ђинђића који злоупотребљава своју државну функцију, све државне инструменте и јавне медије под контролом ДОС да би водио хајку против Вука Обрадовића, потпредседника Владе Србије".

Тирана парламентарне већине

Председавајући: Мало је другачије, али тако ћемо о томе гласати.

Др Војислав Шешељ: То није битно променило смисао, као оно ваше.

Председавајући: Сада сте чули како је формулисана тачка дневног реда.

Ко је за то да се ова тачка дневног реда стави на дневни ред? (28 савезних посланика). Ко је против? (Нико) Ко је уздржан? (Један савезни посланик)

Посланици очигледно не желе да гласају о овоме. Кворум имамо.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) То је симптоматично. Гласали би радило "за" али се боје.

Председавајући: Следеће питање се односи на ситуацију у Црној Гори и у Србији – Неосстваривање функција савезне државе у Црној Гори.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Ово можемо да прихватимо како је сада речено, али малопр је било катастрофално формулисано.

Председавајући: Молим вас, зашто је Пословник повређен?

Вељко Одаловић: Сматрам да је по овом члану 97. Пословника право, обавеза односно дужност сваког посланика да се изјасни. Како ће, то је њихова ствар и њихово право.

Председавајући: Прво, Пословник није повређен.

Посланик има право да гласа како хоће. Али, ако већ хоћете, већ три дана ваше колеге не гласају ни против закона који су пролазили, нити су уздржани. Према томе, пошто је већ постала нека пракса, то је право и није повређен Пословник.

Молим вас, само да говоримо о Пословнику.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По Пословнику.

Председавајући: Ја сада објашњавам да ли је повређен Пословник или није.

Исто тако, нико нема право да појединим посланицима сугерише како ће гласати, поготову нема право да им пребацује што нису гласали онако како он жели. То је једна врста притиска на посланике и то је повреда Пословника. Ја вас молим да се тога уздржавамо.

Др Војислав Шешељ: Господине председнице, ја вас молим најљубазније да стриктније штитите одредбу 103. Пословника у којој стоји да су посланици дужни да се једни другима обраћају учтивим речима и са уважавањем.

Малопр се савезни посланик Владан Батић није обраћао учтивим речима, нити са уважавањем. Он је за мене тврдио да омаловажавам Савезну скупштину, а ви сте ми сведок да овде стрпљиво седим, са нама скоро се не мичем с места, да учествујем, у расправи по неколико пута по скоро свим тачкама дневног реда, што значи да са пуним уважавањем приступам раду ове Савезне скупштине, за разлику од господина Батића који овде дође понекад, кад је нешто посебно пикантно и онда се изгуби.

И, даље, молим вас, господине председнице, поводом истог члана Пословника става 2. који каже: "Није дозвољено коришћење увредљивих израза и изношење чињеница и оцена из приватног живота посланика и других лица."

Ми смо јуче имали случај да се овде држи конференција за штампу поводом неких чињеница из приватног живота и Скупштина се на то оглушила, иако сам је упозоравао.

(Председник Већа посланика упозорава звоном)

Ово што смо ми тражили тражили смо с пуном озбиљношћу. Имали смо у виду и званично саопштење Министарства унутрашњих послова да је нађен криминалац који је обио аутомобил Владана Батића, министра правде, да је нађено оружје украдено из тог аута. Сада Владан Батић овде негира да је то оружје

Срђан Николић: формирати анкетни одбор који ће утврдити да ли је Слободан Орлић злоупотребио положај, злоупотребом здања Парламента

било у његовом ауту, што је испод сваког нивоа и вређа достојанство ове Скупштине.

Онемогућавање рада опозицији у Већу грађана

Вукић Вукосављевић: Даме и господа посланици, пре него што пређем на оно што сам хтео да кажем, ја бих се обратио председнику Већа.

Малопр је говорио о некој толеранцији према свим посланицима, па бих га замолио да више не буде овако толерантан према мени, јер данас, у два наврата, кад сам се јављао за реч, намерно или не, покушао је да ме спречи да не дођем до говорнице и да не изнесем оно што сам имао.

Председавајући: Нисам вас спречавао.

Вукић Вукосављевић: Јесте, први пут када је било гласање, а други пут поново када сам хтео да ставим одређене предлоге, односно да дам одређене предлоге за дневни ред, ви сте то прекинули. Рачунао сам да потичемо из истог краја, па да, ето, лакше дођем до говорнице, а то је врло тешко.

Јављао сам се пре пола сата, пре него што је стављена на гласање, да бих предложио измену овог дневног реда. Сада користим то своје право да предложим Већу, да тачке 6. и 7. не уврстимо у данашњи дневни ред.

Председавајући: Веће се изјаснило о тачки 6. и 7. о стављању по хитном поступку.

Вукић Вукосављевић: Веће се није изјаснило. Дошли смо до тачке 5.

Председавајући: Не, не. Пре тога смо, прво, расправљали о хитном поступку. Онда смо усвојили те две тачке. Говорено је о томе, вођена расправа и усвојили смо их по хитном поступку. То је завршена ствар, то је у дневном реду.

Вукић Вукосављевић: Нисте у праву. Ја говорим о дневном реду у целини. Говорили смо о тачки по тачки, а онда је било предлога да се тачка 1. скине са дневног реда, па онда друга тачка и тако даље. По тој основи сам се и пре јављао за реч за тачку 6. и 7. ви ми нисте дали реч.

Председавајући: Добро, сад је јасно, можете да не гласате за дневни ред у целини, али ми смо пре расправе о оним тачкама дневног реда, које сте добили у дневном реду, били дужни да се изјаснимо о хитном поступку. Ту смо имали два закона. О томе смо се изјаснили и они су ушли у дневни ред.

Можете сада, када буде цео дневни ред, да гласате или не гласате. Али, та расправа је завршена.

Вукић Вукосављевић: Значи, ипак сам ја био у праву да ви покушавате да ме спречите да говорим.

Председавајући: Верујте да није то у питању.

Вукић Вукосављевић: Не знам како у два маха и на који начин?

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, предлажем да се у дневни ред стави тачка:

Рад Министарства иностраних послова и министра Горана Свилановића.

Откако је господин Свилановић изабран за министра, видео сам га први пут кад је дошао багером овде на улаз у Савезну скупштину и други пут када је био изабран за министра у Републичкој скупштини, па бих хтео да дође и да нам да извештај о досадашњем раду министра и Министарства иностраних послова.

Председавајући: Поштовани посланици, утврдили смо дневни ред, али пре тога предлажем да одмах одредимо чланове Комисије за евентуално усаглашавање законских текстова, из редова посланика у нашем Већу.

За чланове Комисије предлажем савезне посланике: Милорада Савићевића, Миодрага Николића, Борислава Глобаревевића, Срђана Николића и Владу Вељковића.

Срђан Николић: Господине председнице мене није консултовао да будем члан ове комисије. Имам неких породичних проблема и врло је вероватно да ћу седницу напу-

стити данас раније, па бих вас молио, из тих разлога да данас пронађете другог члана.

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, знам да Одлука о изменама и допунама Пословника још није објављена у "Службеном листу" или можда јесте, али не може данас да се примењује и нема посланичке обавезе. Али, то што смо ми баш у том правцу мењали Пословник вашим гласовима, гласовима већине а не нашим, значи да је то имало неког смисла, да је због нечега важно да се прво постављају посланичка питања па да се онда иде на дневни ред.

Због тога предлажем да ми у духу тог новог Пословника већ кренемо са посланичким питањима пре преласка на дневни ред, па после да радимо по дневном реду.

Захтев Истражног одељења Округног суда у Београду за изјашњавање о примени имунитета према савезним посланицима Николи Шаиновићу и Јовану Зебићу, у складу са чланом 87. Устава Савезне Републике Југославије

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, као што сам се у прошлом случају, кад је на дневном реду био захтев да се Феману одузме имунитет залагао да се не улази, иако су то наравно кривична дела много различите јачине, у предмет, у сама обележја евентуалне кривице, у материјалне разлоге покретања кривичног поступка, тако ни овога пута ја нећу улазити у то да ли су Никола Шаиновић и Јован Зебић заиста починили ова кривична дела која им се стаљају на терет или нису. Зашто нећу? Зато што ја то не знам. Као савезног посланика ме само интересује да ли је уредан поступак којим се одузима имунитет и да ли су испуњене процесне претпоставке и опште политичке околности у којима се то дешава, јер ми смо овде политичари а не судије.

Политичка хајка

Опште политичке околности указују да је реч о политичкој хајци. Обојица савезних посланика су окривљени као саучесници по кривичној пријави где је првоокривљени Слободан Милошевић, бивши председник Савезне Републике Југославије. Слободан Милошевић је ухапшен по захтеву Американаца и НАТО-а и чак је дат рок до кога мора бити ухапшен. То је нешто преко чега ми не можемо да пређемо.

Затим, покушана је отмица Милошевића дан пре овог званичног хапшења. Банда криминалаца је покушала да га отме без икаквих папира.

Председавајући: Молим посланика да се држи речи коју је дао. Ви већ сада знате ко је наредио.

Др Војислав Шешељ: Ја сам дао реч да нећу улазити у биће кривичног дела, заиста нећу јер не знам да ли су ови окривљени заиста узели овај новац или нису. Ја нисам са њима учествовао. Нисам држао свећу. Немам појма о томе нити са компетентан, јер нисам судија, да се тиме бавим.

Вукић Вукосављевић: ипак сам био у праву да ви покушавате да ме спречите да говорим

Због тога говорим о процесним претпоставкама и говором о поступку. Само се на томе задржавам. Молим вас да моје драгоцено време не губим због ваших упадица, јер не можемо нас двојица увек да делимо моје време, господине Мићуновићу, које је и тако веома кратко.

То је што се тиче хапшења Слободана Милошевића. Затим, ми смо овде добили податак да се први пут Горан Чављина обратио већу грађана 3. априла. Зашто смо до данас чекали па данас то радимо наврат-нанос? Чекали смо да се зврше избори у Црној Гори, да се посланици СНП-а не би осрамотили гласањем за нешто што није по вољи њиховим бирачима. Чекали су да прођу избори. Сада им је ваљда мало лакше да и то поднесу. Не знам друго објашњење за овај поступак.

Даље, видите ко је истражни судија. То је Горан Чављина. Знамо да је прошла власт, односно прошли састав парламента разрешио Горана Чављину због злоупотребе судијске функције у страначке политичке сврхе. Он је био разрешен, па када је ДОС дошао на власт поново га је вратио и сада је он одређен да буде истражни судија бившем шефу државе и бившим високим државним функционерима.

Етичке дилеме

Ви, господине Мићуновићу, нисте правник. Али, колико ја знам, много се разумете у етику као филозофску дисциплину. Претпостављам, као етичару, да ово не може да вам прође онако кроз разум, кроз срце, кроз душу да неко ко има разлога да се свети сада добије и државну полугу да своју освету проведе. Зашто није узет неки други судија који се никада није бавио политиком, који никада није био на тастету ни власти ни опозицији, који би ту био сасвим неутра-

лан? То је нешто што мени указује да ово нису чиста посла.

Од ових који су окривљени, најмање двојица се налазе на списку Хашког трибунала. Још увек, непрекидно, стижу уцене са Запада. Ево, видимо да нас опет и Американци уцењују да неће учествовати на донаторској конференцији уколико се Милошевић не испоручи Хашком трибуналу, али они често напомену да подразумевају сву петорицу који су оптужени од стране Хашког трибунала у време агресије НАТО-а.

Значи, све ове ствари се дешавају под спољним притиском на нашу земљу. Ту, опет, видимо да нису чиста посла. Да ли ће се наш правни поредак савијати како ветар са Запада дува? Да ли ћемо ми доказивати колико је еластична наша кичма да сваки пут када Американци подвикну а ми се одмах клањамо до прне земље и сл.?

Овде, због свих тих разлога, ми не бисмо смели да поступимо онако како стране силе захтевају.

Паралелно са овим, води се још један поступак – поступак кршења Устава и то је општа политичка околност у којој се све ово дешава, да се на противустанован начин донесе закон са противустанованом садржином да наша земља може да испоручује наше држављане Хашком трибуналу. О томе се јавност обавештава готово свакодневно, чак је Најрт тог закона, иако би требало да буде строго забрањено од стране савезног министра правде Момчила Грубача, упућен Хашком трибуналу, што се види из данашње штампе, а и он признаје да је послао најрт закона Хашком трибуналу, али каже да то није коначни текст закона, као мало се правда због тога. Због тога је све ово веома опасно.

Даме и господо савезни посланици, овај је парламент мени три пута противустановно и противзаконито одузимао имунитет.

Први пут, иако је парламент био у редовном заседању, није се изјашњавао, него само Одбор за мандатно-имунитетска питања, иако су ме гонили само прекршајно. Прекршајни поступак није судски поступак. То је управни поступак. По дефиницији, парламентарца никада не би смео да губи имунитет да га гони извршна власт. Извршна власт гони кроз прекршајни поступак. То је овде урађено.

Други пут, за она три месеца, лажним пребројавањем гласова, скинут ми је имунитет.

Трећи пут ноћном седницом Одбора којој је председавао Миле Илић.

У Републичком парламенту групи наших посланика, такође ноћном седницом Одбора, противустановно, противзаконито председавао је Жарко Јокановић.

У тим одузимањима имунитета и мени и мојим сарадницима, на посредан или непосредан начин, учествовали су и Никола Шаиновић и Јован Зебић. Не знам тачно колико ко од њих. Зашто вам ово говорим? Ово вам говорим због тога што желим да вам ставим до знања да немам никаквог личног разлога да их браним, нити их браним. Ја овде заступам један принцип за који сам спреман и да погинем.

Осветољубивост најгора особина у политици

Мислим да је у политици најгора особина бити осветољубив. Сви ви данас, који сте на позицијама власти, треба да знате једну ствар.

Пре неколико година и Никола Шаиновић и Јован Зебић су мислили да ће до краја живота бити власт и да никада неће отићи у затвор. Они су у то били апсолутно убеђени. И Милошевић је апсолутно био убеђен у то да никада неће отићи у затвор.

Из тога вам извлачим једну поуку. Немојте ви сада да будете апсолутно убеђени да вас неће задесити слична судбина која је сада задесила и Милошевића, и Зебића, и Шаиновића и која је мене, пре више година, у више наврата, задесила. Не заборавите, има и те како материјала за кривичне оптужнице против многих од вас: спаљивање ове зграде, спаљивање државне телевизије, упад са аутоматским пушкама у Народну банку Југославије, упад са аутоматским пушкама у Савезну управу царина, одрицање од међународноправног континуитета, и паковање афера Вуку Обрадовићу, оване и оное итд.

Ја вам само стављам до знања да ничија није до зоре догорела. Како сада сејете – сутра ћете можда и да жањете. Водите рачуна, сутра, када ви будете на тапету због истих или сличних ствари, ко ће вам се све подсмевати што сте сами себи јаму копали. У политици је најгора осветољубивост а овде, пре свега, треба инсистирати на чистоћи поступка, на процесним претпоставкама. Не може неко ко је лично мотивисан да води кривични поступак против људи које сматра кривцима за своју лошу судбину. То је једноставно немогуће. Ово је срамота за наш правосудни систем.

Председавајући: Чули смо Извештај Одбора за мандатно-имунитетска питања. Чули смо и њихово тумачење. Успели смо да раздвојимо две ствари: кривични поступак од притвора. Мислим да у томе постоји велика сагласност у Већу. Мислим да би једноставно све друго даље компликовало ситуацију која би нас удаљавала од начина једног компромисног решења које би највећи број посланика овде задовољило.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Желим реч по Пословнику.

Председавајући: Изволите.

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, ви непрекидно у погрешном правцу усмеравате ову расправу. Треба ло би да вратите овај материјал Одбору јер захтев истражног судије уопште не садржи ознаку кривичног дела о коме је реч. О чему ми данас овде расправљамо? Када смо прошли пут имали Фемана, тачно се знало које је кривично дело.

Овде се не зна ни које је кривично дело. Можда је ово кривично дело за које је предвиђено мање од три године затвора. Можда је ово кривично дело за које се може изрећи условна казна. Можда је ово кривично дело где се може изрећи само судска опомена. Уопште немамо означено о ком је кривичном делу реч. Нема помена Кривичног закона.

"Поља смрти" као ново поглавље у историји демократске власти

Маја Гојковић: Председниче, нисте приметили да сам се за реч јавила одмах после ваше дискусије. Интересантно ми је да ви увек полемичете са посланицима који представљају опозиционе странке а никада са посланицима позиције, а тврдите да сте борац и да сте борац за демократију, читавог свог живота.

Чули смо данас интересантне ствари и од посланика Гавриловића, и од посланика Зорана Живковића који се баш не би уклопили у ваше виђење демократије. Има и доста револуционарног виђења овог проблема о коме данас овде расправљамо, од укидања имунитета свих посланика унапред до објективне одговорности свих нас.

Председавајући: Не ради се о укидању него о одрицању.

Маја Гојковић: Извињавам се, добро сам чула, до успостављања објективне одговорности свих нас који смо били носиоци, одређено време, власти у овој држави, без обзира да ли постоји неко кривично дело иза нас или не постоји. То су врло интересантне тезе ко-

Филип Стојановић: ваш проблем је што сте исхитрено притворили, наводно подстрекача, по налогу НАТО-а

је смо чули у овом парламенту, а на које ви нисте реаговали. Ви сте реаговали само на дискусију опозиционог посланика господина Горана Матића. То је доста интересантно.

Невољно морам да се сагласим са великим мислиоцем 21. века о српском народу, господином Владаном Батићем, да је Тито умро и да ми морамо признати ту чињеницу. Али, не могу да се сагласим са његовим делом које сте ви наставили и са његовим размишљањем о правном схватању поретка а то је да ми, као законодавно тело, не би требало да се држимо закона као пијан плота, иако је то и наш садашњи премијер изјавио у новембру прошле године у једној емисији Радио Новог Сада, коју сам случајно чула, да у овим тренуцима не би требало да се држимо закона као пијан плота.

Нисте ви ништа ново, господине Батићу, нити посланици Демократске опозиције Србије, смислили у овим кризним данима у нашој држави. Пре тога су то, такође, смисли-

ли Црвени Кмери који су овако револуционарним путем дошли на власт у њиховој држави. Такође су под плаштом борбе против криминала, корупције елиминисали, прво, некаком фарсом од суђења своје политичке неистомишљенике, па им је то једног дана досадило и онда су одлучили да преки судови узму ствар у своје руке, да ноћу убијају своје политичке неистомишљенике, наравно, без имунитета, без икаквих оптужница, без ове фарсе коју данас спроводимо овде. Тако су настала чувена "поља смрти".

Председавајући: Да ви нећете да тврдите да овде постоје "поља смрти" и Црвени Кмери који владају?!

Маја Гојковић: Не саглашавају са са мнош

Председавајући: Ипак, ја вас поштујем, не мојмо о томе! То може да чује Хашки трибунал па ће направити проблем.

Маја Гојковић: Не, за тај Хашки трибунал још нисам чула. Да ли ће они чути моју дискусију или неће – марим ја.

Желела бих само да обеам посланику Зорану Живковићу да његову препоруку нећу усвојити, да ћу се свакако позвати на посланики имунитет поготову ако будем морала да одговорам по принципу објективне одговорности за то што сам две године била на власти у овој држави. Једна чека да расправљам о мојој политичкој одговорности у овом парламенту. Ја од тога уопште не бежим. Кривичних дела иза мене, сва срећа, нема.

Нећу ништа више да говорим о Црвеним Кмерима.

Владан Батић: (Упадица с места) Може ли о Кохадиторе?

Заштита парламента – прека потреба

Маја Гојковић: Може, наравно, колега, и томе. Можемо да говоримо и о написима у банским новинама "Кохадиторе" о мени.

Важна је чињеница, ово што ћу рећи посланику Живковићу, ви ћете га, наравно, утопорити да ме не вређа, зашто у парламентарним системима свуда у свету постоји посланички имунитет. Не због нас, не због посланика, да бисмо ми били неједнаки пред судом пред правдом него да би се парламент заштитио, да се не би крњила политичка воља грађана који су своју вољу исказали на изборима. Овако, када се одузима један по један имунитет посланицима са лево или са десне стране, не поштује се воља грађана.

Ако ми данас одлучујемо о томе да треба да се одузме имунитет посланицима, треба да знамо да имунитет важи само онолико колико су они заштићени имунитетом односно колико важи трајање овог парламента. Ако је о кривично дело занемарљиво и природно је да ће застарелост настати трајањем овог парламента и да ће они заувек бити заштићени беспредметно је да разговарамо о тако минималним кривичним делима или једном да учествовали у неком извршењу кривичног дела.

Зашто немамо стрпљења да се заврши мандат свима нама па да се суди онда тим људима, да бисмо ми заштитили парламент, а не Маја Гојковић мање-више у овој држави. Ово парламент треба да се заштити.

То сам очекивала, господине председниче, да ћете ви рећи, као борац за демократију и као заштитник овог парламента и свих посланика који смо овде у парламенту.

Ја нећу данас гласати за одузимање посланичког имунитета нашим колегама зато што поштујем овај парламент. Будућност и историја ће показати да ли су они учинили нешто или нису учинили. Заиста немам разлога да браним ако су нешто учинили.

Председавајући: Хвала. Молим вас, немамо реплику!

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Помињала ме је.

Председавајући: Нека вас је помињала. Морате се сада јављати за реплику.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Имам реплику.

Председавајући: Немате реплику.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Дајте ми по Пословнику реч.

Председавајући: Реч има господин Живковић.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Какво је то понашање сада?

Председавајући: Ма, немојте! Какво је то понашање? Прво кажете реплика. Изволите.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Не дате ми реплику, а овде ме посланик упорно назива "икебаном".

Председавајући: Икебана је похвална реч. То је лепо, није ружно. Изволите.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Ако је за вас похвално, за мене није. Икебана нема живота, значи да сам леш.

Председавајући: Хвала лепо.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Молим вас, имам реплику.

Председавајући: Молим вас, није вас назвао икебаном.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Боље да жртвујете два минута. Назвао је целу посланичку групу икебаном.

Председавајући: Молим вас, хоћемо ли сада, ако неко употреби метафору, сваки пут тражити реплике? Само ћете изазвати нове дискусије.

Идеолошко и политичко судство ДОС-а

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, министар Живковић би требало да објасни шта подразумева под икебаном. Не верујем да мисли да смо ми сасушене неке биљке. Шта је онда по његовом мишљењу та политичка икебана? Јесмо ли ми икебана зато што су преврнули и земљу и небо и нису могли да нађу ниједно кривично дело за српске радикале. Јесмо ли због тога икебана?

И овде се министар Живковић много залаже да сви будемо отворени према правосуђу, да се одричемо имунитета, да поштујемо судове итд. Али проблем је овде што ми немамо судова, што код нас влада селективна правда. Неко ко није по вољи моћника, он иде на суд, неко ко је по вољи моћника, свакаква кривична дела су му дозвољена. Сетите се овога Поповића Бебе или ове браће Гурдија итд. из ваше демократске странке. Зашто они не иду на суд?

Још једну ствар. Ево вам овај пример. Врховни суд је потврдио решење Гаше Кнежевића о укидању акцесорног припремног акта. Нема правде ни на Врховном суду. То је нешто што је незабележено и у Титово време. У Титово време лакше је било да се човек преда, него да Врховни суд потврди министрову укидање припремног акта.

Значи, кад би ми имали судове у правом смислу речи, били бисмо за то, нека суд утврди чињенице, нека суди по закону итд. Код нас је судство данас идеолошко и политичко, као што је било у Титово време.

Срђан Николић: Даме и господа, поштовани савезни посланици, ми би овде требало да се понашамо по оној народној: "Ни по бабу ни по стричевима", односно у складу са чојством и јунаштвом.

На једној од прошлих седница ми смо били јединствени у ставу, да господину Николићу не треба одузети посланички имунитет, да тада треба да се држимо извештаја Одбора за мандатно-имунитетска питања. Нисмо улазили у расправу о томе за какво је дело господин оптужен, да ли је тужба приватна, а, такође, нисмо улазили у расправу о томе којој странци припада. То што данас имамо на

дневном реду, треба да поступимо на исти начин и да не дозволимо да се двојици наших колега одузме посланички имунитет.

Ми на то немамо морално право због праксе коју смо и раније имали у раду овог парламента. Због застарелости, за дела за која се терете посланици Зебић и Шаиновић не застаревају, и у оном тренутку када они више не буду чланови овог парламента, односно кад им истекне мандат, у том тренутку ће им истети посланички имунитет и нека се тада води кривични поступак.

Супротна одлука, односно одузимање имунитета значило би у овом случају политичку дискриминацију, реваншизам и хајку на политичке неистомишљенике. Сви добро знамо да се овде ради о двојици посланика из опозиционе странке. Због тога сматрам да не треба одузети имунитет нашим колегама, без обзира што то жели амерички амбасадор Монтгомери.

Вукан Вукосављевић: Даме и господа савезни посланици, што неко рече, по три пута се јављају за ову исту тему, али ја се по овој првој тачки јављам први пут.

За овом говорницом, по овој првој тачки, било је више говорника који су износили сво-

Зоран Живковић се вадити на "не" надлежност када му се поставе конкретна посланичка питања

је вишење и своју аргументацију. У свему томе, наметнула се једна дилема – да ли је ово хајка или не, да ли је ово политички прогон или не? Верујем, а мислим да и многи други верују, да жеља да се дође до истине није политички прогон, већ да је то судски процес.

Међутим, начин на који се све ово спроводи, убеђен сам да јесте политички прогон. Шта је то што ми даје за право да овако тврдим и да овако говорим?

Подсетио бих вас да смо у уторак, на дневном реду имали покушај да се ово питање стави на дневни ред и то питање тада није изгласано. Ви сте брже-боље обновили тај процес. То смо износили и ево нас поново на истом да морамо по хитном поступку о овоме да расправљамо.

Оптужба ових посланика, која је до нас стигла, била је – злоупотреба службеног положаја. То је нешто што је врло широк појам и где може све и свашта да се обухвати под том оптужбом. И сама чињеница да сте дали лицу које је лично мотивисано да води овај посту-

пак, може да значи да је то злоупотреба службеног положаја.

На крају бих се осврнуо на пређашњу изјаву министра Живковића када је помињао икебану, у једном периоду када је групацију Српске радикалне странке назвао "икебаном". Ако је мало боље погледао у овим списима датуме на које се односи оптужница могао је да види да Српска радикална странка у том периоду није била у власти, да је у том периоду са СРС-ом у коалицији била једна ваша чланица ДОС-а, да је то Нова демократија и највероватније се та "икебана" односила на Нову демократију, али је Нова демократија ту коалицију напустила са врло великим и дебелим латицама, да би сада пришла вама и вероватно је и у вашој коалицији наставила да бива "икебана".

Тешко оправдиви налози НАТО-а

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, члан 87. став 4. Устава Савезне Републике Југославије прописује да се против савезног посланика, који се позива на имунитет, не може без одобрења Већа грађана Савезне скупштине, чији је члан, покренути кривични или други поступак у коме се може изрећи казна затвора.

Против Шаиновића и Зебића формално-правно је већ покренут кривични поступак без претходног одобрења овог Већа. У парламентарној пракси до сада није било случајева да се ускрати имунитетска заштита савезним посланицима у смислу става 4. члана 87. Устава Савезне Републике Југославије, с обзиром да се они не гоне у смислу става 3. члана 87. Устава Савезне Републике Југославије, јер нису затечени у вршењу кривичних дела, нити постоји наша обавеза да им ускратимо имунитетску заштиту.

Драга господа, ваш велики проблем је што сте брзопретворили, наводно подстрекача, ради 50 милиона долара, а по налогу НАТО-а, да не можете више ничим да оправдате притвор подстрекача, а да су истовремено на слободи лица за која се сумња да су извршила кривична дела.

До сада је посланицима пружена имунитетска заштита. Са том праксом треба наставити. За ова дела рок застаривања је дужи од 4 године. Када Шаиновићу и Зебићу престане мандат они ће и даље бити под сумњом и можете их извести на кривичну одговорност.

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, веома је важно да ми све тачке дневног реда данас апсолвирамо. Цело пре подне сте нас убеђивали колико је све ово хитно. Ја вас обавештавам да сте успели да нас убедите.

Пошто је све ово хитно, ми инсистирамо да се обавезно данас расправља о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о рачуноводству, јер ако закаснимо пет-шест дана, настаће несagleдиве штетне последице о којима је говорио министар Пешић.

Ми инсистирамо да се данас расправља о Предлогу закона о спречавању пражња новца. Ту ће наступити још штетније последице, ако данас не усвојимо тај закон. Ако чекамо још 5-6 дана ко зна шта ће се све још ту десити. Доћи ће цела држава у опасност.

Ми, српски радикали, прихватили смо све ваше аргументе и сад вас молимо да останемо, да до краја све ово завршимо у овој конструктивној, лепој, радној атмосфери – за коју вам гарантујемо да ће до краја и остати таква.

Непостојање кворума и телевизијских преноса, озбиљан атак Савезног парламента

Даме и господа савезни посланици, предлажем, пре него што наставим ра-

справу по дневном реду, да донесемо једну процедуралну одлуку и једну процедуралну констатацију.

Прво, да донесемо процедуралну одлуку да сада није 11 часова и 35 минута, него да је сада тачно 11 часова и да следимо на тај начин господина Мићуновића, који нас је пријатно својевремено обрадовао једним оваквим предлогом. Сад је дошло време да он тај предлог спроведе и у дело.

Предлажем да Веће грађана Савезне скупштине констатује да је агилношћу председника Већа, господина Мићуновића, обезбеђен директан телевизијски пренос и да се тај директни телевизијски пренос већ сасвим нормално одвија, да је цела нација веома задовољна што је то постигнуто, јер народ се уплашио да више неће бити тих преноса. Као што видимо, данас имамо директан телевизијски пренос, заслугом председника нашег Већа.

Признање немоћи председника Већа грађана

Председавајући: Хвала господину Шешељу. Он ми није дозволио да кажем, јер жури са овим интервенцијама.

Прво, да се извинимо што седница почиње нешто касније. Ја сам обишао све посланичке клубове. Нажалост, нисмо имали кворум у 11 сати. Према томе, ја сам иначе овде у Скупштини био у 9 сати и 30 минута. Хтео сам да се извиним посланицима, а истовремено да их упозорим да сви долазе на време у 11 сати, како бисмо имали кворум и радили на време, јер иначе кришимо Пословник. Седнице почињу у 11 сати. Господин Шешељ је у праву. Није сада, наравно, 11 сати, него 11,35. По Пословнику радимо од 11 сати. Дакле, нећемо о томе гласати. Одмах признајем да је Пословник прекршен, али не мојом кривицом, него вас као посланика. То је један проблем.

Друга ствар, ја сам чинио и даље наполе, међутим, Скупштина Србије траје и докле год се то тамо не заврши, рекли су ми у телевизији да они нису у стању да то учине. Ја ћу и даље интервенисати, али морам да вам кажем да сам немоћан у том погледу. Када заседа Скупштина Србије, онда не могу да преносе заседања овде. Али, надајем се да ћемо то питање, чим се та седница заврши, решити на нивоу даље. Изволите.

Др Војислав Шешељ: Господе савезни посланици, очигледно има грдних проблема на релацији између федерације и Републике Србије, и није могуће постићи оно на шта нас Пословник обавезује – директне телевизијске преносе, које би вршила Радио-телевизија Србије, као што није могуће постићи директне телевизијске преносе које би обављала Телевизија Црне Горе. Али, федерација има своју телевизију, канал ЈУ-инфо, канал-вести и тај канал ЈУ-инфо би могао сасвим комотно да врши директне телевизијске преносе заседања Савезне скупштине. То би било примереније, исправније. Скоро на целој територији Савезне Републике Југославије ти преноси би били доступни грађанима, јер ми не можемо да молимо. Ми треба да одлучимо и да спроведемо.

Не можемо да одлучимо и спроведемо тако што бисмо обавезали РТС, али можемо да одлучимо и спроведемо тако што бисмо обавезали ЈУ-инфо. Ако они немају техничке могућности, могу да позајме потребну опрему на дан заседања Савезне скупштине, или да купе ту опрему. Знате, за многе бесмислене ствари се троше велике суме новца, а ово не

би била нека нарочито велика ставка и то би могло врло брзо да се уради.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о спољнотрговинском пословању

Др Војислав Шешељ: Није тачно да су ови закони повезани да може да се води јединствена начелна расправа, бар не први у односу на ова два. У првом је реч о увозно-извозним квотама, а друга два се тичу царинске тарифе. Ми желимо посебно да расправљамо о тим законима. Друга два закона ако повежете није тако страшно. Овај први мора посебно да се разматра.

Председавајући: Чули сте и овај предлог. Још једно објашњење у вези овога. Када се будемо изјашњавали у начелу, онда ћемо се о сваком закону изјашњавати посебно. Ово је чисто због уштеде времена, а и да би се боље сагледала расправа. Према томе, отварај претрес у начелу.

Економска политика Савезне владе у дослуху са Републичком владом

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, очигледно је да се царинска и укупна економска политика Савезне владе одвија у дослуху са економском политиком Владе Републике Србије. И заједничка последица њиховог деловања је уништење домаће производње и отварање наше земље за скоро потпуно несметан прилив стране робе.

Паралелно са одвијањем овог заседања Савезне скупштине, одвија се маратонско заседање Скупштине Републике Србије, где су донети нови порески закони, повећане пореске стопе и прошириван круг пореских основица.

У условима када ми имамо пад индустријске производње, мислим да је већ за прва три месеца ове године око 6% тај пад. Можда више, мање не.

Др Миролуб Лабус: Постоје подаци, пад је 0,8%.

Др Војислав Шешељ: Добро Лабусе, то можемо после да расправимо. Пад од 0,8%, то је сад нешто ново за мене. Ја оперишем подацима од 6%. Али, то је већ ствар шминкања одговарајућих државних институција, које се тиме баве.

Ми имамо пад индустријске производње и у условима пада индустријске производње, ниједна умна влада неће приступити либерализацији увоза. У условима пада индустријске производње домаћа производња се штити повећањем царинских стопа, а не њиховим смањивањем. То је ваљда абеледа економске политике у протеклих 200 година. Не знам ниједну земљу која је излечила унутрашњи пад индустријске производње либерализацијом увоза. Не може наравно, ни забрана увоза да буде крајње ефикасно средство, али у сваком случају повећањем царинских стопа се побољшавају услови за оздрављење унутрашње индустрије.

У првом законском пројекту имамо предвиђено увођење извозних квота за домаћу робу. Очигледно је да се ради о пшеници, кукурузу и сличној роби. У једној одредби се каже да се те квоте додељују. Онда то више нису квоте, него контингенти. Слажем се са једног теоријског аспекта, може се говорити да су квота и контингент идентичан појам зависно како их и ко обрађује, како их ко дефинише и како их ко примењује.

У овом случају Влада је пропустила да учини нешто што је био проблем ранијих година, да укине ову доделу квота и у оним годинама кад се може извозити стратешка пољопривредна роба, да се иде на евидентирање извоза и кад се достигне одговарајућа квота тог извоза, једноставно да се саопшти, е, више пшеница не може да се извози, за ову годину је извезено онолико колико се могло.

Уништење домаће производње – несметан прилив стране робе

Овде ће се додељивати квота, претпостављам, извозницима. Имаћемо операционе фирме које су протежиране од стране власти и које ће добијати дозволу да извезу. Обично су то фирме које се не баве производњом. Онај ко се бави производњом пшенице или кукуруза тешко је добијао дозволу да извезе, али је веома лако добијао дозволу да извезе онај ко се није бавио том производњом, али је имао уплива у надлежним органима власти. Овога пута је било шанси да ви то исправите, да промените. Нажалост, ту шансу нисте искористили.

СПС, Г-17 клуб и ДОС: власт безаконја и лакших обешања

Код царинских тарифа постоји у теорији један принцип. Тамо где се иде на вишу царинску стопу од 30% долази до чешићег и масовнијег избегавања, плаћања царине, долази до шверца. Изнад 30% се већ исплати шверц, јер повећава сигурност онога ко шверцује да претрпи у одређеном проценту ризик од откривања тог шверца и пада шверцоване робе у руке надлежних државних органа.

Дакле, не бих са теоријског аспекта имао ништа против одредбе о максималној царини од 30%, да ми живимо у условима једне земље стабилне привреде, нормалних економских околности живота грађана. Међутим, ми имамо потпуно разорену привреду и тако разорена привреда не може да поднесе генерално максималну царинску стопу од 30%. Постоји читав низ производа по којима ће домаћа производња бити потпуно уништена. Ако остане 30% царинска стопа за увоз вина и других алкохолних пића, ми можемо потпуно да затворимо домаћу производњу. Тамо где је царинска стопа 30% на увоз вискија, ми немамо шта да тражимо са нашим домаћим ракијама.

Дакле, у изузетним случајевима требало је задржати много вишу царинску стопу. На пример, код алкохолних пића. Не могу да схватим како може царинска стопа на увоз новинске хартије да буде један посто, а за увоз дечијих пелена 10 посто, ако ме сећање добро служи, не могу бројке баш тако добро да памтим. Ваљда је требало да буде обрнуто. Имамо домаћу фабрику хартије, која, када би радила пуним капацитетом, може потпуно да задовољи домаће тржиште, чак још када би јој се са грбаче скинули паразити који су раније постојали, попут Компаније "Политика" која је добијала папир у пола цене. Када би домаћа фабрика хартије на нашем тржишту продавала папир по просечној цени, на пример за новинску хартију око хиљаду марака за тону, могла би све домаће потребе да задовољи и имала би веома успешну производњу и имала би веома добар профит.

Међутим, нико до сада ништа значајније није учинио, а било је покушаја. Знате, увек се пред Компанијом "Политика" одустајало, сва су врата била затворена, то је био апсолутни забран. "Матроз" је упропастило лиферирање папира у пола цене "Политики". Ако тога нема, ми имамо домаћу производњу. Зашто да на увозну хартију буде царинска тарифа само један проценат? У овом случају то је необјашњиво.

Ми имамо царинску тарифу за дечију храну 20%, а имамо царинске стопе за многе врсте хране само 1%. Царину од 1% не бих ни где прописивао док ми не будемо у условима који су приближни најнеразвијенијим чланицама Европске уније. Нема никаквог разлога да се то ради.

Имамо општу стопу пореза на промет 20% и имамо царинске стопе за многе врсте хране само 1%. Царину од 1% не бих ни где прописивао док ми не будемо у условима који су приближни најнеразвијенијим чланицама Европске уније. Нема никаквог разлога да се то ради.

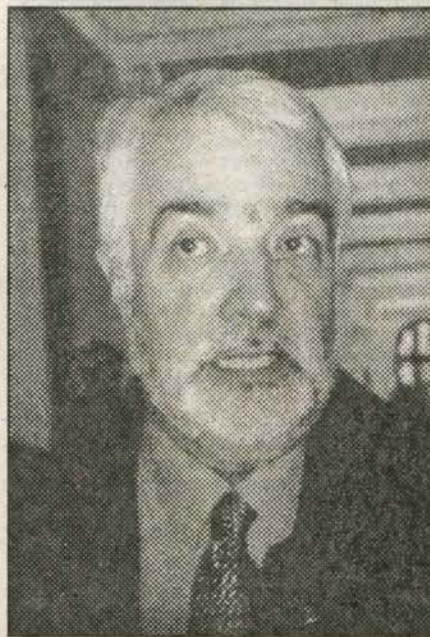
Имамо општу стопу пореза на промет 20% и имамо царинске тарифе од 1% за робу која се и код нас производи, можда

не у довољним количинама. То није логично. На тај начин је наша роба, домаћа роба неравноправна у односу на увозну робу, поготово када је реч о храни.

Прихватио бих да најнижа царинска стопа буде на увоз јужног воћа, али ништа друго. Ми не можемо домаћу производњу меса заштитити ниском царинском стопом у односу на аргентинско месо. Аргентинско месо ће, и када се плати та царинска стопа, бити јефтиније од нашег меса.

Сумњиви интереси власти

Да ли је наш интерес да имамо то нешто јефтиније аргентинско месо и после плаћања ове ниске царинске стопе од домаће производње по цену потпуног уништења домаће производње? Аргентинско говеће месо увек ће бити конкурентније на слободном тржишту од домаће производње, више ће се исплатити увозицима и превоз, и транспортни трошкови преко Атлантика, и све оно

Мирољуб Лабус, потпредседник Савезне владе, биће запамћен по композицији сунуврата потенцијала тржишта сопствене земље

што овде треба да се плати, складиштење, плаћање ове ниске царинске стопе и опет ће бити конкурентније у односу на домаћу производњу меса.

Ми не можемо одређивати субвенције за домаћу пољопривредну производњу. Видимо да је Републичка влада чак одустала од субвенција за производњу млека, што се раније никада нико није усудио да уради.

Гледали смо пре неколико вечери господина Зорана Ђинђића на телевизији, господине Лабус, он је председник ваше партије. Немојте тако. Кажете да није тачно. Значи, лаже Ђинђић. Шта је сада то? Ђинђић је рекао да више неће моћи да се субвенционисне млеко. То је било пре два-три дана на телевизији.

Ми имамо сада, за наше услове, високу цену млека. Домаћи произвођачи не могу да продају сву своју производњу. Отприлике, 20 посто млека које се код нас произведе, не може да се прода. Наравно, њих треба натерати да смање це-

ну млека, али не тако што ћете наше тржиште преплавити са одређеном количином увозног млека. Или, уђите са одређеном количином да виде како изгледа то страни јефтиније млеко, али не са оноликом количином која ће их убити.

Наш шећер не може никада бити конкурентан на страном тржишту. Код нас ће производња шећера бити скупља него производња кубанског шећера. Код нас не може шећер да се произведе по оној цени по којој се произведе кубански шећер од трске. То је немогуће. Имамо интерес да сачувамо производњу шећера. Морате га заштитити много већом царинском стопом или морате одредити одређену квоту колико сваке године може да се увезе шећера да би онај домаћи могао да се прода.

Има и читав низ других примера. Наша кожна индустрија ће бити потпуно упропаћена ако примените овакве царинске стопе и ако се додатно примене овакви порези које је прописала Републичка скупштина на предлог Републичке владе.

Немамо шта да тражимо у производњи текстила. Оно што је најопасније, то је ова пројекција слободног тржишта или бесцаринске зоне у југоисточној Европи. То није оно што нама одговара, још ако нам ту придодују Словенију, има и о томе говора, а само ви климајте главом, а то није немогуће, чак то може бити услов Словенији за многе друге ствари. Али, и из Хрватске можемо бити преплављени разним врстама робе која ће уништити домаћу производњу.

Знамо у каквом је неравноправном положају пола века била Србија у односу на Словенију и Хрватску. Србија је била тржиште за софистициране индустријске производе из Словеније и Хрватске и била је тржиште где су они буд зашто могли да купују разноврне сировине, пре свега, из домена пољопривредне производње. То ће нам се опет десити.

Имамо другу шансу. Морамо ићи на максималне царинске стопе, наравно, тиме не бих доводио у питање чланство у ГАТТ-у, дакле, у оном распону који прописи и регуле ГАТТ-а дозвољавају, на максималне царинске стопе за храну, за алкохолна пића.

Гушење домаће дуванске индустрије

Видите, и за цигарете је сувише ниска царинска стопа. Ми данас на домаћем тржишту скоро да не можемо да нађемо цигарете са акцизном маркицом. Покушајте и на београдским улицама, киосцима, било где, да купите цигарете, погледајте у ком проценту ће то бити паклице са акцизном маркицом.

Код нас је мафија од 5. октобра прошле године апсолутно преузела трговину цигаретама. И раније је мафија ту харала, али у овој мери није. Сад је то више него икада. Цигарете служе свим земљама у свету да попуне свој буџет – нафта, бензин, цигарете, алкохолна пића.

Нико се неће љутити ако је царинска стопа 200 посто за виски. Зашто? Кома то изазива проблем? Зашто не би за сва алкохолна пића била веома висока царинска стопа до оне мере када више нико није стимулисан да било шта увози ка-

да је реч о алкохолним пићима? Не можемо због неких међународних обавеза да донесемо забрану увоза алкохолних пића. Али, можемо високим царинским стопама да то апсолутно дестимулишемо да никоме то не пада на памет. Ко путује у иностранство, понесе боцу две вискија и то је све. У неким другим временима виски је био реткост. Сада, где год погледате, само се виски пије. Зашто бисмо то радили?

Зашто бисмо сада у старту угушили могућности даљег развоја домаће дуванске индустрије? Видимо да има фирми које су заинтересоване да у Крагујевцу отворе фабрику цигарета, дувана.

У протекле две године мерама Владе Србије је живнула производња домаћег дувана, чак у Срему где се раније готово никада није ни сејао дуван, у Подрињу такође, у околини Љубовије било је доста засејаног домаћег дувана. Зашто бисмо ту шансу испуштали?

Друго, имамо велику развојну шансу у овом споразуму о слободној трговини са Русијом, а који смо на прошлој седници Већа ратификовали.

Ми морамо заштитити домаће тржиште, јер ће то бити стимуланс страним инвеститорима. Ако домаће тржиште не заштитимо од неконтролисаног увоза аутомобила, никад нећете наћи партнера за "Заставу". Никад нећете моћи иоле рационално да удомите "Заставу". Никад се неће опоравити "Електронска индустрија". Изгубићемо тржиште и за "Слободу". Чачак којим је тако суверено владала. Имала је изванредну производњу до бомбардовања. Она се опоравила после бомбардовања.

Уговор са Русијом шанса и за друге инвеститоре

Онај ко инвестира код нас у производњу индустријских производа, пошто је то наш домаћи производ, има сутра отворено тржиште у Русији. То ће бити његов мотив. Наше тржиште је сувише мало да би он због тога овде инвестирао велике суме новца. Али, ова шанса коју нам је пружио овај уговор са Русијом за несметано пласирање домаћих производа може бити стимуланс и за Немце, Французе и Италијане да овде крену са отварањем фабрика, производњом индустријских производа који ће се без царинских ограничења пласирати у Русију. То је мотив више да имамо веће царинске баријере.

Зато мислим да би Савезна влада требала да повуче ове законске пројекте, да мало више о њима размисли, мало паметније, да чак мало запита и људе који знају боље од владиних стручњака, експерата, министара, председника, потпредседника. Таквих има много у Српској радикалној странци. Не би вам то било згорега и да се изађе са озбиљнијим Законом о царинској тарифи, да се на паметнији начин заштити домаће тржиште, пре свега пољопривредна производња, текстилна индустрија, кожна индустрија, индустрија беле технике, на крају крајева. Некада смо имали солидну домаћу производњу, можемо је обновити уколико заштитимо домаћу индустрију. Имаћемо шансу да станемо у ред економски средње развијених земаља и решимо социјалне проблеме.

Овако, постаћемо тржиште за страну робу на коме нико неће бити заинтересован да инвестира, а код нас ће се продавати роба за онај новац који постигне од наших гастарбајтера или исељеника и за пролају голх сировина. Ми ћемо располагати само тим новцем и ничим више.

Закон са ограниченим дејством

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, предлагач закона у понуђеним изменама и допунама покушава да у складу са својим предизборним обећањима уреди односе, мада је боље да те односе уреди у целости и комплетно новим законом. Предлагач се определио да изменама и допунама поправи један закон који је до пре неколико месеци називао наказним прописом.

Судећи ко представља Савезну владу, када је у питању овај предлог закона, очекивао сам нов закон усаглашен са принципима и стандардима Светске трговинске организације. Изгледа да ће за те промене тек да дође неко ново време, а да се то време приближава доказује најва да ће у Црној Гори "Т-17 плус" да преузме власт у лику и делу предложеног будућег премијера Владе Црне Горе, господина Вукотића. Тада ће огранак испостава Међународног монетарног фонда код нас, звани "Т-17 плус", имати пуну контролу над свим економским токовима у Савезној Републици Југославији.

Вукотић, као оснивач "Т-17 плус", биће највиши функционер те организације и тек тада ће спољнотрговинско пословање уредити како треба. Дакле, овај закон ће имати ограничено дејство.

Прво, треба да обузда и смири Зорана Ђинђића да својим уредбама не отима надлежност и овлашћења Савезне државе. Дакле, геовити јасно стављају до знања Зорану Ђинђићу да им се не меша у овлашћења.

Председавајући: Молим, о предмету. Молим вас, да одржимо један фини тон који смо имали.

Филип Стојановић: Ђинђићеве уредбе нису оно што је ДОС обећао грађанима, да је ДОС обећао успостављање Ђинђићевог монопола над прометом са иностранством, нико не би гласао за изборну листу "ДОС - др Војислав Коштуница". То ДОС добро зна, па је зато потребно да се законом обузда Ђинђић да предизборна обећања не би постала гола лаж.

Друго, овим законом јасно се ставља до знања да ће ДОС после ових измена преузети овлашћења у погледу спољнотрговинског пословања на целој територији СРЈ. То што сада Ђукановић не признаје постојање СРЈ, то је тренутни проблем. ДОС је обећао да када освоји власт, да ће тај проблем нестати. Тренутно, већ осам месеци тај проблем постоји, али ће се решити и само је питање дана када ће Црна Гора да прогласи независност и онда неће бити проблема, јер неће ни постојати СРЈ. Ако Ђинђић са пријатељем и заштитником Ђукановићем не реши тај проблем, онда будите сигурни да то неће поћи за руком ником.

Овим законом савезна држава враћа своје надлежности и на територији Косова и Метохије, и то квалитетније, не преко Ђинђића, већ директно, преко Лабуца уз помоћ УНМИК-а и његове царинске контроле. Дакле, овај предлог закона је урађен по налогу и захтеву УНМИК-а. Уосталом, Хекеруп се запрепастио када је чуо да Срби бојкотирају успостављање царина на административној граници Косова и Метохије. Па, то је договорено у разговору са Коштуницом и Ђинђићем. Нисам сигуран да је ДОС обезбедио претходну сагласност за овај предлог закона од Чанка. Он тражи апсолутну аутономију, а овај закон му није по вољи јер није предвиђено да дозволе за спољнотрговински промет дају органи АП Војводине.

Највећи недостатак овог предлога закона је што је Савезна скупштина по систему - на часну реч, даје Савезној влади универзално овлашћење да прописује и поступај одобравања квота, односно о додели квота. Ми нема-

мо то овлашћење да законом пренесемо право Савезној влади. У овом предлогу закона мора, бар у неколико чланова, да се пропишу услови, критеријуми и посебне одредбе поступку на основу којих Савезна влада надлежно министарства треба да поступају односно да реализују своју извршну функцију.

Закон - увертира за нове сукобе међу чланицама Федерације

Предложеним законом Савезна влада узима све што може бити разлог нових сукоба на релацији републике чланице - Савезна држава.

Предлог закона не садржи ниједну одредбу на основу које би се могло закључити о којој робу се односи режим квоте у извозу. Апсолутно право у одређивању робе која ће бити на режиму квота у извозу не смемо дати Савезној влади. Систем квота је облик квалитативног ограничења промета и због слативних мера треба бити познат. Не може се из образложена Предлога закона закључити која ће роба бити на том режиму. Квоте у извозу се уводе ради успостављања новог ДОС-овог монопола. Пошто ће овај закон бити усвојен због интересно повезане скупштинске већине, предлагачем да се одмах формира анкетни одбор који ће испитивати и контролисати спровођење овог закона. Званичницима не могу да верујем.

У царини је Ђеговић, потпредседник Владе, бивши друг Лабуца, а истеран је из Републике владе Вук, који је морао да се бори против државног криминала.

Уосталом, и Веселиновић пре неки дан рекао је неко преко увоза компоненти за производњу вештачког ђубрива хтео да финансира изборну кампању у Црној Гори. Па, како да да вам верујемо?

Ако усвојите овај предлог закона, онда можете одмах да формирате и анкетни одбор, противтежу, новим политичким и економским монополама изборне листе "ДОС - др Војислав Коштуница".

Катаклизма привреде у најважнијим

Вукотић Вукосављевић: Даме и господари посланици, имамо овде три закона који су уско повезани и имали смо образлагача потпредседника Владе, који је изнео повод за разлог доношења та три закона. Из тог образлагача представника Владе могли смо закључити да су били питани, да су вођени разговори са свим могућим релевантним функционерима у овој држави и да су на основу тих разговора, тих размисљања и мишљења, доношени неки "идеални закони" који ће имати успеха и који ће помоћи нашој привреди.

Међутим, када се мало детаљније зађе у ове законе, када се мало детаљније прегледају, прочитају, долази се до неких противречности. Које су то противречности? Прво, најважније је тако мислим, овде не сматра да ми треба да сарађујемо са међународном заједницом поводом ових питања. Треба сарађивати, треба разговарати и треба ускладити ове законе и норме у оквиру међународне заједнице. Али, да ли треба оволико спустити, не кажем, ове квоте, већ да кажем, бројке о царинске тарифе, које једноставно дозвољавају да одређена роба, слободно могу тако кажем, некавалитетна роба из иностранства врло лако може да доспе на наше тржиште као таква под тим и таквим условима да и бољу прођу на нашем тржишту од наше робе.

До чега тиме долазимо? Долазимо до тога да нашу привреду доводимо у један невољан положај, а самим тим, знајући да у каквом нам је стању привреда, врло је лако закључити да ћемо привреду довести до стања да више и нема опоравка. Ако не дође до опоравка, онда се намеће питање једино да дају и бесцене. Онда се већ може претпоставити ко би ушао са тим новцем и ко би куповао такву привреду. Питање је сада да ли би уопште могла продати та и таква привреда.

Кад је у питању први закон од ова три, Предлог закона о изменама и допунама Закон

спољнотрговинском пословању, ја бих указао на неке недостатке којих овде има, не наравно на све, као, на пример, што је надлежност увоза нафте и нафтних деривата. Јер, ми имамо случај да је ту надлежност преузела Републичка влада. Раније је та надлежност била дата одређеним лицима, знамо како је то пролазило, па се сад поставља питање да ли ће Републичка влада и даље задржати ту надлежност, или ће, пак, пошто је она преузела ту обавезу, моћи да неке, опет таквом лицу, неком физичком лицу дозволи, или како хоћете да назовемо то, да увози нафту и да се са тим нафтним дериватима дешава то што се раније дешавало.

Даље, поводом овог закона мислим да већ имамо напоменути заштиту, недовољну заштиту домаће производње. То сам напоменуо.

Ја ћу покушати једним примером да образложим, мада би то могло да се образложи са много више примера. Кад је у питању аутомобилска индустрија, имамо пример "Црвене заставе" у Крагујевцу, која је своју производњу заснивала на партнерству са страном индустријом ИВЕКО.

Мало пре смо помињали ФАП, који је своју производњу заснивао са "Мерцедесом" и ако идемо са оваквим царинским стопама, и са овим што се десило са увозом половних аутомобила, кад је то дозвољено на овакав начин, долазимо у ситуацију да те фирме и фабрике јако тежко послују, а након свега овога – још отежаније послују и стварају одређени доходак.

У ранијем периоду имали смо да је "Црвена застава" пласирала око три до три хиљаде и 300 аутомобила на тржишту. Шта имамо сада, у овом тренутку? Имамо ситуацију да је "Црвена застава" једва успела да пласира неких 500 аутомобила на тржиште. Морам да признам да је разлика огромна и врло неповољна по нас. Када бисмо могли да упоредимо колико је увезено у овом истом периоду половних аутомобила, онда би то упоређење и тај податак (када бисмо могли да дођемо до њега, ја нисам успео) тек дало прави увид шта се и како дешава.

О ФАП-у са подацима не бих излазио, јер је један од претходника то врло лепо образложио, али бих овде навео један податак – да та два произвођача аутомобила не живе само за себе и не производе само за себе, не производе сами. У материјалу који смо добили имамо један низ фабрика које послују са поменутим фабрикама. Имамо 15 или 20 фабрика које раде у кооперацији са њима. Шта то значи? Значи да смо и те радне организације и те фабрике довели у један врло незгодан положај.

Даље, да ипак у овој држави није обављен комплетан разговор са свим могућим факторима који у овом домену нешто значе, говори и овај велики број поднешених амандмана. Имамо једну нову ситуацију да је Одбор за економске односе с иностранством повукао практично и своје амандмане које је дао, а да је, једноставно, подржао само амандмане Владе која је, такође, у овом периоду, од претходног заседанја до сада, ипак увела неке новине путем тих амандмана.

Усклађивање са ЕЗ по губеру становништва

На крају, рекао бих да је неко од мојих претходника овде поменуо да ће привреда још теже да ради због губитка кадрова, и то на два начина: одлазак у иностранство (са тим се губитком слажем) и због преласка у приватни сектор. Лично мислим да у овом случају нема губитка кадрова. Ти кадрови су овде, у овој земљи, да ли они радили у приватном или друштвеном сектору, ту су, а своју стручност показују тамо где имају веће могућности.

Дакле, у том смислу, закони које доносимо представљају хармонизацију законодавства и наравно да они представљају само један корак у низу такве хармонизације коју очекујемо и у области анти-дампинг понашања, као и у области стандарда, контроле и атеста код увоза, дакле, ванцаринских заштита нашег тржишта, и у области стимулација, и

извозника, па и пољопривреде, о чему је овде говорено. Значи, на исти онај начин на који се то ради у земљама Европске заједнице, а наш је циљ да postanемо члан Европске заједнице, на исти такав начин ће (ја то очекујем, а Влада ће то свакако урадити, јер је то и део нашег изборног обећања) понудити и законске пројекте који ће решити ову материју и на такав начин ћемо створити укупан оквир који ће заштитити нашу привреду, али не тако да од нашег тржишта прави нетржишну економију и дириговано тржиште, него управо на начин који се у овој земљи покушава да спроведе последњих 60 година, а никад се није успело. Дакле, на начин да коначно добијемо право, модерно, европско, слободно тржиште.

Стратешки циљ је циљ који треба да буде остварен у периоду од 10 година пред нама, и у том смислу наравно да није могуће одједном донети све законе који ће ово обезбедити, него је потребно ићи по једном реду, по реду приоритета, и доносити законе који ће омогућити остваривање оваког стратешког циља. У том смислу, ја сам сагласан и са процедуром која је изабрана, и са редом по коме се доносе закони и сматрам да су ови закони били први на реду и да их треба подржати, јер иду у правом правцу.

Председавајући Већа бих дао предлог да по ред ове паузе за ручак, коју имамо од 14 до 15 часова, уведемо још једну паузу за читање новина, па, кад један број посланика ишчита те новине, да онда узме учешће у расправи. Јер, кад погледате по сали, видите да један добар број посланика уопште није у сали, да ли зато што их не интересује ово о чему се расправља, да ли из незнања, па су ту само да би били машина за изгласавање, а један други део посланика, који су из ваше коалиције, уопште није заинтересован за дешавања овде у Србији, а ови закони могу да се примењују само на територији Србије, не и на територији Црне Горе, па зашто би сад они у томе уопште и учествовали?

Председавајући: Ја вас молим за толеранцију да бисмо ову начелну расправу завршили. Дао бих реч потпредседнику.

Др Војислав Шешељ: (Упадница с места) Само да ја кажем нешто пре потпредседника.

Председавајући: Господине Шешељ, ја бих вас молио за толеранцију, што се тиче дужине излагања.

Г-17 сумња у Коштуничино поштење: где је 1.700.000 швајцарских франака

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, желим само да пружим прилику потпредседнику Лабусу да дуже говори овде, да има нешто да одговара.

Пошто је он негирао моје тврдње да се у штампи најављује нова девалвација, то нису тврдње штампе, него тврдње високих државних функционера, на пример министра финансија Србије Ђелића, на насловној страни данашњег "Блица".

Он најављује постепену корекцију курса марке. Е, сад, можда нисам у праву, можда је ревалвација динара, можда марка пада у односу на динар. Јер, ми овде имамо искуство да је и марка девалвирала у односу на своју некадашњу куповну моћ. Данас са 100 марака можете купити скоро двоструко мање робе него у августу прошле године. Код нас је марка изгубила вредност овим стампедом цена, на пример електричне енергије која је поскупела неколико пута. Ја сам добио за април рачун да платим 6.000 динара електричну енергију.

Немам велику кућу, него сте четири пута поскупели струју. Кућа ми је остала иста, али је струја четири пута скочила. Откад сте видошли на власт, ја кућу нисам повећао ни за квадратни сантиметар.

Председавајући: Пре је струја била јефтина.

Потпредседник Лабус полаже рачун

Др Војислав Шешељ: Није била чабе, била је поприлично скупа, сада је четири пута скупља.

Било би добро да се по овом питању потпредседник Лабус изјасни, пошто претпостављам да је један од најкомпетентнијих личности за тако нешто.

Друго, добро би било да он објасни како мисли да примењује Закон о царинским тарифама, да ли опет само на подручју Србије или на подручју целе Савезне Републике Југославије.

Добро би било да се разјасни ова трансакција са вештачким ђубривом.

Веселинова гледам да увребама, док сам за говорницом, да је овде, да покренем то питање. Али, кад год ја за говорницу, он негде побегне. Дакле, да се види шта је било са вештачким ђубривом, да ли је истина да је финансирана кампања Социјалистичке народне партије Црне Горе.

Не питам ја вас, него да то објасни Драган Веселинов, који је изашао са том тврдњом. Ја не бих ни знао овог пута како се финансираше. Ја знам за оно раније, али то ће доћи на талет, ваљда неће сада Шаиновић и Зебић да ћуте како су вас финансирани од расцепа са Милом Ђукановићем. Ваљда ће овде бити све јавно, разгнута.

Мислим да би било добро да се потпредседник Савезне владе, господин Лабус, изјасни да ли је смисао овог закона о новим царинским тарифама да се наше тржиште до краја преплави страном робом и да се дефинитивно уништи домаћа производња, да он овде каже која ће домаћа фабрика моћи нормално да послује, која има шансу за опоравак, која има шансу да оствари профит, ако наше тржиште буде преплавлено страном робом по овим новим царинским тарифама.

ма? Да ли "Застава" има шансу, да ли Електронска индустрија, да ли "Слобода" из Чачка, да ли било која од фабрика и од оних које су десенију тешки губиташи, привредни болесници, а и од оних које су до сада успешно пословале, дакле, да ли имају шансу да остану након оваквих царинских стопа?

Председавајући: Дајем реч потпредседнику Јабусу.

Др Војислав Шешел: (Упадица с мес-та) Сада је 14 часова, после паузе.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о спољно трговинском пословању

Др Војислав Шешел: Даме и господо, Мирољуб Јабус је мало пре признао да члан 2. овог закона није формулисан како треба. Али, то изискује амандман Владе, пре него што изгласамо закон у целости, да се тај члан промени. Зашто? Став 2. члан 13. измењеног члана 13. у оквиру члана 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о трговинском пословању је јасан, толико јасан да је очигледно да не може никако да се примени овакво тумачење како је Мирољуб Јабус понудио Савезној скупштини.

У том ставу пише: "Савезна влада прописује услове, критеријуме и поступак одобравања квота". То је у реду. Значи, одређује се квота на три месеца. У току ова три месеца може толико пшенице, толико кукуруза да се извезе.

Други део реченице, после запете, "на основу којих надлежни савезни орган издаје решење о додели квота". Кома се квота додељује? Квота се одређује а не додељује се. Контигент се додељује. Не може квота да се додели. Квота је општа за све извознике. Сад је требало рећи по ком праву првенства ће одређивати ти извозници, хоће ли то Савезна влада да распише, да објави оглас, да обавести па ће се они јављати, па по одређеним критеријумима имају право да се јављају. То је све у реду у првом делу реченице. Али, други део не може уопште да остане. Не може квота да се додељује, него влада може да каже тај, тај и тај испуњава услове да учествује у реализацији одређене квоте, тај, тај и тај не испуњава услове.

Нерешив проблем

Пошто извозника има обично већи број, правна или физичка лица, ко је тај ко ће пресуђивати колико ко може да извезе. Квота подразумева право првенства на основу појављивања на државној граници, ко се први сети, ко има спремну пшеницу, утовари и шлепере и крене. Тамо би се вршила евиденција, компјутерски обрађивала, тако да би сви гранични прелазни били јединствени. Који је то надлежни савезни орган који ће издавати решење о додели квота, ако се квота не додељује? Решење је управни акт. Решење подразумева и право жалбе и позива судској инстанци и на коначно решење овде постоји могућност тужбе савезног суда, пошто је реч о савезном нивоу власти. Примењује се Закон о општем управном поступку. Онај ко је ово писао ништа од тога није имао у виду. Уместо да влада само одреди квоту и прописује критеријуме, што

јесте вршење управне власти, али није онакво вршење управне власти где се доносе управни акти. Сваки управни акт се доноси по одређеној процедури и може се оспоравати по одређеној процедури.

Како мислите тај проблем да решите? Ја мислим да је он нерешив и да ви због тога овај члан морате да мењате. И, кад други пут пишете законске пројекте, нека се неки правник консултује.

Из овога је јасно која је ваша жеља, шта је ваш циљ, али ваша жеља и ваш циљ нису адекватно правнички формулисани, и ви сами стварате овде проблеме у пракси при примени права, јер онај ко право буде примењивао, пре свега ће гледати текст правне норме, а тек онда размишљати о вашој жељи и вашем хтењу. Ако је дубока колизија између ваших жеља и хтења и садржаја правне норме, примењује се правна норма. Циљно тумачење је ограничено тумачење, ограничено садржајем правне норме. Не може у правној норми да стоји: "прописује се смртна казна", а ви циљним тумачењем кажете – није законодавац баш тако мислио, него може и судска опомена. Е, до таквих драстичних последица може доћи при примени ове правне норме.

Председавајући: Да ли се још неко јавља за реч?

Одговорено вам је. Зашто поново тражите реч?

Недостатак правничке логике

Др Војислав Шешел: Ако ћемо прихватити ово што је мало пре изложио Мирољуб Јабус, онда да се брише став 2, а да стоји одреба да ће Савезна влада прописати услове, критеријуме и поступак подзаконским актом, без овога. Јер, не може подзаконски акт да буде у супротности са овим законом. Не може влада својим подзаконским актом да ово промени, а ви бежите од тога да се данас ово промени. Значи, толико сте упорни да не попустите опозицији и онда кад сами видите да је опозиција 100% у праву. Радије истрајавате на својим грешкама, па обећавате да ћете те грешке накнадно исправити.

Е, сад где је ту логика? Где је ту правничка логика? Ви доносите лошу норму, а при доношењу те лоше норме обећавате да ће влада нормама ниже правне снаге то да исправља. Законска норма може само новим законом да се исправи. Не може подзаконским актом.

Предлог закона о царинској тарифи

Председавајући: Стављам на гласање амандман II.

Др Војислав Шешел: (Упадица с мес-та) Зашто се ставља на гласање тај амандман?

Председавајући: Мора. Молим вас, то је јасно. Пошто је краће од пет дана, онда мора да се гласа.

Др Војислав Шешел: (Упадица с мес-та) Не мора по Пословнику.

Председавајући: Члан 132.

Др Војислав Шешел: (Упадица с мес-та) Члан 134, став 3.

Председавајући: 73 посланика је гласало – за. Ко је против? (Нико) Ко се уздржао од гласања? (Нико) Констатујем да је Веће усвојило амандман II Савезне владе.

Др Војислав Шешел: (Упадица с мес-та) Тражим реч по Пословнику. Да ли ми дајете реч?

Председавајући: Да, наравно. Кад ја вам нишам дао реч у овој скупштини, господине Шешел?

Др Војислав Шешел: Господине председниче, знам да министри Савезне владе не знају шта ће од себе, да немају никаквих обавеза, никаквог посла, да посланици ДЈОС-а не знају како да протраће своје време, па желе што дуже да седе на овим седницама.

Ми српски радикали имамо много обавеза и ми смо за ефикасан рад парламента и зато вас молим да на основу члана 134. став 3. не стављате на гласање оно о чему нема потребе да се гласа.

Амандмани Владе су стигли пре пет дана. Откуд знам? Знам ја све.

Председавајући: Не, не, од почетка седнице. Не од одржавања седнице, него од почетка седнице, то је проблем, ту је забуна – кад је почела седница.

Др Војислав Шешел: Ако је члан 134. став 3: "Амандман који поднесе предлагач закон најкасније пет дана пре дана одржавања седнице Већа на којој се разматра тај предлог закона". Седницу смо могли почети пре три месеца.

Љиљана Перовић: Ради се о члану 127.

Др Војислав Шешел: Каснији члан део рогрија претходни.

Што се смејеш Јабусе, ти си професор Правног факултета, требало би то да знаш!

Председавајући: Молим, молим. Изволи те.

Др Војислав Шешел: То правило је увек постојало. Претходни чланови дају општу регулацију. Накнадни чланови улазе ин специје. Ово је члан ин специје у односу на претходних неколико чланова.

Је ли тако, господине Мићуновићу, ви бар познајете логику, ако не познајете право?

Овај члан каже: "На којој се разматра тај предлог закона, као и амандман који је предлагач прихватио постају саставни део предлога закона и о њему се Веће посебно не изјашњава."

Пословник је потпуно јасан. Ја вас зато молим да штедите наше време, ми немамо времена на бацање, да радимо ефикасно, да радимо строго по Пословнику и да се не размећемо енергијом, снагом и нервима, кад смо могли ову тачку дневног реда одавно да апсолвирамо. Једино чекате да ја сада завршим.

Председавајући: Не, не.

Др Војислав Шешел: Можете мислити како је мени било кад сам једва чекао да завршите са гласањем које није било по Пословнику.

Председавајући: Ви и кад имате најбољу намеру да помогнете Влади у том не успева те.

Ја не сумњам у ваше најбоље намере, али члан 127. каже: "Ако седница траје два ил више дана", што је наш случај, "рок из става 1. овог члана рачуна се од дана почетка седнице Већа".

Мислим да смо се до сада држали најстрожије могуће процедуре, јер члан 132. каже: "Предлагач може да поднесе амандман у писаном облику са образложењем и по истеку рока из члана 126. став 1. овог пословника до завршетка претреса закона на седници Већа. О амандману предлагача закона става 1. овог члана Веће се посебно изјашњава." Изволи те.

Др Војислав Шешел: Ја вас молим, господине Мићуновићу, кад ми дате тако љубазно реч, да не правите такве гримасе. Онда се покајем што сам се уопште јављао, кад видим, како то мрзовољно чините.

Члан 127. се тиче неких других ствари: "Предлог за измену и допуњу предлога закона, амандман, подноси се председнику Већа у писаном облику, почев од дана упућивања Предлога закона посланицима у Већу, а најкасније пет дана пре одржавања седнице Већа, на којој се разматра тај предлог закона. Ако седница Већа траје два или више дана, рок из става 1. овог члана рачуна се од дана почетка седнице Већа".

Ово се односи на посланике, на оне који нису предлагачи закона. На предлагаче закона се односи члан 134. Иначе би било бесмислено да имамо два контрадикторна члана у Пословнику. Члан 134. је ин специје у односу на члан 127. Члан 134. појашњава поступак у једном посебном случају.

Председавајући: Хвала. Молио бих да наставимо седницу. Пошто је Савезна влада остала при амандману III, стављам на гласање амандман. Ко је за?

Др Војислав Шешел: Значи, овде није битно шта се тумачи, него ко тумачи.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама пореског система

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, ово што је малопре рекао министар Пешић, заправо представља повлачење из процедуре и Закона и Амандмана на тај закон, јер он је рекао да постоји нови текст – ми њему верујемо на реч, он је званично овде представник Владе, Влада нас је обавестила – и тог тренутка престаје наша потреба и наша могућност и наша способност да расправљамо о ова два папира. Ми чекамо тај трећи папир, па кад стигне тај трећи папир о њему ћемо да расправљамо.

Влада нас је званично обавестила да постоји нови текст и ми не можемо расправљати о старом, ако постоји тај нови.

Видите, ми смо добили Закон, један обимнији законски пројекат, и добили смо скоро толико обиман текст амандмана саме владе.

Шта се овде још десило? Десило се то да Скупштина Републике Србије прво доноси пакет пореских закона, па Савезна влада тек онда прилагођава савезно законодавство тим републичким законима, уместо да се ради обрнуто. Није могла Скупштина Републике Србије доносити ове пореске законе док се не створе услови у Савезном закону о основама пореског система.

Правни нонсенс на релацији Република–Федерација

Законима Скупштине Републике Србије уведени су: порез на финансијске трансакције, порези на употребу, држање и ношење добара, порез на фонд зарада и неки ванредни порези. То раније није било предвиђено савезним законом. Уместо Савезна влада да се испрси и да каже да је Влада у правом смислу речи, да каже – то су противуставни и противзаконити републички закони, против-

Овако су деца револуције појела комунисте: какав ли тек крај чека ДОС?

ни су Савезном закону, па да их оспори пред Уставним судом – она брже боље прилагођава савезне законе овим противуставним и противзаконитим републичким законима. Уместо да поштујете принцип уставности и законитости, ви учествујете у његовом гажењу. То од Савезне владе није смело да се деси. Није смело то да уради Савезна влада.

Друго, закони и амандмани, које исти предлагач подноси, морају бити јасни, концизни, прегледни. Ви сте нама послали један галиматијас у коме мало ко може да се снађе. И сад нам кажете – постоји нови текст, пречишћени текст, сами сте ваше амандмане уградиле у тај нови законски пројекат, али он није стигао.

Ја не могу схватити ситуацију у којој ћете ви, господине Мићуновићу, наставити ову тачку дневног реда као да се ништа није десило, после овога што је рекао министар Пешић. То би било нешто невиђено у парламентарној пракси. Знате, у овом овде парламенту је дошло и до убијања посланика.

Председавајући: Није у овом. Није још.
Др Војислав Шешел: То је друга зграда била? Ви памтите мало дуже него ја.
Председавајући: Не, ја добро знам шта говорим.

Др Војислав Шешел: Ви мало дуже памтите. То није битно. Али, ово је заиста нешто невиђено.

Ово треба да се повуче за следећу седницу, лепо да припремите, па кад будете сигурни да је то што ви желите – два-три пута се преиспитајте, па нек мало и преноћи – онда изађите пред парламент.

Знате, ви сте орган, ипак, нижи од парламента и подређени парламенту. Немојте да љутите и ове ваше посланике. Сутра могу да кажу – ајде да их скинемо, дозлогрдили су са оваквим неозбиљностима.

Председавајући: Моја би реплика министру Пешићу била једино у овоме: да нису толико важне процедуре, колико суштина. То у парламенту не може да прође.

У парламенту су најважније процедуре. Суштина је потпуно у другом плану. Можете доносити закон о трулом лишу. То је ствар како ко хоће, али се и тај закон о трулом лишу мора донети по најчистијој процедури.

Према томе, о процедури не можемо да се споримо.

Проблем је овај сада: да ли имате неки приручни текст, где сте то прочистили, који није стигао у процедуру. Оно што је нама стигло, то је ово што имам овде у руци. То је ова гомила амандмана. Онда ми немамо другога излаза, осим да редом по тим амандманима се изјашњавамо, и то је једино решење које ми имамо. Не можемо да расправљамо о тексту који немамо пред собом и који није прошао нормалну процедуру. Изволите.

Лекције о правној процедури носиоцима извршне власти

Др Војислав Шешел: Господине Мићуновићу, без обзира што министар Пешић не зна шта је то парламентарна процедура, он нас је овде службено, у име Владе, обавестио да постоји нови текст. То је нови текст.

Текст који садржи основни законски пројекат, допуњен свим амандманима Владе, је нови текст. Једна реч кад се промени у тексту, то је нови текст – у парламентарној процедури. Је ли тако, господине Мићуновићу? – да га мало подучимо ту.

Пошто смо обавештени да постоји тај нови текст, онда лепо да сачекамо до следеће седнице, па да се изјашњавамо о том новом тексту.

И, друго, видите у какву ситуацију нас посланике доводи Влада. Влади амандман у парламентарној пракси треба да буде редак изузетак. Влада се нечег сетила, па додала, допунила.

Дакле, Влада прихватила амандман неком посланику, па уобличила у свој амандман. Тамо где владини амандмани својом бројношћу превзанилазе основни текст закона и суштински га мењају, у квалитативном смислу га мењају, у каквој смо ситуацији ми посланици да спремамо своје амандмане? Како? Спремамо на један текст амандмане, добијамо амандмане Владе, па спремамо на то амандмане, а сад чујемо постоји трећи текст. Како на тај трећи текст да спремамо амандмане? То је крајња неозбиљност.

Једини излаз из ове ситуације је, господине Мићуновићу да се ова тачка дневног реда одложи за следећу седницу, да Влада смисли шта хоће и шта жели. Овде се хвали министар Пешић да су у сарадњи са Републичком владом спремали пакет пореских закона. Ја се слажем да ви треба да сарађујете, али не само са Владом Србије, него и са Владом Црне Горе на идентичан начин.

И, друго, и кад се договорите, мора да се поштује, редослед прописан Уставом и савезним законом а не прво да се промени републички закон, па да се мења савезни закон да би се прилагодио републичком закону Србије.

Очигледан пример лошег рада Савезне владе

Вукић Вукосављевић: Даме и господо, савезни посланици, ја мислим да је ово један очигледан пример како ради Савезна влада или, боље речено, да кажемо како лоше ради Савезна влада.

Ја сам читао један и други текст, покушао да повежем ове амандмане, то је врло тешко ишло, али сам извукао основне чињенице које говоре у прилог да данас о томе не би требало да расправљамо.

Прво смо имали Закон о основама пореског система. Тај закон је измењен и имамо допуњу Закона о основама пореског система, и то,

имамо измену 45 чланова. Добили смо такав текст. Повлачи се из процедуре и у врло кратком року на тих 45 чланова добијамо сада амандмане, и то 38 амандмана. Ви онда видите, упоредите и замислите колика је то промена у том закону. Имамо да се три пута нешто мења. Тешко је све то повезати, а још теже ићи појединачно, сагледати и предлагати измене, допуне и покушати да се учествује у побољшању овог закона.

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, побркани ред ствари је основна карактеристика овог закона и предложених измена и допуна. Републике чланице су већ заокружиле своје аутономне фискалне системе.

Србија је већ спровела делимичну и неуспешну реформу фискалног система пре него што је овај предлог закона ушао у скупштинску процедуру.

Црна Гора спроводи неки свој фискални систем који нема долдрних тачака са основним пореским системом СРЈ.

Свако ко иоле логично расуђује поставио би питање — чему ове измене и допуне, да ли ради реда, како би Савезна влада глумила неку извршну власт или, можда, ради најаве да ће успоставити власт на територији Црне Горе и Косова и Метохије. Сматрам да је у питању глума, а не најаву неких нових односа.

Овим изменама и допунама практично се амнестира оно што је у Србији урађено, јер Србија је држава која за сада има само две владе. У перспективи су још најмање две владе. Није јасно да ли су Савезна влада, Коштуница и Бинђић договорили са Хакерупом да ли ће основе пореског система важити и на територији Косова и Метохије, као и ко и како ће их примењивати. Највероватније је да ће им Карла дел Понте и Батић објаснити правне и друге оквире како се спроводи тај закон. То нам је ДОС најавио, а сада спроводи хармонизацију и укључивање у европске и светске токове.

Основе пореског система су савезна надлежност и Савезна влада то спроводи можда нормативно, али фактички не. Интересантно је ко ће обезбедити примену ових основа у Црној Гори. Да ли ће преко савезног министра Драгише Пешчића или директора канцеларије Савезне владе у Црној Гори Невена Гошевића? Ако се преко њих спроводи, контролише и санкционише овај закон, онда смо погрешили. Ова двојина не смеју ни пешнице да прошећају кроз Подгорицу, а камоли да преузму неку званичну меру.

Ако Савезни уставни суд којим случајем закључи да републички закон у Црној Гори о порезима није у сагласности са овим законом, није јасно како ће спровести одлуку Савезног уставног суда.

Уколико се у помоћ позове савезни министар унутрашњих послова Зоран Живковић да он то реши и мимо овлашћења јавиће се велики проблеми. Нити може да их уплаши, нити заплаши.

Ове измене и допуне основа пореског система не пружају елементарну гаранцију равноправности грађана на целој територији Савезне Републике Југославије, успостављају неједнакост грађана пред законом.

Ми нисмо овлашћени да неједнакост и неправедност грађана и правних лица подржимо усвајањем овог предлога закона.

Празна обећања ДОС-а

ДОС није обећао неправедност грађана, већ да ће њиховим избором вршити власт на целој територији СРЈ. Зато што су обећања представили се способним да испуне сва обећања добила су поверење грађана. Ни после осам месеци није успостављен суверенитет савезне државе, већ напротив, омогућили сте ескалацију кризе на југу Србије, удаљавање Косова и Метохије и сепаратистичке нагоне на простору Рашке области и у Војводини. Чак сте омогућили преваром грађана да институције државне власти запоседну сепаратисти који нас свакодневно плаше неким новим државотворним законима. Зашто овај закон у овим условима?

Колико је из Црне Горе уплашено у савезни буџет од када је ДОС на власти? Да ли су једнака пореска оптерећења у промету робе у републикама чланицама? Да ли је иста основа на пореским оптерећењима грађана у Србији и у Црној Гори? Да ли су пореске стопе у оквирима прописаних овим законом?

Да ли је фактички разрешен проблем евидентирања и плаћања пореза на робу која је пореклом из једне републике чланице, а у промету у другој републици чланице? Од одговора на ова питања зависи да ли треба уопште разматрати овај предлог закона.

Ви ћете га изгласати, али ћете бити одговорни уколико се закон не спроводи и проблеми не реше. Имајте то у виду, јер свака превара бирача и глума има свој крај. Надам се да је тај крај на видју. То свакодневно доказујете, а народ се нешто ућутао. Размислите зашто.

Председавајући: Стављам на гласање Предлог закона у начелу. Молим вас није било паузе, и молим посланике да уђу у салу да гласају.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Ми смо имали кворум. Он је требао да настави бројање. Нека неки закон и падне у Скупштини.

Председавајући: Не може да падне, зато што су посланици у ходнику. (70 посланика гласало је ЗА) Ко је против? Ко је уздржан? (Нико) Констатујем да је Веће усвојило Предлог закона у начелу. Отварам претрес у појединостама.

Опасан потез Савезне владе

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, ово је веома озбиљан и веома опасан потез Савезне владе. Овим потезом Савезна влада амнестира у потпуности режим Мила Ђукановића за сва његова досадашња кршења Устава и савезних закона, и пореских, и царинских и свих осталих. Ви сте овога пута прешли олако преко чињенице да је Скупштина Републике Србије изгласала на противустанан и противзаконит начин нове пореске законе. Онда сте се својски трудили, понижавали се невероватно, да савезне законе прилагодите републичким законима Србије. И сад Мило Ђукановић мирно може да вам каже, што нисте на исти начин, како сте савезне законе Југославије прилагођавали републичким законима Србије, који су били противуствани и противзаконити, савезне законе прилагођавали тим Ђукановићевим, црногорским противустваним и противзаконитим законима? Што на исти начин нисте поступили? Ви сте њему дали стравичан аргумент.

И мени није јасно како је могуће у целој тој Савезној влади да нема нико ко зрело и здраво размисли, ко о томе не води рачуна. Ви сте бар негде морали да констатујете да је Републичка скупштина Србије прекршила Устав и савезни закон, а да онда тражите евентуално усаглашавање или нешто слично.

Како ви можете на један начин да поступате у Србији, а на други начин у Црној Гори? Неколико година се бар вербално борите против црногорског сепаратизма, против поступака Мила Ђукановића, за које и ја мислим да су криминални. Више пута сам то рекао, а гоминорно сам тако и онда кад сте ви били заједно с њим и кад сте ме заједно протеривали из Црне Горе, а сад једним потезом овако олако дајете за право Ђукановићу.

Ја вас због тога позивам још једном да размислите добро, да овај закон повучете, па да осмислите стратегију за следеће заседање Савезне скупштине и да повучете неки потез који ће бити у правном смислу беспрекоран.

Предлог закона о спречавању прања новца

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, указаћу вам, прво, на две неозбиљности које прате овај закон.

Прва неозбиљност је да смо овај закон добили и пројекат са предлогом да се размотри по хитном поступку. Спорили смо се много око тога да ли или не хитни поступак, а онда добијамо амандман Владе да се одложи примена за следећу годину. Чему онда хитан поступак?!

Сам ваш амандман указује да није требао хитни поступак, да сте обманули парламент, да треба да се повуче и пошаљите га по редовној процедури.

Даље, наслов, назив закона: Предлог закона о спречавању прања новца. Што нисте ставили: Предлог закона о спречавању месечног прања новца, па да се то месечно контролише? Шта то значи "прање новца"? Да ли је то у духу нашег језика? Да ли је то српски књижевник језик? Није, ово је сленг "прање новца".

Назив закона би требало да буде: Предлог закона о спречавању легализације нелегално стеченог новца или криминалним радњама стеченог новца итд. Ово "прање новца" можда је код вас у Савезној влади у жаргону присутно.

У пристojнијем свету, коме припадају и српски радикали, то није присутно. **Радивоје Радовић:** (Упадица с места) Ради се о легализацији.

Обмана парламента

Др Војислав Шешељ: Не, легализација је стручан израз који користе сви правници.

Даље, шта се жели постићи овим законом? Зашто овај закон да доносимо док се не реши питање старе девизне штељне?

Док се не врати стара девизна штељна никога у овој земљи нећете убедити да свој новац своје девизе држи у банкама, и оне које су легално стекли и оне које су нелегално стекли. Ви им се сад светите и пакостите им.

Имали смо, пре око три године, покушај Републичке владе, у којој нису били српски радикали, да заведе обавезну продају некретности уз исплату преко рачуна. Наравно, влада је морала брже-боље да повуче тај законски предлог, чак мислим да је био изгласан у Скупштини, ако ме сећање добро служи, па је после укинут.

Како ви то можете да проведете? Ово може у земљи као што је Америка где је трговина дроге толиких размера да држава мора да се штити на овај начин. Ово можда може и Немачка себи да дозволи, и Француска и Италија.

Ваљда би ви, као влада, и Народна банка, као орган паралелан Влади, а малниже испод Владе у хијерархијској лествици власти, требало да тражите начин да повратите поверење штедиша и да их ваљд вратите у банке. Ви знате да још рукама становништва ове земље има и

међу две и три милијарде марака готовине, у девизама. Нико од тих људи не може свој новац да сматра легалним када ви усвојите овај закон ако га не стави у банку.

Против кога је уперен закон

Имамо Закон о девизном пословању који је сасвим другачији. Ова два закона би била у колизији, ако се усвоји овај нови законски пројекат.

По Закону о девизном пословању дозвољено је свако ко има девизе да их стави на свој рачун у банци и оне су легалне, осим ако се докаже кривично дело кроз које су стечене. Терет доказивања је на ономе ко сумња да је почињено кривично дело. Овде, по овом законском пројекту, терет доказивања је на власнику новца. И, уместо да тај новац из сламарица иде у банке, ви се хвалите као Савезна влада и Влада Србије, долазе стране банке – доћи ће и стране банке које ће отворити девизну штедњу грађана. Дакле, желите да привучете тај новац. На овај начин то спречавате.

На пример, човек је продао кућу пре неколико година. Чува новац у сламарици. По овом закону сад је тај његов новац делегалан. Он не може никако да докаже да је продао кућу за девизе јер је Законом о девизном пословању била забрањена продаја за девизе. То је кривично дело по овом закону али кривично дело за које се не гоне, које се ни у Титово време није гонило, ако се сећате. Ако полиција ухвати некога на улици са девизама она му заплени. Обично се тада и не одговара, не иде се у затвор, а могло је. Тито се још досетио да уведе начин легализације девиза кроз рачуне у банкама, кроз девизне штедне књижице или девизне рачуне, јер је знао да му девизе требају, да је боље да грађани те девизе које имају повере банкама и они су сигурнији и банке то могу да пласирају. Јер, зашто тражити стране зајмове ако код становништва има још новца и ако се тај новац на паметан начин може користити.

Ви то спречавате без сумње. Ви ћете сада човека који дође у банку да уплати више од 30 хиљада марака одмах стрпати у затвор, под сумњом да је те паџе делегално стекао. Он сад мора да докаже своје поштење. Гастарбајтери су, на пример, штедели. Има много гастарбајтера који 20 година живе у Немачкој, немају поверења у банке, чувају готовину тамо. Ви ћете сада контролисати ко ће девизе да унесе у земљу. До сада је била контрола ко износи девизе, да не би дошло до претераног девизног одлива, а ви сада контролишете ко уноси девизе и колико уноси. Уколико неко дође са 35 хиљада марака, полиција долази по њега. Служба на аеродрому мора да га пријави – истражује се одакле му девизе.

Још једну ствар сте требали да имате у виду. Код нас трговци дрога уопште новац не држе на банкама нити покушавају на тај начин да га пласирају. Не зна се ни за један случај да трговац дрогом или трговац оружјем своје девизе ставља у банку. За тај се случај не зна.

Јер зна, кад падне, кад га ухвати са дрогом, води се кривични поступак, истражи се све, дође се до података и о његовој штедној књижици и одузима се тај новац.

Против кога је онда уперен овај закон? Овај закон је уперен против великог броја грађана ове земље који имају неке девизе углавном стечене на легалан начин. Онај ко је препродавао на улици стицао је легано, то нико није кажњавао. Морао је, ако није имао посла у фабрици, ако је остао без посла, да изађе на улицу да зарађује. Зашто те људе прогонити? Зар није било паметније ући у договор са неком страном банком у коју би грађани имали више поверења, да она почне овде пословање са грађанима и да се те девизе помало прикупљају и да та банка има обавезу да тако прикупљене девизе пласира нашој привреди, да може само свој профит да износи а не и оно што је овде њој поверено на чување. То би било логично.

Др Војислав Шешељ: нечувена тортура ДОС-а на парламент, здрав разум и интелект

Не знам ко је убедио Народну банку да иде са овим законом. Још једну ствар да вам кажем. Онај ко је украо милионе марака или милионе долара, па тај их је одавно изнео напоље. Немојте се заваравати да сад тај ко је украо то чува негде овде. Да ли ћете успети то да пронађете, питање је. Све док вам министар полиције буде човек који је такође у томе учествовао, за кога ја имам податке у цепу овде, за разне финансијске мајперзације, али то сад нећу да читам јер нема телевизијског преноса. Кад буде телевизијски пренос онда ћу.

Председавајући: Држите се теме.

Неозбиљан, неодговоран и штетан законски предлог

Др Војислав Шешељ: Шта хоћу са овим да вам кажем. Доносите један неозбиљан закон, неодговоран закон, штетан закон који, уместо да допринесе нашим финансијским и привредним токовима, он их нарушава ви нећете моћи задуго натерати грађане кад продају некретности или купују некретности да исплате иду преко рачуна. Задуго их нећете натерати док се не нормализује банкарски систем. Ко год памти да му је држава отела девизе, и ја спадам међу те, мени је 56 хиљада марака остало у Беобанци, могао сам вероватно као потпредседник Вла-

де да то повратим, нисам ни покушавао, нисам ни хтео. Није ми пало на памет. Ко год то искуство има са пословним банкама у нашој земљи, не пада му на памет да преко банака иде у куповину тако крупних објеката, станова кућа и слично.

С друге стране, и кад неко дође до новца продајом некретности, ви му не дозволите да то легализује, јер да би легализовао мора да докаже. Мора купца да му потпише да је то исплатио у девизама. Купац онда потписује да је починио кривично дело и продавац је починио кривично дело.

Зато вас позивам да овај закон не изгласате, да се не поводити за необзбиљним људима из Народне банке Југославије него да заједно поведемо рачуна шта је заиста корисно за нашу привреду, за нашу земљу. За нас је корисно да се оспособи банкарски систем поново за девизну штедњу, да људи поврате поверење у банке, наравно, уз помоћ неких страних партнера јер у домаће неће никада повратити то поверење. Да се онда те девизе које постоје код грађана у још увек великој количини постепено усмеравају у тај банкарски систем и да се пласирају на тржиште новца.

Посланичка питања

Председавајући: Прелазимо на посланичка питања. Ко се јавља за реч. Изволите. Реч има посланик Шешељ.

Др Војислав Шешељ: Постављам посланичко питање министру унутрашњих послова, министру правде и савезном јавном тужиоцу, односно државном тужиоцу – шта ће надлежни органи савезне државе да ураде поводом отимања фабрике "Галеника" које је доказано, о чему је заузела став и Влада Републике Србије, а сада под притисцима Милана Панића покушава да тај став промени и да жртвује Вука Обрадовића у те сврхе?

Милан Панић је дошао у посед "Галенике" скоро без икаквог улагања. Обрачунао му је да има већински капитал на основу два лека.

Живковићу, хоћеш ли да одговараш?
Зоран Живковић: Савезно министарство унутрашњих послова није надлежно.

Др Војислав Шешељ: Видећемо кад одговорити, па ћу коментарисати твој одговор. Не може тако министар да се понаша.

Председавајући: Само питање, да чујемо. Немојте ви и одговарати. Ви одговарате на питања која постављате.

Др Војислав Шешељ: Питање је шта ће предузети Савезно министарство унутрашњих послова, Министарство правде и Савезни државни тужилац поводом отимања фабрике "Галеника" с обзиром да Милан Панић није уложио капитал, слагао је, ни готовину, ни лиценце за производњу нових лекова, као што је то било предвиђено уговором?

Шта ће надлежни државни органи предузети да се на кривичну одговорност позову сви они који су учествовали у монтирању афере и политичкој ликвидацији Вука Обрадовића?

Председавајући: То је друго питање.

Др Војислав Шешељ: Не, то је прво питање, али је простопроширена реченица господине Мићуновићу. Све је то везано.

Припремила:
Марина Рагуш

ПАРЛАМЕНТАРНА ИСТРАГА ФУНКЦИОНЕРА ДОС-а

Посланици Већа република расправљали о Предлогу закона о изменама царинског система. Међутим, већи део тока седнице ишао је у смеру истраге обављања државничких функција функционера ДОС-а, са посебним акцентом на начин реализације чека који је предат председнику Југославије у износу од 1.700.000 швајцарских франака

Драган Тодоровић: Даме и господа савезни посланици, господине председавајући, пре него што дам предлог за допуну дневног реда, ја бих имао неких примедби по Пословнику и замерио бих вам одређене ствари.

Члан 100. нашег пословника говори да, пре преласка на утврђивање дневног реда седнице Већа, усваја се записник са претходне седнице. Ми нисмо тај записник добили. Према томе, мислим да ова седница не може да буде регуларна.

Ви морате да седницу водите на основу Пословника, а у Пословнику јасно стоји да, пре преласка на дневни ред, треба да се усвоји записник са претходне седнице. Према томе, мислим да би прво требало да нам тај записник доставите, да га погледамо. Можда ви имате поверења у ваше коалиционе партнере, али ја немам. На каснијем примеру ћу вам показати шта је све могуће у овом већу, односно у овој Скупштини, па према томе предлажем да нам доставите записник са претходне седнице, да тај записник усвојимо, па тек онда да кренемо редовно са данашњом седницом.

Председавајући, мр Срђа Божовић: Желим да обавијестим Вијеће, односно посланике у овом дому да записник са претходне седнице још није достављен, али по нашем мишљењу, ово не представља, наравно, и не може представљати сметњу за рад по утврђеном дневном реду. Наравно, сагласно Пословнику, Вијеће ће – када буде припремљен Предлог текста записника – о њему одговарати и одредити се на начин како је то иначе предвиђено.

Посланик Драган Тодоровић жели да рекламира повреду Пословника. Изволите.

Свесно кршење Пословника

Драган Тодоровић: Прво, господине председавајући, ви не можете да тумачите Пословник на такав начин, да ли ви сматрате или не сматрате да треба да нешто да урадите што пише у Пословнику. Пословник је донет због тога да не би био тумачен, него да би се радило онако како у њему пише. И, овде јасно стоји да морате да нам доставите записник са претходне седнице. И, ви свесно тај пословник кршите. Није то ни први, вероватно ни последњи пут. Каква је ова влада, није ни чудо да се све ово овако дешава. Уосталом, сви смо сведоци да се ова седница, после неколико покушаја, тек данас одржава – из простог разлога зато што ДОС није у стању да окупи своје посланике, да би имали кворума, да би ово веће могло да ради. Али, добро.

Ја стављам још једну примедбу по питању Пословника.

У члану 101. пише: "На седници Већа воде се стенографске белешке", и мислим да ту нема дискусије о томе да ли треба сада поново тумачити да ли треба да се воде или не треба да се воде, из простог разлога што је неко у овом већу, односно у Влади или већ ко у стању или да фалсификује или да прећути одређене чињенице, односно одређене дискусије посланика у Већу република. Ја ћу вам то показати на примеру стенограма, односно говора који сам ја имао на прошлој седници, где

почиње: "Поштовани посланици, чини ми се" (па каже: "Део дискусије није снимљен"). Колико ја знам, седница може да се снима, али је битно да се воде стенографске белешке, и онда то нема никаквог утицаја да ли је седница снимљена или није, поготово што се тај део који је изостављен, односно на изражену бојазан везану за вашег заменика, односно потпредседника и његов положај у односу на говорнике за овом говорницом.

Ђинђићев "пољубац смрти"

Ја не бих могао даље да елаборирам, пошто допични господин није ту, али ова моја примедба има, између осталог, дебелог разлога и због господина који није ту, да бих и њега заштитио. Јер, пазите, оваква ствар може касније да се тумачи како год ко хоће – нема га у стенограму. Знате, неко ће од тога направити, можда, аферу; направити аферу као што већ имамо у претходном случају. Откуд ја знам да господин Зоран Ђинђић, ако му у датом моменту не буде одговарао Жарко Кораћ, од тога неће направити аферу и покушати да га дискредитије на најгори могући начин, као што то већ покушава са неким који су, изгледа, на трагу неким његовим аферама, аферама Душана Михајловића, Владана Батића и још неких из ДОС-а? Откуд ја могу да будем сигуран у то да он неће у једном моменту консултовање рећи, Жарка Кораћа и председавајућег, квалификовати као узнемиравање, подвести га, већ знате како то иде, и на основу тога покушати да га смени, односно да преко тога дискредитије и нашег председавајућег?

Ја не могу да будем ни у шта сигуран када је у питању Зоран Ђинђић. Ви то из ДОС-а најбоље знате. Ево, и господин Мирољуб Лабус је свестан чињенице шта је све у стању да уради Зоран Ђинђић. Зато је изашао из Демократске партије, јер кад је Мирољуб Лабус добио већину...

Председавајући (Прекида говорника): Господине Тодоровићу, ја вас молим да ви интервенишете на Пословник, да рекламirate, и тиме сте и постигли ваше право.

Драган Тодоровић: Без лажне скромности, солидно објашњење и образлагање ствари, које су изузетно важне за Веће република – да се воде стенографске белешке и да ми свакога момента можемо да будемо сигурни да ви, односно не ви лично – да неко то неће фалсификовати.

Да наставим тамо где сте ме прекинули. Због тога је, између осталог, Мирољуб Лабус морао да оде из Демократске странке.

Како се провео проф. Мићуновић? Њему је прво забио нож у леђа, и због тога су сви они, који су у почетку и били у Демократској странци, изашли из ње. Због тога, председниче...

Председавајући (Прекида говорника): Господине Тодоровићу, три минута сте истрошили. Ако сте тражили по Пословнику, молим вас да говорите о Пословнику.

Драган Тодоровић: Ево, тражим да, по Пословнику, одредите комисију која ће утврдити шта је било на прошлој седници, односно

да се утврди шта сам ја тачно рекао за овом говорницом.

Председавајући: Ево, ја сам, сагласно Пословнику, дужан да дам објашњење на рекламацију Пословника од стране посланика Тодоровића. Претпостављам да ми неће то право господин Тодоровић ускратити и, наравно, као онај који руководи седницом, имам најмање право да тумачим Пословник, колико сваки од вас то чини и има ту могућност.

У том контексту ја сам вам понудио једно објашњење поводом овог питања. Поводом другог питања, које сте рекламирали, желим да вас извештајем да се овде воде фоно белешке и стенографске белешке.

Селективно бележење посланичких дебата

Ја сам информисан и желим да вас извештајем тим да из одређених техничких разлога, који нијесу ниједног момента у вези са председавањем овом седницом, поједини делови излагања једног броја посланика нијесу забиљежени на фоно запису. У том контексту вјерујем да постоји могућност да се то путем стенографских биљежака аутентично представи, али вас молим, као и сви други посланици, имате право да извршите редакцијске исправке, како то стоји у члану 101 и ми ћемо их ка такве, наравно, прихватити. Дакле, молим вас да уважите техничке разлоге који су произвели једну овакву ситуацију. Надам се да те техничке разлоге нећете адресирати ником као субјективни приступ и евентуално нешто што би значило нарушавање ваших права.

Молим вас да у том смислу учинимо додатни напор и добром вољом дођемо до зајничког решења које ће апсолутно аутентично представити закључак, односно стенографски изразити, фоно забиљежити оно што сте говорили. Мислим да је то најбитније за будуће вријеме и у том смислу сам разумео ваш напор.

Драган Тодоровић: Даме и господа посланици, господине председавајући, ако сам ја добро разумео, ви ћете обезбедити да се прошле седнице, на основу стенографских биљежака, презентира све оно што је речено.

Председавајући: Да, али ја вас молим да дупините и сами то што сте говорили, ако је могуће.

Драган Тодоровић: Битно је да ја прво добијем белешке и да проверим, да бих могао да дам неку своју примедбу.

Извештај о реализацији 1.700.000 швајцарских франака

Даме и господа, мислим да би данас требало да проширимо дневни ред са једном тачком, а то је – Извештај о начину реализације чека који је предат председнику Савезне Републике Југославије Војиславу Коштуници од 1.700.000 швајцарских франака.

Ево због чега предлажем да се данас у дневни ред стави ова тачка као изузетно важна. Из простог разлога – зато што је шеф Г-17 пре неколико дана у новинама изразио сумњу

начин како је тај чек реализован. Мислим да је крајње време да се прскине са паушалним оценама и изношењем неких полу или дезинформација по новинама и да би напокон и они који чине нешто у овој држави требало да поведу рачуна о томе шта изјављују.

Мислим да би на овај начин, у ствари, заштитили актуелног председника Савезне Републике Југославије, јер ја немам разлога ниједног јединог момента да сумњам како је тај чек реализован. Претпостављам да је онако, како закон предвиђа такву процедуру, да је дат у Народну банку Југославије, односно да Коштуница има поверења у Динкића, али, иако нема, закон је закон, морао је то да уради и да се тачно види како је тај чек реализован. У противном, ми ћемо стварно поверовати у сумње извесног Марковића о начину како је тај чек реализован.

Ако се стварно и утврди да чек није реализован на законит начин, они који то нису урадили како то закон прописује, требало би да носе одређене консеквенце. Пошто је ДОС већ ухапсио, додуше једног бившег председника Савезне Републике Југославије, можда ће и овог новог у датом моменту ако им то не буде одговарало, а какав је Зоран Ђинђић најбоље зна господин Лабус. Можете и то очекивати. У једном моменту када буде дошло до распада ДОС-а, Зоран Ђинђић сигурно неће пропустити ту прилику да, уколико тај чек није реализован на законит начин, то покрене као аферу, односно да то стави на терет актуелног председнику Савезне Републике Југославије.

Због тога мислим да би данас на ову седницу требало уврстити и ту тачку дневног реда, како би добили потпуне информације о тој донаторској помоћи.

Неизвесност око реконструкција мостова и чишћење Дунава

Игор Мишовић: Даме и господе, предлажем да се данашњи дневни ред допуни информацијом коју треба и мора да нам да Савезна влада око чишћења тока Дунава код Новог Сада и око питања реконструкције новосадских мостова.

Кратко образложење. Већ неколико месеци траје неизвесност, пре свега, око реконструкције мостова, који су срушени у нападу на нашу земљу и истовремено несугласице око питања чишћења тока Дунава код Новог Сада. То је једно од најважнијих питања не само за Нови Сад и за Војводину, већ и за читаву земљу, па на веома јасан начин и за све земље које транспортују своју робу током Дунава.

У овом триеутку постоје несугласице, са једне стране, између Савезне владе, с друге стране, Скупштине града Новог Сада, са треће стране, међународних фактора који су се кроз учешће Дунавске комисије и Европске уније умешали у овај посао, и мислим да би било веома целисходно и значајно да Савезна влада да данас, у оквиру дневног реда јасну информацију и исказе своје ставове поводом овог питања.

Предлог закона о изменама и допунама царинског закона

Драган Тодоровић: Даме и господе савезни посланици, имали смо прилику да чујемо уводно излагање потпредседника Владе Мирослава Лабуца. Све би то било лепо да у позадини свега овога односно ових реформских закона не стоји нешто друго. То је оно што је највећи проблем и оно што ће нашу земљу коштати изузетно скупо.

Ако ми дозволите, прочитао бих један цитат: "Сједињене Државе које су одлучиле да врате у свет право силе и потисну право закона које је штитила Организација Уједињених нација, као и да спрече развој Закона о људским правима. У данашње време екстремне концентрације капитала у рукама транснационалних корпорација и процеса који се на-

зива глобализацијом, уводи се један ривалски ситем онемо што су биле Уједињене нације, који је институционализован кроз такве међународне институције као што је СТО, ММФ и Светска банка. Тај ситем није одговоран јавности ниједне земље света нити свету као целине.

Овај ситем, пре свега, штити интересе индустријализованог развијеног света а посебно Сједињених Америчких Држава. То сада објашњава потпуно или транспарентно излагање Мирослава Лабуца.

Позадина реформских закона

Мирослав Лабус покушава да нас убеди да ће сада Савезној Републици Југославији бити боље зато што ће имати тржиште отприлике са овим земљама у окружењу од 50 и кукур милиона становника, а није нам ваљало оно тржиште бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије од 20 милиона него су ту државу уништили, распекали је на 5-6 држава. Тај процес још није завршен, и кроз овакве системе желе потпуно да униште све државе које би имале било какву могућност спровођења сопствене политике, сопствене воље, и да створе патуљасте државе, које ће имати само један једини задатак да испуњавају налоге крупног капитала.

И, све ово што се дешава, дешава се у том правцу. Знате, ништа нама од овога неће бити боље. Ево, најбољи пример изнео је сам Мирослав Лабус, који каже да су, отприлике, улови у нашој држави и окружењу, изузимајући Словенију и Мађарску, такорећи потпуно исти. То говори најбоље о томе да нови светски поредак, односно да ове суседне државе – оно што ми истичемо стално – од свега тога не само да нису имале никакве користи, него су имале штете, и да за 10 година, колико ми назадујемо, такође назадују и они.

Све оно што ми овде треба да урадимо, треба једноставно да прихватимо оне законе, оне ултиматуме који се нама намећу, како би крупан капитал своје производе могао да пласира, без икаквих ограничења. И, то најбоље говори и Савезна влада, односно број амандмана, који је стигао на ове предложене законе, поготову Закон о царинској тарифи. Јасно је свакоме да Савезна влада није имала намеру да заштити домаћу производњу. Није имала намеру да заштити домаћу производњу ни у пољопривреди, ни у индустрији. Једноставно, она се повиновала само оним стварима које су од ње тражене – да оптерећење буде у одређеним границама које је неко други прописала, а како ће нама бити, то њих апсолутно не интересује.

Живот по правилима Запада

Њих не интересује да ли ће наш сељак производити соју, да ли ће производити шећерну репу, да ли ће производити било шта друго. Зашто би ми то радили, кад Американци већ производе "луду" соју, Енглези "луде" краве? Ми ћемо све то увозити и живећемо онако како су нам обећали, односно биће све то транспарентно и за нас изузетно повољно.

Погледајте шта се дешава у металском комплексу. Чак и они који су у ДОС-у, а сада обављају управљачке функције, без обзира што су у те фабрике упали са аутоматима, као што је Мики Савичевић у "Заставу" – истичу колико је катастрофална ситуација од момента како је ДОС дошла на власт, да је продато свега око 500 аутомобила, за разлику од претходне године када је била она лоша влада, где је продато око 3.000 аутомобила, и јасно ставља до знања да, уколико остану ова оптерећења, односно уколико се остави могућност да нови аутомобили буду оптерећени овом стопом – да ће и сама помисао да се обнови крајњеувачка "Застава" бити издужа, да од тога неће бити ништа. А, зашто и да се обнавља "Застава" кад има толико добрих аутомобила, односно произвођача, да не набрајам, од Јапана, Француске, Немачке и других земаља?

Шта ће нама да се ми мучимо да производимо наше аутомобиле? Зашто уопште металски комплекс да производи било шта, кад све то негде неко други у свету већ ради, и то ради боље од нас? Радио је можда боље и пре 10 година, поготову ради боље после 10 година мршварења које је држава претрпела.

Такође, господин Мирослав Лабус рече да нећемо више ићи на супституцију увоза зато што нам то није потребно, јер, забога, више нисмо под санкцијама и сад треба да увозимо оно што свет производи јефтиније и боље од нас. Ја питам господина Мирослава Лабуца да ми наброји шта то боље и јефтиније производи свет? Да ли је због тога потребно да ми уништим и оно што можда има потенцијала и могућности да производи као и свет, и да на неки начин покушамо да из овога испливамо?

Као што нису испливали ови око нас, као што није испливала ниједна земља којој је диктирао Међународни монетарни фонд, Светска банка и Организација 100, тако то неће бити ни са нашом земљом. То господин Мирослав Лабус најбоље зна. Уосталом, и Мирослав Лабус гледа све ове састанке, које одржавају ове организације, поготово Светска трговинска организација, и види са колико протеста је у свакој држави дочекана, где умни људи, људи који схватају шта се иза свега овога крије, не само за земље као што је наша, него и за развијене земље негодују. И за Американце ове организације нису добре, јер оне не воде рачуна ни о сопственом народу. Ово су организације крупног капитала, које интересује само профит.

Уништење домаћих потенцијала

Зато мислим да ове законе не би требало прихватити. За њих не би требало гласати.

И, по ко зна који пут, такорећи по сваком закону који нам предлаже Савезна влада, истовремено имамо и велики број амандмана, што потпуно транспарентно говори о томе како је ова влада неспособна. Јер, пазите, нема те ниједан закон, а да немате при том огроман број амандмана, што је сам доказ да су приликом предлања пропустили многе чињенице и да и мењају, веровано, под утицајем предлога које шаљу посланици. То говори на најбољи начин да би, пре него што нам пошаљу овакве законе, требало да тај посао добро ураде у својим службама, па тек онда да то дође у Парламент на расправу код посланика.

Такође, има још једна ствар на коју бих се осврнуо, везано за предлоге ових закона, и да вас подсетим да су сви ови закони предложени по хитном поступку. Сама хитност подражава да, уколико не буду усвојени по хитном поступку, изазваће одређену штету. Претпостављам да је Влада озбиљна када тражи да се неки закон расправља по хитном поступку.

Ево сада, господе, овај закон је нама предложен 27. марта по хитном поступку. Ево, скоро да је 27 мај. Није, али ближимо се том датуму. Кад вам није хитно, колико вам онда времена треба да би предложени неки закон, односно да би се о неком закону расправља у овом парламенту?

Према томе, господе посланици, ја вас поново упозоравам да ови закони нису добри. Уосталом, у то сте могли да се уверите на основу расправе у Већу грађана. О неким законима, као што је Закон о прању новца, који није прошао у Већу грађана – ја не кажем да су тамо посланици бољи, али очигледно је да су посланици имали тамо можда бољу прилику да се увере да ти закони нису добри, за разлику од Већа република, где је, нажалост, та већина – да би се изгласали ти закони – припадала СНП-у. Према томе, поведите рачуна, увек када гласате о неком закону, јер сте гласали и о ратификацији Споразума између Македоније и Савезне Републике Југославије о границама. У Већу грађана тај закон није прошао, а овде је прошао. Дакле, морате о томе да водите рачуна.

Да вас обавестим, рећимо, да је једно село, потпуно чисто српско село, где постоји само једна македонска породица припало Македонији. Тако и о овим законима поведите рачуна и немојте да гласате за њих.

Недореченост потпредседника Владе ствара дилеме и мотивише сумњу у добре намере

Игор Мировић: Неколико питања, из излагања потпредседника Владе, и даље остаје отворено.

Прво питање је питање односа либерализације спољнотрговинског режима и читавог механизма овог режима, са једне стране, и девизних резерви, са друге стране.

Тачно је да постоји раст девизних резерви земље, али је раст индикован пре свега стабилним курсом и преласком црног тржишта са улице у менаџмент Народне банке. Са тим либерализација спољнотрговинског режима нема везе у оном обиму на који ви указујете, из два разлога.

Прво, када је реч о домаћој производњи и могућности да се она кроз извоз ефектуира, ситуација је ту готово трагична. Ви сте говорили о извесном благом, готово безначајном расту индустријске производње за прва три месеца ове године и рекли сте да би та производња била и већа да није било, неочекиваног пада производње електричне енергије, али сте заборавили да кажете да је због режима контроле нафтних деривата повећана производња у рафинеријама, а и она улази као карактеристика за нови пондер за обрачун овог раста од 0,3%.

Друго, шта значи уопште питање либерализације царинског режима у ситуацији када имамо апсолутно несређено стање у предузећима по питању својинских односа, по питању менаџмента, дакле микролокација и по питању уопште тржишне привреде у нашој земљи?

Имаћемо, дакле, са једне стране, комплетно упоредив систем када је реч о спољнотрговинском, царинском, девизном и монетарном режиму земље, упоредив са принципима које заговарају светске организације, светске банке, светске трговинске организације и друге које нам намећу ритам по овим питањима, а када је реч о самим предузећима, тржишном амбијенту у земљи, имаћемо систем који не постоји нигде. Шта ће се дешавати у тој ситуацији?

Предузећа, пре свега из нашег окружења, мислим на Хрватску и Словенију и она предузећа са којима та предузећа у тим земљама сарађују имаће велику предност. У земљи ће се наизглед створити амбијент када је реч о макроодносима, а када је реч о микроодносима на плану једног предузећа, имаћемо неспособно предузеће да се упусти у тржишну утакмицу и да искористи неке своје предности по питању положаја, грана, производа и било чега другог.

У тој ситуацији, ова предузећа која имају пословне везе са домаћим менаџментом, мислим на словеначка и хрватска предузећа, а то се већ дешава у највећем делу земље, највише у Војводини, посетите Новосадски сајам па ћете видети, искористите то што ће се створити, у овом случају либерализовати царински режим, искористите што је код њих извршена већ приватизација, што су у некој вези са неком страном озбиљнијом компанијом, искористите добар менаџмент и добар маркетинг и највише на тржиште које је сада либерализовано, производњу која је униште из више разлога, о којима сам говорио и на прошлој седници и о којима сада говорим, освојите наше тржиште и даље допринети паду производње у домаћим предузећима. Ево једног примера "Фруктал сокови".

Иако постоји веома развијена производња сокова у нашој земљи "Таково", "Цервин", "Хани", "Фруко" и многе друге компаније, не влада у правом смислу тржишна утакмица из простог разлога што у већини тих компанија

није извршена приватизација. Дакле, не постоје структурне промене у земљи када је реч о структури власништва у предузећима и начину управљања, а менаџмент је све ово о чему говорим.

Када додатно либерализујете режим царина, најзначајнији конкурент биће једна фирма – "Фруктал", јер она овде има већ разрађене пословне везе, решене проблеме код куће у Словенији и уништиће, гарантујем, за годину и по или две 30-40 процената домаће производње. Шта хоћу да кажем?

Либерализација свих микропроцеса, па и овог око царинског режима, мора да тече, у најмању руку, паралелно са питањима својинске трансформације у предузећу, са питањима развоја тржишта у нашој земљи и са свим другим питањима која се тичу самог предузећа, да би то предузеће оспособило за тржишну утакмицу која га у односу на окружење чека, да све либерализујемо, а видим да Влада то убрзано ради.

Исхитреност – негативне последице за домаћу производњу

Према томе, ово ће у овако исхитреном и брзом ритму имати, пре свега, искључиво негативне последице по домаће произвођаче и то је оно што се кроз статистичка мерења исказује свих ових месеци од када је дошло до именовања нове Савезне владе. Зато ћу и гласати против овог закона.

Председавајући: Други пут се за ријеч јавио посланик Игор Мировић.

Игор Мировић: Желим да говорим врло кратко, само да потпирам. Мање-више сви су у расправи, осим Јабуса, о томе говорили. Без приватизације, без прилагођавања наших предузета систему функционисања који влада на Западу, на микроиво, нема начина да либерализација свих режима, поготову царинског режима, помогне нашој привреди у целини, она може само да одмогне.

Према томе, ово је заиста, не преурањено, већ велики шок за, пре свега, произвођачку привреду. Зато, сматрам да никако не можемо да подржимо Предлог овог закона. Дакле, без приватизације, развијеног менаџмента, развијеног тржишта акција везано за приватизацију, без свих других промена које треба да прате домаћи тржишни амбијент и без свеукупног прилагођавања тог амбијента условима привређивања који важе на Западу, не можемо макросферу прилагођавати принципима светских организација јер ће то бити контрапродуктивно за нашу привреду.

Председавајући: Пошто се нико не јавља за ријеч, закључујем јединствени претрес у начелу по предлогу два закона који чине наш дневни ред, сада га не би понављао.

Дозволите ми да ставим на гласање Предлог закона о изменама и допунама Царинског закона (АЧ-54) у начелу.

Драган Тодоровић: (Упадица с места) Господине председниче, повреда Пословника.

Председавајући: Изволите.
Драган Тодоровић: Претходно гласање није било регуларно. Обманули сте нас овде. Посланик је сада ушао у Скупштину. Сада има 21 посланик и мало пре, приликом гласања. Према томе, претходно гласање није било регуларно.

Председавајући: Молим вас, само имате право да тражите да се други пут гласа, ако мислите да гласање није било регуларно.

Драган Тодоровић: Господине председниче, ви можете да урадите шта год хоћете. Овде нема нас 500. Ово није фудбалско игралиште. Овде је 20 посланика гласало "за" Предлог закона. Након тога је ушао посланик и са њим имате 21-ог посланика.

Председавајући: Који је ушао тада и гласао је.

Драган Тодоровић: Није истина. Ушао је тек после гласања.

Председавајући: Господине Тодоровићу, мислим да ви тврдите једно а ми тврдимо друго.

Најбољи начин да ово премостимо је...
Драган Тодоровић: Нећемо, господине председниче, можете ви да гласате.

Председавајући:... да ви пођете на своје мјесто и да тражите повреду Пословника или да тражите да се обнови гласање.

Драган Тодоровић: Изашао сам и рекао да сте повредили Пословник, да је приликом претходног гласања рачунат један посланик који није био у овој сали.

И, ако вама част и образ дозвољава да преко тога пређете.

Председавајући: Немојте да говоримо о неким другим категоријама овдје, јер то заиста није потребно. Користимо своја права. Имамо право да тражимо повреду Пословника. Ви то тражите. Имате могућност да тражите обнову поступка гласања. Ако хоћете и то тражите. Ми ћемо то да урадимо. Молим вас, немојте да искривљујемо слику и да ви који ту сједите, а не видите, а гласање је обављено на начин како је обављено, да то тако учините.

Драган Тодоровић: Ја сам рекао да је повреда Пословника.

Председавајући: Не можете ви то да кажете господине Тодоровићу. Можете само да предложите.

Драган Тодоровић: Па, ово је невероватно!

Посланичка питања

Председавајући: У складу са одлуком коју смо донијели на почетку ове сједнице, приступамо постављању посланичких питања.

Драган Тодоровић: Ја бих поставио два посланичка питања.

Прво питање би било постављено Народној банци – да нам достави Извештај о реализацији чека на милион и 700.000 швајцарских франака, које је председник Југославије, Војислав Коштуница, добио на поклон од Либијске владе.

Друго посланичко питање било би упућено ЈАТ-у и Аеродрому Београд, да нам достави податке о броју путника које је ЈАТ превезао за Немачку, пре Одлуке савезног министра саобраћаја, Зорана Шапија, о одобрењу немачкој авио-компанији "Луфтханза" да има пет ноћења у Београду. А, од Аеродрома Београда или од ЈАТ-а, у зависности ко води ту свједеницу, да нам достави податак о броју путника који су из Београда "Луфтханза-ом" летели у Западну Европу, пре Одлуке о додељивању пет ноћења и после Одлуке о додељивању права на пет ноћења у Београду.

Председавајући: Захваљујем посланику Тодоровићу.

Ја га молим да ова оба питања постави у упитној форми и формулише је, како бисмо их могли прослједити, онако како је то Пословником предвиђено. Дакле, прво Народној банци Југославије а, друго, претпостављам Савезном министарству саобраћаја.

Драган Тодоровић: (Упадице с места). Не они ће да слажу. Треба ЈАТ-у.

Председавајући: Али, немамо право да постављамо питања, сагласно Пословнику. Ево читам вам, да би имали увид – значи, "има да постави посланичко питање Савезној влади или поједином савезном министру о питањима за која су Савезна влада или савезни министар надлежни". Немамо другу могућност. Тако је по Пословнику.

Драган Тодоровић: (Упадица с места). Како кад им не верујем?

Председавајући: Ја вас молим да то урадите након ове сједнице и пружите могућност да се, сагласно Пословнику, поставе посланичка питања.

Да ли још неко жели да постави посланичко питање? (Не жели)

Припремила:
Марина Рагуш

НАГРАДА ЗА ПЛАГИЈАТ

Овогодишњу доделу Пјера за најбољу југословенску карикатуру, традиционално већ 33. пут у организацији "Вечерњих новости", квалификована јавност памтиће по нечувеној крађи
Званично, ово се није догодило...

Карикатура, као специфични уметнички облик друштвене критике, одавно је у нашем друштву заузела своје важно место. Последњу деценију, искључиво због недостатка професионалног (а самим тим и објективног) новинарства, карикатуристи су својим изразом врло често били "језичак на ваги" односа јавног мишљења према државној организацији, тј. актуелној власти. Као такви, постали су редовна мета напада послушних и добро плаћених "пера". Међутим, истине ради, ретко кад су били на удару колега из сопствене бранше.

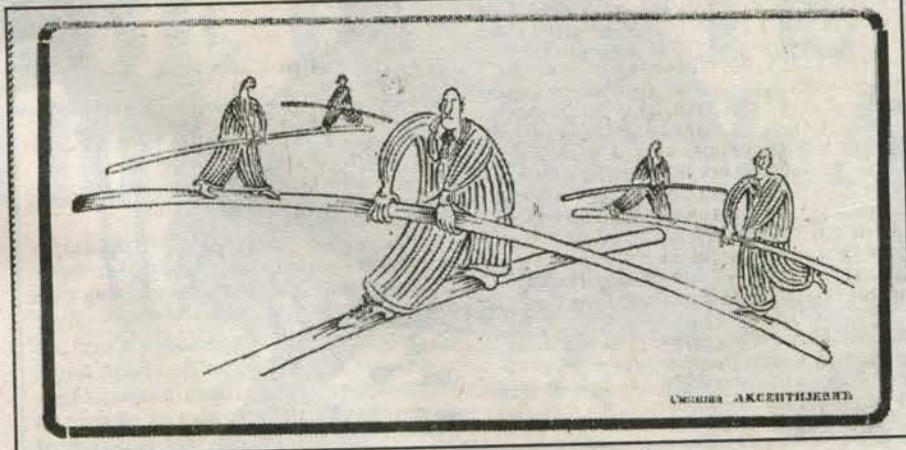
Ове године се десило да је колега покрао колегу за идеју, мотив и, коначно, признање.

Прича сеже у далеку 1978. годину, када је карикатуриста Синиша Аксентијевић објавио свој "поглед на друштво", не размишљајући тада да ће у 21. веку поново видети своју карикатуру са потписом Владимира Станковског, овогодишњег добитника треће награде 33. југословенског конкурса за карикатуру "Пјер".

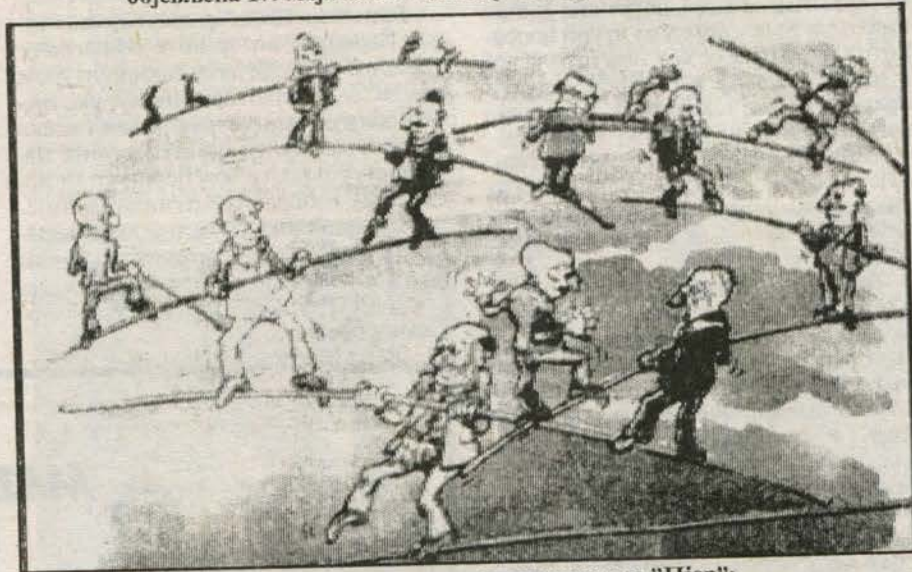
Вођен правилима професије, упутио је писмо жирију конкурса, апелујући на заштиту ауторских права и, коначно, озбиљно нарушене етике бранше. Аксентијевићево писмо није било само писмо прекора, већ и конкретног предлога за разрешење ове срамне ситуације. Заправо, Синиша Аксентијевић је предложио да се ван очију јавности трећа награда додели неком другом, оригиналнијем аутору, сматрајући тако да би се избегла брука и свакако исправила неправда према осталим учесницима конкурса.

Одговора жирија из редакције "Вечерњих новости" до данас није било, што нас наводи на закључак да неко сматра да се ова незапамћена брука званично није догодила.

Е па, незванично, мишљења смо да целокупна јавност мора да сазна истину. Негде у овом општем хаосу мора да се подвуче прта и да се по добром српском обичају "згузва шајкача" и крене са истином која делукује и грижу савести, одговорност и повратак макар основних моралних норми, посебно у култури и стваралаштву јер је то одраз нације у огледалу. Очигледно је да се сада сви огледамо у разбијеном огледалу; стваралаштво се опорезује, стварају се

Карикатура Синише Аксентијевића
објављена 17. маја 1978. године у "Вечерњим новостима"

Трећа награда на конкурс карикатуре "Пјер":
плагијат Владимира Станковског

комисије у којима ће седети вероватно "надљуди" и у име нације одређивати шта је сте култура, а шта спада у канту за отпатке или у шунд. Тако ће према њиховој оцени неко добити статус у културној цетсету, а неко ће, вероватно, отићи у изгнанство и дисидентство.

Ово је већ виђено у Брозовим лабораторијама, што ће рећи и после Броза, негових ђаци. Ако је истина да ученици напаше учитеља – ово ће, свакако, бити година коју ће појести скакавци. Уоста-

лом, сведоци смо сви оваквих и сличних гаранција ДОС-а.

Уколико нас памћење не vara, чини се да је и Милорад Павић на овакво демисионирање слободе изражавања или, ако хоћете, реанимацију духа Валтера Вајса, алијас Јозефа Броза (а све то у режији ДОС-а), изјавио да ће престати да пише под оваквим условима.

Ево шта су други рекли из редова првоборца ДОС-а, а из области културе и стваралаштва.

Душан Ковачевић, писац академик и припадник политичке организације Г-17 плус: "Многи људи који су данас на политичкој сцени Србије, нису многи бољи од Милошевића... Они су, заправо, дугогодишњи политбиро и преобраћени КГБ".

Млади књижевник Стеван В. Тешин, из Кикинде, уредник часописа за књижевност "Северни бункер", пита се "ко диктира услове по којима се догађају промене у највишим оквирима култур-

кратија на делу". Тражили смо од надлежних у култури да нас макар послушају, не да нас питају, када буду доносили неке одлуке, постављали људе на челу позоришта. Међутим, нико на ту нашу молбу није одговорио, осим Горице Мојовић и Тање Петровић из Скупштине Београда.

Сва је прилика, наставаља се стара пракса. Последњи је тренутак да заборавимо на партијске поделе и да се бавимо својим послом..."

Четири деценије са пером: Синиша Аксентијевић

не политике. И каже, погрешно је очекивати да ће се стање у култури поправити тако што ће се заменом играча поправити квалитет игре. Треба мењати правила, али не тако што ће се од данас шах играти по правилима лото-а..."

Ана Миљанић, млади редитељ: "Када је реч о новој културној политици, ја заиста не знам шта да кажем, чак ни критички, јер сматрам да те нове културне политике и нема".

Бориса Божовић, власника престижне београдске галерије "Хаос": "За сада ми се чини да у новим променама има лутања, недоумица, половичних решења, па чак и лоших предлога... Оно што никако не би смело да буде пресудан критеријум – што се управо догађа – то су политички ангажман и страначка припадност. Осећа се да је на делу некаква међустраничка трговина: тзв. мале странке (не само оне, већ и странке у игри) које немају кадрове а добијају поједине ресурсе или институције, предлажу своје чланове често некомпетенте или сасвим просечне људе, што је одступање од принципа вредности, стручности, јавности рада, општеприхваћености.

Нова власт, странке ДОС-а, још не показују довољно интересовање ни добре воље за добра решења, чак ни за подухвате".

Даница Максимовић: "... После победе ДОС-а на изборима од 24. септембра, послали смо свим институцијама на локалном нивоу, у граду, републици и у федерацији допис под називом "Демо-

Бранислав Цига Јеринић, глумац – првак Народног позоришта у Београду: "Власт и не треба да се бави културом, већ да омогући стваралаштву, уметности, свим облицима испољавања живота, да се развијају ван институција. Нажалост, у политичкој борби уочи последњих избора, на митинзима, није дан представник ДОС-а није ни речи рекао о култури. Сва је прилика да и нова власт мисли како је култура споредна ствар. А култура је, заправо, духовна стабилност народа.

Ако садашње понашање власти оцењујемо по оној народној 'по јутру се дан познаје', онда се бојим. Ипак, надам се".

Предраг Палавештра, академик и један од лидера ДЕПОС-а: "... Као што за демократски изабрану власт није политички мудро да напросто окрене лист и да, не питајући више никог ништа, под заставом демократије настави по старом, тако ни за грађане није прикладно да мисле како у име демократије треба угодити свачијој жељи и сваком чаршијском хиру".

(Наведене изјаве пренете су из текста "Разочарани првоборци", који је објавио "НИН", 11. 1. 2001. године)

На крају, по оној старој латинској изреци "Речи лете, примери остају" – постреволуционарно време у Србији, које је одјавило двадесети, а пријавило двадесет први век, историја ће забележити по урушавању свега што представља српско национално биће, по скрнављењу православног крста, по нечувеној изборној превари народа (који, да се разумемо, увек има легитимно право да жели да живи боље) који је уместо стазом бољитка закорачио стазом сопствене пропасти; по пропаДОСмо!

Пробијање дна егзистенцијалног минимума, распродаја националних ресурса и привреде, прогон српске културне мисли, политички реваншизам, криминал и тероризам, изгнанство традиције, беспосленост и глад у најави – обрисани су новог времена за које сте се, преварени, скоро референдумски изјаснили гласајући Коштуницу и тако платили цену сопствених илузија.

На самом крају, можда не би било збогег да поменемо скорашњу изјаву популарне октобарске револуционарне маскота, Доа багеристе, током његовог борава на Равној Гори:

"Сада ћу да изведем 35 багера, пошто је њих 35, и сада нећемо да рушимо, већ их бијемо јер су преварили народ!"

Тако данас мисле и говоре разочарани првоборци ДОС-а, а ми се питамо: "Шта сад, браћо Срби"?!"

Марина Рагу

ВЕЛИКА СРБИЈА

БРОЈ 1608

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПРЉАВЕ РАБОТЕ НЕБОЛШЕ ЧОВИЋА

15. март 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Небојша Човић, као амерички шпијун, само је делимично обавестио јавност о садржини споразума који му је наметнуо Шон Саливен, а који је он сасвим неовлашћено потписао у име југословенских државних органа. Небојша Човић је договорио повлачење свог тешког наоружања наше војске са југа Србије.

Оног тренутка када се повуче тешко наоружање Шиптари планирају јуриш на Прешево и Бујановац. Кад заузму Прешево и Бујановац, а већ су кренули у том правцу и најавили су прве демонстрације за суботу, није немогуће да то већ у суботу ураде или за који дан. Мобилисаће сво, за рат способно, шиптарско мушко становништво. Прешево и Бујановац ће претворити у тврђаве, иако су та два града ван безбедносне зоне. Наша војска и полиција, ако врате тешко наоружање, неће моћи да поврате та два стратешки веома важна града без великих цивилних жртава, без великог разарања. И ту ћемо бити потпуно блокирани.

Крајње је погрешно било упућивање јединица наше војске и полиције у безбедносну зону, пет са пет километара, на укупно 25 квадратних километара, без тешког наоружања. Они тамо врло лако могу бити опкољени и побијени. Стравична је грешка, а највероватније зла намера, да се у тој јединици шаље већи број припадника Седмог батаљона војне полиције из Црне Горе. Седми батаљон чине војни професионалци регрутовани у Црној Гори од највећих српских патриота. Подмукло је смишљено да они изгину на југу Србије, па да онда и српски патриоти, и они који су одвајкада свим срцем за заједничку државу, кажу да је србијанска власт намерно жртвовала црногорске патриоте и да им је доста више заједничке државе. То је позадина тог подмуклог плана.

Наш је циљ да јавност алармирамо. Спречени смо у томе, јер смо блокирани у скоро свим медијима. Ми публицистета углавном немамо, али учинићемо све што је у нашој моћи да народ на време сазна праву истину.

ДОС-овска власт демонстрира народу Србије да је веома способна, толико је способна да одједном дигне цену струје за 100-116 одсто, дигне цену млека, цену хлеба удвостручи и тако даље. И ми кад смо били на власти могли смо бити тако способни. Сад млека има свуда, али нико не може да га купи.

Америчка помоћ, наравно, неће никада стићи у новцу, али су у стању да нам пошаљу луду соју. И овако нам је мало лудила, још нам треба луда соја. Народ нема од чега да живи. Сва обећања фи-

нансијске помоћи су била лажна, фабрике и даље не раде, а цене скачу у енормним распонима.

Владан Батић је обмануо јавност да се Благоје Симић сам предао Хајнком трибуналу. Ми имамо поуздане информације да га је лично Владан Батић два дана убеђивао да се преда, уцењивао и застрашивао, а криминалши Владана Батића су отпратили на аеродром Благоја Симића и ушли с њим у авион. Видело се на аеродрому под каквим страхом Благоје Симић даје изјаве које су емитоване на разним телевизијама. Због тога ће Српска радикална странка у најскорије време тражити одговорност Владана Батића. То што је урадио Владан Батић је акт велеиздаје и ми се с тим

Диверзија против Војске Југославије: повлачење тешког наоружања

нећемо помирити док се Владан Батић не изведе пред лице правде.

Новинар: Како коментаришете изјаву господина Човића да ће преговори са Албанцима почети следеће недеље и изјаву премијера Жижића да, ако треба, ићи ћемо и у Приштину?

Др Шешел: Небојша Човић смишљено дезинформира јавност. Он ће разговарати, наравно, само он зна са ким. Безвезе ће тамо наћи негде неке албанске сељаке на лединама и паметовати. Са њим иду екипе пробраних новинара које га величају по задатку. Гледали смо неко вече, прекиноћ ваљда, такав панегирик Јасла Тота на новосадској телевизији у 17 часова, какав не памтимо још из Титовог времена. Милошевићу такве панегирике никада није смишљала државна телевизија.

Јесу, додуше, објављивали из страних медија кака нека велича Милошевића, па као преносе, али да новинар уредник добије задатак да напише једно такво ругло у славу потпредседника Владе, то је нешто невероватно.

Што се тиче Зорана Жижића, он само троши државне паре. Ишао је у Њујорк, ни сам не зна зашто је ишао, ни са ким озбиљним није разговарао. Ишла је са њим екипа новинара по задатку да извештава јавност као да је имао важне су-

Југ Србије на цедилу: Небојша Човић

спрете. Ниједан важан сусрет није имао.

Што се тиче Кофи Анана, он прима у згради Уједињених нација и туристичке групе када дођу тамо. Знате, тамо се омогућава свим туристима улазак. Ја сам био тамо 1978. године, као студент пост-дипломаца. Деље се бесплатне улазнице, те улазнице означавају час кад се може ући у зграду, тамо се уђе и присутни званичници разговарају, немају другог посла, јер знате та бирографија тамо је стравична.

Ниједног озбиљног разговора није имао. Може он да путује где год хоће, али шта има од тога. Да ли њега неко сматра председником Савезне владе? Не сматра. Да ли је он нечим показао да је заиста

Одговорност за министра правде: републички посланици Српске радикалне странке

председник Савезне владе? Није. Зоран Жижић ни по чему није председник Савезне владе, а надамо се у следећи четвртак да ће формално и њему и Савезној влади бити изгласано неповерење, јер влада која се тако понаша не може да остане на функцији.

Новинар: Најављена је нека аутономија на југу Србије. Како гледате на то?

Др Шешел: Тамо где се повуче наша војска, где не буде наше полиције, неће бити само аутономија него и независна држава. А Човић је смислио да пре-да јужне србијанске општине српским непријатељима. Човић проводи задатак који је добио од Американца и проводи га немилосрдно. Чак је и Устав прекршен.

Како он може бити на челу тог координационог тима? Како он може да командује војском? Како могу да се на тај начин формирају здружене јединице војске и полиције? Никада не могу да се формирају здружене јединице војске и полиције, а да то буде под командом републичких органа власти. То може бити само под командом војске, односно савезне власти. Ту је и Устав прекршен.

Покушали су да избегну на сваки начин генерала Лазаревића који схвата о чему се ту ради, који је јавно изразио своје противљење, они су га једноставно склонили. Сад он нема надлежности у погледу те специјалне јединице. А кад изгине специјална јединица, онда Човић треба да иде у затвор.

Новинар: У исто време се у Србији дешава оно што се дешава и на македонској територији. Шта мислите, који је то стратешки интерес Американца на југу Србије и у Македонији да дође до такве ситуације?

Др Шешел: Амерички стратешки интерес је да се створи Велика Албанија и они иду у том правцу. Шиптарске немире очекујемо и у Црној Гори у најскорије време, индукване, такође, од стране америчке обавештајне службе.

Новинар: Зашто је Велика Албанија стратешки интерес Американца?

Др Шешел: Зато што Американци сматрају да ће таква држава најлакше бити под њиховом контролом. Сматрају да ће таква држава бити крајње примитивна, да ће јој правни поредак бити на најнижем могућем цивилизацијском нивоу и Американци у томе нимало не греше. Што је држава на нижем цивилизацијском нивоу то је лакше с њом манипулисати.

Новинар: Како гледате на став Владе према просветним радницима и на тај договор који није јасан, није јасно ни то њихове обећање да им се уплати пола топлог obroка или један део регреса?

Др Шешел: Републичка влада и онај хошпаплер Гаши Кнежевић настоје да преваре просветне раднике. Просветне раднике су свели на 70 одсто просечне плате, да су им бар гарантовали просечну плату у Србији то би било нешто. Али, замислите просветне раднике који имају 70 одсто од просечне плате, какав је њихов положај. Републичка влада није спремна да уједначи примана запослених у јавним службама. Она планира и даље да просветни радници буду најугроженија категорија.

Десна рука Карле Дел Понте: Владан Батић

ОПТУЖЕНИЧКА КЛУПА ЗА ВРХОВНИ СУД

22. март 2001. године

Томислав Николић: Даме и господа новинари, пошто је у току седница Већа грађана Савезне скупштине, председник странке је на седници, а ми ћемо ипак одржати ову редовну конференцију за новинаре, иако је данашња седница Већа грађана вероватно занимљивија и за вас, а и за целокупну јавност Србије и Савезне Републике Југославије.

Српска радикална странка поднеће кривичну пријаву против чланова Већа Врховног суда Србије који су решавали у спору између министра просвете Гаше Кнежевића и професора др Војислава Шешеља.

Има више основа за кривичну пријаву, најпре радили су под директним утицајем министра правде Владана Баћића, чак је и образложење њихове одлуке преписано из образложења које је својевремено Гашо Кнежевић написао покушавајући да протера Војислава Шешеља са Правног факултета. Несавесно и нестручно врше своју дужност. Поништили су један акт који уопште не постоји.

Наиме, да би Војислав Шешељ био изабран за редовног професора Правног факултета било је потребно да се пријави на конкурс и да испуни услове. Кад је тај посао обављен, декан Правног факултета тражио је сагласност министра просвете за његов избор. Министар просвете је дао сагласност па је декан Правног факултета издао решење којим је Војислав Шешељ засновао радни однос са Правним факултетом као редовни професор.

Врховни суд Србије поништио је онај претходни акт. Није поништио решење декана Правног факултета, него је поништио акцесорни акт који је дао министар просвете. То вам је, ако пратите седнице Скупштине, као кад би суд поништио нацрт неког закона.

Ви знате да постоје нацрти закона, од њих постане предлог закона који дође у Скупштину па кад се посланици о њему изјасне то буде закон. Сада би то било као да је Уставни суд поништио неки нацрт закона који, у ствари, уопште и не постоји у правном промету, али то је само знак у какву је ситуацију судство доведено. Не кажем да није било у тој ситуацији и раније, али је у посебну ситуацију доведено сада доласком ДОС-а на власт.

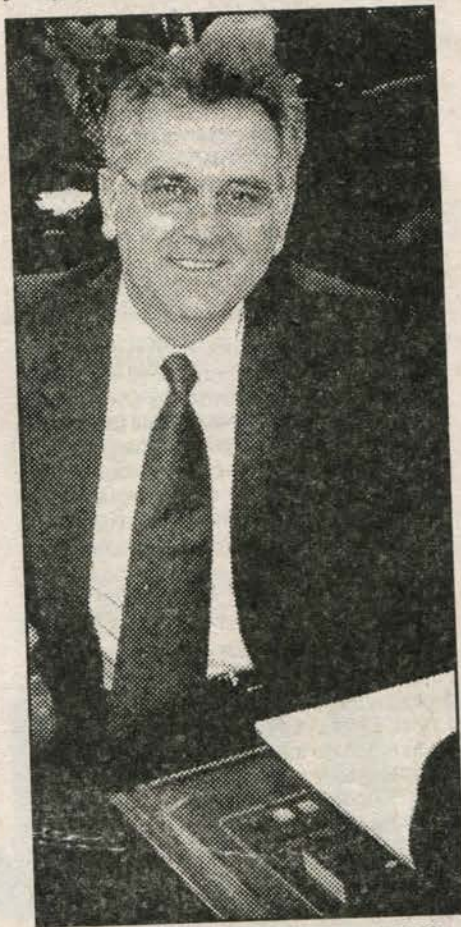
Не вреди да говорите о независном судству, о демократији, а да министар правде најављује ко ће бити ухапшен, да најављује ко ће да се преда Хашком трибуналу, а за то време га држи два дана у пресији убеђујући га и преко медија, где

лансира причу да не могу држава и народ да испаштају због појединаца.

Ситуација у земљи је јако сложена, економија је потпуно руинирана, фабрике не раде, социјални проблеми и њихово решавање ослоњени су на донације из иностранства. Политичка ситуација је незамисливо лоша. Овакав прогон опозиције од стране власти није био забележен у последњих десет година.

Ми смо у тих десет година, осам година провели као опозиционари и под једном и под другом влашћу и врло добро можемо да проценимо каква је ситуација. Данас су и правосудје, и тужилаштво, и Народна скупштина инструментализовани од стране извршне власти. И судска и законодавна власт потпуно су у рукама извршне власти. Некад су били под контролом Слободана Милошевића, а сада су под контролом сваког министра појединачно, и председника Владе Зорана Ђинђића.

Манир обрачунавања са синдикатима који своје чланове уведу у штрајк, је манир Небојше Човића којим се служио још у време док је био у СПС-у. Онако

Бранитељ националних интереса:
Томислав Николић

како се он обрачунавао са синдикатима ГСП-а, тако се сада Зоран Ђинђић обрачунава са синдикатима просвете. Он њима прети да ће сви добити отказ зато што штрајују, што је незабележено у демократској пракси, али ми немамо демократску власт.

Грађани су забринути зато што и овако цензурисане новине објављују да нас чекају нови намети и да ће Народна скупштина Републике Србије у уторак, усвајањем буџета и усвајањем два закона, а онда вероватно и новом седницом на којој ће бити усвојен и читав пакет пореских закона, наметнути оптерећење које грађани неће моћи да издрже. Чак се и Новости усуђују да напишу на насловној страни да неће бити опорезован само ваздух. Министар Ђелић и производе намењене лепи не ослобађа пореза, па бар би њему то одговарало. Он је могао да носи лећу гардеробу и да је набавља јефтине.

Српска радикална странка ће неуморно радити у Народној скупштини Србије. Грубим изменама пословника натерали су нас да пишемо амандмане и на оне тачке предлога закона на које не бисмо писали амандмане. Једино нам то пружа прилику да изађемо за говорницу. И ми ћемо ту прилику да искористимо.

Ми ћемо властима загорчати седнице Народне скупштине, али боље је да их упознамо са последицама које ће њихови закони имати на грађане, него да останемо пред тим неми. Наши министри не знају шта значе нове пореске обавезе. Они су пали из Америке, из Хонолулуа, из Тунгузије и тамо им теку плате које су имали пре него што су дошли овде. Упали су овде код нас да заведу системе који у овако сиромашној земљи не могу да буду заведени, могу али поступно уз опоравак привреде.

И буџет за прошлу годину био је тридесет једну милијарду динара, за ову годину планира се сто тридесет милијарди динара расхода у буџету, и планира се сто милијарди прихода, тридесет милијарди већ сада Влада каже да ће остати непокривено, кажу биће донација, биће приватизације па ћемо и то покрити. Разлику од тридесет две милијарде до сто милијарди покриће грађани преко нових намета. Имате ли ви новинари средстава да можете ове године четири пута више да дате држави него што сте дали прошле. Пођите од себе кад величате ову власт и кад им пишете хвалоспеве.

ПОЧЕТАК КРАЈА НОВЕ ВЛАСТИ

29. март 2001. године

Драган Тодоровић: Даме и господа новинари, сведоци смо доношена новог Закона о буџету за 2001. годину, и оно што је потпуно транспарентно, како воле ови нови из ДОС-а да кажу, то је да је то почетак политичког краја оних који су сада на власти.

Нови закон о буџету за 2001. годину показује да је Демократска опозиција Србије, односно садашња власт обманула овај народ и да ће се то грађанима Србије обити о главу.

Сва она обећања којима су засипали нашу јавност пре него што су дошли на власт показују да су то биле обичне преваре. Ја не кажем да су они свесно варали наш народ, вероватно су то радили што су њихови налогодавци њима тако обећали, они су то преносили, али сада се показало да је то без икаквог основа.

Ово што су новим буџетом предložили показује да Србија неће добити никакву помоћ и да ће Србија морати додатно да пропадне док се ова власт не промени. Најочигледније је то из овог што они предвиђају новим буџетом да ће скоро тридесет милијарди недостајати за буџет.

Првенствено су предвидели нешто око двадесет и једну милијарду, али смањењем ових акција на нафту вероватно ће се тај недостатак повећати на тридесет милијарди, односно нешто око милијарду марака. То показује да наши грађани и наша привреда у овој години не само да не могу да очекују било какво побољшање него да ће бити додатно погоршање, јер ће сви грађани Србије бити оптерећени овим новим порезима и да ће само кратко време бити у могућности да те порезе плаћају.

Ово што је урадила Савезна влада омогућавајући да велики број робе улази без царине, односно са смањеном царином, показује да намера ДОС-овске владе уопште не иде у правцу опорављања наше привреде. То вам отприлике личи као када би неког тешког болесника ставили у исти положај да се са врхунским атлетичарем такмичи у врхунској дисциплини.

То показује да рецимо наше шећеране немају шта да очекују идуће године, уколико стварно буде дозвољен слободан увоз шећера. Бар да су увезли жути шећер па да га дају на додатну прераду тако да од тога имају користи и наша држава и наши грађани, они су омогућавањем слободног увоза нашој привреди онемогућили бар колико толико равноправне услове. Нажалост то није ништа ново.

У свим земљама у окружењу тај поступак је већ виђен и тај поступак је те околне земље довео на руб економске пропасти. Тако да ће једино бити тачно да ћемо се за неко време ми изједначити са окол-

Обећања ДОС-а обичне преваре:
Драган Тодоровић

ним земљама, али изједначићемо се тако што ћемо додатно пропасти.

Такође, десило се пре неколико дана један председан у коме ће ова влада трајно у историји бити обележена и осрамоћена. Наша полиција је, по налогу ДОС-овске власти, бившег градоначелника Приједора, односно председника општине Приједор, Миломира Стакића, ухапсила и изручила Хашком трибуналу, и лицемерно је ово од Војислава Коштунице што изјављује да ли је он био обавештен, да и се он са тиме слаже или се не слаже.

Мислим да су то покушаји прикупљања нафте, да некажем тежи израз, политичких поена како би се оправдао можда пред грађанима Србије за ово што је урадила републичка полиција, односно што је урадила ДОС-овска власт.

Новинар: У суботу се очекује да председник САД Ђорџ Буш преда Конгресу свој извештај о условима које је поставио Југославији.

Каква су ваша очекивања, да ли ће се продужити рок можда или ће се укинути те повластице?

Драган Тодоровић: Па ја мислим да се, без обзира шта ће председник Буш предложити Конгресу, наш положај ни у ком случају неће побољшати, мислим да ће се он додатно погоршавати. Ако се евентуално тренутно одустане од неких захтева мислим да је то само куповина времена овој новој ДОС-овској власти и да се суштински ништа неће променити.

Американци никада неће одустати од својих захтева и мислим да је све ово што раде представници наше власти само покушај да се обману наши грађани, да

прикажу тобоже да су они у могућности да са Американцима преговарају, односно да добију неке боље или неке услове на које нису унапред пристали, односно због који су добили помоћ од Америке да би дошли на власт.

Новинар: Како гледа ваша странка на околност да после избијања ових неред у Македонији ми нисмо нашли за потребно да понудимо војну помоћ ни на републичком ни на савезном нивоу, а то су веома галантно урадили Бугари и други.

Да ли су у питању Душапово Скопље и Марков Прилеп или је у питању можда неки бугарски град из бугарске прошлости, шта се крије иза тога и зашто ми ћутке прелазимо преко тога?

Драган Тодоровић: Прво, то питање морате да упутите Савезној и Републичкој влади, пошто су оне за то биле надлежне. Друго, мислим да би на тај начин признали једну чињеницу, која је сада неспорно јасна сваком, а то је да претходни режим ни на који начин није утицао на шиптарску побуну и да претходни режим није био узрочник шиптарске побуне, да претходни режим није био узрочник бомбардовања наше земље и да све ово што нам се дешава у последњих десет година није последица природе режима који је био овде на власти, него да је то у склопу политике новог светског поретка, односно Америке, и да се све ово одиграва по сценарију који је одавно припремљен и који се само спроводи у дело.

И да је све ово што се дешава и у Македонији и на југу Србије, оно што се дешавало на Косову и Метохији, оно што се дешава у Црној Гори, оно што се дешава у Војводини, да су то само делићи једне игре, односно замисли једне политике која се полако спроводи.

Према томе, мислим да ова нова власт, која је део те америчке стратегије, није ни могла да се буни јер би се директно бунила против својих налогодаваца.

Новинар: Како коментаришете хапшење бивших високих функционера, у бившем режиму?

Драган Тодоровић: Што се тиче Српске радикалне странке, хапшење било ког бившег или садашњег функционера уколико је проистекло из неких криминалних активности, Српска радикална странка са тиме нема ништа.

Једноставно то је нормалан поступак који би требало да се спроводи у нашој земљи, али уколико су мотиви за таква хапшења политичке природе Српска радикална странка је против тога. Шта је стварно, сазнаћемо ускоро. Имаћемо прилику, и ми и наши грађани, да сазнамо чиме су инспирисана та хапшења.

БАТИНА ИМА ДВА КРАЈА

12. април 2001. године

Драган Годоровић: Даме и господа новинари, ноћас је приведен председник Општинског одбора Старог града, Немања Шаровић, под сумњом да је лепши налепнице ове садржине "ДОС је најгори". Миодраг Томовић, активиста и члан Српске радикалне странке, због исте ствари је приведен у Земунски МУП Цела Србија је облепљена и ишарана плакатима и спрејевима које су платили амерички и западноевропски обвезници и никоме због тога није фалила длака с главе.

Сада када су српски радикали кренули да лепе овакве поруке, истините поруке, припадници Министарства унутрашњих послова су одмах реаговали и притворили, односно привели на информативне разговоре ова два наша члана. Питам се како до сада исти ти припадници МУП нису успели да открију ко је из станице полиције Старог града украо, односно однео 262 аутоматске пушке, 239 пиштоља, 3 хеклера, 15 пушкомитраљеза, 3 митраљеза, 20 снајперских пушака и не зна се колико полицијских значака. Вероватно сада те полицијске значке носе они Батићеви са капуљачама, у случају да их неко од редовних припадника полиције легитимно, или се може десити да такви почну да упадају у станове, показујући те значке.

Питање је да ли се и ове отмице које се дешавају, дешавају уз помоћ ових значака које су украдене 5. октобра и уз оружје које је такође украдено 5. октобра. Ово на најбољи начин показује да батина има два краја и да се крај ДОС-овске власти не само назире, већ да је врло близу.

Друго, о чему Српска радикална странка данас жели да вас обавести, то је Предлог закона о избору и престанку мандата савезних посланика у Већу грађана и Већу република Савезне скупштине. Ми схватамо реалност да ће врло брзо, после избора у Црној Гори, доћи да промене политичке сцене у Црној Гори

На удару "демократске" власти:
Немања Шаровић

и да ће бити неминовни савезни избори и за Веће грађана и Веће република. Због тога је Српска радикална странка овај Предлог закона упутила у редовну процедуру како би покушали овим законом да предупредимо све проблеме које смо имали за ових протеклих десет година које је, нажалост, на најгори могући начин искусила Српска радикална странка.

Управо због тога што знамо све оно што је био недостатак ранијих закона, ми смо у овај закон покушали да уградимо и на најбољи могући начин омогућимо да се следећи избори за Савезну скупштину одрже на легалан, законит начин и да се воља грађана преко тих избора на најбољи начин и манифестује.

Оно што је ново у овом закону, и што се разликује од прошлог закона, то је да је ова материја сада уређена једним законом и за избор у Веће грађана и у Веће република, и оно што је ново за избор у Веће грађана то је да би Србија била једна

изборна јединица, Црна Гора друга изборна јединица и избори би били одржани по пропорционалном систему уз цензус од 5%. Они који не би добили тај цензус не би могли да уђу, а њихови гласови би, по принципу највећег количника, припали оним странкама које су добиле посланике у Веће грађана и Веће република.

Такође смо предложили, и то је ново у овом закону, јединствен бирачки списак. И то је нешто што је основно, што би морало да се угради, односно да се избори одрже тек када се овај закон прихвати, јер је бирачки списак био један од главних извора нелегалних избора и у Србији и у Црној Гори. Најбоље сте у то могли да се уверите пре пет-шест дана када је јавност обавештена да је Влада Црне Горе, односно Министарство унутрашњих послова, од Завода за израду новчаница поручило, колико се ја сећам, око педесет хиљада личних карата.

Ако узмете да на изборе у Црној Гори у просеку изађе око четири стотине хиљада гласача, то вам је већ 12%. Погледајте колика је предност некога ко је у могућности да убаца педесет хиљада гласача у двадесет и једну општину.

Новина у овом закону је и начин на који би се бирала та Савезна изборна комисија. Савезну изборну комисију чине председник и девет чланова које именује Савезна скупштина на предлог посланичких група у Савезној скупштини, а у проширеном саставу по један представник подносиоца изборне листе, а из сваке републике чланице морају бити најмање по два представника. На овај начин ми би избегли досадашњу праксу, јер је практично Савезна влада предлагала искључиво чланове Савезне изборне комисије, што је омогућавало једној странци да у тој комисији има апсолутну већину и због те већине практично све примедбе, које су подносили представници Српске радикалне странке за време избора, биле су, машинеријом већине, одбачене, односно нису прихватане, или су прегласавањем скидане са дневног реда.

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ

Истина боли: налепница због које су хапшени активисти Српске радикалне странке

Мислимо да ће, уколико овај закон буде усвојен, Савезна изборна комисија на овај начин потпуно легитимно радити и да ће све оне странке које буду учествовале на изборима на овакав начин бити заштићене. Овим законом смо предвидели да кандидате могу, под условима који су утврђени овим законом, предложити искључиво политичке странке посебно или заједно у коалицији, као и групе грађана.

Оно што је такође важно, то је предлог да се Надзорном одбору дају одређена овлашћења која до сада Надзорни одбор није имао и што је објективно доводило до нерегуларности, односно све оне примедбе које је Надзорни одбор упућивао практично нико није третирао и омогућено је, једноставно, да избори протичу нелегално, да се медији злоупотребљавају и да нико за то не одговара, односно да никога за то не боли глава. Оно што је сада врло битно, Надзорни одбор када утврди да је средство јавног обавештавања својим поступањем и радњама повредило право грађана, о томе обавештава Савезну изборну комисију. Савезна изборна комисија на то обавештење упозорава гласило које је прекршило правила у изборној кампањи, па уколико такво средство информисања поново направи исти прекршај, Савезна изборна комисија има право да привремено забрани рад таквом јавном средству све док се избори не заврше.

Мислимо да ће овај члан, члан 115, уколико овај закон буде усвојен, омогућити да по први пут у медијима имамо регуларно и равноправно представљање свих учесника на изборима, да неће моћи бити више у ситуацији да стрепимо да ли ће нам Дневни телеграф, Радио-

Октобарска револуција:
досовци на јуриш опљачкали полицијску станицу Старог града

левизија Србије или било који други јавни медиј у Србији, објавити лажи које пласирају обично петком, јер четвртком у 24 часа наступа хулање и немамо могућност да објављену лаж демантујемо, и да на било који начин то што је урађено објаснимо грађанима, да није тачно, односно да је злоупотребљен неки од ових медија.

Новинар: Само једно појашњење. Рекли сте да једним законом у оба изборна већа, значи за оба већа Србија и Црна Гора по једна изборна јединица и бира-

ју се после по истом принципу, само је мањи број?

Драган Тодоровић: За Веће грађана у Србији се бира 108 посланика, а у Црној Гори 30, а за Веће република, пошто Веће република обезбеђује равноправност обе републике, бира се по двадесет посланика у једној и другој федералној јединици.

Новинар: Где је ухапшен Немања Шариновић?

Драган Тодоровић: Не знам тачно где, али добио сам само информацију да је он приведен у станицу милиције, али где је тачно ухапшен не знам. Знам за Миодрага Томовића, њега су привели од куће.

Новинар: Које је образложење било?

Драган Тодоровић: Па нема образложења, они су само приведени на информативни разговор, али разлог је лепљење ових налепница које врло јасно говоре о квалитету коалиције, која је на прошлим изборима добила власт, односно о ДОС-у, и стварно по свему овом што нам се дешава до сада није било горе власти него што је ова ДОС-овска власт. И ево, због ове мале налепнице, због ове три речи, људи се приводе на информативне разговоре.

Српска радикална странка мисли да је ово легитимни начин политичке борбе, њени активисти ће лепити и ове налепнице и све друге налепнице. По ономе како се грађани интересују и долазе да траже у наше општинске одборе ове налепнице изгледа да смо на најбољи могући начин, и у право време нашли праву паролу, а колико имамо информације, изгледа да су се неки латили спрејева и почели да исписују разне пароле. Нормално, пустили су машти на вољу па грађани све оно што мисле тренутно о овој власти, то и изражавају на овакав начин, обогаћују нашу изворну поруку.

Черупање Скупштине:
тачке на пљачке нису стављене

ДОСОКРАТУРА

19. април 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, ова криминална досовска власт је на просто побеснела. Она једноставно нема начина како да изађе на крај са аргументованом критиком српских радикала и примењују огољена средства репресије против нас.

Они би хтели да потпуно униште Српску радикалну странку. У томе су толико слепи на све правне норме, на основне принципе правног поретка, да већ увелико конкуришу најдрљим периодима титоистичке владавине. Још једино нису почели да стрељају политичке противнике, али није ни то немогуће како су ствари кренуле.

Српским радикалима разним рестриктивним мерама покушавају да онемогуће да критикују власт у Републичкој и Савезној скупштини, а потпуно нас медијски блокирају. Лансирају против нас лажи, измишљотине, огромну гомилу неистина. Али све те лажи врло кратко трају и не могу да изазову неки значајнији ефекат у јавности.

Пуцају од муке лидери ДОС-а зато што српским радикалима не могу да припишу било какав криминал, било какво кривично дело. Зато приступају систематским шиканирањима и малтретирањима.

У парламенту то раде рестриктивним пословником и још рестриктивнијим тумачењем тог пословника. Кад год ми нешто изговоримо што је документовано, аргументовано, а што није по вољи челних људи досовског режима, одузимају нам реч, искључују струју, покушавају избавити из Скупштине и тако даље.

Почела су и физичка малтретирања. Јуче је ухапшен Марко Крајишник, члан службе обезбеђења Српске радикалне странке, и потпуно безразложно кажњен са десет дана затвора и синоћ одмах послат на издржавање тих десет дана затвора у Палинску скелу.

Јуче је полиција организовала акцију, по налогу Душана Михајловића, отимања ципа Српске радикалне странке. Прво је акција замишљена на паркингу Српске радикалне странке, али је начелник МУП-а Земун, потпуковник Шљукић, одбио да учествује у тој режији. И јуче је експресно смењен.

Неки функционери из општине Земун, из досовске власти, који су били укључени у ту акцију кренули су и без полиције. Један од њих, извесни Анђелковић, који је ваљда и потпредседник Извршног одбора општине, покушао је да спречи мој излазак са паркинга Српске радикалне странке.

Ми овде у дворишту имамо паркинг где отприлике највише четири аутомо-

била могу да стану и имамо пролаз кроз општински паркинг. Ја сам кренуо јуче ујутру из странке у Народну скупштину. Он је паркирао своја приватна кола у самом пролазу, стао поред кола и није хтео да се помери.

Он је нестрпљиво ишчекивао да стигне полиција и то је био разлог. Ја сам му запретио да ћу ципом једноставно изгурати његово возило. Ту су били и чланови нашег обезбеђења, али га нико није ударио. Могуће је да је одгурнут, али никаквог удараца није било, они лажу, нема никакве повреде. Уосталом, да има нека повреда не би ваљда била изречена прекршајна казна од десет дана затвора, ваљда би се водио и кривични поступак. Све то говори да је реч о режији.

Пошто та режија није успела на паркингу Српске радикалне странке, поновљена је у послеподневним часовима на паркингу Народне скупштине код Председништва Србије.

Тамо је дошла већа група полицајаца са аутоматским пушкама и покушали су да отму страначки цип. Возачу су одузели пиштољ за који има дозволу за ношење и једног члана обезбеђења, управо тог Марка Крајишника, стрпали у своје возило и њему одузели пиштољ и дозволу. У то је возач успео да се мобилним телефоном јави у Скупштину и ми смо сви истрчали на паркинг.

Све оно што се дешавало на скупштинском паркингу имали сте прилику јуче да видите, и неки медији су коректно известили. Има и оних који су фалсификовали, који су објавили неистине. "Новости" су опет предњачиле, чак су и неке моје заклетве објавили да ни

мртав нећу да одступим и тако даље, али било је и доста медија који су коректно известили.

Возило је власништво Српске радикалне странке сасвим легално, за то возило поседујемо саобраћајну дозволу. Они од вас који су тамо били могли су то да виде. Возило је већ две године власништво Српске радикалне странке, а додељено је од стране државе Српској радикалној странци.

Кад је избио рат, наша полиција је запленила већи број оваквих возила од шиптарских терориста којима су то оставили Вокерови посматрачи, наводно ОЕБС-ови. Та возила су блиндирана.

После неколико службених најаву Службе државне безбедности да је могућ атентат на мене, ово возило је додељено Српској радикалној странци, а мена му је била да ме заштити од тог атентата, јер је блиндирано. То је једини разлог. Возило је регистровано поново пре десетак дана, ево видите да регистрација важи до 18. априла 2002. године.

Дакле, никаквог спора није било. Јуче нису имали никакво решење о одузимању. Сат и по смо на паркингу чекали да донесу решење. У том решењу пише да се одузимају саобраћајна дозвола и регистарске таблице и да се поништава регистрација, нема решења о одузимању, нема ни потврде о одузимању. Потпуно насилнички је возило однето.

Знатје, могуће је да неко доведе у сумњу начин стицања возила, постави питање како је то држава дала политичкој партији, она је правно лице унутар система и тако даље. Али онда мора да се

На удару ДОС-а: посланичка група Српске радикалне странке у Скупштини Србије

води и судски поступак, а не полиција да отима.

Полицијска отимачина је апсолутно противправна. Ако је неко хтео да оспорава начин стицања возила онда лепо тужба суду, па се води судски поступак, па првостепена пресуда, па могућност жалбе, другостепена пресуда, правоснажност, па тек онда извршни поступак. Ово је отимачина. Није ово једина отимачина досовске власти.

Они показују такве манире свуда, на сваком месту, јер је то власт криминалаца, власт разбојника.

Циљ досовске власти је моја ликвидација. Ја сам поуздано сазнао да се у кругу који чине Зоран Ђинђић, Душан Михајловић и Владан Батић врло озбиљно разговара о мојој ликвидацији, и чим сам то сазнао ја сам саопштио неким медијима.

Ја нисам човек који од тако озбиљних ствари прави параду. Ви сте, новинари, раније писали и да је на мене пуцано, што је била истина, па ја нисам хтео ни да ометам истрагу, ни да машем с тим, па око атентата у Подгорици све сам препустио државним органима, правосудју. Цео случај је разрешен, атентатор кажњен са петнаест година затвора и тако даље. Никада, дакле, нисмо по том питању хтели да узнемиравамо јавност или правимо неку параду.

Овога пута је то врло озбиљно, јер то државни органи спремају. Ви знате колики је криминалац Душан Михајловић, то не треба посебно да вам говорим и он сад штити себи блиске криминалце који су припадали левичарским партијама, па су се сад преоријентисали у ДОС.

Ево вам један конкретан пример, Душан Михајловић је лично режирао овај случај са наводном отмицом Милорада Мишковића. Милорад Мишковић је мало притиснут, мало пријатељски убеђиван да да ДОС-у пет милиона марака, а ово је био начин да се из његове фирме то извуче без велике буке, јер он својим компанијима, својим директорима, својим запосленим никако не би могао да објасни да узима са разних рачуна укупно пет милиона марака и не зна се где то иде. То не би нико могао да трпи.

Због свега тога је одглумљено ово што је у јавности приказано као отмица. Главни режисер је Душан Михајловић и тих пет милиона марака је прешло у његове руке. Читав низ других података имамо. Ви знате да ми имамо врло добре податке и да само с провереним подацима излазимо за скупштинску говорницу и зато смо толико неугодни, зато смо неподношљиви за досовску власт.

Кад говоримо о непотизму, ми изнесемо читав низ чињеница, а они кад покушају нас да оптуже, оптуже што се уопште моја сестра запослила или мој син тамо где ја нисам никакав руководиоца, и то на радна места са високом стручном спремом и са завршеном основном школом.

А ми за њих имамо, видели сте јуче и за Млађана Динкића, жена му шеф кабинета код Мирољуба Лабуса, његов паше-

Ерозија демократије у локалној самоуправи: СО Земун

ног руководиоца обезбеђења у Народној банци Југославије, жена шефа Ђинђићевог обезбеђења министар Владе Републике Србије, жена министра Антића шеф његовог кабинета и тако даље.

Жена Зорана Живковића секретар за законодавство Владе Републике Србије, брат Вука Обрадовића, Милош Обрадовић, постављен за директора Савезне управе контроле летена и предложен за унапређење у чин генерала иако је као пуковник пензионисан пре седам година. Видели сте већ да је сваки наш иступ у Скупштини аргументован.

Данас су без икаквог разлога донели одлуку да избаце из сале Народне скупштине народног посланика Наташу Јовановић. Па су онда одустали од полицијске интервенције, а природа ове власти је таква да ми можемо свашта очекивати, буквално свашта.

Ми ћемо се борити до последњег даха. Нас не могу уплашити. И нема тог шикарирања и такве одмазде коју ми не можемо поднети и жигосаћемо досовску власт на сваком кораку.

Ми смо и синоћ и данас у Народну скупштину дошли са жутим тракама око руркава, јер ми, српски радикали, под досовским режимом се осећамо онако како су се Јевреји и Цигани осећали под Хитлеровим режимом у Немачкој.

Иначе, ми спремамо захтев за изгласавање неповерења Душану Михајловићу, министру унутрашњих послова. Кључна тачка тог захтева је режија наводне отмице Милорада Мишковића, али ту ће бити и све ово што се дешавало и разне друге ствари које знамо о његовим криминалним радњама, још док је Нова демократија била заједно са социјалистима на власти. Разне манипулације и махинације ћемо изнети на видело.

Новинар: Желео бих да се мало удаљимо од теме о којој говоримо. "Глас" је објавио писмо читалаца у коме кажу - пресвучени усташа Броз. Да ли мислите да

је он плава љубичица или пресвучени усташа?

Др Шешел: Па ја не знам на шта мислите. Ако мислите на оног правога Броза он је водио усташку ватиканску политику и он је радио исто оно што и Анте Павелић само на прикривен начин. Ако сте мислили на правога Броза. Ако мислите на неког од ових нових брозовића онда да ми прецизирате на кога мислите, јер титоисти су опет дошли на власт.

Новинар: Мислио сам на Јозефа Броза, како је записано у цесарским књигама у Бечу.

Др Шешел: Сад су нови титоисти дошли на власт и проводе исту политику.

Новинар: Шта мислите о порезима на екстрадоходак и екстраимовину? Друго питање, рекли сте да господин Михајловић штити криминалце који су били у левичарским странакама па су сад прешли у ДОС, поменули сте пример Мијушковића. Имате ли још неко име?

Др Шешел: Да, чим добијете наш захтев видећете са колико аргумената у старту располажемо, а ово око Мишковића је заиста све било режирано.

Што се тиче закона, тај закон ми још нисмо добили. Тај закон спада, по свим својим особинама, у такозвани лекс специјалис и онај ко предложи тај закон требало би одмах и да да неки регистар приватних лица и приватних фирми на којима се мисли.

И тачно се зна ко је добијао новац од Народне банке Југославије, ко је добијао девизе по званичном курсу у време када је реални курс био вишеструко другачији и тако даље. Значи, све мора да се стави на папир, јер је проблем досовске власти што би она хтела по својим аршинима да проводи такав закон а треба да га видимо да бисмо могли да њему да судимо.

Проблематично је нешто друго. Видите ово што је најавио Владан Батић, Закон о заштити сведока. Они би хтели да криминалце који су из ДОС-а заштите ослободе одговорности за ранија тешка

кривична дела, укључујући и убиства ако они прихвате да сведоче против неких других. Најчешће би то била лажна сведочења, јер код криминалаца нема морала.

Добије задатак да лажно сведочи и заврши на суду и као он је ослобођен одговорности што је у томе учествовао. То је суштина. А ви знате да су под њиховом заштитом многи људи до којих је изгледа стигла истрага о атентату на Ибарској магистралу. ДОС би да гађа на Милошевића и на Радета Марковића, а хтео би да заштити неке људе који су учествовали у досовском пучу 5. октобра.

А ти људи нису ујутру 5. октобра врбовани да учествују у пучу, то врбовање је морало почети раније, много раније, месецима раније, па чак и годину дана раније. И није случајно што се поклапа са атентатом на Ибарској магистра-

Комунистички фосил:
Душан Михајловић,
министар на одређено време

ли, није нимало случајно што су они криминалци који су осумњичени за атентат у Будви на Вука Драшковића сад сви у банди Владана Батића.

То није нимало случајно и није случајно што ови ништа не откривају по питању отмице Ивана Стамболића. Ко ме је највише одговарала та отмица? Знате, ја мислим да прилично познајем Милошевића, колико сам могао кроз те директне контакте и тако даље.

Њему се свашта може спочитати, али није глуп. Знате, а који је тежи ударац он могао да добије у предизборној кампањи од отмице Ивана Стамболића? Да ли је могло бити тежег ударца за њега?

Многе мистерије су овде испреплетене, а ДОС спречава да се оне разјасне. ДОС то систематски спречава. Видите тог човека који има истовирану црвену ружу на врату нико не приводи.

Новинар: Да ли верујете да ће тај човек да сведочи око случаја на Ибарској магистралу?

Др Шешељ: Знате шта, до сада ствари указују да је он извршилац, а не сведок. Ту постоје конкретне оптужбе против једног броја људи, конкретне правне оптужбе и постоје политичке оптужбе којима се гађа на Милошевића. А постоје и карике које недостају. Те карике које недостају вештачки прикрива ДОС. ДОС штити своје људе који су у томе учествовали.

Озбиљну истрагу може да проведе само неко ко лично није заинтересован за исход истраге. Неко ко нема постављен задатак у истрази. Твој задатак у истрази је да докажеш да је тај и тај то урадио. Не, то мора да води неко ко не зна унапред и нема задатог кривца, него истрагом долази до кривца.

Новинар: Да ли сматрате да ће овај пакет економских закона довести до неких социјалних немира у Србији? Друго питање, ваша прогноза исхода избора у Црној Гори?

Др Шешељ: Велико је незадовољство у народу због ових пореских закона. Све и свашта се опорезује, чак оно што је код нас била привремена такса у условима ратног стања, блокада и санкција, сад се претвара у трајне порезе и повећавају се износи.

Просто се такмиче у Влади Србије ко ће се досетити шта би се још могло опорезовати. То народ не може да поднесе. ДОС је обећавао, на основу шест милијарди долара, да ће препородити Србију, шест милијарди долара с поља помоћи, а не измишљањем нових пореза које ће народ плаћати. Да су они у предизборној кампањи рекли да ће измишљати нове порезе, зар мислите да би неко за њих гласао.

Што се тиче црногорских избора, ја сам оптимиста у погледу могућности да Српска радикална странка поново буде парламентарна, мислим да ћемо прећи цензус, јер смо имали добру предизборну кампању.

Том предизборном кампањом је руководио генерални секретар наше странке, Александар Вучић, он је већ више од месец дана у Црној Гори. По том питању смо оптимисти. Ви знате, наша странка је тамо брутално својевремено избачена из парламента.

Имали смо десет одсто посланика у Народној скупштини из које су нас брутално избацили и довели полицијске агенте да глуме да су они српски радикали. Отели су нам и регистрацију. Нешто слично сад раде и у Бањи Ковиљачи Батић, Ђинђић и остали. Они би сад да тамо одглуме ванредни конгрес Српске радикалне странке, да нам преотму странку и да доведу своје људе у парламент, своје послушнике. То је замисао.

Што се тиче генералног исхода црногорских избора, не бих се усудио да дајем неку прецизнију прогнозу. Надам се да неће оне сепаратистичке партије које се залажу за сепаратизам освојити апсолутну већину, али недеља је пред нама па ћемо видети.

Новинар: Могу ли да закључим да ви сматрате да је ДОС одговоран за отмицу Ивана Стамболића?

Др Шешељ: Не могу ја то да тврдим, ја вам само говорим о својим размишљањима и о некој елементарној логици. Ја могу сад с пуним правом да тврдим да су неки ДОС-ови људи и учесници петоктобарског пуча учествовали у атентату на Вука Драшковића. Могу да вам тврдим да су они који су осумњичени за атентат у Будви на Вука Драшковића сада у банди Владана Батића.

За Ивана Стамболића могу да вам говорим о претпоставкама на основу неке здраве логике. Ја постављам питање - коме би био мотив да Иван Стамболић нестане, ко би могао имати од тога користи? То је моје питање. На таквом питању могу да се граде претпоставке, али ја то не тврдим, јер ја то не знам.

Очигледно је да Ђинђић штити Легију и Френкија, је ли тако? Да ли је то свима очигледно? Да ли је то чињеница? Јесте. Без Легије и Френкија нико ништа из Црвених беретки није могао да уради на своју руку. То је чињеница. Људи који су осумњичени у Црној Гори, па пуштени из затвора, за атентат у Будви на Вука Драшковића сад су у Батићевој банди, Душан Спасојевић је сада у Батићевој банди, тамо су и Лимун, Стаклени и Петар Панић.

Стаклени је осам метака испалио у Петра Панића све у пределу груди и стомака, једва је преживео Петар Панић. За тако очигледан покушај убиства иде се аутоматски у затвор, не може да се брани са слободом. Тај Стаклени је био у бекству месецима, скоро годину дана у иностранству, а када је победио ДОС вратио се овде, пријавио се суду и сасвим слободно се шета, нема ни суђења, нема ништа. Да ли вам је то симптоматично?

Новинар: До када ћете носити жуте траке?

Др Шешељ: Видећемо. Док се осећамо као Јевреји и Роми под владавином Адолфа Хитлера.

Новинар: Ви сте били четири године на власти у Земуну, а овуда пролази Лењинова улица, каква је то грешка или заборав?

Др Шешељ: Није то ни заборав ни грешка, него за све улице на подручју града Београда надлежна је Градска скупштина. Тој улици је промењен назив у Господску, али то је надлежност Градске скупштине.

Многим улицама којима смо хтели да променимо назив нисмо успели, јер није прошло у Градској скупштини. Знате, овде има улица и Петра Зрињског, има улица Јосипа Броза Тита у многим земуњским селима и у Батајници.

Ништа није могло да се уради, јер није могло да прође у Градској скупштини. По закону Градска скупштина је надлежна и мора да прибави чак и сагласност министарства, али Градска скупштина је превасходно надлежна.

СЕЗОНА ЛОВА НА СРПСКЕ РАДИКАЛЕ

26. април 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, Српска радикална странка је све већа кост у грлу криминалне и разбојничке ДОС-овске власти. Ми пред јавношћу раскривамо суштину ДОС-овске политике, ауторитет ДОС-а је увелико пољуљан, народ схвата колико су досовска обећања била велика предизборна превара и због тога је руководство досовске власти све бесније, нетрпељивије и не бира средства у обрачуна са српским радикалима.

Настављају се малтретирања наших функционера, наших активиста, наших чланова, од хапшења председника Градског одбора Српске радикалне странке, Драгана Љубојевића, до хапшења скоро комплетног обезбеђења, мог избацивања из Народне скупштине, избацивања Наташе Јовановић, ширења клевета и лажи преко медија о нашим поступцима и инсценирања скупштинских инцидената како би досовци лакше изгласали ове законске пројекте којима ће ојадити Србију и убрзаним припремама за ликвидацију и председника и вероватно још неких чланова руководства Српске радикалне странке.

Ми ћемо се томе супротстављати енергично, бескомпромисно док имамо даха. Досовци нас не могу ни уплашити ни поколебати. Од наше политике одступати нећемо, од програмских циљева, а народ ће, убеђени смо врло брзо, збрисати овакву власт која је неупоредиво го-ра од свега онога што су социјалисти и јуловци, у протеклих десет година, пружали Србији.

Српска радикална странка сматра да изборни резултати у Црној Гори показују да је реч о поразу сепаратистичке опције. Иако привидно сепаратистичке странке имају неколико процената гласова више него странке које се супротстављају сепаратизму.

Свима је јасно да многи од оних који су гласали за Ђукановића и његову партију, Демократску партију социјалиста Црне Горе, нису за отцепљење, гласају за Ђукановића по навизи, зато што им је симпатичан, зато што је овакав или онакав, али нису за отцепљење Црне Горе.

Апсолутно је немогуће да Ђукановић добије двотрећинску већину у Парламенту за тај пројекат отцепљења и зато би најбоље решење било да се смире страсти, да се на основу Савезног устава приступи решавању свих нагомиланих проблема на релацији Београд-Подгорица и да се што пре иде на нове савезне изборе како би Ђукановићева

Три у оку ДОС-а: др Шешељ

странка могла бити заступљена у Савезној скупштини, како би Савезна скупштина представљала концентрисани израз концентрисања односа снага у комплетном политичком друштву Савезне Републике Југославије.

То је једини рационални пут из садашње кризе, то је једини рационални метод решавања постојећих проблема. Све остало би било погрешно, изазвало би нове невоље, а очигледно је да Ђукановић, пре свега, у српском народу у Црној Гори никако нема већину, када је реч о Србима, онима који се јасно и јавно декларишу као Срби, а и онима којима су комунисти наметнули ту ознаку црногорства. Ту је Ђукановић у убедљивој мањини, ту он не може да рачуна на више од једне трећине подршке.

Очигледно је да су мањине у Црној Гори и овога пута масовно гласале за Ђукановића, чак су муслимани поново жртвовали своју политичку партију и своје гласове дали Ђукановићу.

Треба имати у виду да је и већина црногорских муслимана против отцепљења и њима није у интересу да се новом граничном међом деле од муслимана из српбијанског дела Рашке области, Новог Пазара, Сјенице, Тутина, Пријепља, Прибоја и тако даље.

Новинар: Како коментаришете ваш неуспех на изборима у Црној Гори?

Др Шешељ: Па ми то не сматрамо неуспехом. Знате, наша странка је била до

1995. године парламентарна странка у Црној Гори, имали смо око десетак процената бирачког тела и осам од укупно 85 тадашњих посланика у Народној скупштини.

Тада је режим Момира Булатовића и Мила Ђукановића, тада су били јединствени, избацио свих осам наших посланика из Народне скупштине, јер се нису дали поткупити и довео полицијске агенте да глуме да су они прави представници Српске радикалне странке, чак су нам отели страначку регистрацију.

Ми смо морали поново да се региструјемо са новим именом, јер су нам отели регистрацију Српска радикална странка Црне Горе, па смо морали да региструјемо Српску радикалну странку која ће у додатку имати и моје име, како више не би нико могао да је отме. А онда смо имали проблеме и у самој странци, после тог избацивања из Скупштине, дошло је и до проблема са Анимом Вишњићем који је од свих тих седам лојалних посланика једног по једног одстранио из странке. Ту смо имали заиста великих кадровских и организационих проблема.

Сад је странка обновљена, опорављена, Александар Вучић је предводио кампању наше странке у Црној Гори, у пропагандном смислу, и постигао је значајан успех. Међутим, поларизација је била толико велика да тај наш успех у политичком смислу није изражен кроз изборне резултате. Свуда су људи наше активисте предвођене Вучићем одушевљено примали, али овога пута су нас волели, а гласали за Предрага Булатовића да се не би расипали српски гласови. А и Булатовић је с једном једином озбиљним паролем наступао на изборима – Не расипајмо гласове.

Та поларизација је једини разлог, по нашој процени, оваког тренутног односа снага. Видите, Момир Булатовић је био дугогодишњи председник Црне Горе, дугогодишњи председник Демократске партије социјалиста, па председник Социјалистичке народне партије, па председник Савезне владе, а ни он, како ствари сада стоје, није прошао цензус управо због ове поларизације. Он још има шансу на недељним изборима и да прође цензус, мали број гласова му недостаје.

Из тог примера можете да сагледате колико је нама било тешко да тај цензус освојимо. Али мислим да је тај ефекат, који смо у јавности оставили нашом предизборном кампањом, веома добар и да ће он дугорочно дати плодове.

Поменуо бих само случај како је Вучић прегазио Килибарду у троипочасовном телевизијском дуелу, сви наши пред-

Без основа иза решетака:
Драгана Љубојевић

тавници у медијима су тамо добро репрезентовали странку и немамо разлога за неко велико жађење. У овом формално-парламентарном смислу странка је тамо где је и била и ту није било неког великог помака у броју гласова, али по ауторитету у јавности смо значајно напредовали.

Поводом хапшења чланова нашег обезбеђења, да вас обавестим да су сви пуштени на слободу јуче, данас очекујемо и да се Марко Крајишник пусти на слободу. Он је кажњен са десет дана затвора

због измишљене кривице. Велику буку су досовске власти направиле око тога, три стотине специјалаца под пуном борбеном опремом, панцирима, ангажовани су и наводно су пронашли, то је синоћ рекао Душан Михајловић, два пиштоља и две бомбе.

Два пиштоља су заиста пронашли код чланова нашег обезбеђења који су већ имали дозволу за легално оружје, а имали су још по један комад трофејног оружја, пошто је реч о добровољцима са ратишта. А једна бомба је по свему судећи подметнута, јер се уопште не зна коме је припадала, а нађена је у јакни за коју се не зна чија је. По свему судећи то је полиција у бесу подметнула, а једна је бомба пронађена код супруге Бранислава Гавриловића, која је такође била борац у овоме рату и та бомба јој је стајала у кући онако, за не дај Боже.

Пошто знате ако вас неко нападне у кући ручна бомба је најефикаснији начин да одбијете нападача, извучете осигурач и он мора да бежи, не сме ни да пуца више, не сме ништа да ради.

Она је то знала пошто има искуства. И она је то одмах рекла полицији. Нађена је у њеним стварима. Тако да је ово – тресла се гора, родило се миш, велика бламажа досовске власти, они су ваљда мислили да ће да нађу огромне арсенале наоружања, тенкове, подморнице, ко зна шта су они очекивали. Доживели су тотали фијаско. И сви су пуштени на слободу.

Драгана Љубојевића су ухапсили због наводног лепљења налепница – ДОС је најгори и држали га целу ноћ у полицији, претресли му стан, тражили и код ње-

"Демократски" избачена из Народне скупштине: Наташа Јовановић

га оружје, ништа нису пронашли и пустили га. Ето, то ради досовска власт.

Сетите се како су кмечали раније када су им социјалисти и јуловци прогонили отпораше, а видите како они сада поступају према опозицији. Намерно кажем социјалисти и јуловци, јер ви знате да смо се ми у то време оштро конфронтирали са полицијом иако смо још били у Влади Србије, јер је та полиција малтретирала и наше активисте у предизборној кампањи, отимала им пропагандни материјал, приводила и тако даље.

НАТО ОТКРИО КАРТЕ

3. мај 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, за Српску радикалну странку не може да представља новост било која вест која сведочи о томе да се западне силе, окупатори из НАТО-а, спремају да дефинитивно отцепе Косово и Метохију од Србије. Ми годинама то наговештавамо као једну јасну концепцију америчке политике на Балкану. Овога пута НАТО је до краја разоткрио своје карте, он спрема устав Косова и Метохије, успоставља трајне граничне линије, царину и све је то супротно обећањима досовских партија из предизборне кампање.

Овде се ДОС легитимисао као коалиција НАТО-а. Поред свих оних лажних обећања из економске и социјалне сфере, која су гарантовали народу ако им укаже поверење на изборима, обећали су да ће се проблем Косова и Метохије решити, да ће Косово и Метохија остати у саставу Србије. Не само да се тај проблем не решава, него су сада шансе много мање да заиста Косово и Метохија остану у саставу Србије. Отворен је и нови проблем који није постојао под прошлом влашћу, то је проблем три јужне србијанске општине Прешево, Бујановац и Медвеђа.

Сам Зоран Ђинђић је пре неколико дана признао, и та његова изјава је објављена на државној телевизији, да су србијанске власти дале сагласност за контролу граничних прелаза, али како је то Ђинђић рекао, да се спречи шверц, да се таксе наплаћују од шверцера. Какав је то шверц? Како може да буде шверц унутар Србије? Шверц од Краљева према Косовској Митровици, какав је то шверц? Ту шверца не може да буде, јер формална гранична линија не постоји, а Савезна Република Југославија је јединствено тржиште. Царине могу да се наплаћују само на граничним прелазима према другим државама.

Наравно, има један преседан на који се позивају окупатори, то је тај преседан царинских контрола у Пријеполу. Међутим, реч је о контроли робе која је увезена у Црну Гору, а није плаћена царина Савезној управи царина, а овде се окупатор спрема да на Косову и Метохији додатно опорезује, наплати царине и таксе за робу за коју је већ једном плаћена царина када је улазила на територију Србије.

Очигледно је то смишљено да се преосталим Србима на Косову и Метохији даљи живот на том подручју учини неподношљивим. Све је то у склопу једног јединственог система шиканирања, малтретирања и прогона српског народа.

ДОС осетно гори од Милошевића: др Војислав Шешељ

Очигледно је да су савезне и републичке власти у Србији дале сагласност за увођење тих контрола, с тим што савезни министар Пешић каже – нисмо ми дали право да наплаћују царине, него само таксе и аквизе. Није шија него је врат.

Из Републичке владе опет много демантација, а суштина је у томе да је квислиншка досовска власт дала сагласност за такве намере окупатора. И ДОС-у је у интересу да се Косово и Метохија не задрже у саставу Србије. Они независност Косова и Метохије сматрају заправо једним проблемом мање за досовску власт. Као верни спроводници америчке политике досовски лидери показују своје право лице и на том плану.

Иначе, медијска хајка против српских радикала се наставља у свим медијима под контролом ДОС-а, бесомучно се одвија, разноразне лажи и клевете се и даље лансирају, али очигледно је да ДОС тупи зубе у обрачуна са српским радикалима, јер за српске радикале не могу ништа компромитантно да пронађу. Све то што ад хок лансирају су бесмислише, све је нешто што може да траје дан, два као почетна сензација, а после испадне смешно.

Новинар: Ви сте били у опозицији извесно време, али чини ми се да никада нисте били овако активни као сада од када се појавио ДОС. Да ли ви сматрате да је ДОС за српски народ веће зло од Милошевића и његове супруге или је можда нешто друго у питању?

Др Шешељ: ДОС је сигурно веће зло од Милошевића и од његове супруге, јер Милошевић се трудио да сачува српске земље, покушавао. Ми смо га нападали што није успевао, због промашених по-

теза и ми смо га нападали због капитулантских аката с времена на време. А ДОС је смишљено инсталисан као једна издајничка коалиција чији је циљ да у потпуности растури српску државу. Милошевић иде на суд историје због својих поступака, својих грешака, промашаја и неуспеха. Историја никоме не опрашта неуспехе, а досовско понашање је чисто криминално понашање, чисто издајничко понашање.

И друго, нисте у праву када тврдите да много жешће сада нападам ДОС него раније Милошевића. Ја сам више од 10 књига објавио директно нападајући Милошевића у чело. Са насловима "Милошевић хапси радикале", "Милошевић зајам за препород Кипра", "Жари пали дедињски диздаре" то је наслов једне књиге, можете да је добијете одмах после конференције за штампу, а да ли вам те речи мало не звуче пророчански. Па она "О црвеној вештици са Дедиња" и тако даље.

То су све наслови мојих књига којих се ја никада нисам одрекао и када сам био у коалицији са Милошевићем у мом кабинету, ко је боравио од новинара, могао је да види све те књиге уредно сложене у полици. Затим, сетите се колико сам пута био у Милошевићевом затвору због измишљених кривица, сетите се кроз шта је све пролазила Српска радикална странка, али што се тога тиче методологија обрачуна са политичким противницима, коју је примењивао Милошевић, задржана је и од стране ДОС-а. Видите шта све сада раде против српских радикала.

Изабацују нас са заседања Народне скупштине. Никада ме раније нико није

избацио и поред свих гужви, чак инцидентних ситуација, сукоба и тако даље, никада ме нико није избацио са седнице Народне скупштине. Сад ми се то десило под овом окупаторском влашћу НАТО-а. Прете избацивањем из страначких просторија, похапсили су сво обезбеђење и одузели им пиштоље за које имају уредне дозволе и тако даље. Тога у време Милошевића није било. Милошевић ухапси мене, али не дира обезбеђење, јер зна да кад изађем из затвора опет ми треба обезбеђење и треба српским радикалима страначко обезбеђење као што то имају све озбиљне политичке партије. У примени такве методологије обрачуна ДОС је осетно гори од Милошевића.

ДОС се понаша као да пре њега није било ни Устава, ни закона, ни било каквих прописа, било каквог правног поретка и досовски лидери сматрају да им је све дозвољено. И Милошевићев режим се мешао и у рад правосудних органа, ми смо га често критиковали због тога и других државних институција у које не би смео по Уставу и закону да се меша, али у том мешању је било извесног стила.

Овде где се мешају Владан Батић и Горан Весић нема никаквог стила. То је онако брутално, има овога да ухапсиш, има онога да ухапсиш, има овоме да продужиш притвор, има овде да одговлачиш са истрагом и тако даље. Код Милошевића је то било мало суптилније, овде нема никакве суптилности, овде је брутална сила на делу.

Новинар: Али и у Брозово време је било хапшења.

Др Шешељ: Знате шта, од 1956. године и Брозев режим је био у извесној мери либерализован. Није било више партијског система додуше и одговарало се за вербални деликт, али није било директног безаконја. Брозови закони су били такви да је било дозвољено гоњење политичких противника, али увек сте унапред знали за шта се иде у затвор, за шта

Шупље клевете ДОС-а: Српска радикална странка без криминалних афера

се не иде, је ли тако? Ви сте дуже били дисидент него ја, много, много дуже.

Тачно се знало, за ово се иде у затвор, за ово се не иде. Овде нема никаквих правила. Овде је све препуштено вољи тренутних моћника који узму ваш случај у своје руке. Није нимало случајно што су овде дошли људи из брозовског естаблишмента, синови Титових функционера, људи онога режима.

Погледајте их само, Душан Михајловић последњи комунистички потпредседник Владе Србије, пре тога функционер УДБЕ, оне УДБЕ која је нас, дисиденте, бесомучно прогонила. Или Драган Веселинов, из чувеног клана Веселинова, који је чунао сељацима бркове по Војводини. Да вам не набрајам друге, знате их све.

Новинар: Све бивши Брозови пандури сад опет на власти.

Др Шешељ: Е па, нажалост, ситуација нам је прилично тешка, рекао бих и тра-

гична, али морамо да се боримо. Ми, српски радикали, борбу ћемо наставити. Све је теже, али ми се боримо.

Новинар: Председник Црне Горе, Мило Ђукановић, изјавио је да је Војислав Коштуница човек прошлости, политичар прошлости, а да је господин Ђинђић политичар будућности с којим би требало преговарати и разговарати. Мислите ли да таква изјава може да значи да је Ђукановић у Србији нашао дефинитивно сарадника?

Др Шешељ: Ја мислим да су сва тројица људи прошлости, и Ђинђић, и Коштуница, и Ђукановић, само што је Ђукановићу најближе да оде директно у ту прошлост, јер он је доживео пораз на овим изборима. А Ђинђић и Ђукановић су одавно у пријатељским односима, Ђукановић је много улагао у победу ДОС-а у Србији, и финансијски и материјално и пропагандно и тако даље, наравно у договору са Американцима. А Ђинђић је човек који ће лако заборавити стара пријатељства ако му то данашњи, тренутни интерес налаже.

Друго, и Ђинђићу је у интересу да се растури савезна држава, с тим што Ђинђић то не сме отворено да каже у јавности, јер би онда он остао неприкосновени господар Србије. А што се тиче Коштунице, он је на челу досовског режима и сноси одговорност за сваки потез досовске власти. Од те одговорности се не може побећи. И тамо где није лично умешан, лично је одговоран јер је на тој функцији и носилац је изборне листе.

Он је одговоран што је Горан Свилановић министар иностраних послова, он је одговоран што је Ђинђић председник Владе Србије, он је одговоран што је Душан Михајловић министар унутрашњих послова, он је одговоран што је Момчило Грубач савезни министар правде, он је одговоран што је Владан Батић републички министар правде или Чанак председник Скупштине Војводине и тако даље.

Знате, показало се да није тешко оборити Милошевића. Милошевић био пао и 1998. да смо ми одбили коалициони споразум из марта 1998, али се поставља кључно питање шта после. Овде је Коштуница мислио – важно је само да падне Милошевић, па лако ћемо после. Оно што је дошло после много је теже. По нашем мишљењу требало је ићи реформским путем, постепено и онемогућавати Милошевића и вршити демонтажу његовог поретка, али без пружања шансе агентима НАТО-а да преузму власт.

Овако су власт преузели они који су много гори од Милошевића, и то се сад види на свим пољима и у економској политици, и у социјалној политици, по питањима правног поретка, заштите суверенитета и интегритета. Десило се то да се река узбуркала до краја, муљ се подигао са дна и сад муљ води главну реч. Знамо ми сви да ће се ускоро тај муљ вратити на дно, али док се не врати покрепаше племените рибе. То је проблем.

Последњи чин: НАТО спрема отпељење Косова и Метохије

МЕРЦЕДЕСИМА У КРИМИНАЛ

Конференција за новинаре
одржана у Скупштини Србије

9. мај 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, Српска радикална странка наставља да раскрива криминалне афере актуелне ДОС-овске власти, с тим што је јасно да су неке од тих афера наслеђене из претходног периода, али се актери нису променили. Афера о којој је реч била је на тапету српских радикала и у време док смо били у Влади Србије, о чему постоје поуздана сведочанства, чак нека и документована која сте могли да видите у прилогу овог акта који смо поднели Народној скупштини.

Ми смо поднели захтев председнику Одбора за правосуђе и управу Народне скупштине Републике Србије, на основу члана 37 Пословника, за покретање поступка за разрешење општинског јавног тужиоца Четвртог општинског јавног тужилаштва у Београду, Биљане Радовановић.

У случају ове криминалне афере везане за увоз возила мерцедес умешани су и неки људи из Владе Србије, пре свега Владан Батић и Душан Михајловић. Умешани су и неки функционери из претходног режима.

Ми од овога нећемо одустајати, ми ћемо ово до краја да истражимо. Ви сте могли да видите да у прилог овог акта ми наводимо 44 релевантна документа из којих се може извући довољно доказа за

Лидер српских радикала, др Војислав Шешељ:
неки актери криминалних афера из бивше власти променили дресове

све оно што је на седам густо сложених страна обрађено.

Афера са мерцедесима је неколико пута помињана и на говорници Републичке скупштине, а овога пута у припреми овог акта који подносимо Народној скупштини много су нам помогли неки људи из ДОС-а који не желе да на било који начин буду везани за криминалне радње.

Они су нам дали додатне податке о мерцедес афери и овога пута ми смо то комплетно уобличио, истражили улогу сваког појединца, сваког актера и у овом тренутку улога Биљане Радовановић се чини најзначајнија за јавно расветљавање, сазрели су сви услови за њено разрешење са места општинског јавног тужилаштва у Четвртог тужилаштва.

Шта је још очигледно из овога акта? Очигледно је да су они који су се бавили криминалним аферама у прошлој власти једноставно променили дрес и чак напредовали у правосудном систему. На основу таквих криминалних заслуга добили су више положаје почев од ове Биљане Радовановић, која је тренутно на тапету посланичке групе Српске радикалне странке, па до Лепосаве Карамарковић која је председник Врховног суда Србије, за коју смо већ износили многе чињенице у скупштинским дебатама, али и за њу ћемо спремити комплетан елаборат и она ће се наћи на тапету.

Ми очекујемо да ће Одбор за правосуђе и управу ставити на дневни ред овај наш захтев и да ће заузети свој став, да ће извести писано Скупштину поводом нашег захтева, а онда ће се, наравно, водити скупштинска дебата какав год буде став Одбора.

Ако Одбор буде поступао по слову закона он ће морати да предложи разрешење Биљане Радовановић, ако Одбор то не уради, онда ће се он наћи на тапету Народне скупштине.

Увек против криминала: министри Српске радикалне странке
у Влади народног јединства

МИНИСТАР СА ХЕКЛЕРОМ

Конференција за новинаре
одржана у Савезној Скупштини

10. мај 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, у протеклих 10 година било је разних злоупотреба власти од стране истакнутих државних функционера. И као опозициона политичка партија често смо на то указивали, и када смо били партија власти на то смо указивали у одређеним ситуацијама, али од када је ДПС дошао на власт те злоупотребе су превршиле сваку меру.

Видели сте јуче у Пожаревцу, неко је обио аутомобил министра Батића и украо хеклер, а одакле министру Батићу хеклер? То је један од оних хеклера који су отети из станице милиције Стари град у Улици Мајке Јевросиме 5. октобра, или је отет негде друго, то би он требало да објасни.

Ипак, једна од флагрантних злоупотреба јавне државне функције потиче од савезног секретара за информисање који је јуче у овој згради држао конференцију за штампу. На конференцији за штампу у згради Савезне скупштине разглабао је своје унутарстраначке обрачуне и довео једну вашу колегиницу да она сведочи како је била малтретирана, присиљавана и тако даље.

Ви знате, у Савезној скупштини конференције за штампу могу одржати само савезни посланици, посланичке групе или посланици појединачно и држе се конференције за штампу ако су неке стране делегације и ако неко од страних конгресмена, истакнутих политичких представника жели да се обрати новинарима.

Ми досад нисмо имали овакав случај да се доведе особа која нема никакве формалне везе са Савезном скупштином. Ја не могу да уђем у то да ли је истина то што је та госпођа говорила или није, нити је мој посао да уђем у то, али она не може да се доведе у зграду Савезне скупштине да овде сведочи.

Ако има о нечему да се жали држави, о нечему да сведочи, онда то треба да ради у полицијској станици или пред истражним судијом. У склопу политичког обрачуна Зорана Ђинђића, Владана Батића и Душана Михајловића са Вуком Обрадовићем изгледа да су сва најпрљавија средства дозвољена. Једно од тих прљавих средстава је била јучерашња конференција за штампу Слободана Орлића. Он своју девојку вода за руку као наводно увезљену љубавницу Вука Обрадовића.

Ми смо политички противници Вука Обрадовића, имали бисмо много тога против њега да кажемо, али у овом случају је очигледно да је реч о хајци про-

тив Вука Обрадовића зато што је Вук Обрадовић стао на жуљ Зорану Ђинђићу, Душану Михајловићу и Владану Батићу, задро и у неке њихове криминалне афере.

Ми за једну од тих афера знамо, Зоран Ђинђић покушава да преотме контролу над Контрол банком. То је банка у којој сада кључне функције држе људи из Социјалдемократије блиски Вуку Обрадовићу, а то је банка кроз коју се обрће огромна количина новца. Ђинђић то покушава по сваку цену и Вук Обрадовић је, радећи у овој својој комисији, дошао до неких криминалних радњи Душана Михајловића, Владана Батића. Ви знате шта све Владан Батић ради у правосуђу, он се још поставља као адвокат, недавно је имао парницу у Ваљеву где је наступао као адвокат и министар правде у исто време.

Имамо конкретан документ који то потврђује и тај ћемо документ показати у Народној скупштини када будемо справљали о Владану Батићу. Душан Михајловић је преко своје фирме ЛУТРА толико крао у протеклих 10 година у Србији, а ми сви знамо како је он крао.

Е борба против криминала не може да се води селективно. Ђинђић би хтео да се води селективно. Ђинђић би хтео да страдају само његови политички противници, а да његови политички пајташи буду заштићени без обзира шта су учинили и због тога је кренуо против Вука Обрадовића.

Циљ је политичка ликвидација Вука Обрадовића и циљ је да му преотме странку. На смешан начин то чине. Ви морате сада да признате да нисмо журили са давањем било каквих оцена, нисмо хтели да пренаглимо, хтели смо да сазнамо, хтели смо да видимо, а сад су и представници Владе потврдили да није било насиља. Дакле, није на силу покушао да изнуди било какве сексуалне услуге од жена које се сматрају тангираним или општењем и тако даље.

И колико чујемо, није било уцена – ако не пристанеш изгубићеш посао, изгубићеш функцију, изгубићеш посланички мандат и тако даље. А шта је онда преостало? Шта је то што је трајало месецима па су се сад све сјатиле да кажу. Нудио им љубав а њихово је да кажу да или не, ако прихвате прихвате, ако не прихвате не прихвате. Какво је ту узнемиравање?

Шта то значи онда? Ствари су смешне, поготово што се ту на такав начин умешао Слободан Орлић који користи своју, наводно му је девојка та Јелена Миленковић, ја знам да је посланик у Републичкој скупштини, сад он њу вода као увезљену љубавницу или несудећу љубавницу Вука Обрадовића. На шта то личи.

Знате, може један човек на једном месту вас даме да узнемирава, али не може вам се то два пута поновити са истим човеком на истом месту, је ли тако? Или ћете први пут то да разрешите, или ће да лукне шамар, или ћете категорички да одбијете и тако даље.

Шта друго може ту да се деси, ако са његове стране нема примене насиља. Ако то траје дуже време, значи, на неки начин сте и саме желеле да то траје. И још нешто, реч је о женама које нису државни функционери или функционери Владе, оне иду у Владу Србије у његов кабинет да обављају страначке послове. Који су то страначки послови? И треће, ако заиста постоји нека касета о којој се шушка, о којој се говорка, онда је много већи криминал тако тајно некога прислушкивати и снимати разговор, него било шта што би овај евентуално покушао.

То је чиста логика, то је најздравија логика. Због тога свега ми смо убеђени да је све једна политичка ујдурма, да је то монтирана афера, само у тој афери се Зоран Ђинђић преварио, можда ће та афера скупо коштати Вука Обрадовића, али ће сигурно скупе коштати Зорана Ђинђића.

Ви сте видели како су данас досовици нервозно реаговали на овакве моје речи у парламенту, просто су побеснели, посебно Зоран Живковић, чак је изашао за говорницу да говори о мојим љубавним аферама са Хамдијом Поздерцом. Ја сам му одговорио да се из моје љубавне афере са Хамдијом Поздерцом родио управо Зоран Живковић исплао је на око Хамдији Поздерцу, по свом менталном склопу је типични Хамдија Поздерца.

Новинар: На конференцији је рекао да је он ту у функцији савезног секретара за информисање...

Др Шешељ: А што онда није у Влади?

Новинар: Добро, дозволите, ја немам разлога да га браним, ни да га нападам. А наводно, он је рекао да брани новинаре, пошто је госпођа Михајловић новинар РТС-а. Како то коментаришете?

Др Шешељ: Прво, он је као савезни секретар за информисање је државни функционер и он треба да се понаша стриктно у складу са прописима. Ако је сазнао да је Вук Обрадовић починио неко кривично дело или да постоји основана сумња о кривичном делу, требало је одмах са том новинарком да оде у полицијску станицу или да је посаветује да поднесе кривичну пријаву.

То је био једини регуларни пут, а не да је доведе у Савезну скупштину и да је овде представи новинарима. Шта то сад значи да свако ко је жртва неког починиоца кривичног дела треба да се доведе овде и да се покаже новинарима. Где се то ради у свету? Не ради се, је ли тако?

Прва ствар која је била потребна је са-слушање код полиције.

Друга ствар је истражни судија, па да се онда види да ли је то истина или не, да ли постоји основана сумња или не постоји. Ја бих можда сад могао да доведем стотинак жена које би овде посведочи-ле да их је силовао Зоран Ђинђић и све док се не утврди да је Зоран Ђинђић им-потентан моја оптужба би колала у јав-ности, сви би мислили да је то истина, је ли тако?

Или Владан Батић, да доведем овде пилиће и кокошке које је он поплашио кад прође поред њих. Знате, нема птице која се не уплаши када прође Владан Ба-тић, подсети је ваљда на кондора, шта ли? Знате, ја се помало шалим са тим, а то су веома озбиљне ствари. Најглушљи људи у Србији су се дочепали државних функција, да ли је некад код Милоше-вића било оваквих случајева. Било је кр-шења закона, ми српски радикали смо сведоци, нас је хапсио толико пута, мал-третирао, прогонио и тако даље. Али оваквих ствари није било, ово је страшно, гротескно.

Хајде да су рекли примењивао наси-ље или уцењивао, знате то је кривично дело, то је за сваку осуду, поготово ако уцењује некога претпостављени ко му је подређен, то је за сваку осуду. Али ако се каже јавно да није било присиљава-ња, ако се каже да није било уцењивања, па шта је онда било. Знате, мене сваки дан у Републичкој скупштини сексуал-но узнемирава Неда Арнерић. Кад год видим Неду Арнерић ја се сексуално узнемирам. Па шта сад, да ли је то сад начин да се жалим?

Овим шалама желим само да вам до-чарам гротескност читаве ситуације. Знате, ако је сад реч о томе може ли оже-њен човек да се удвара млађој девојци то је његова ствар, то је ствар те девојке, то је ствар његове супруге. Знате, то је део неке људске приватности, најстроже ин-тимности, како могу тако да се упрегну

медији. Води се права хајка преко ме-дија, линч.

Зашто све ово говорим, зашто држим ову конференцију, ево још ћу вам једну ствар рећи. Ми смо се спремали да под-несемо захтев за изгласавање неповере-ња Вуку Обрадовићу, имамо сад Батића на тапету, па Душана Михајловића, па ће бити Вук Обрадовић, па Човић, па Га-шо Кнежевић и тако многи ће доћи на ред, идемо једног по једног.

Сад смо одустали од Вука Обрадовића. Ми се хајци не прикључујемо. Ми види-мо да Зоран Ђинђић, Владан Батић и Ду-шан Михајловић воде хајку, урнебесну медијску хајку против Вука Обрадовића. Кад год видим хајку, ја сам увек на страни прогоненог. Ја се никада хајка-чима нисам прикључио. И онда када се на основу тога могло стећи много тога.

Знате, ја сам у једном тренутку био кандидат за члана Централног комите-та Савеза комуниста, нисам постао јер нисам хтео да осудим групу београдских професора праксисоваца. Ја сам врло, вр-ло млад постао дисидент. Једна реч осу-де политичка каријера метеорском брзи-ном у оно време. Не ја сам кренуо другим путем.

Овога пута када видимо да некога прогоне, такође смо на страни прогонио-ца. Кад видим ловца да лови зеца, ја сам на страни зеца. Кад видим тореадора и бика у арени, ја сам на страни бика.

Никада нисам на страни мучитеља. И друго, толико је то френетично ланси-рано у јавности, толика је прашина око тога дигнута да сам у први тренутак по-мислио да је Вук Обрадовић силовао Ме-ху Омеровића. Па после оралног секса морао је да испроба и онај други.

Новинар: Рекли сте да је Душан Михај-ловић крао и док сте ви били у Влади, зашто тада нисте покренули то питање?

Др Шешел: Знате шта, у Влади Срби-је ја нисам имао надлежности и ин-струменте силе. Значи, Министарство правде, Министарство унутрашњих по-

слова и тако даље. У Влади Србије ја сам се бавио економским и финансијским питањима. За моје име не може да се веже ниједна финансијска афера, јер да је могла одавно би је лансирали.

А једна коалициона влада је влада уну-трашње равнотеже и унутрашњих огра-ничавања, као што смо ми ограничава-ли социјалисте и јуловце у многим њи-ховим потезима тако су они нас. Ја сам успео да принудим социјалисте на две ствари. Прво, када смо уговарали коали-циону Владу да не долази у обзир Нова демократија да буде у тој Влади, од тог услова нисам одустајао, а после смо их условљавали да избаце Нову демокра-тију из Парламента. Да их отпишу као коалиционе сараднике. И мислим у том тренутку да је тиме постигнуто много.

Знате, не би могао Душан Михајловић сам да улази у разноврзне афере, увек му је то неко помагао, увек је имао неке пај-таше из других странака.

Новинар: Сами сте рекли да су се ради-кали спремали да поднесу захтев за сме-ну Вука Обрадовића, зар не мислите да на челу те комисије мора да буде нека морално беспрекорна особа?

Друго питање, мислите ли да није насилно покушано да се изнуди сексуал-на услуга?

Др Шешел: Да, прво, у досовској вла-ди не може бити ниједна морално бе-спрекорна особа. Немогуће је то. Јер ако је неко морално беспрекоран шта ће он-да у ДОС-у. Немогуће је да уопште у ДОС-у буде морално беспрекоран човек. А друго, синоћ је потврђено у Влади Ср-бије да није примењено насиље од стра-не Вука Обрадовића.

Јуче када је била та конференција за штаму. То сте пратили претпостављам. Да није било насиља, да није било уце-на, чак јадикују што у нашем Кривич-ном закону није предвиђено и то сек-суално узнемиравање. Знате, када муш-карац намигне жени која му се свиђа и то је сексуално узнемиравање, у Амери-ци се и за то одговара, а ми нисмо Аме-рика.

Код нас то не може бити кривично де-ло. То је оно што је до сада саопштено јавности, ја не знам да ли је неко од вас био на тој конференцији, медији су пре-нели синоћ да није било примене наси-ља, је ли тако? Ђинђић је изјавио да није било насиља.

Новинар: Ви сте се спремили да покре-нете иницијативу за изгласавање не-поверења, шта би било ваше образложе-ње?

Др Шешел: Е сад вам то нећемо рећи, сад Вука прогоне они који су много го-ри од њега, а сад ми нећемо да га напада-мо. Сад ћемо ми да се супротставимо ње-говим прогонитељима, јер морал нас на то обавезује и елементарни политички морал и људски, чисто људски.

Никада нећемо да будемо на страни хајкача. Због тога смо одбили да прихва-тимо изгласавање Закона против теро-ризма, ако се сећате, због тога што смо били на власти ниједан политички про-тивник није био ухапшен и то морате признати. За те две и по године ниједан политичар није ухапшен. Иако је било жеља код неких да до тога дође.

Наоружан до зуба: Владан Батић

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке. До сада је изашло осам бројева. Цена једног примерка издатог 2000. године износи 100 динара, а за 2001. годину 300 динара.

YU ISSN 1450-8753
UDK 1+3

8

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ
ГОДИНА II • БРОЈ 2 • БЕОГРАД, МАРТ-АПРИЛ 2001. ГОДИНЕ • ЦЕНА 300 ДИНАРА

2/2001
СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

Излази двомесечно

Све информације на тел: 316 46 21

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Књиге др Војислава Шешеља могу се купити у седишту Српске радикалне странке Трг победе 3, Земун

ТВРДИ ПОВЕЗ

ЗЛАТОТИСАК

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА

Све информације на телефон: 011/316-46-21

**СА ДОС-ОМ
У СВЕТЛУ БУДУЋНОСТ!**

ПОШТЕНО!